

Γεράσιμου Ι. Κλωνή

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ Α΄

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ 2023

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Γεράσιμου Ι. Κλωνή

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ Α΄

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ 2023

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Απαγορεύεται η ολική ή μερική ανατύπωση
του παρόντος βιβλίου ή μετάφρασης αυτού
χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση μου
ή του έχοντος τα αποκλειστικά νόμιμα δικαιώματα

Reproduction or translation of this book or any part of it is not permitted
without the written permission of the author

© Gerasime Clonis
9 Rosemont Drive
Bulleen 3105
Victoria
Australia

Tel: +61 3 9852 3252
Email: gerasimeclonis@gmail.com

Πίνακας περιεχομένων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΓΕΡΑΣΑΜΕ ΓΕΡΑΣΙΜΕ	11
ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΣΜΑΝΙΑ	13
Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΜΟΥ.....	15
Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΟΥ Ο ΜΕΜΑΣ*	16
Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ	18
ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ 2003	21
Ο ΠΑΠΑΣ	23
ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	25
Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ	28
ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.....	30
Ο ΝΙΚΟΣ Ο ΠΑΝΤΖΑΝΑΚΗΣ.....	32
Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΟΥ Ο ΘΩΜΑΣ	34
Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΜΕΜΑ*	36
ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΜΟΥ	38
ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ	40
Ο ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΗΣ	42
Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΜΟΥ	44
ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΥΝΙΑΔΟ ΜΟΥ ΤΟ ΓΙΑΝΝΗ	46
ΕΩΣΦΟΡΟΙ-ΡΑΣΟΦΟΡΟΙ*	48
ΧΑΡΗΣ Ο ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ.....	50
ΕΠΙ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ	52
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ	55
ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΠΑΝΕ ΕΚΔΡΟΜΗ	57
ΕΙΜΑΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΗΣ	60
Ο ΓΑΙΔΑΡΟΣ ΤΟ ΜΑΗ	62
Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΣ	63
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.....	64
ΟΙ ΣΥΜΠΕΘΕΡΕΣ.....	66
ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΣΧΑ.....	68
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ.....	71
ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ` ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ	74
ΠΡΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ	76
ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ	78
ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑ	80
Ο ΧΑΣΑΠΗΣ	81
Ο ΜΑΝΑΒΗΣ.....	83
Ο ΜΠΑΚΑΛΗΣ.....	85
Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ	87

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ Ο ΤΑΞΙΤΖΗ.....	89
ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ	91
Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΑΣ.....	93
Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΗ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ	96
ΔΙΑΦΘΟΡΑ	98
Η ΉΜΥΑΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ*.....	100
ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ	103
ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ - (ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ).....	104
ΠΡΟΣ ΑΡΚΑΔΑΣ	106
ΤΙ ΕΙΔΑ ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ	108
ΚΑΙ ΨΑΡΑΣ.....	112
ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ	114
ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ 2007	119
ΈΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ.....	120
Η ΓΥΝΑΙΚΑ	122
ΡΟΧΑΛΗΤΟ	124
Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ	126
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ.....	128
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.....	131
Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ.....	133
ΣΤΟΝ ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΑ.....	135
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΙΔΝΕΪ	137
ΠΡΟΣ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΤΟΥ ΣΙΔΝΕΪ	140
ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ	142
ΒΡΑΔΙΑ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑΣ	144
ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΑΤΕΡΑ	146
Ο ΤΡΕΛΟΣ	148
ΣΤΟΝ ΠΌΛΕΜΟ	150
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΑΠΆΔΕΣ.....	152
Ο ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΟΓΟ.....	154
Ο ΓΕΡΑΣΙΜΑΚΗΣ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ	156
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΑ	159
Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ.....	161
ΣΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟ	163
Η ΒΕΝΤΑΛΙΑ	165
Η ΝΥΦΗ *	166
ΒΡΕ ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΤΗΣΑΜΕ	168
Ο ΚΟΚΟΡΑΣ	180
ΤΙ ΤΡΑΒΆΕΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ.....	181
ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΔΕΝ	183
ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗ MILDURA	185

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Η ΚΑΚΟΠΟΪΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ.....	186
ΠΑΡΑΔΟΞΑ	188
ΣΤΟΥΣ ΦΪΛΟΥΣ ΜΟΥ ΣΤΟ ΊΝΤΕΡΝΕΤ.....	191
ΠΆΕΙ Ο ΠΑΛΪΟΣ ΧΡΟΝΟΣ	193
ΑΠΟΚΡΙΕΣ	195
ΝΗΣΤΕΪΑ	197
ΝΑ ΠΑΣ ΣΤΟ ΚΤΗΝΪΑΤΡΟ	199
ΤΟ ΑΝΕΜΟΛΌΓΙΟ.....	200
ΤΟ ΠΙΣΤΟ ΜΟΥ ΤΟ ΣΚΥΛΪ.....	202
Η ΓΑΤΟΥΛΑ.....	203
ΣΑΝ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΜΕ ΤΗ ΓΑΤΑ	204
ΠΆΧΥΝΑ.....	205
ΜΕΘΥΣΜΈΝΟΣ	207
ΠΑΙΔΪΑ ΑΝΪΨΙΑ ΚΪ ΉΓΓΟΝΙΑ	209
Ω ΉΓΙΕ ΣΠΥΡΪΔΩΝΑ.....	212
ΕΥΧΑΡΙΣΤΪΕΣ	214
ΕΠΪΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΪΟ <<ΦΡΟΝΤΪΔΑ>>	215
ΒΡΆΖΩ ΣΤΟ ΖΟΥΜΪ ΜΟΥ	216
ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ	218
ΑΡΚΑΔΕΣ.....	220
ΚΑΒΑΛΑ ΣΤΟ ΚΑΛΑΜΙ	222
ΤΑ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	223
Ο ΎΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΆΔΑΣ	224
ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΤΙ ΝΑ ΓΡΑΨΩ	231
ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΙΟ	232
ΟΥΡΑΝΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ	236
ΜΑΣ ΗΡΘΑΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ	238
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ	240
ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ – ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ	242
Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ.....	244
ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΑΡΤΙ	246
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΚΟΥΤΣΑΘΗΚΕ.....	251
ΜΕΛΒΟΥΡΝΕ CUP DAY	253
ΘΥΣΪΑ Ή ΛΗΣΤΕΪΑ.....	255
Η ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΙ ΝΥΦΗ	256
ΠΡΟΣ ΤΟ ULURU	258
Ο ΑΝΑΒΑΛΛΌΜΕΝΟΣ.....	261
ΠΑΡΆΔΕΙΣΟΣ ΚΑΙ ΚΌΛΑΣΗ	262
ΝΟΒΑΡΤΙΣ.....	264
Ο ΣΟΥΛΤΆΝΟΣ ΕΡΝΤΟΓΆΝ	266
ΑΧ ΤΪ ΉΠΑΘΑ Ο ΜΆΥΡΟΣ	268

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

ΓΟΡΓΩΝΑ ΕΤΩΝ 81	269
Η ΚΟΥΤΣΟΜΠΌΛΑ	270
ΖΩΪΦΙΛΟΙ ΚΙ ΑΔΈΣΠΟΤΑ	272
Η ΣΚΙΑ ΜΟΥ	274
ΠΆΣΧΑ 2020 (ΜΕ ΚΟΡΟΝΟΪΟ)	275
ΚΑΡΑΝΤΪΝΑ	277
Ο JOE ΚΑΙ Ο TRUMP...ΆΚΟΥΛΑΣ	279
TRUMP-ΆΚΟΥΛΑΣ ΚΑΙ TRUMP-ΌΥΚΟΙ	281
Ε .ΕΥΡΩ ΚΑΙ Δ. ΔΡΑΧΜΪΗ	283
ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ – ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ – ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.....	285
ΣΤΟΥΣ ΠΌΝΤΙΟΥΣ	287

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αγαπητέ φίλε αναγνώστη
Οι στίχοι που θα διαβάσεις σ' αυτή την ανάρτηση είναι ένα μέρος από τα σατιρικά ποιήματα που έχω ήδη εκδώσει στη σειρά των βιβλίων μου με τίτλο <<ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ>>.

Οι λόγοι που με έκαναν να προβώ στην παρούσα ανάρτηση είναι ότι στα βιβλία που έχω εκδώσει, έξι στη σειρά, όπως φανερώνει και ο τίτλος είναι ανακατεμένα, σατιρικά, κοινωνικά, βιώματα της ζωής, της μετανάστευσης και ό,τι άλλο μου κέντριζε τη φαντασία, κυρίως γεγονότα που συνέβησαν κατά το παρελθόν.

Θεώρησα λοιπόν ότι είναι καλό η σάτιρα που έχω γράψει να γίνει κτήμα των πολλών, όσων αγαπούν το είδος αυτό της ποίησης.

Με τη σάτιρα φίλε μου, που σφάζει με το βαμβάκι, μας δίνεται η ευκαιρία να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας σε ό,τι συμβαίνει γύρω μας, χωρίς να γινόμαστε βαρετοί. Με το χιούμορ και την καλή διάθεση χτυπάμε τα κακώς κείμενα στη ρίζα τους, της κοινωνίας, της πολιτικής, του τρόπου ζωής, τα τεκταινόμενα στην οικογένεια, στην εκκλησία κ.λ.π.

Στην παρούσα ανάρτηση θα σου δοθεί η ευκαιρία να διαβάσεις αν έχεις την υπομονή, 129 σατιρικά ποιήματα αρχής γενομένης από τον εαυτό μου.

Ίσως να μη συμφωνείς που σατιρίζω ορισμένες κατηγορίες συνανθρώπων μας. Θα ήταν πολύ άδικο αν τους έβαζα όλους στο ίδιο τσουβάλι. Συνήθως αναφέρομαι στα κακώς κείμενα. Υπάρχουν άνθρωποι και ανθρωπάκια. Αυτά τα ανθρωπάκια πρέπει, κατά την άποψή μου, να τα ξέρει ο κόσμος, να είναι παραδείγματα προς αποφυγή

Εν καιρώ θα προβώ και σε δεύτερη ανάρτηση με σοβαρή ποίηση και άλλα κοινωνικά θέματα, κυρίως τη μετανάστευση, που με έχει εμπνεύσει να γράψω αρκετά, εφόσον τη ζω από το 1965 μέχρι σήμερα.

Θα αναρωτηθείς φίλε μου γιατί αναφέρομαι περισσότερο του δέοντος στην Κεφαλλονιά και στους Κεφα-

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

λονίτες! Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η Κεφαλλονιά είναι ο τόπος καταγωγής μου και όποιος δεν παινέψει το σπίτι του πέφτει και τον πλακώνει και ο Κεφαλλονίτης είναι πηγή έμπνευσης για σάτιρα.

Ελπίζω να έχω την επιείκεια και την κατανόησή σου φίλε αναγνώστη.

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω τον αγαπητό φίλο και συμπάρουκο κύριο Νίκο Μωραΐτη που φιλοξενεί στην ιστοσελίδα του τις ποιητικές μου συλλογές.

Ευχαριστώ Νίκο, αλλά πιο πολύ εσένα που με διαβάζεις φίλε αναγνώστη.

Γεράσιμος Ι. Κλωνής

ΓΕΡΑΣΑΜΕ ΓΕΡΑΣΙΜΕ

Μια μέρα `κει που κοίταζα σε μία τζαμαρία
να με κοιτάζει κάποιονε, είδα με απορία

Ήταν περίπου σαν εμέ με κατάσπρο κεφάλι,
καμπούρης, μύωψ και χοντρός, ήταν σε μαύρο χάλι.

Στο σπίτι μου που γύρισα κάπως συλλογισμένος
μα που τον ξέρω έλεγα, για μένα είναι ξένος.

Την άλλη μέρα βρέθηκα, πάλι στο ίδιο μέρος
νάτος και πάλι μπάστακας ήτανε στελιασμένος.

-Ρε φίλε μου, τον ρώτησα, κάπου σε ξέρω σένα
εγώ κοιτάζω σένανε κι` εσύ κοιτάς εμένα.

-Νομίζω έχεις πρόβλημα, λέει, με το μυαλό σου
ακόμα δεν με γνώρισες; είμαι ο εαυτός σου!

-Τι λες ρε κακοθάνατε; αν ήμουν σαν εσένα
καλύτερα να ήτανε τα μάτια μου κλεισμένα!

Σ` αντίθεση με μένανε που είμαι παλικάρι
τα χάλια σου σε κάνουνε, σαν γέρικο μουλάρι...

Ειρωνικά μ` απάντησε, δεν πας βρε κακομοίρη,
βλάκα και κοκορόμυαλε να κάνεις χαρακίρι;

Δεν σου πονούν τα γόνατα, η μέση, το κεφάλι
και τ` οξυγόνο πάντοτε έχεις στο προσκεφάλι;

Δεν έχεις πόνους στα νεφρά; δεν είσαι και φαφούτης;
και το μυαλό σου σάλεψε και έγινες ξεκούτης;

Με το μυαλό που κουβαλός φτάνεις μωρέ στα άκρα,
που του γιατρού σου ζήτησες, μια συνταγή βαγιαγκρα!

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Για να το παίζεις γκόμενος, σε μιαν αφράτη χήρα,
που τα παπούτσια σου `δωσε, να τα κρατάς στη χείρα.

Για κοίτα τις ρυτίδες σου, φαλάκρα και κοιλιά σου,
που στο καθρέφτη στέκεσαι, να δεις τα πράματα σου!

Δεν έχω άλλα να σου πω μα πάρε το χαμπάρι,
γεράσαμε Γεράσιμε, π' ο διάβολος να πάρει...!!!

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΣΜΑΝΙΑ

Κεφαλλονίτες φίλοι μου,
θαλασσοκουνημένοι,
έξυπνοι και παμπόνηροι
και ελαφρώς βλαμμένοι.

* * *

Εσείς που καταγόσαστε
απ' την Κεφαλληνία
και φήμη για ν' αφήσετε
εδώ στην Τασμανία.

* * *

Ακούσετε με προσοχή
τι εντολές θα έχετε,
σε τούτο το ταξίδι μας
που πρέπει να προσέχετε.

* * *

Και πρώτα-πρώτα φίλοι μου
θα πρέπει να γνωρίζετε,
απαγορεύεται αυστηρώς
πολύ να μουρμουρίζετε.

* * *

Μουρμούρα, γκρίνια και λοιπά
πω-πω τι συμφορά μου!
στο σπίτι έχω μπόλικη
από την πεθερά μου.

* * *

Τον Άγιο Γεράσιμο
κανείς μη βλαστημήσει,
γιατ' αν το μάθει ο Στυλιανός
θα τότε αφορίσει.

* * *

Μέσα στο bus θα μπαίνετε
με τάξη και ευγένεια,
χωρίς πολλά σπρωξίματα
και με πολύ αγένεια.

* * *

Στο κάθισμα που κάθεστε
αυτό και είναι όλο,

την επομένη τη φορά
θ' ανήκει σ' άλλο κώλο.

* * *

Την επομένη τη φορά
στο bus όπου θα μπείτε,
οι τελευταίοι που 'σαστε
μπροστά να θρονιαστείτε.

* * *

Κι όταν στρογγυλοκάτσετε
κι άνετα βουλευτείτε,
ρίξτε γύρω μια ματιά
για να βεβαιωθείτε.

* * *

Ο διπλανός σας είναι εκεί;
πως πάει ο μπροστινός σας
και να 'χετε τα μέντε* σας
τι κάνει ο πισινός σας.

* * *

Πάντοτε να 'στε συνεπείς
στην ώρα που ορίζουμε,
για να 'ναι όλα έτοιμα
το bus να ξεκινήσουμε.

* * *

Το βράδυ θα πηγαίνετε
εις το ξενοδοχείο,
χωρίς θορύβους σαν παιδιά
που πάνε στο σχολείο.

* * *

Για ύπνο προτού πέσετε
εις το δωμάτιο σας,
να μη σας νοιάζει και πολύ
τι κάνει ο διπλανός σας.

* * *

Αν κάνει το μπανάκι του,
ή κάθεται να φάει,
αν τρίζει το κρεβάτι του
ή για πιπί του πάει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Θα πρέπει ακόμη να σας πω
φίλοι Κεφαλλονίτες,
ανάμεσα μας έχουμε
και άλλους συντοπίτες.

* * *

Μιλάω για Ζακυνθινούς
που απ' τους αρχαίους χρόνους,
έχουν συνήθειες κακές
απ' τους παλιούς προγόνους.

* * *

Όταν νταραβερίζονται
με τους Κεφαλλονίτες,
πάντα συμπεριφέρονται
σαν τους κοινούς αγύρτες.

* * *

Κότσυφα τους πουλήσαμε
πως ήτανε αηδόνι
κι αυτοί τον αγοράσανε
πως ήταν χελιδόνι.

* * *

Αυτοί οι αθεόφοβοι
χωρίς αξιοπιστία,
μας πλήρωσαν με τάλιρο
χωρίς καμιά αξία.

Έχουμε κι άλλους φίλους μας
που μας ακολουθούνε,
μα όπως βλέπω γρήγορα
κι αυτοί θα κουρλαθούνε.

* * *

Γιατ' όπως λέει κι ο λαός
που άστοχος δεν βγαίνει,
όποιος πηγαίνει με κουτσό
θ' αρχίσει να κουτσαίνει.

* * *

Τις εντολές που ακούσατε
πρέπει να τηρηθούνε,
γιατί οι παραβάτες τους
θε να τιμωρηθούνε.

* * *

Αν κάποιος πει απ' όλους σας
άσε μας και παράτα,
στην άλλη την εκδήλωση
θα πλύνει όλα τα πιάτα.

* * *

Για το καλύτερο παιδί,
μέσα σε όλα τ' άλλα,
για δώρο θα του δώσουμε
κι ένα κουτί βαγιαγκρα.

Απρίλιος 2003

**το νου σας*

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΜΟΥ

Η μάνα κι ο πατέρας μου,
είπαν να με γεννήσουν,
εμένανε το φουκαρά
χωρίς να με ρωτήσουν.

* * *

Εκεί που παιχνιδίζανε
επάνω στο κρεβάτι,
στο τσακ τ' αποφασίσανε
να κάνουνε παιδάκι.

* * *

Δεν κοίταγαν τη φτώχεια τους
και τα πολλά παιδιά τους,
μα θέλανε και μένανε
να βρούνε το μπελά τους.

* * *

Εννέα μήνες πέρασαν
απ' τη βραδιά εκείνη
κι η μάνα μου επήρστηκε
απ' την εγκυμοσύνη.

* * *

Η μαμή που φώναξαν
ρωτάει απορημένη,
τι γίνεται με σένανε
και πάλι γκαστρωμένη;

* * *

Και βγήκα ένας παίδαρος
μισό κιλό και κάτι,
ξυπόλητος, ξεβράκωτος
και τσίμπλες μεσ' το μάτι.

* * *

Τι το 'θελες βρε μάνα μου
στον κόσμο να με φέρεις;

Αφού καλά το ήξερες
πόσο θα υποφέρεις.

* * *

Νοέμβρης μήνας ήτανε
χρονιά σαράντα τρία,
με κατοχή και πόλεμο
πείνα και δυστυχία.

* * *

Εστέναζ' η πατρίδα μας
στου Γερμανού τη μπότα,
συνέχεια με τάιζες
κουρκούτι και μοπομπότα.

* * *

Ποτέ σου δε μου έδωσες
χαβιάρι και γαρίδες,
στο πιάτο πάντα έβλεπα,
Βρούβες και καυκαλίδες!

* * *

Τι το 'θελα ο καπερός
στη γη να περπατήσω;
το γάλα που μου έδωσες
πολλές φορές να φτύσω.

* * *

Μα όσο κι αν υπέφερα
μάνα να μεγαλώσω,
το σεβασμό κι αγάπη μου
οφείλω να σου δώσω.

* * *

Χρόνια πολλά περάσανε
και πρέπει να στο πω,
για τη ζωή που μου 'δωσες
μάνα σ' ευχαριστώ.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΟΥ Ο ΜΕΜΑΣ*

Δύο λόγια θα σας γράψω
φίλοι στην Κεφαλλονιά,
για το Μάκη το γαμπρό μου,
το λεβέντη απ' τη Θηνιά**.

* * *

Είναι φίλοι Κεφαλλήνες
σ' όλα του αγαπητός,
σ' όσα κάνει, σ' ότι λέει,
αν και αρκετά κοντός.

* * *

Το σορτσάκι σαν φοράει
είναι μούρλια, γοητεία!
Αχ! Γεράσιμε του λέω
είσαι σκέτη αμαρτία!

* * *

Τις γυναίκες ξελιγώνεις
έτσι όπως περπατάς,
με τις торνευτές τις γάμπες
και τα πόδια τα στραβά.

* * *

Πάψε ορέ να κογιονάρεις***,
μου λέει ορθά κοφτά
τόσα χρόνια που περάσαν
εστραβώσανε κι αυτά.

* * *

Ήταν δόλιος μετανάστης
κάποτε στην Αυστραλία,
και στην Αίγυπτο που πήγε
του φορέσαν κελεμπία.

* * *

Πριν από σαράντα χρόνια
του εκάναν προξενιό
και την αδελφή μου πήρε
όχι και με το στανιό.

Μα ο γάμος απεδείχθη
μία σκέτη παρωδία
και με τη συμβία πήγε
σε μιαν άλλη εκκλησία.

* * *

Κι έτσι οι παπάδες
που 'ναι πάντα πονηροί,
δυο φορές τον επαντρέψαν
με την ίδια τη γυνή.

* * *

Και εξούσανε ωραία
και περνούσανε καλά
με χαρές, χορούς και γλέντια
έκαναν και δυο παιδιά.

* * *

Στην Αμέρικα που πήγε
τα κονόμησε γερά,
γιατί έκανε δικό του
το «ΔΕΛΦΟΙ» το ρεστοράν.

* * *

Χρόνια τάζε τους Μαύρους,
Έλληνες, Αμερικάνους
κάθε καρδιάς καρύδι
μέχρι και Πορτορικάνους.

* * *

Κάθε μέρα στη δουλειά
έκανε ψητά αρνιά,
γουρουνόπουλα στη σούβλα
μπακαλιάρο, σκορδαλιά.

* * *

Ήταν άσος στο σουβλάκι,
μελιτζάνες γεμιστές,
μουσακά και σοφιγάδο
και τυρόπιτες ζεστές.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Μα περάσανε τα χρόνια
κι είπε να τα παρατήσσει,
ρεστοράν κι Αμερικάνους
στο χωριό του να γυρίσει.

* * *

Κι έτσι ο Γερασιμάκης
που 'ναι κάργα ματσωμένος,
στην Κεφαλλονιά γυρίζει
πάλι σαν ξενιτεμένος.

* * *

Με τη Ρούλα την κυρά του
καβαλάνε τη Βεμ-Βε
και πηγαίνουν στο Φισκάρδο
για να πιούνε τον καφέ.

* * *

Στ' Αργοστόλι που πηγαίνει
όλοι τότε χαιρετάνε,
πως τα πάει βρε αφέντη;
'Όλ' οι φίλοι τον ρωτάνε.

* * *

Και αυτός χαμογελάει
μ' ένα βλέμμα πονηρό,
όπως ο παπάζ το δίσκο
όταν ρίχνουν το ψιλό.

Στο χωριό, στα Πετρικάτα
είν' η πόρτα ανοικτή,
όποιος φίλος κι αν περάσει
και θα φάει και θα πει.

* * *

Είναι σ' όλα του ωραίος
και ποτέ δε βλαστημάει
μόνο μερικά καντήλια
έτσι γούρι να του πάει.

* * *

Αδελφέ Γερασιμάκη
σου τη δίνω την ευχή,
με τους φίλους όπου έχεις
να σε δω και βουλευτή.

* * *

Ρε θεόμουρλε, μου λέει,
της δεκάρας ποιητή,
αν με ξανακογιονάρεις*
θα σου έρθει σβουριχτή!

* * *

Έτσι είναι ο Μεμάς μας
από αδελφή γαμπρός,
πάντοτε καλοσυνάτος
αν και ελαφρά μουρλός

.

Σεπτέμβριος 2003

**Γεράσιμος*

***περιοχή της Κεφαλλονιάς*

**** κοροϊδεύεις*

Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ

Είμαι φίλοι συμπολίτες,
ταξιτζής πολύ ωραίος
που τους δρόμους αλωνίζω
ένας οδηγός σπουδαίος.

* * *

Είμαι 'γώ παιδί τζιμάνι
το τιμόνι σαν κρατώ,
και τ' αμάξι κουμαντάρω
μ' ένα χέρι σταθερό.

* * *

Όταν οδηγώ στο δρόμο
όλοι γύρω μου κοιτάνε,
τι θεόζουρλος θεέ μου
όλοι με κακολογάνε.

* * *

Η ζωή είναι ωραία,
όταν ξέρεις τι ζητάς,
όποιο δρόμο κι αν τραβήξεις,
κι όταν ξέρεις που τραβάς.

* * *

Η ζωή έχει φουρτούνες
δυσκολίες και πεζή,
είναι όμοια σε όλα
με αυτή του ταξιτζή.

* * *

Με στροφές και με λακκούβες
σταυροδρόμια κι ανηφόρες
κι ότι άλλο φανταστείτε
και προ πάντων κατηφόρες.

* * *

Όταν κάπου δεν προσέξεις
θα την πάθεις τη ζημιά,
ή τον άλλο θα κτυπήσεις,
ή τα μούτρα σου θα φας.

Αν θα πέσεις στη λακκούβα
το αμάξι θα χαλάσει,
κι αν σε πάρει η κατηφόρα
ίσως τη ζωή σου χάσεις.

* * *

Έχει τόσες ιστορίες
η ζωή μέσα στο δρόμο,
που το γέλιο προκαλούνε
τη χαρά μα και τον τρόμο.

* * *

Έχει και τα τυχερά της
η ζωή του ταξιτζή,
με τα νάζια και τα κόλπα
που του κάνει μια μικρή.

* * *

Θα σας πω ιστοριούλες
που συμβαίνουν κάθε μέρα,
σ' όλους μου τους συναδέλφους
και βεβαίως και σε μένα.

* * *

Ήταν Σάββατο θυμάμαι,
μόλις είχε σκοτεινιάσει,
και με αγκαζάρει μία
που το τρένο είχε χάσει.

* * *

Τον καιρό της δεν τον χάνει
η αφράτη η κυρία,
έλα σπίτι μου μου λέει
είναι μία ευκαιρία.

* * *

«Είμαι μια δυστυχισμένη
όπου χήρα έχω μείνει,
έχω φλόγα, έχω κάψες
είμ' ολόκληρη καμίνι».

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

«Μα κυρία μου», της λέω,
«είναι πράματα αυτά;
Αν το μάθει η δική μου
θα μου κόψει τα αυτιά».

* * *

«Όρσε* να μη στα χρωστάω»,
νευριάζει η κυρία,
«είσαι μπούφος, είσαι βλάκας
χάνεις μία ευκαιρία».

* * *

Ήταν Σάββατο νομίζω,
ήμουν πάλι βραδινός
που με σταματάει ένας
κουνιστός και λυγιστός.

* * *

«Καλησπέρα ταξιτζά μου,
αχ! Τι χέρια μαλλιαρά;
Αν ζητήσω και μου κάνεις
θα σου δώσω μπουρμπουάρ».

* * *

Τι να θέλει πάλι τούτη
η συκιά η κουνιστή;
είμαι όλος απορία!
για να δούμε τι θα πει;

* * *

«Πάμε σπίτι μου, μου λέει,
κάνω καφεδάκι φινό!
Αχ! Δεν ξέρεις πως μ' αρέσει
να ρουφάω καπουτσίνο».

* * *

Ήταν ντάλα καλοκαίρι
κι ήμουνα στην παραλία,
αχ! Θεέ μου τι ήταν τούτο
μ' έπιασε παιδιά ναυτία.

Μια κορμάρα δύο μέτρα
μ' ένα τόσο δα μπικίνι,
στο αμάξι μέσα μπαίνει
και το μάτι της μου κλείνει.

* * *

Πω-πω-πω ζέστη που κάνει
έχω λιώσει δεν μπορώ,
πάμε γρήγορα στο σπίτι
απ' τα ρούχα μου να βγω.

* * *

Με τα μάτια καρφωμένα
στης κουκλάρας τα ποδάρια,
παίρνω φόρα και περνάω
με τα κόκκινα φανάρια.

* * *

Στο γιατρό που είχα πάει
για να πάρω μια γριά,
βγαίνοντας από τ' αμάξι
με κερνάει μια κλανιά.

* * *

Τι να πω για τους γερόντους
που δεν έχουνε ζωή,
όταν πιάνουν την κουβέντα
αρχινάνε με πορδή.

* * *

Εις τα κόκκινα φανάρια
ήμουνα σταματημένος
κι από πίσω μου τη φέρνει
ένας νέος μεθυσμένος.

* * *

Ήτανε βραδάκι πάλι
για καλά είχε νυχτώσει,
κι ένας τύπος μου τη μπαίνει
τα λεφτά μου να σουφρώσει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Τι να κάνω ο καημένος
είχα χάσει από χέρι,
γιατί κράταγ' όπως είδα
ένα κοφτερό μαχαίρι.

* * *

Που να τα θυμάμαι όλα
σεβαστοί μου συμπολίτες,
κάθε μέρα φασαρίες
με του δρόμου τους αλήτες.

* * *

Όλοι θέλουνε να μάθουν
πως με λένε και λοιπά,
πως τη λένε την κυρά μου
και αν έχω και παιδιά.

* * *

Όλ' αυτά που σας τα είπα
όλα μου 'χουνε συμβεί,
κάτι τέτοια και με άλλα
Είν' η ζωή του ταξιτζής

Σεπτέμβριος 2003

**μούτζα*

ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ 2003

Αδέλφια μου Συνέλληνες, Οκτώβρης ήρθε πάλι
και οι Κεφαλλονίτες μας έχουν γιορτή μεγάλη.

* * *

Τον Άγιο Γεράσιμο και πάλι θα υμνήσουμε
και όρκο θα του δώσουμε να μην τον βλαστημήσουμε.

* * *

Μ' ευλάβεια στη χάρη του όλοι θα γονατίσουμε
και σαν θεόζουρλος* λαός θα του υπενθυμίσουμε.

* * *

Πως είμαστε στην ξενιτιά μακρά απ' το νησί μας
και έχουμε απαίτηση σε κάθε αίτηση μας.

* * *

Να δείχνει κατανόηση σαν τους Αγίους όλους,
να βγάζει από μέσα μας διαβόλους και τριβόλους.

* * *

Επίσης θα ζητήσουμε να 'ρθεί στην Αυστραλία,
να δει πως καταντήσαμε απ' την υπερωρία.

* * *

Να δει τους πατριώτες του Κεφαλλονιταράδες,
που όλοι ζουρλαθήκανε απ' τους πολλούς παράδες.

Κι όταν μας 'ρθει με το καλό λαός και Δεσποτάδες,
θα κάψουμε στη χάρη του λιβάνι και λαμπάδες.

* * *

Στην Αυστραλία που θα 'ρθει το πόδι σαν πατήσει,
θα 'χουμε έτοιμη δουλειά αμέσως για ν' αρχίσει.

* * *

Να πάει στην κοινότητα τα πάντα να ελέγξει,
κι αν εύρει κάτι το στραβό σε όλους να τις βρέξει.

* * *

Κι' όταν θα δει τον πρόεδρο επίπληξη να κάνει,
που τόσα χρόνια πρόεδρος το έχει παρακάνει.

Και όταν στην κοινότητα τα δει πως είναι εντάξει,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

συλλόγους κι Αδελφότητες θα πρέπει να κοιτάξει.

* * *

Εδώ θα δεις τι γίνεται της νήσου μας φωστήρα,
κράτα γερό μαστίγιο ή βγάλε τη ζωστήρα.

* * *

Όλοι προέδροι θέλουνε μια μέρα για να γίνουν,
για νόμους καταστατικό δεκάρα πια δε δίνουν.

Ελπίζουμε σε σένανε να διώξεις τους δαιμόνους,
από τις αδελφότητες και τους φτωχούς συλλόγους.

* * *

Κι αν καταφέρεις Άγιε με δαύτους να ξεμπλέξεις,
άντε στην Αρχιεπισκοπή στις εκκλησιές που έχει.

* * *

Εδώ να δεις εμπόριο που κάνουν οι παπάδες,
με τ' άγια μυστήρια π' αφήνουνε παράδες.

* * *

Θ' αναρωτιέσαι Άγιε της νήσου Κεφαλλήνων,
που στο καλό βρεθήκανε τόσα οστά Αγίων!

* * *

Με όλα αυτά όπου θα δεις γόνε των Νοταράδων,
σε μοναστήρια κι εκκλησιές θα φύγεις άρον-άρον.

* * *

Μα μη ξεχάσεις Άγιε προτού μας παρατήσεις,
κάποιο από τα ρούχα σου σε εκκλησιά ν' αφήσεις.

* * *

Για να πηγαίνουν οι πιστοί και να το προσκυνάνε
οι έξυπνοι και πονηροί γερά να κονομάνε.

**θεότρελος*

Ο ΠΑΠΑΣ

Ο παπάς μας ο λεβέντης
που ‘χουμε στην εκκλησιά,
είναι όμορφος και νέος
με χωρίστρα στα μαλλιά.

* * *

Είναι σ’ όλα του ωραίος
και πολύ ευλαβικός,
εις την εκκλησιά που πάει
για ν’ αρχίσει ευλογητός.

* * *

Έχει γένη σαν ιππότης
και μουστάκι ασορτί,
πάντοτε χαμογελάει
κάθε σχόλη και γιορτή.

* * *

Ξέρει πάντα τέτοιες μέρες
το παγκάρι θα γεμίσει,
με κεριά και με λιβάνια
που στον κόσμο θα πουλήσει.

* * *

Το κλοσίδι της καμπάνας
θα χτυπήσει χαρωπά,
που φωνάζει στον κοσμάκη
όλοι ελάτε στον παπά.

* * *

Όλοι να προσευχηθείτε
στον καλό μας το Χριστό
και της εκκλησιάς το δίσκο
να γεμίστε με ρευστό.

* * *

Είναι σπάνιος σε ήθος
ο καλός μας ο παπάς
και ποτέ δε λέει όχι
όταν πέφτει ο παράς.

Τους φτωχούς τους βοηθάει
που δεν έχουνε φαΐ
κι ένα τάλιρο τους δίνει
για να πάρουνε ψωμί.

* * *

Όλους τους ‘ξομολογάει
και προπάντων κάποιες χήρες,
που τον άντρα έχουν χάσει
κι έχουν μείνει κακομοίρες.

* * *

Με μια γλύκα ψιθυρίζει
εις τις χήρες ο παπάς:
«Αν εγώ σε ευλογήσω
στον παράδεισο θα πας».

* * *

Για να βρεις το μακαρίτη
χαιρετίσματα να πεις
κι ότι δεν κακοπερνούσες
όταν ήσουν επί γης.

* * *

Όλες μπρος του γονατίζουν
τη συγχώρεση να πάρουν
κι ότι άλλο τους ζητήσει
ευχαρίστως θα το κάνουν.

* * *

Στις μικρές ο δέσποτας μας
δίνει πάντα συμβουλή,
όταν κάνουν το σταυρό τους
να μη σκύβουνε πολύ,

* * *

γιατί γλείφονται οι γέροι
όπου κάθονται πιο ‘κει
και θυμούνται μεγαλεία
βλέποντας τους το βρακί.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία

Πάντοτε στο κήρυγμα του
την αγάπη θα κηρύξει
κι όσα έχει ο καθένας
μέσ' το δίσκο να τα ρίξει.

* * *

Εισ το σπίτι τον καλούνε
για να κάνει αγιασμό,
που 'χουν πρόβλημα μεγάλο
μ' ένα πλήθος ποντικών

* * *

Με τα ράσα απλωμένα
το ξορκίζει το κακό,
μα στο σπίτι πρέπει να 'χουν
κι ένα γάτο νηστικό.

* * *

Άνθρωπε μου στη ζωή σου
τον παπά θα χρειαστείς
στιδήποτε κι αν κάνεις
πάντα μπρος σου θα τον βρεις.

* * *

Όταν γεννηθείς θα πρέπει
η μαμά να σαραντίσει
κι όταν μεγαλώσεις λίγο
ο παπάς θα σε βαφτίσει.

Όταν κι άλλο μεγαλώσεις

και θα παντρευτείς μια μέρα,
ο παπάς θα ευλογήσει
τα στεφάνια και τη βέρα.

* * *

Όταν είναι να πεθάνεις,
νάτος πάλι ο παπάς
τον παράδεισο δε βλέπεις
αν αδιάβαστος θα πας.

* * *

Κι αν πολλές εις τη ζωή σου
είχες κάνει αμαρτίες,
σ' όλα τα μνημόσυνα σου
θ' αναπέμπει ικεσίες.

* * *

Απ' την κόλαση που είσαι
στου διαβόλου τη φωλιά,
στον παράδεισο να έμπεις
στου Χριστού την αγκαλιά.

* * *

Μην ξεχάσεις άνθρωπε μου
για να γίνουν όλ' αυτά
τον παπά θα τον πληρώνεις
με τραπέζια και λεφτά.

Δεκέμβριος 2003

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Κεφαλλονίτες είμαστε
πολλοί σ' αυτή την πόλη,
από Ληξούρι και χωριά
και μέσα απ' τ' Αργοστόλι.

* * *

Στην Αυστραλία ήρθαμε
λεφτά για ν' αποκτήσουμε
και στο χωριό μας ύστερα
σαν λόρδοι να γυρίσουμε.

* * *

Όλοι μας επλούτισαμε
και κάνουμε τον κάργα*
κι ας είμαστε οι πιο πολλοί
σκαστοί απ' τα καράβια.

* * *

Τα πλοία που ερχόντουσαν
και δέναν στις προβλήτες,
μονάχα τους εφεύγανε
χωρίς Κεφαλλονίτες.

* * *

Ο καπετάνιος έμενε
μονάχος σαν τον κούκο,
γιατ' οι Κεφαλλονίτες του
ακούσανε για μπούκο.**

* * *

Εδώ λοιπόν που ήρθαμε
Σ' αυτή την πολιτεία,
την πίστη μας αλλάξαμε
απ' την υπερωρία.

* * *

Ολημερίς δουλεύαμε
ακόμη και τη νύχτα,
για να περνάνε πιο καλά
παιδιά μας και ανίψια.

Σπίτια πολλ' αγοράσαμε
για να 'χουν τα παιδιά μας,
αλλά δεν εφροντίσαμε
την τύφλα τη δικιά μας.

* * *

Τώρα που πόνους έχουμε
στα χέρια, στο ποδάρι,
τα μούτρα μας μουτζώνουμε
όρσε μωρέ μουλάρι.

* * *

Τα πάντα αποκτήσαμε
σε τούτη δω τη χώρα
και ξεχαστήκαν για καλά
τα χρόνια με τη λόρδα.

* * *

Σπίτια πολλά και μαγαζιά
αρθριτικά, ζαλάδες,
πλεούμενα, αυτοκίνητα
και φάρμες με γελάδες.

* * *

Τι να σας πω αδέλφια μου
φωστήρες Κεφαλλήνες,
ανάμεσα μας έχουμε
και μπόλικους κηφήνες.

* * *

Που τ' άλογα ταΐζουνε
αβέρτα κάθε μέρα
και στα σκυλιά ποντάρουνε
να δουν μian άσπρη μέρα.

* * *

Θα πρέπει όμως να σας πω
πως έχουμε και άλλους,
γιατρούς, γραφιάδες, νομικούς,
παπάδες και δασκάλους.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Όλοι αυτοί δε βγαίνουνε
μπροστά στους μουσικούς μας,
τους κανταδόρους δηλαδή
καμάρια του νησιού μας.

* * *

Μας κάνουν οι κιθάρες τους
τα μάτια να δακρύνουν
κι οι αγριοφωνάρες τους
τ' αυτιά μας να τρυπήσουν.

* * *

Τραγουδιστάδες εκλεκτοί
με μπρίο στο τραγούδι,
ένας λαλεί σαν κόκορας
κι ο άλλος σαν γαϊδούρι.

* * *

Έχουμε κι άλλους αδελφούς
καβάλα στο καλάμι
που κάνουνε τα δάκρυα
να τρέχουνε ποτάμι.

* * *

Προέδρους αποκτήσαμε
με τίτλους και βραβεία,
αναρχικούς και δωρητές
που μπήκαν στα βιβλία.

* * *

Τους ποιητές ξεχάσαμε
Βρε... τι καταδίκη!
Αυτούς που κάνουν να γελά
το παρδαλό κατσίκι.

* * *

Τους είπανε πως γράφουνε
ποιήματα ωραία
και τα μυαλά τους φίλοι μου
επήρανε αέρα.

* * *

Αυτοί με τις αρλούμπες τους

γραμμένες νέτα-σκέτα,
νομίζουν πως θα μοιάσουνε
του Γιώργη του Μολφέτα.

* * *

Έχουμε κι ένα σύλλογο
που όλοι αγαπάμε,
μα όπως παν' τα πράγματα
και κείνον θα τον φάμε.

* * *

Ο άμοιρος ο «κέφαλος»
αδέλφια τι θα γίνει;
Απ' την πολλή αγάπη μας
ακέφαλος θα μείνει.

* * *

Επήραμ' ένα κτίριο
για να διασκεδάσουμε
και με την ησυχία μας
τα μάτια μας να βγάζουμε.

* * *

Έχω και τ' άλλα να σας πω
αδέλφια μου μεγάλοι,
πως είναι απαραίτητο
να πάμε στον Καψάλη.

* * *

Μιας κι είμαστε θεόζουρλοι
από γεννησιμιού μας,
το διάλογο που έχουμε
να βγάλει από το νου μας.

* * *

Στο δρόμο όπου ήμουνα
και πήγαινα για ψώνια,
τις κουτσομπόλες άκουσα
ψηλά εις τα μπαλκόνια.

* * *

Κατηγορούσαν κι έλεγαν
για τους Κεφαλλονίτες,

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική ανθολογία Α`

πως είμαστε γκρινιάρηδες
σπαγκοραμμένοι, αγύρτες.

* * *

Πολύ μου κακοφάνηκε
Μ` εκείνες τις φοράδες,
αφού οι συντοπίτες μου
είν' όλοι κουβαρδάδες.

* * *

Με τεντωμένο το λαιμό
τους φώναξα με φούρια,
τι φταίμε αν στη τσέπη μας
μας μπήκανε καβούρια;

* * *

Πως δεν γκρινιάζουμε ποτέ

ούτε και βλαστημάμε
και πάντ' ανάβουμε κερι
στην εκκλησιά που πάμε.

* * *

Πως τόσα που 'χουμε καλά
εμείς οι Κεφαλλήνες,
σε λίγο θα μας βάλουνε
και στο βιβλίο Γκίνες.

* * *

Σ' αυτές τις φαρμακόγλωσσες
πρέπει να τους το πούμε
οι φίλοι μας, μας φτύνουνε
να μην αβασκαθούμε.

Ιανουάριος 2004

**μάγκα*

***βιβλιάριο τραπέζης*

Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ

Ο Θανάσης στο χωριό του είχε φάρμες με γελάδια,
είχε πρόβατα και γίδια, που βοσκούσαν στα λιβάδια.

* * *

Είχε κήπους και αμπέλια έβγαζε τυρί και γάλα,
είχε κι άλογο ο Θάνος που τον πήγαινε καβάλα.

* * *

Κάθε μέρα σηκωνόταν για να πάει στη δουλειά,
μόλις άκουγε την πρώτη του κοκόρου του λαλιά.

* * *

Σηκωνόταν κι η συμβία η κυρία Θεανώ,
να του φτιάξει τον καφέ του κι ένα πλούσιο πρωινό.

* * *

Έπρεπε καλά να φάει πριν να πάει για δουλειά,
γιατί είχε να φροντίσει μια μεγάλη φαμελιά.

* * *

Είχε μάνα και πατέρα είχε τέσσερα παιδιά,
η κυρά του γκαστρομένη κι από πάνω πεθερά.

* * *

Καβαλούσε τ' άλογο του με καμάρι σαν ιππότης
και τραβούσε για τον κάμπο σαν καινούριος Δον Κιχώτης.

* * *

Μ' ένα βλέμμα αετίσιο ο Θανάσης εκοιτούσε
το βουνό και τα λιβάδια και τα πρόβατα μετρούσε.

* * *

Στο σαμάρι του αλόγου είχε τα συμπράγκαλα του,
καζμάδες και αξίνες και την γκλίτσα τη δικιά του.

* * *

Κουβαλούσε και τους κάδους γιατί έπρεπε ν' αρμέξει,
προβατίνες και κατσίκες πριν καλά η μέρα φέξει.

* * *

Ήταν σ' όλα νοικοκύρης ο Θανάσης ο μεγάλος
και η μουστακιά που είχε του `δινε περίσσιο κάλλος.

* * *

Το βραδάκι που γυρνούσε ήτανε ξεθεωμένος,

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

μα με του πουλιού το γάλα ήταν πάντα φορτωμένος.

* * *

Φρούτ', αμύγδαλα, καρύδια που αρέσουν στα παιδιά
και το πιο μεγάλ' αγγούρι για να φάει η πεθερά.

* * *

Τα κρασιά και τα τυριά του ήταν σ' όλους φημισμένα
και όλοι λέγαν στο Θανάση δώσε μπάρμπα και σε μένα,

* * *

Στο χωριό τον αγαπούσαν που δεν έκανε κακό
κι όλοι τότε χαιρετούσαν γεια σου Θάνο αφεντικό...

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τι του ήρθε του Θανάση
να αφήσει το χωριό του
και να πάει στην Αθήνα
για να βρει το διάολο του!

* * *

Βρε Θανάση στο θεό σου
τι γυρεύεις στην Αθήνα!
Εδώ πέρα τ' άλογο σου
το ποτίζεις με βενζίνα.

* * *

Θέλει λάστιχα και λάδια
έχει έξοδα πολλά
είναι σα να σου φορτώνουν
άλλη μία πεθερά.

* * *

Και στο σπίτι που κοιμάσαι
τι `ναι Θάνο μου αυτό;
Το χωριό σου το θυμάσαι
με παράπονο πικρό.

* * *

Όταν είσαι στο σαλόνι
και μιλάς με την κυρία
σου φωνάζουν από πάνω
ότι κάνεις φασαρία.

* * *

Εκεί δίπλα σου Θανάση
μένουν κάτι πιτσιρίκες,
π' όλη νύχτα χαχανίζουν
με δυο άγνωστους ξενύχτες.

* * *

Μ' από πάνω η κυρία
τι στο διάολο να κάνει;
Όλη μέρα κι όλη νύχτα
που τραβάει το καζάνι;

Έχεις κι άλλους διπλανούς σου
που `ναι βάσανο μεγάλο,
Αχ! ταλαίπωρε δικέ μου
θα πεθάνεις δίχως άλλο

* * *

Κάθε βράδυ που ξαπλώνεις
τους ακούς να ροχαλίζουν
και το παλιοκρέβατό τους
οι σουμιέδες του που τρίζουν.

* * *

Μα εκεί που δεν αντέχεις
κι ένα δάκρυ σου κυλά
είναι δόλιε μου Θανάση
όταν πας στην αγορά.

* * *

Βλέπεις τα κολοκυθάκια,
τα καρπούζια, τις ντομάτες,
φρούτα, σέλινα, μαρούλια
μέχρι και γλυκοπατάτες.

* * *

Όλ' αυτά μωρέ Θανάση
τα `χες πλούσια στο χωριό σου
έτρωγαν η φαμελιά σου
συγγενείς και τ' άλογο σου.

* * *

Τώρα μόνο που τα βλέπεις
σου ραγίζουν την καρδιά,
δεν μπορείς να τ' αγοράσεις
γιατί είναι ακριβά.

* * *

Είναι κι άλλα που σου κάνουν
τη ζωή σου μισερή,
όταν περπατάς στο δρόμο
ή πηγαίνεις με ταξί.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Δεν μπορείς να περπατήσεις
όπως τότε στο χωριό σου,
από τα πολλά τ' αμάξια
που τα βρίσκεις πάντα μπρος σου.

* * *

Το ταξί που θες να πάει
εις το σπίτι κατ' ευθείαν,
θα σε πάει πρώτα βόλτα
Θήβα, Μέγαρα, Λαμία.

* * *

Είναι κι άλλα που ζορίζουν
τη ζωή σου Θανασάκη,
μέσα στο μετρό που μπαίνεις
για να πας Μοναστηράκι.

* * *

Κι όταν βγαίνεις απ' το τρένο
να προσέχεις στο σκαλί,
μήπως έχει την ουρά του
έν' αδέσποτο σκυλί.

Όλ' αυτά που βλέπεις γύρω
νέφος, κλέφτες και γκαζάκια
σου τη δίνουνε στα νεύρα
και σ' ανάβουν τα λαμπάκια.

* * *

Αχ! Θανάση στο χωριό σου
ήσουν άρχοντας σπουδαίος,
τι 'θελες κι εσύ να γίνεις
σαν τους άλλους Αθηναίος;

* * *

Τώρα μούτζωστα μεγάλε
είσαι πια στο πουθενά
αφού πούλησες το βίος σου
κι όλα σου τα ζωντανά.

* * *

Είχαν δίκιο Θανασάκη
που σου λέγαν οι προγόνι,
κάλιο πρώτος στο χωριό σου
παρά δεύτερος στην πόλη.

Ιανουάριος 2004

Ο ΝΙΚΟΣ Ο ΠΑΝΤΖΑΝΑΚΗΣ

Γεια σου Νίκο μπατζανάκη,
γεια σου φίλ' από καρδιάς,
της κουνιάδας μου μεράκι
τέκνο της Κεφαλλονιάς.

* * *

Είμαστε συμπατριώτες
κι έχουμε δυο αδελφές,
που τους βάλουμε στεφάνι
στις ξερές τους κεφαλές.

* * *

Πως τα φέρνει όμως Νίκο
η ζωή καμιά φορά,
να 'χουμε κι οι δυο μας φίλε
τη Χριστίνα πεθερά.

* * *

Στο χωριό της που πηγαίνεις
μ' ανοιχτή την αγκαλιά,
σ' υποδέχεται βρε Νίκο
και σε πνίγει στα φιλιά.

* * *

Καλώς ήρθε στο χωριό μου
ο γαμπρούλης ο καλός
(ποιος από τους δυο μας είναι
περισσότερο ζουρλός*);

* * *

Έλα, Νίκο μου σου λέει,
μέσ' το σπίτι μου που μήγκες,
έχω έτοιμο να φάμε
τραχανά και χυλοπίτες.

* * *

Κι εσύ πάντοτε που είσαι
εις τους τρόπους σου λεπτός,
χειροφίλημα της δίνεις
σαν γαμπρός αγαπητός.

Μου αρέσει παντζανάκη
που δεν είσαι νευρικός,
είσαι άκακος και πράος
είσαι πάντα μαλακός.

* * *

Σου αρέσει το ποτήρι
η Ρετσίνα η ξανθιά,
το Μοσκάτο, Βοστιλίδι
κι η Ρομπόλα απ' τη Θηνιά.

* * *

Κάθε χρόνο το Σεπτέμβρη
το γεμίζεις το βαρέλι,
με κρασί που το παράγεις
από το δικό σου αμπέλι.

* * *

Να ραντίσεις το αμπέλι
μήπως πιάσει φυλλοξήρα,
κάθε τόσο την κυρά σου
την αφήνεις ζωντοχήρα.

* * *

Πάνω απ' όλα όμως Νίκο
είσαι μέγας πατριώτης,
είσαι βέρος Κεφαλλήνας
και προ πάντων Ληξουριώτης.

* * *

Στο Ληξούρι που πηγαίνεις
πάντα βγαίνει σε καλό,
είσαι τόσο ευτυχισμένος
σαν το ψάρι στο γιאלό.

* * *

Το γιατρό τον κάνεις πέρα
πάνε πλέον οι ζαλάδες,
πονοκέφαλοι, στομάχια
και εκείνες οι ζοχάδες.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Το σπιτάκι καμαρώνεις
και τ' αμπέλι σου σκαλίζεις
περιβόλια και μποστάνια
κάθε μέρα τα ποτίζεις.

* * *

Η Αθήνα δεν σ' αρέσει
είναι σαν σφηκοφωλιά,
με την πρώτη ευκαιρία
πάλι πας Κεφαλλονιά.

* * *

Την κυρά σου τη λατρεύεις
την κυρία Ασρινή,
τον κουνιάδο, τις κουνιάδες
και τον κάθε συγγενή.

* * *

Είσαι σ' όλα σου ωραίος
μπατζανάκη μερακλή,
και φιλόξενος σπουδαίος
σ' όποιον σπίτι σου θα 'ρθει.

* * *

Πόσο θα 'θελα να 'ρχόσουν
κάποτε στην Αυστραλία
για να δοκιμάσεις Νίκο
την εδώ φιλοξενία.

* * *

Σ' ένα χορό που γνώρισα
μία κυρία χάλια,

που πλατύγυρο φορούσε
και κουνούσε μια βεντάλια.

* * *

Εγελούσε η βλαμμένη
κι έλεγε για κάτι Χιώτες
ότι πάνε δύο δύο
και μετά για Ληξουριώτες.

* * *

Έλεγε λοιπόν στις άλλε
παντρευτείτε στο Ληξούρι
για να έχετε συγχρόνως
έναν άντρα και γαϊδούρι.

* * *

Μου την έδωσε, στο λέω
για καλά αυτ' η φοράδα
και της βούλωσα το στόμα
λέγοντας της μιάν αράδα.

* * *

Όποια 'πό σας θα παντρευτεί
και πάρει απ' το Ληξούρι,
θα είναι σ' όλα τυχερή
και θα της φέρει γούρι.

* * *

Αυτά λοιπόν και σταματώ
Νικόλα μπατζανάκη,
γιατί το εκατάλαβα
σε κούρασα λιγάκι.

Μάρτιος 2004

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΟΥ Ο ΘΩΜΑΣ

Ο γιατρός που με κουράρει
είναι άνθρωπος ωραίος,
είναι τσίφτης και λεβέντης
επιστήμονας σπουδαίος.

* * *

Είναι γύρω στα πενήντα
τ' όνομα του είναι Θωμάς,
μ' αρειμάνιο μουστάκι
μελαψός όπως ψαράς.

* * *

Όταν τύχει ν' αρρωστήσω
στο γιατρείο του πηγαίνω,
ξέρω τι με περιμένει
κι απ' το φόβο όλος τρέμω.

* * *

Αχ! γιατρέ μου γλίτωσε με
μου πονάει το κεφάλι,
έχω πόνους στην κοιλιά μου
κι ένα τσουξιμο στ' αφάλι.

* * *

Έχω πρήξιμο στα χέρια
κι όταν περπατώ ζαλάδες
έχω ρίγη κι αϋπνία
και στον πισινό ζοχάδες.

* * *

Μέσα στα προβλήματα μου
η κακούργα πεθερά,
μ' ένα σπρώξιμο με ρίχνει
και μου σπάει δυο πλευρά.

* * *

Κι ο γιατρός μου με ξαπλώνει
στο κρεβάτι για να δει,
τι στον κόρακα με βρήκε
κι έχω τόσο φοβηθεί.

Με το ύφος το γνωστό του
τα ακουστικά του βάζει,
θα κοιτάξει την καρδιά μου
και θερμόμετρο θα βάλει.

* * *

Εξετάζει το σφυγμό μου,
λίγο αίμα θα μου πάρει
και στα ούρα επί τόπου
μιαν ανάλυση θα κάνει.

* * *

Σοβαρεύει ο γιατρός μου
και σουφρώνει τα δυο φρύδια,
μ' έλουσε κρύος ιδρώτας
και με ζώσανε τα φίδα.

* * *

Πες μου γρήγορα γιατρέ μου
ήρθ' η ώρα να πεθάνω;
Μια στιγμή να περιμένεις
τη διάγνωση να κάνω.

* * *

Έχεις λίγο την καρδιά σου,
είν' η πίεση πεσμένη
και η χοληστερίνη
είναι πάλι σηκωμένη.

* * *

Έχεις μια ημικρανία
που σου προκαλεί ζαλάδες
και εξέταση θα κάνεις
μήπως έχεις αμοιβάδες.

* * *

Θα σε στείλω για αχτίνες
για τους πόνους στην κοιλιά σου,
είσαι ύποπτος για πέτρες
στη χολή και στα νεφρά σου.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Με κομμένη την ανάσα
τον ρωτάω τι να κάνω;
Ω! γιατρέ μου τι θα γίνει;
Είμαι νέος να πεθάνω.

* * *

Μη φοβάσαι δεν πεθαίνεις
μου γελάει ο γιατρός,
κάτι χάπια θα σου δώσω
για να παίρνεις όταν τρως.

* * *

Και για κείνες τις ζοχάδες
για περίμενε λιγάκι,
για να δούμε τι συμβαίνει
θα σου βάλω δαχτυλάκι.

* * *

Τι να κάνω; υποφέρω!
Τέτοιο πόνο δε θ' αντέξω
κι ο γιατρός μου αγριεύει
αν κουνιέσαι θα σε δέσω.

* * *

Κάτι χάπια θα σου δώσω
είναι λίγο σουβλερά,
από πίσω θα τα βάλεις
και θα γίνεις μια χαρά.

* * *

Θα σου δώσω οδηγίες
όπου δε θα παραβείς,
το πολύ σε ένα μήνα
θα 'ρθεις πάλι να με δεις.

* * *

Θ' αποφεύγεις να καπνίζεις,
τέρμα τα μπαχαρικά,
τα αλάτια και τις σάλτσες
τα πολλά ζυμαρικά.

Και να τα γλιτώσεις τ' άλλα
φουκαρά μου τα πλευρά σου,
να τη διώξεις απ' το σπίτι
την κακούργα πεθερά σου.

* * *

Τελευταία συμβουλή μου
άμα θέλεις να γλιτώσεις,
τέρμα πλέον η βαγιάγκρα
και το σεξ να το μειώσεις.

* * *

Μα γιατρέ μου είμαι νέος
είμαι μόνον εξηντάρης,
τη βαγιάγκρα ξέχασε τη
από μένα δε θα πάρεις.

* * *

Είσαι άπονος γιατρέ μου
τη ζωή τι να την κάνω;
Κόψε το 'να κόψε τ' άλλο
άφησε με να πεθάνω.

* * *

Μη μου λες ανοησίες
η ζωή μας είναι μια,
με χαρές και στεναχώριες
είναι πάντοτε γλυκιά.

* * *

Ξέρω έχεις ηλικία,
μα δεν είσ' ευτυχισμένος
με παιδιά και με εγγόνια
πάντοτε τριγυρισμένος.

* * *

Πάντα έτσι μου μιλάει
καλοσύνη κι ανθρωπιά
με το γέλιο, με τ' αστειό
ο γιατρός μου ο Θωμάς

Ιούλιος 2004

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΜΕΜΑ*

Αυτά που θα διαβάσετε
τώρα που δεν υπάρχω,
είναι η διαθήκη μου
στο τέλος υπογράφω

* * *

Στα δυο παιδιά μου βέβαια
αφήνω την ευχή μου,
μη μοιάσουν του πατέρα τους
και πλακωθ` η ψυχή μου.

* * *

Στην αδελφή μου που `μείνε
μαύρη γεροντοκόρη,
κάτι λεφτά της άφησα
και ένα πανωφόρι.

* * *

Τα σαπισμένα δόντια της
να πάει να φροντίσει
και το γαμπρό όταν τον βρει
με πάθος να φιλήσει.

* * *

Κάτι ανίψια μακρινά
απ' της κυράς το σόι,
τους άφησα ενθύμιο
από `να κομπολόι.

* * *

Στον καρδιακό το φίλο μου
τον Κώστα τον τσαντίλα,
την τράπουλα κληροδοτώ
που παίζαμε Μανίλα.

* * *

Κι εφ' όσον δικαιώνονται
όλοι οι πεθαμένοι,
να ξέρει πως η τράπουλα
ήταν σημαδεμένη.

Στον άλλο φίλο τον καλό
το Μένιο το φαφούτη,
του άφησα τα ζάρια μου
που παίζαμε μπαρμπούτι.

* * *

Αν κάτι μου απόμεινε
απ' τους πολλούς παράδες,
να μοιραστούνε στους φτωχούς
και άπορους παπάδες.

* * *

Για να `ρχονται στο μνήμα μου
μετά απ' την ταφή μου
τρισάγιο να ψάλουνε
για να σωθεί η ψυχή μου.

* * *

Στους χωριανούς που τρώγαμε
μεζέδες και χταπόδια,
τ' ακίνητα κληροδοτώ
που έχω μέσ' τα πόδια.

* * *

Στην πεθερά δεν άφησα
τίποτα για να φάει,
αφού την προίκα που `ταξε
ακόμα μου χρωστάει.

* * *

Στους δανειστές μου τους πολλούς
που γοερά θα κλάψουν,
τα χρήματα που μούδωσαν
μάλλον...να τα ξεχάσουν.

* * *

Στον άλλο κόσμο που θα `ρθουν
αν τύχει και με δούνε,
σε όλους το υπόσχομαι
αδρά θα πληρωθούμε.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Αυτά που είχα τα 'δωσα
καλοί μου κληρονόμοι,
τα κινητά, κι' ακίνητα
όπως τα λέν' οι νόμοι.

* * *

Δε θέλω να μαλώσετε
όταν τα μοιραστείτε
και βγάλτε τα μαχαίρια σας
για να μαχαιρωθείτε.

* * *

Επίσης σας παρακαλώ
μέχρι που να πεθάνετε,
μνημόσυνα και κόλλυβα
ζητώ για να μου κάνετε.

* * *

Επάνω στην ταφόπετρα
για την κακιά μου τύχη,

να χαραχτούνε τελικά
οι παρακάτω στοίχοι.

* * *

«Ενθάδε κείται ο Μεμάς»
από Κεφαλληνία,
όστις εμετανάστευσε
εν την Ωκεανία.

* * *

Ήταν σε όλα άτυχος
στην τράπουλα, στο ζάρι,
στο λόττο, στον ιππόδρομο,
μα ήταν παλικάρι».

* * *

Αυτή τη διαθήκη μου
την υπογράφω κάτω,
για να θυμάστε όλοι σας
Μεμά Κολοκυθάτο.

Ιούλιος 2004ε

*Γεράσιμος

ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΜΟΥ

Εγώ και το ρολόι μου
τα έχουμε χαλάσει
αφού για χρόνια τ' άχρηστο
τα νευρά μου 'χει σπάσει.

* * *

Αμέτρητα μερόνυχτα
οι δείκτες του δουλεύουν
και της ταλαίπωρης ζωής
το νήμα της μαζεύουν.

* * *

Ότι κι αν κάνω στη ζωή
πρέπει να το κοιτάζω,
αν είναι ώρα για φαΐ
ή πρέπει να νυστάζω.

* * *

Την ώρα που θα σηκωθώ,
το πόσο θα δουλέψω,
αν είναι για ανάπαυση
και για να ταξιδέψω.

* * *

Όταν πηγαίνω στο γιατρό
πρέπει να είμ' εντάξει
αλλιώς θα χάσω τη σειρά
όταν θα με φωνάξει.

* * *

Θυμάμαι που παντρεύτηκα
έγινε φασαρία,
γιατί η νύφη άργησε
να 'ρθει στην εκκλησιά.

* * *

Όταν θα πάω στη δουλειά
το τρένο για να πιάσω,
θα πρέπει το ρολόι μου
πρώτα να το κοιτάζω.

Εχθές που πήγα στη δουλειά
λίγο μετά τις δύο
τ' αφεντικό μου έκανε
σαν άγριο θηρίο.

* * *

Στο σπίτι όταν κάθομαι
έχω και τη συμβία
να μου φωνάζει δυνατά
πως πλησιάζει μία.

* * *

Και είναι απαραίτητο
μια ώρα προτού φάω,
να πάρω το χαπάκι μου
στον Άδη να μην πάω.

* * *

Όλα σου τούτη τη ζωή
πάνε με το ρολόι
και τα καλά και τ' άσχημα
σαν να 'ναι κομπολόι.

* * *

Μια νύχτα στο κρεβάτι μου
μ' έπιασε αϋπνία
και το ρολόι κοίταζα
με φοβερή μανία.

* * *

Βρε άχρηστο του έλεγα
με τόσα που 'χεις κάνει,
μαύρη μου κάνεις τη ζωή
εσύ θα με πεθάνεις.

* * *

Κι εκείνο σα να γέλασε
το έριξε στην πλάκα,
κι αμέσως ντριν μου έκανε,
σήκω μου λέει βλάκα...

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Εμούγκρισα σα δαίμονας
μου θόλωσαν τα μάτια,
στο πάτωμα το έριξα
και το ‘κανα κομμάτια.

* * *

Και έτσι ξεφορτώθηκα
το φοβερό εφιάλτη
και ώρες εκοιμόμουνα
επάνω στο κρεβάτι.

* * *

Την άλλη μέρα στη δουλειά,
μάλλον θα είχ’ αργήσει
που μου πάνε τ’ αφεντικό
με είχε απολύσει.

Τώρα που είμαι άνεργος
και τρώγω ψωμοτύρι
το σκέφτηκα στα σοβαρά
να πάρω ξυπνητήρι.

* * *

Το πήρα ολοκαίνουριο
και σε καινούρια θήκη,
μα πρέπει απαραίτητα
να κάνω διαθήκη.

* * *

Γιατί μου το εξήγησαν
μετράει τη ζωή μου,
θα σταματήσει να κτυπά
όταν θα βγει η ψυχή μου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές θα γίνουνε
αδέλφια όπου να `ναι
κι αρχίσαν οι πολιτικοί
αέρα να πουλάνε.

* * *

Μ` ένα πλατύ χαμόγελο
τη μούρη τους στολίζουν
κι αν χρειαστεί καμιά φορά
τα μάτια τους δακρύζουν.

* * *

Στους δρόμους και στην αγορά
όλους μας χαιρετάνε,
μας πιάνουν τη συζήτηση
και μας γλυκομιλάνε.

* * *

Όλα μας τα προβλήματα
θέλουν να μας τα λύσουν
και τα μικρά κουτσούβελα
θα σκύψουν να φιλήσουν.

* * *

Φωτογραφίες δίνουνε
με τη δική τους μούρη,
μα είναι συμπαθέστερο
του γύφτου το γαϊδούρι.

* * *

Όλοι τους οι αντίπαλοι
γελούν τους ψηφοφόρους,
τους τόκους θ` ανεβάσουνε
θ` αυξήσουνε τους φόρους.

* * *

Θα μείν` ο κόσμος άνεργος
θα πέσει δυστυχία,
δε θα `χουμε ασφάλεια
και τα παιδιά παιδεία.

Οι γέροι θα πεινάσουνε,
θα κόψουν τις συντάξεις,
θα διαλύσουν το στρατό,
θα κάνουν αποτάξεις.

* * *

Θα έχουμε πληθωρισμό,
θα πέσουν οι αξίες,
αλίμονο τι θα γενεί
μ` αυτούς τους ταραξίες.

* * *

Κι ενώ με τους αντίπαλους
θα πέσει δυστυχία,
αυτοί μας το υπόσχονται
θα φέρουν ευτυχία.

* * *

Το έχουνε στο πρόγραμμα
να κόψουνε τους φόρους,
είναι συμβόλαιο τιμής
μ` εμάς τους ψηφοφόρους.

* * *

Σχολεία θα μας φτιάξουνε,
γεφύρια και λιμάνια,
δρόμους, πλατείες, αγορές
που θα `χουνε πλατάνια.

* * *

Τους γέρους θα φροντίζουνε
μέχρι που να πεθάνουν,
βοήθεια θα προσφέρουνε
σ` όσες παιδιά δεν κάνουν.

* * *

Σε όλους υποσχέθηκαν
απ` ένα κατοστάρι
κι αντί για ρέγκες θα `χουμε
στο πιάτο μας χαβιάρι.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Χρήμα πολύ μας είπανε
σε όλους θα μοιράσουν,
ακόμη και τα νήπια
εκείνοι θα θηλάσουν.

* * *

Μα κάπου το παράκαναν
αυτοί οι ματσαράγκες,
κορόιδα μας περάσανε
τους εαυτούς τους μάγκες.

* * *

Στις περασμένες εκλογές
μας είπανε τα ίδια,
στο τέλος μας προσφέρανε
σε όλους μας α...πίδια.

* * *

Με τα χοντρά τους ψέματα
θέλουν να μας κοιμίσουν,
να πάρουνε την ψήφο μας
για να μας κυβερνήσουν.

* * *

Τους έχει γίνει βίωμα
να ζούνε με το ψέμα
και με τους αφεντάδες τους
μας πίνουνε το αίμα.

* * *

Οι φοβερές μασέλες τους
τα πάντα ροκανίζουν,
για να βολεύονται αυτοί,
τους νόμους κανονίζουν.

Στον εαυτό τους δίνουνε
λεφτά με το τσουβάλι,
κι εμείς που τους ψηφίζουμε
ζούμε σε μαύρο χάλι.

* * *

Αν πεις για τις συντάξεις τους
είναι πολύ βαρβάτες,
την ώρα που οι γέροι μας
τρώνε φαΐ για γάτες.

* * *

Για μίζες και λαδώματα
ας μη το συζητάμε
έτσι που τα κανόνισαν,
τα μούτρα μας θα φάμε.

* * *

Στις εκλογές που έρχονται
πρέπει ν' αποφασίσω,
για ποιον κηφήνα τελικά
θα πρέπει να ψηφίσω.

* * *

Θυμάμαι του παππούλη μου
τα λόγια τα μεγάλα,
πως όλοι τους παλεύουνε
για τη χρυσή κουτάλα.

* * *

Όλοι μπιλιάρδο παίζουνε
στην πλάτη του καμπούρη
και τα γουρούνια έχουνε
όλα την ίδια μούρη.

Σεπτέμβριος 2004

Ο ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΗΣ

Κεφαλλονίτη πονηρέ,
Κεφαλλονιάς καμάρι
βλάστημε κι ανυπόμονε
και διαρκώς γκρινιάρη.

* * *
Σε βλέπω πάλι σήμερα
όπως προχθές κατσούφη,
αφού 'σαι ξύπνιος και νταής
τι κάνεις το μαγκούφη;

* * *
Ποιος διάολος σε πείραζε
κι έχεις αυτή τη φάτσα,
και στράβωσες τα μούτρα σου
μ' εφκείνη* τη γκριμάτσα;

* * *
Μ' αυτά τα μούτρα που 'κανες
μωρέ Κεφαλλονίτη
είσαι σαν να σου βάλανε
σάλιο πολύ στη μύτη.

* * *
Παράτα τη μουρμούρα σου,
σταμάτα να γκρινιάζεις
συγκράτησε τα νευρά σου
και μη πολυνευριάζεις.

* * *
Σήκωσε το κεφάλι σου
θέλω να σου μιλήσω,
ποιος είσαι και ποιος ήσουν
εγώ θα σου θυμίσω.

* * *
Θυμάσαι που πολέμησες
χρόνια πολλά στην Τροία
με το Δυσσέα το Θειακό
εις την πολιορκία;

* * *
Κι ενώ αυτός πλανιότανε
σ' Ασία και Ευρώπη

με κέρατα τον στόλιζες
εσύ κι η Πηνελόπη!

* * *
Εξέχασες τα πλοία σου
τις θάλασσες οργώνουν
και χρήματα σου φέρνουνε
που το μυαλό θολώνουν;

* * *
Στην Ταϊλάνδη έζησες
τίτλους και μεγαλεία
π' ο βασιλιάς σου έδωσε
την αντιβασιλεία!

* * *
Δεν ήσουν έμπορας τρανός
που σ' εκτιμούσαν όλοι
σ' Αμερική, στην Οδησό
Λονδίνο και στην Πόλη;

* * *
Τη χάρη σου την ξέρουνε
σε όλο τον πλανήτη
που όποια πέτρα σηκωθεί
Θα βρουν Κεφαλλονίτη!

* * *
Εξέχασες που πιο παλιά
τότ' επί Βενετίας
δόξες πολλές εγνώρισες
και τίτλους ευγενείας;

* * *
Στις τέχνες και στα γράμματα
έγραψες ιστορία,
στην μουσική, στην ποίηση,
πολιτισμό, παιδεία;

* * *
Για σήκωσ' το κεφάλι σου
και κοίτα με στα ίσα,
σαν τότε π' ΟΧΙ φώναζες
στον Ιταλό φασίστα!

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Είπαν πως είσαι πονηρός,
και το 'χεις αποδείξει
αφού για σε της κόλασης
η πόρτα δεν θ' ανοίξει.

* * *
Μιας κι έχασε το στοίχημα
ο διάολος με σένα
που του 'χεις κάτσει για καλά
στο μαλλιαρό αυχένα!

* * *
Και κείνη τη βλαστήμια σου
σταμάτα κακομοίρη,
που οτιδήποτε συμβεί
την έχεις ψωμοτύρι!

* * *
Ο Άγιος Γεράσιμος
θέλει να σε γλιτώσει
μ' απ' την πολύ βλαστήμια σου
τον έχεις χαντακώσει.

* * *
Ο παντοδύναμος θεός
στον έστειλε προστάτη
να σ' έχει πάντοτε καλά
να μη σε πιάνει μάτι!

* * *
Ξέρω σου βαρυφάνηκε
στη Ζάκυνθο που πήγες
που πούλησες τον κότσυφα
και φράγκο δεν επήρες!

* * *
Τα όβολα που σου 'δωσαν
δεν είχανε αξία
κι ακόμα δεν εχώνεψες
τέτοια ανοησία.

Γι' αυτή την γκάφα που 'παθες
σε τρώει το σαράκι!
Τι να σου πω αφέντη μου.
ας πρόσεχες λιγάκι.

* * *
Έχω και άλλα να σου πω
αφέντη Κεφαλλήνα!
Εσύ δεν είσαι που 'διώξεις
Προκόπη τον κηφήνα;

* * *
Τον κλέφτη Αγιέμπορο
με όλη την παρέα
τον έστειλες στο διάολο
κι ακόμη παραπέρα.

* * *
Όταν οι άλλοι έπαιζαν
φλογέρα και κλαρίνα
εσύ με την κιθάρα σου
βιολιά και μαντολίνα,

* * *
τραγουδάγες τον έρωτα
για μιά ξανθομαλλούσα,
και τα πουλιά που σ' άκουγαν
μαζί σου τραγουδούσαν!

* * *
Στο τέλος πρέπει να σου πω
πατέρα της καντάδας,
της ρίμνας και της σάτιρας
μα και της ριγανάδας.

* * *
Σου πρέπει να 'σαι γελαστός
όπως σε ξερ' η Ελλάδα
παίζοντας στην κιθάρα σου
μια γλυκιά καντάδα...

**αυτή*

Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΜΟΥ

Μικρό μωρό που ήμουνα
στην εκκλησιά με πήγαν
κι ακόμα δεν εξέχασα
όσα τα μάτια μου είδαν.

* * *

Ήτανε κόσμος αρκετός
και μένανε κοιτούσαν
όλοι τους χαμογέλαγαν
και μου γλυκομιλούσαν.

* * *

Στη μέση ένας άνθρωπος
παράξενα ντυμένος
που είχε γένια μακριά
και μαυροφορεμένος.

* * *

Αυτά που εμουρμούριζε
δεν τα κατανοούσα,
με φύσαγε και μ' έφτυνε
κι εγώ τότε κοιτούσα.

* * *

Σ' ένα δοχείο είχανε
νερό πέντε έξη λίτρα
και όπως μου 'πανε μετά
ήταν η κολυμπήθρα.

* * *

Εκεί που γύρω κοιτάζα
και ήμουν σαν χαμένος,
με πιάσαν και με γύμνωσαν
σαν φρεσκογεννημένος.

* * *

Ελέγανε πως ο παπάς
πρέπει να με βαπτίσει
αλλά εγώ φοβήθηκα
πως θέλει να με πνίξει.

Εις το νερό με βούτηξε
ίσαμε το κεφάλι
κι εγώ το κλάμα άρχισα
έξω για να με βγάλει.

* * *

Ετσύριζα και φώναζα
ήθελα τη μαμά μου
και όλοι γύρω γέλαγαν
με τα καμώματα μου.

* * *

Με βγάζει έξω ο παπάς
και πάλι με βουτάει
κι από το φόβο η καρδιά
σαν του πουλιού κτυπάει.

* * *

Την Τρίτη που με βούτηξε
αρχίζω να ιδρώνω,
και σκέφτηκα πως τέλειωσε!
τώρα δεν τη γλιτώνω!

* * *

Μα ευτυχώς με έβγαλε
με δίνει στο νουνό μου,
ενώ στο κλάμα έλιωνα
απ' το παράπονο μου.

* * *

Μ' ένα ψαλίδι μου 'κοψε
μια τούφα απ' τα μαλλιά μου
κι εγώ απ' την τρομάρα
έχασα τη μιλιά μου.

* * *

Πέρασαν μέρες αρκετές
κι αρχίζω να ξεχνάω,
ώσπου μια μέρα ξαφνικά
τη μάνα μου ρωτάω.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μάνα γιατί στην εκκλησιά
με πήγες σαν αρνάκι,
αφού δεν καταλάβαινα
ήμουν μωρό παιδάκι!

* * *

Στην εκκλησιά παιδάκι μου
έτσι βαφτίζονται όλοι
να φύγουν από μέσα τους
ένα σωρό διαβόλοι.

* * *

Μα είμαι μάνα μου μικρό
δεν έχω αμαρτίες,
έχω καρδιά μικρού παιδιού
δεν ξέρω από κακίες.

* * *

Είσαι μικρός παιδάκι μου
μα πρέπει να το ξέρεις
τις αμαρτίες του Αδάμ
μέσ' την ψυχή σου φέρεις.

* * *

Μάνα μου δεν κατάλαβα
το νου μου θα μου πάρεις
τι φταίω 'γώ αν ο Αδάμ
ήταν πολύ μουντάρης!

Και αν η Εύα έπιασε
το διάβολο για φίλο
και τον Αδάμ κεράτωσε
τρώγοντας ένα μήλο!

* * *

«Δεν έπρεπε μανούλα μου
πρώτα εις το σχολείο
να μάθαινα για του Χριστού
τον Άγιο το βίο»;

* * *

«Να μάθω τόσα πράγματα
από το δάσκαλο μου,
και ύστερα στην εκκλησιά
να πάω μοναχός μου»;

* * *

«Καλά τα λες παιδάκι μου
μα έτσι 'ναι γραμμένα
κι από τους πατεράδες μας
είναι παραδομένα».

* * *

«Μικρά να βαπτιζόμαστε
στην κόλαση μη μπούμε
αν τύχει και πεθάνουμε
χωρίς να βαπτιστούμε».

Νοέμβριος 2004

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΥΝΙΑΔΟ ΜΟΥ ΤΟ ΓΙΑΝΝΗ

Γιάννη μου κουνιαδάκι μου
με τη γαμψή τη μύτη
Αρκάδα στην καταγωγή
και Μεγαλοπολίτη.

* * *

Με τα ποδάρια τα χοντρά,
το μαλλιαρό το στήθος,
τη φαλακρή την κεφαλή,
το διαμαντένιο ήθος.

* * *

Σου γράφω τούτη τη γραφή
με τα παράπονα μου,
μιας και είσαι ο κουνιάδος μου
και γιος της πεθεράς μου.

* * *

Για να σου πω τα βάσανα
και τα πολλά καψόνια
που υπομέν'ο καφερός
τα τελευταία χρόνια.

* * *

Την αδελφή σου μου 'δωσες
πριν χρόνια για γυναίκα,
τότε που ήταν άβγαλτη
και ταπεινή μπεμπέκα.

* * *

Θυμάμαι ζούσαμε καλά
ήταν πολύ εντάξει,
ώσπου το αποφάσισε
το γάντι να πετάξει.

* * *

Γλώσσα μεγάλη μου 'βγαλε,
με λέει ακαμάτη
και μια μπουνιά που μου 'δωσε
μου μαύρισε το μάτι.

Στο σπίτι μου επέβαλλε
την πόρτα πριν ανοίξω
θα πρέπει τα παπούτσια μου
πρώτα να τα σκουπίσω.

* * *

Μου λέει πως τα πόδια μου
να πλένω με σαπούνι,
γιατί ρεζίλι έκανα
το συμπαθές γουρούνι.

* * *

Το σπίτι μας ωρύεται
πως είναι σαν αχούρι
και κάπου κάπου Γιάννη μου
μ' αποκαλεί γαιδούρι.

* * *

Πρωί-πρωί θα σηκωθώ
να πάω στη δουλειά μου,
σήκω μωρέ τεμπέλαρε
φωνάζει η κυρά μου.

* * *

Σηκώνομαι ο καφερός
με τσίμπλες μες το μάτι
ενώ εκείνη τον καφέ
τον πίνει στο κρεβάτι.

* * *

Λέει πως είμ' ανίκανος,
δεν είναι καλαμπούρι,
άκου και τ' άλλο Γιάννη μου
με λέει και καμπούρη.

* * *

Το βράδυ που κατάκοπος
γυρίζω απ' τη δουλειά μου
φέρε μου λέει τα λεφτά
να βάψω τα μαλλιά μου.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Αν πεις για το μαγείρεμα
μου έρχεται ζαλάδα,
που κάθε μέρα έχουμε
φακές και φασολάδα.

* * *

Θυμάσαι τότε στο χωριό
που ήρθαμε ταξίδι
δε θα ξεχάσω αδελφέ
ότι μου βγήκε ξίδι.

* * *

Γυναίκα μου και πεθερά
έκαναν ένα κόμμα
κι αν δε βρισκόσουνα εσύ
θα πήγαινα στο χώμα.

* * *

Είχα και άλλα να σου πω
μα που να τα θυμάμαι
που κάνουν να πετάγομαι
τις νύχτες που κοιμάμαι.

* * *

Κάτι μου λέει αδελφέ
κι εσύ με τη δική σου

τα ίδια βάσανα τραβάς
που πρήζουν τη χολή σου.

* * *

Λένε πως μας μαλώνουνε
δήθεν για το καλό μας,
αλλά τον βρήκαμε μ' αυτές
Γιάννη το διάολο μας.

* * *

Τώρα που γεράσαμε
και 'πεσαν τα μαλλιά μας
λένε κι οι δυο πως χάσαμε
Γιάννη μου τα μυαλά μας.

* * *

Μα όσο κι αν γκρινιάζουνε
και να βαρυγκωμούνε
στο βάθος είμαι σίγουρος
τρελά μας αγαπούνε.

* * *

Μένα μου υποσχέθηκε
πριν χρόνια η κακομοίρα
πως οτιδήποτε συμβεί
θε να πεθάνει χήρα.

Νοέμβριος 2004

ΕΩΣΦΟΡΟΙ-ΡΑΣΟΦΟΡΟΙ*

Θεέ μου που βρεθήκανε
αυτοί οι εωσφόροι,
της εκκλησίας σου λειτουργοί
κοράκια ρασοφόροι;

* * *

Αυτοί που υποτίθεται
τη δόξα σου υμνούνε,
Μητροπολίτες γίνανε
για να καλοπερνούνε.

* * *

Για χρήμα και για δύναμη,
που έχουνε σκοπό τους
δε σταματούν με τίποτα
δεν έχουν το θεό τους.

* * *

Χωμένοι μέσα στη βρομιά,
χλιδή κι υποκρισία,
στον πλούτο, συνδιαλλαγή
και στην ακολασία.

* * *

Αγύρτες, αγιέμποροι,
δοξάζουν τ' όνομα σου
για να πλουτίσουν γρήγορα
με τα μυστήρια σου.

* * *

Πόρνοι, ομοφυλόφιλοι,
δόλιοι, σωματεμπόροι,
των Άγιων λειψάνων μας
αδίστακτοι εμπόροι.

* * *

Ντυμένοι αυτοκράτορες,
απ' το λαό ζητάνε
νηστεία, ταπεινότητα
και να τους προσκυνάνε.

Πείνα, αρρώστιες, συμφορές
τον κόσμο που μαστίζουν,
κάνουν πως δεν τα βλέπουνε,
αδιάφορα σφυρίζουν.

* * *

Ένας στον άλλο Άγιο,
τον τίτλο έχει δώσει,
μα το μαχαίρι αν χρειαστεί
στην πλάτη θα του χώσει.

* * *

Έχουνε σβέρκο σαν βοδιού,
κοιλιά σαν τη φοράδα,
μάγουλα ροδοκόκκινα
που κρύβουν στη γενειάδα.

* * *

Κυκλοφορούν με Μερσεντές,
με οδηγούς και μπράβους,
φτωχούς, παπάδες και λαό
τους βλέπουνε σαν σκλάβους.

* * *

Θέλουνε κλήρος και λαός,
στο δρόμο σαν περνάνε,
να σκύβουν το κεφάλι τους
και να τους προσκυνάνε.

* * *

Ξεχάσανε τις εντολές
Χριστού και Αποστόλων,
να είναι ταπεινόφρονες
φορείς των θείων δώρων.

* * *

Θεέ γιατί ανέχεσαι
την τόση αδικία
παιδάκια να πεθαίνουνε
από την αστία;

Και έχεις τους παχύδερμους
να κολυμπούν στο χρήμα,
στον πλούτο και στην άνεση
στο βόρβορο, στο κρίμα;

* * *

Από ψηλά που μας κοιτάς
αν πράγματι υπάρχουν,
ρίξε φωτιά και σίδηρο
για να τους κατακάψεις!!!

**Θα ήταν άδικο να βάλω όλους σ` ένα τσουβάλι. Αναφέρομαι στους
ανάξιους που φορούν το ράσο. Υπάρχουν πράγματι ιερωμένοι που
λαμπρύνουν το λειτούργημά τους, άξιοι του σεβασμού μας.*

ΧΑΡΗΣ Ο ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ

Έλα ήρθε η σειρά σου
κάθισε Γερασιμάκη,
να σου κόψω τα μαλλιά σου
φαβορίτες και μουστάκι.

* * *

Μα τι βλέπω φουκαρά μου;
τι κεφάλι έχεις κάνει;
φαίνεται πως η κυρά σου
σε βαρά με το τηγάνι.

* * *

Δυο καρούμπαλα στη μέση,
Να, τα βλέπω καθαρά
και δυο κέρατα φυτρώνουν
λίγο πάνω από τ' αυτιά.

* * *

Έλα άσ' τις αηδίες
Χάρη Καλαματιανέ,
μην ακούω σαγλαμάρες,
θα με χάσεις, μα το Ναι!

* * *

Ήρθα για να με κουρέψεις
άντε πιάσε το ψαλίδι,
θέλω προσοχή να δώσεις
μη με κάνεις σαν το γίδι.

* * *

Και ο Χάρης σοβαρεύει,
ο μπαρμπέρης ο κοντός
που 'ναι πονηρός σα γάτος
κι ελαφρούτσικα χοντρός.

* * *

Κι άρχισε παρεμπιπτόντως
να μου κόβει τα μαλλιά,
ενώ πιάσαμε κουβέντα
πως τα πάει η δουλειά.

Δε βαριέσαι μου γκρινιάζει
η δουλειά μας είναι τρίχες,
με τους νέους που αφήνουν
τα μαλλιά τους δύο πήχες.

* * *

Απ' τους γέρους τι να βγάλεις
που 'ναι όλοι τους γουλί
και γυαλίζει η φαλάκρα
σαν της λάμπας το γυαλί.

* * *

Πες και πες με την κουβέντα
του φαλτσάρει το ψαλίδι
και πίστεψτε το ρε φίλοι μου
κουτσούρεψε το φρούδι.

* * *

Έμειν' άφωνος ο Χάρης
προσπαθεί να τα μπαλώσει,
μη στεναχωριέσαι λέει,
όπου να ναι θα φυτρώσει.

* * *

Φουντωμένος όπως ήμουν
γιατί μου 'στριψε μια βίδα,
την αλλάζει την κουβέντα
έχεις λέει πιτυρίδα.

* * *

«Αλοιφή θα σου πουλήσω
σαν το μέλι 'ναι πηχτή»
«Ωχ! Μανούλα μου! Φωνάζω!
μου 'κοψες μωρέ τ' αυτί».

* * *

Σαν τη νύφη κοκκινίζει
που παντρεύεται μικρούλα,
μη κτυπιέσαι με καλμάρι,
είναι λίγο στην ακρούλα

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Με το κούρεμα τελειώνει
Και ξυράφια τώρα βγάζει.
«Αχ! φτωχέ Γεράσιμε μου!
που πονείς και που σε σφάζει»!

* * *

Με περνά ανατριχίλα
που τον βλέπω ν' ακονίζει,
σαπουνάδα να 'τοιμάζει
και το ξύρισμα ν' αρχίζει.

* * *

Με την πρώτη ξυραφιά του
και την πρώτη πινελιά
νάτος πάλι ο χασάπης
μου ματώνει μιαν ελιά.

* * *

Τι κακό όπου με βρήκε!
«θα με σφάξεις ρε γαμώτο».
και αυτός με ψυχραιμία!
«'Εχω ειδικό τσιρότο».

* * *

Έτσι όπως με ξυρίζει
σαν το χάρο με κοιτάζει,

το ξυράφι που κρατούσε
στο λαρύγγι μου το βάζει.

* * *

Στο ποδόσφαιρο γρυλίζει
«Πια ομάδα σου αρέσει»;
«Χάρη μου, του λέω, Χάρη
μόνο κείνη που σ' αρέσει».

* * *

Μουσκεμένος όπως ήμουν
με ιδρώτα στο κρεβάτι,
επετάχτηκα! Θεέ μου!
Είχα έναν εφιάλτη!

* * *

Ο μπαρμπέρης μου δεν είναι
σαν στο όνειρο κακός,
είναι σ' όλα του ωραίος
και πολύ προσεχτικός.

* * *

Όταν πάω με κουρεύει
λες και πάω για γαμπρός,
είναι ξύπνιος, είναι τσίφτης,
είναι Καλαματιανός....

ΕΠΙ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ

Κοιμόμουν στο κρεβάτι μου,
Ω! Τέμπορα! Ω! Μώρες!
δυο χτύποι που με ξύπνησαν
τις πρωινές τις ώρες.

* * *

Απορημένος άνοιξα
χωρίς καιρό να χάσω
κι αυτοί μου παραδώσανε
χαρτί να το διαβάσω.

* * *

Διαβάζοντας το έγγραφο
με πιάνει ανατριχίλα
Θεέ μου είναι δυνατόν
να πάθω τέτοια νίλα;

* * *

Εισαγγελέως εντολή:
τίθεμαι υπό κράτηση,
γιατί κατηγορούμενος
είμαι για αποπλάνηση.

* * *

Σαν σαστισμένος ρώτησα:
«τι γίνεται ρε παιδιάες»;
κι αυτοί χωρίς απάντηση
μου βάλαν χειροπέδες.

* * *

Ανάσκελα με πέταξαν
στην κλούβα με τις πλάτες
όπως πετούν στην αγορά
ένα σακί πατάτες.

* * *

Να σας το πω στα γρήγορα
χωρίς πολυλογία
ευρέθηκα ο δυστυχής
εις την εισαγγελία.

Σ' ένα γραφείο μ' έσπρωξαν
καλά επιπλωμένο,
και βλέπω τον εισαγγελεύ
τα μάλα θυμωμένο.

* * *

«Γιάννη μου» αναφώνησα
«παλιέ συμμαθητή μου
στην κρίσιμη την ώρα μου
ελπίς μοναδική μου».

* * *

θυμάσαι που πηγαίναμε
μαζί εις το σχολείο,
κι ενίοτε που κάναμε
κι οι δυο σκασιαρχείο»;

* * *

Μ' απάντησε σαν κεραυνός
που πέφτει εν αιθρία:
«παρέσυρες εις εκτροπάς
ανέραστον κυρία».

* * *

«Παράβηκες κατάφωρα
το σύνταγμα του κράτους,
παρέσυρες την δυστυχί
εις πράξεις ακολάστους».

* * *

«Κατηγορείσαι πως προχθές
διατελών εν μέθη,
βιαίως την ετράβηξες
κι επάνω σου ευρέθη».

* * *

«Ανήθικε κι ακόλαστε
κρίνοντας εξ' ιδίων,
δεν εσεβάσθης γυναικός
πεντήκοντα Μαΐων».

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

«Ασέληγες ανελλιπώς
εθώπευσες καμπύλες
της δυστυχούς που φύλαγε
όπως τις Θερμοπούλες».

* * *

«Κατηγορούμενος λοιπόν
επί αποπλανήσει,
μέχρι το δικαστήριο
για σε ν' αποφασίσει».

* * *

«Θα εγκλειστείς στη φυλακή
με άλλους κρατούμενους
που έχουν για παρέα τους
ποντίκια και κορέους».

* * *

«Μα όπως λέει σχετική
παράγραφος του νόμου
που δίνει το δικαίωμα
του κάθε παρανόμου».

* * *

«Για να τηρούνται άπασαι
του νόμου διατάξεις,
απολογήσου σοβαρός
για τις κακές σου πράξεις».

* * *

«Γιάννη μου αναφώνησα
μα είναι αδικία!»

«Άσε το Γιάννη ήσυχο
προχώρα στην ουσία».

* * *

«Μια πρόσκληση μ' απηύθυνε
η σοβαρή κυρία
πως πρέπει οπωσδήποτε
να πάω στην οικία».

* * *

«Για ένα θέμα σοβαρό
πως πρέπει να μιλήσουμε

και κάτι άλλα σχετικά
για να τα κανονίσουμε».

* * *

«Ανύποπτος εκτύπησα
την πόρτα της κυρίας!
που να σκεφτώ πως ήτανε
άντρο ακολασίας!»

* * *

«Σαν ποντικός επιάστηκα
εισαγγελεύ στη φάκα,
που όρμησε επάνω μου
σαν λυσσασμένη γάτα».

* * *

«Δρέψε μου λέει τους χυμούς
που πλούσιους διαθέτω!»
«Ετούτο το ποτήριον,
Κύριε απελθέτω».

* * *

«Είμαι», μου λέει «μόνη μου
και χρόνια ζωντοχήρα,
χαρές πολλές μου στέρησε
η τραγική μου μοίρα».

* * *

«Και τι να κάνω εισαγγελεύ
έτσι που είμαι γέρος;
τα γηρατειά μου στέρησαν
αυτά που είχα νέος».

* * *

«Είδε κι απόειδε εισαγγελεύ
η φοβερά κυρία
πως ήμουν πλέον άχρηστος
ήμουν για τα θηρία».

* * *

«Με τις κλοτσιές με πέταξε
έξω από την πόρτα
κι αν δεν πιστεύεις όλ' αυτά
τη γειτονιά της ρώτα».

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

«Αν θα με στείλεις φυλακή
μερόνυχτα θα κλαίω
που θα ‘μαι εις τα σίδερα
σαν τίγρης και σαν λέων».

* * *

«Δεν βλέπεις που η πλάτη μου
δε λέει να ισιώσει
και έγιν’ η καμπούρα μου
όπως του караγκιόζη»;

* * *

«Είμαι και άρρωστος πολύ,
έχω και μυωπία,
αρθριτικά, ρευματισμούς,
καρδιά και αναιμία».

* * *

«Μέσ’ το κελί το σκοτεινό
που έχει υγρασία,

ανήκεστον θα υποστώ
βλάβη εις την υγεία».

* * *

Σηκώθηκ’ ο εισαγγελεύς
με ύφος πολύ πρᾶο
σε τίποτα δεν θύμιζε
τον αυστηρό και λάβρο

* * *

«Δε σε βαρύνει φίλε μου
καμιά κατηγορία,
κι αντί για σε στη φυλακή
θα στείλω την κυρία».

* * *

«Άντε μου λέει σπίτι σου,
πολύ συγκινημένος,
κι απ’ τον καλό μας το Θεό
να είσ’ ευλογημένος».

Σεπτέμβριος 2005

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

Τρεις φίλοι ζούσαμε μαζί
κάποτε στην Αθήνα,
τότε που με δεκάρικο
την επερνούσες φίνα.

* * *

Ήτανε χρόνια δύσκολα
κι όμως τα νοσταλγώ
που κάναμε τις τρέλες μας
ο Γιάννης, ο Τάκης κι εγώ.

* * *

Ο Τάκης σαν περιπτεράς
κι εγώ στο ξυλουργείο,
βγάζαμε μεροκάματο
και βραδινό σχολείο.

* * *

Ο Γιάννης μάλλον άνεργος
παρέδιδε μαθήματα
σε μαθητές που είχανε
με το μυαλό προβλήματα.

* * *

Ήτανε χρόνι' αξέχαστα
που κάναμε παρέα,
της νιότης μας η άνοιξη
τα έκανε ωραία.

* * *

Θυμάμαι κάθε Σάββατο
τα βράδια στην Αθήνα,
σε ταβερνούλες τρώγαμε
και πίναμε ρετσίνα.

* * *

Βόλτες πολλές τις Κυριακές
σε δρόμους και σοκάκια,
στα ουζερί καθόμαστε
και πίναμε ουζάκια.

Στο σινεμά πηγαίναμε
πειράζαμε κοπέλες,
τσιμπούρια τους γινόμαστε
καλούσαμε σα βδέλλες.

* * *

Τις νύχτες που πηγαίναμε!
δεν πρέπει να σας πω!
έτσι τα κανονίσαμε
ο Τάκης, ο Γιάννης κι εγώ.

* * *

Στο σπίτι μας γυρίζαμε
κοντά τα ξημερώματα,
στις σόλες μας που λιώνανε
εβάζαμε μπαλώματα.

* * *

Τα βράδια που πηγαίναμε
κι οι τρεις μας στο σχολείο,
ο Γιάννης πάντα σοβαρός
εκράταγε βιβλίο.

* * *

Αντί σχολείο πήγαινε
ο Τάκης στις αλάνες
και μια χρονιά την έχασε
απ' τις πολλές κοπάνες.

* * *

Καθηγητής που νόμιζε
τον έχει αδικήσει
απ' το λαιμό τον έπιασε
το φουκαρά να πνίξει.

* * *

Των Αθηνών με ρώταγαν
ποιος ήταν νομοθέτης!
πιστέψτε το ρε φίλοι μου,
μ' έπιανε γλωσσοδέτης.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Τι να πρωτοθυμηθώ
απ' τα ωραία χρόνια,
που γρήγορα περάσανε
κι έχω μαλλιά σαν χιόνια.

* * *

Πολλές φορές τ' αναπολώ
στου κόσμου `δω την άκρη,
κι από τα μάτια μου συχνά
κυλάει κάποιο δάκρυ.

* * *

Γιατί να είναι η ζωή
αλλόκοτα φτιαγμένη
φίλοι, αδέρφια και γονείς
να ζούνε χωρισμένοι!

* * *

Σαράντα χρόνια πέρασαν!
πως πέρασαν αλήθεια!
τότε που χωριστήκαμε,
είναι σαν παραμύθια.

Σε πρόσφατο ταξίδι μου
κι οι τρεις συναντηθήκαμε
τα χρόνια τα ωραία μας
ξανά τα θυμηθήκαμε.

* * *

Είδα οι δύο φίλοι μου
πως μέσ' την κοινωνία
ζούνε μ' αξιοπρέπεια
με κύρος και αξία.

* * *

Τα χρόνια μας που πέρασαν
αφήσανε σημάδια,
μα οι καρδιές μας μείνανε
πολύτιμα πετράδια.

* * *

Έχω ελπίδα στο Θεό
κι εν όσο ακόμα ζω
πάλι να ανταμώσουμε
ο Τάκης, ο Γιάννης κι εγώ.

Σεπτέμβριος 2005

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΠΑΝΕ ΕΚΔΡΟΜΗ

Σήμερα δε δουλεύουμε
και οι Κεφαλλονίτες
παρέα με τους φίλους τους
και άλλους συντοπίτες,

* * *

επήραν την απόφαση
μιάν εκδρομή να πάνε,
το μπάνιο τους να κάνουνε
και ύστερα να φάνε.

* * *

Πήραν μαζί τους φαγητά,
ντομάτες και αγγούρια
κεφτέδες, κότες, γεμιστά,
ψωμιά, τυριά, κουλούρια.

* * *

Επήραν και τις μπίρες τους
καρπούζια και πεπόνια
το μπάρμπεκιου, τα τσόπια τους
και μερικά λεμόνια.

* * *

Το τάβλι τους δεν ξέχασαν
μαγιά και καπελίνα,
επήραν και την τράπουλα
να παίζουνε κολτσίνα.

* * *

Αφού τα τακτοποίησαν
σε τσάντες και ψυγεία,
χαρούμενοι ξεκίνησαν
με δυο λεωφορεία.

* * *

Εις το νησί του Φίλιππου
φθάνουνε με καντάδες
και με πολλά πειράγματα
στους γέρους οι κυράδες.

Πως τώρα που γεράσανε,
έχασαν τα μυαλά τους,
κοιτούν τα κοριτσόπουλα
και χάνουν τη μιλιά τους.

* * *

Ανέκδοτα ελέγανε,
ελέγανε και άλλα,
ενώ στα δέντρα βλέπανε
τα όμορφα κουάλα.

* * *

Στην παραλία φόρεσαν
όλοι τα μπανιερά τους
κι εδώ αρχίζει ο χορός
με τα καμώματα τους.

* * *

Ένας χοντρός με έκανε
στα γέλια να ψοφήσω,
που το μαγιά που φόραγε
εσκίστηκ' από πίσω.

* * *

Ένας ψηλός ξερακιανός
έκανε τις γυναίκες
να τον κοιτάζουνε λοξά
σαν πονηρές μπεμπέκες.

* * *

Έτσι όπως καθότανε
ξάπλα και χασμουριόταν,
απ' το φαρδύ του μπανιερό
τα αχαμνά φαινόταν.

* * *

Μα κείνο που 'παθα εγώ
μ' έπιασε η καρδιά μου,
με μια γυμνόστηθη θεά
που πέρασε μπροστά μου.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Εχάζεψα ο καψερός
με κείνα τα μπαλκόνια,
τι ήθελα να παντρευτώ
πριν από τόσα χρόνια!

* * *

Γεράσιμεεε...σαν κεραυνός
αντήχησε στ' αυτιά μου!
Ωχ! Μάνα μου τι έπαθα!

Ήτανε η κυρά μου

* * *

Όταν θα πάμε σπίτι μας
αλίμονο σε σένα!

Τα μάτια στα 'δωσε ο θεός
για να κοιτάς εμένα.

* * *

Σου είπα μια, σου είπα δυο
δε σου το λέω άλλο,
αν ξαναγίνει άλλη φορά
τα μάτια θα στα βγάλω.

* * *

Με τις γυναίκες που 'βαλαν
προκλητικά μπικίνια,
επήραν δρόμο φάλαινες
τα ψάρια και δελφίνια.

* * *

Φοβήθηκαν στο θέαμα
για τα μικρά παιδιά τους
μην καταπιούνε ζωντανά
στη φοβερή κοιλιά τους.

* * *

Όταν η ζέστη άρχισε
κατά το μεσημέρι,
στο φαγοπότι το 'ριξαν
φίλοι και συμπεθέροι.

* * *

Ανάψανε τα μπάρμπεκιου
ανοίξανε ψυγεία,

ετρώγανε και πίνανε
του χρόνου με υγεία

* * *

Ένας φωνάζει για μεζέ
του φίλου του να πάρει
κι ο άλλος το συμπέθερο
θέλει να τον τρατάρει.

* * *

Σε μια παρέα για καλά
είν' όλοι τους πιωμένοι
και κάποιοι άλλοι δεν μιλούν
γιατί 'ναι μπουκωμένοι.

* * *

Ημέρα που 'ναι σήμερα
χαράς και ευφροσύνης,
τα χάπια μας ξεχάσαμε
τα της χοληστερίνης.

* * *

Αφού καλά εφάγαμε
και με μυυροποσία,
οι ποιο πολλοί το ρίξαμε
εις τη χαρτοπαιξία.

* * *

Οι κυρές μας έβαλαν
ψάθες και καπελίνα
κι εγίνανε σαν την παλιά
παραμυθιού μπερλίνα.

* * *

Επήγανε περίπατο
λιγάκι να χωνέψουν,
γιατί θ' αρχίσει ο χορός
και πρέπει να χορέψουν.

* * *

Χορέψανε το μέρμηγκα,
τον μπάλο, τσιφτετέλια
χορέψανε και κρητικά
όπως και τα κοπέλια.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Πληρώσαμε τη συνδρομή
ο «ΚΕΦΑΛΟΣ» να ζήσει
εβγήκε και ο πρόεδρος
λαχεία να πουλήσει.

* * *

Όλοι στο πορτοφόλι τους
το χέρι να το βάλουν,
ενώ οι μύγες θέλανε
τα μάτια να μας βγάλουν.

* * *

Όλοι φιλοσοφούσαμε
τρώγοντας έν' αγγούρι,
πόσο αξίζει η ουρά
στο ταπεινό γαϊδούρι.

Κι έτσι η μέρα πέρασε
περίφημα κι ωραία
που όλοι είμαστε μαζί
μια όμορφη παρέα.

* * *

Όμως εγώ στο σπίτι μου
γυρίζω με τρομάρα,
που κοίταξα ο αφελής
εκείνη την κορμάρα.

* * *

Αγάπη μου υπόσχεση
κι όρκο βαρύ σου κάνω,
όταν θα είμαστε μαζί
δε θα το ξανακάνω...

Ιανουάριος 2006

ΕΙΜΑΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΗΣ

Κεφαλλονιά πατρίδα μου,
νησί μου αγαπημένο,
που μ' έστειλες στην ξενιτιά
εμένα τον ψημένο*.

* * *

Με έστειλες στα πέρατα
ετούτου του πλανήτη
και όλοι με φωνάζουνε
κουρλό** Κεφαλλονίτη.

* * *

Μα δεν πειράζει μάνα μου
όπου μου πεις θα πάω,
αρκεί να έχω κάποιονε
κι εγώ να βλαστημάω.

* * *

Πολλά μου κληροδότησες
γλυκιά Κεφαλλονιά μου,
γι' αυτό και με ζηλεύουνε
για τα χαρίσματα μου.

* * *

Να τραγουδώ με έμαθες
ολόγλυκες καντάδες,
τους φίλους με πειράγματα
να βάζω σε μπελάδες.

* * *

Και ποιητή με έκανες,
καβάλα στο καλάμι,
τους χωριανούς να χαιρετώ
με ανοιχτή παλάμη.

* * *

Ακόμη να 'μαι πονηρός,
να μη με κογιονάρουνε
κι οι διάολοι στην κόλαση

ποτέ να μη με πάρουνε.

* * *

Κι αν τύχει κάποιος απ' αυτούς
και μου 'μπει στο κεφάλι,
μου 'χεις λεβέντη Άγιο
που θα τον βγάλει πάλι.

* * *

Τον Άγιο που ο Θεός
τον έχει διορίσει,
το βερζεβούλη όπου δει
να τονε δαιμονίσει.

* * *

Κι αν κάποτε σαν άνθρωπος
κι εγώ τον βλαστημάω,
είναι γιατί μανούλα μου
πολύ τον αγαπάω.

* * *

Λένε όποια πέτρα σηκωθεί
θα βρουν Κεφαλλονίτη,
μα αν κοιτάξουνε ψηλά
θα βρουν και σε κομήτη.

* * *

Στην ξενιτιά που μ' έστειλες
βρήκα Κεφαλλονίτες,
που 'χουνε μπόλικά λεφτά
μα είναι ψηλομούτες

* * *

Με βάλανε για πρόεδρο
να με κακολογάνε
και με τους λόγους που 'βγαζα
εκείνοι να γελάνε.

* * *

Μα τώρα που τους έφυγα

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική ανθολογία Α`

εγώ τους κογιονάρω***
κι ας ξέρω το μικρόφωνο
πως δεν θα ξαναπάρω.

Την κούρλα που μου έδωσες
Μαζί μου κουβαλάω
Όπου βρεθώ κι όπου σταθώ
Κι όλο για σε μιλάω,

* * *

Να μάθουν για τη δόξα σου
στου κόσμου εδώ την άκρη,
τα καγκουρό, οι Αυστραλοί,
οι κίτρινοι κι οι μαύροι.

* * *

Θα πρέπει ακόμα να σου πω
πριν γίνω μακαρίτης
σ' ευχαριστώ Κεφαλλονιά
που 'μαι Κεφαλλονίτης...

Απρίλιος 2006

**καημένο*

***τρελό*

****κοροϊδεύω*

Ο ΓΑΙΔΑΡΟΣ ΤΟ ΜΑΗ

Μας ήρθε Άνοιξη παιδιά
και Μάης μυρωμένος,
ταλαίπωρος ο γάιδaros
και βαρυφορτωμένος.

* * *

Βλαστήμαγε την τύχη του
το μαύρο ριζικό του,
την ώρα που γεννήθηκε
και το αφεντικό του.

* * *

«Τι χάρηκα εις τη ζωή,
πάντοτε φορτωμένος
τ' αφεντικό στη ράχη μου
και με σκοινί δεμένος!

* * *

Τι έφταιξα ο καφερός
να ζω σ' αυτό το χάλι
και μια ζωή ολόκληρη
να κάνω το χαμάλη!

* * *

Αχ! Άνθρωπε αγάριστε
μαζί με το σαμάρι,
μου φόρεσες στη μούρη μου
λουριά και χαλινάρι!

* * *

Μ' έχεις πεθάνει στη δουλειά,
κοιμάμαι σε αχούρι,
ξύλο μου ρίχνεις κερατά
με βρίζεις και γαϊδούρι.

* * *

Γιατί να τρώγ' ο δυστυχής
ξύλο με τη μαγκούρα,
π' αρχίζω τα γκαρίσματα
σαν δω καμιά γαϊδούρα!

* * *

Τον έρωτα δε γεύτηκα,
θέλω κι εγώ να κάνω

δυο γαϊδουράκια και μετά
ας πέσω να πεθάνω.

* * *

Αυτές τις σκέψεις έκανε
που κουβαλούσε γάλα,
είχε και πισωκάπουλα
τ' αφεντικό καβάλα.

* * *

Σκυφτός όπως περπάταγε
βλέπει μια γαϊδουρίτσα,
που τον κοιτούσε πονηρά
κουνώντας την ουρίτσα!

* * *

Δεν άντεξε στον πειρασμό
εσκίρτησ' η καρδιά του,
αρχίζει τα γκαρίσματα
κλωτσά στα πισινά του.

* * *

Κόβει λουριά, κόβει σκοινιά
σπάει και το σαμάρι,
αφεντικό και γάλατα
τα ρίχνει στο χορτάρι.

* * *

Με τη γαϊδούρ' αρχίσανε
ερωτικά παιχνίδια,
τις βουρδουλιές ξεχάσανε
και πόνους στα παΐδια.

* * *

Μα έφτασε τ' αφεντικό
αφρίζοντας με φούρια,
«Δεν ντρέπεστε αναισθητοι;
είστε κι οι δυο... γαϊδούρια».

* * *

Κι ο γάιδaros χαρούμενος
του λέει και γελάει:
«Δεν ξέρεις πως οι γάιδaros
παντρεύονται το Μάη»;

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΣ

Το βουλευτή μας χωριανοί
καμάρι της φυλής μας,
Εθνοπατέρα «άξιο»
στολίδι της βουλής μας.

* * *

Ψηφήσαμε στις εκλογές
για αντιπρόσωπό μας
αφού μας υποσχέθηκε
θα είναι για καλό μας.

* * *

Για όλα τα προβλήματα
θα εργαστεί με ζήλο
και στη βουλή θα έχουμε
ένα μεγάλο φίλο.

* * *

Κι αφού τον εψηφήσαμε
και πήρε την κουτάλα
νομίζω μας την έφερε
και μείναμε μπουκάλια.

* * *

Τις υποσχέσεις ξέχασε
τις τόσες χειραψίες
και 'κείνα τα χαμόγελα
ήταν υποκρισίες.

* * *

Για το μισθό του ήτανε
η πρώτη του φροντίδα
να του πληρώνει πιο πολλά
η έρημη πατρίδα.

* * *

Τη σύνταξη του φρόντισε
να είναι πιο μεγάλη
για δε τους ψηφοφόρους του....
ας τους κοιτάζουν άλλοι.

Θα 'χει αμάξι κι οδηγό
θα έχει γραμματέα
και όλα του τα έξοδα
θα είναι πληρωτέα

* * *

Με πλούσιους απόκτησε
αδελφική φιλία
κεράσι εις την τούρτα του
είναι η ασυλία.

* * *

Φίλους,, ανίψια και παιδιά
άνετα για να ζούνε,
ο βουλευτής μερίμνησε
κάπου να βουλευτούνε.

* * *

Αυτούς που τον εψηφήσαν
τώρα δεν τους θυμάται
και κάπου κάπου στη βουλή
τον βλέπουν να κοιμάται.

* * *

Τον αρχηγό χειροκροτεί
είναι γι' αυτόν καθήκον
τους αντιπάλους θεωρεί
μηδέν εις το πηλίκον.

* * *

Στο κόμμα του πειθαρχικός,
θα 'ναι γι' αυτόν λαχείο
αν κάποτε πρωθυπουργός
του δώσει υπουργείο

* * *

Και τότε πλέον υπουργός
εδώ πηγαίνουν κι άλλοι,
ξεχνάει πως οι εκλογές
θα ξαναγίνουν πάλι ...

Αύγουστος 2006

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Έφτασαν τα Χριστούγεννα
κι' έχουν χαρά μεγάλη
χασάπης και μανάβηδες
μαζί με το μπακάλη.

Παρέα με το πόλεμο
ειν' η ζωή μας όλη
ασχέτως αν τη δίδαξαν
Χριστός και Απόστολοι.

Όλοι τους θα δουλέψουνε
πραμάτεια θα πουλήσουν
και τ' αδειανά ταμεία τους
με χρήμα θα γεμίσουν.

Οι μάγοι που εφέρνηνε
τα δώρ' απ' τη Περσία
στο δρόμο τους εμάγκωσε
η άτιμ' εφορία

Όλα τα καταστήματα
με φώτα θα στολίσουν
τις όμορφες βιτρίνες τους
τα μάτια να μας κλείσουν

Τους είπε πως παράνομο
εμπόριο πως κάνουν
και το ξερό κεφάλι τους
στα σίγουρα το χάνουν.

Να μπούμε να ψωνίσουμε
όλα να τα πουλήσουν
και στ' άδειο πορτοφόλι μας
αέρα να αφήσουν.

Ο άκαρδος ο έφορος
τα μάλα θηριώδης
το φουκαρά το μισθωτό
τον σφάζει σαν Ηρώδης.

Χριστός γεννάται χριστιανοί
στο στάβλο με τα ζώα
οι πλούσιοι ζουν υπέροχα
και οι φτωχοί με λόρδα.

από τη φάτνη έρχονται
μηνύματα κι' ελπίδα
μα στο λαιμό μας κάθετα
του νόμου η λεπίδα.

Οι πλούσιοι ξεκοιλιάζονται
απ' τη πολυφαγία
και οι φτωχοί βολεύονται
με διαρκή νηστεία

Το θείο βρέφος έφθασε
το κόσμο για να σώσει
και του δεσπότη τη καρδιά
λίγο να μαλακώσει.

Οι Άγγελοι μας ψάλουνε
το επί γης ειρήνη,
μα έχασε το δρόμο της
η δύστυχη κι' εκείνη.

Μα δε βαριέσαι αδελφέ
δε σκάει τη χολή του
λύκος τη τρίχα άλλαξε
όχι τη κεφαλή του.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Χριστούγεννα που έφθασαν
όλοι θα ντερλικώσουν
θα φάνε το περιδρομο
κι` ύστερα θα ξαπλώσουν.

Και δεν τους καίγεται καρφί
αν είναι πεινασμένοι
εκεί στη μαύρη ήπειρο
της γης οι κολασμένοι.

Τι να σου πω Χριστούλη μου
δικό σου `ναι το σφάλμα
που όταν εγεννήθηκες
δεν έκανες το θαύμα

Να πάρεις ένα βούρδουλα
να τους λιανίσεις όλους
εμπόρους και πολιτικούς
παπάδες και διαβόλους

Που κάνανε εμπόριο
τη θεία γέννησή σου
τα πάθη σου, τη σταύρωση
και την Ανάστασή σου.

Δεκέμβριος 2006

ΟΙ ΣΥΜΠΕΘΕΡΕΣ

Οι «καλές μας» συμπεθέρες
Αντριάνα, Μελλομένη
Έχουν γιο και θυγατέρα
Λίγα χρόνια παντρεμένοι.

Τι στο διάολο της ήρθε
Συλλογιέτ' η Αντριάνα
Να κατέβει στην Αθήνα
Τούτ' η βλάχα η τσοπάνα.

Είναι πάντ' αγαπημένες
Και οι δυο μας συμπεθέρες
Είν' η πρώτη Αθηναία
Και η άλλη απ' τις Σέρρες.

-Συμπεθέρα μου συγγώμη
Μα τα χνώτα σου μυρίζουν
Και τα κάνεις τ' άντερά μου
Όλο ένα να γυρίζουν.

Όταν δει η μια την άλλη
Τι χαρούλες που θα κάνει!
Εύχεται στη Παναγία
Να `ρθει μέρα να πεθάνει.

-Τι `ν' αυτά μωρή τσουράπω,
Νευριάζ' η Μελλομένη,
Ούλοι σας μες` την Αθήνα
Είστε και πολύ βλαμμένοι.

Στην Αθήνα που πηγαίνει
Η κυρία Μελλομένη
Με τυριά και τραχανάδες
Είναι πάντα φορτωμένη.

Έδωσα κορίτσι πράμα
Στο παιδί σου για γυναίκα
Κι` από τη πολύ νηστεία
Έχει γίνει σα τη στέκα.

Στη κορούλα της τα πάει
Για να τρώει η καημένη
Και να δυναμώσει λίγο
Τώρα που `ναι γκαστρωμένη

Ο γαμπρός μου το μαλώνει
Το κορίτσι το δικό μου
Κι` από το πολύ το ξύλο
Έχει ρέψει το χρυσό μου

Όταν δει την Αντριάνα
Τη φιλάει σταυρωτά
Μα τα χνώτα της βρωμάνε
Σαν σκυλί του κερατά.

-Άκουσε με Μελλομένη,
Νευριάζ' η Αντριάνα,
Από το χωριό σου ήρθες
Να μου κάνεις τη νταρντάνα;

-Συμπεθέρα μου, της λέει,
Σου `χω φέρ' απ' το χωριό
Τραχανά, τυριά, μυτζήθρα,
Και αγγούρια για να τρως.

Η γυναίκα του παιδιού μου
Η δική σου η κοπέλα
Ειν' αγράμματη και βρώμα
Είναι μια παλιοτεμπέλα.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Στο σαλόνι μου που μπαίνει
Τα ποδάρια της βρωμάνε
Κι' από τη πολύ τη μπόχα
Την ανάσα μας κρατάμε.

Όλη μέρα μες' το σπίτι
Τηλεόραση κοιτάζει
Όλες τις σειρές τις βλέπει
Για το γιο μου δεν τη νοιάζει.

Δεν την έμαθες να πλένει
Ούτε και να συγυρίζει
Κάθε μέρα μέσα- έξω
Με τις φίλες της γυρίζει.

Επισκέψεις που πηγαίνουν
Σ' ένα φίλο που γιορτάζει
Με τη στάση της την όλη
Το παιδί μου το ντροπιάζει.

-Συμπεθέρα πήρες φόρα
Τήνε κόβ' η Μελλομένη,
Όλες τις δουλειές δεν κάνει
Γιατί είναι γκαστρωμένη.

Έτσι που `ναι φουσκωμένη
Άμα τις δουλειές αρχίσει
Δεν θ' αργήσει συμπεθέρα
Το παιδί να τ' απορίξει.

Μέχρι που να ξεγεννήσει
Μη τυχόν και μου πεθάνει
Ο τεμπέλαρος ο γιος σου
Τις δουλειές πρέπει να κάνει.

-Συμπεθέρα βούλωσέ το,
Αγριεύει η Αντριάνα,
Γιατί διάολος σου παίρνει
Το πατέρα και τη μάνα.

-Ακουσέ τη που με βρίζει!
Είσαι μία χαϊβάνω
Που παιδεύεις το παιδί μου
Και μου βγαίνεις κι' από πάνω

Πες η μία πες η άλλη
Επιαστήκανε στα χέρια
Λίγο έλειψε ν' αρπάξουν
Της κουζίνας τα μαχαίρια.

Μα τη κρίσιμη την ώρα
Τα παιδιά τους καταφθάνουν
Και με κόπο τις χωρίζουν
Πριν τα μάτια τους τα βγάλουν.

Τώρα τσ' Αντριάνας είναι
Το `να αυτί μισοκομμένο
Μα κι' η Μελλομένη έχει
Ένα μάτι βουλωμένο.

Έτσι πού `ναι καθισμένες
Η μια `πέναντι στην άλλη
Βλέπει τη συγγένισσά της
Και κρυφά χαμογελάει.

Με τα μαύρα τους τα χάλια
Τώρα στα γεράματά τους
Που στη μέση πάντα μπαίνουν
Στα ταλαίπωρα παιδιά τους...!

Γανουάριος 2007

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΣΧΑ

Και πάλι ήρθε χριστιανοί
Το Πάσχα των Ελλήνων,
Αφού γιορτάσαμε ξανά
Λαζάρου και βαΐων.

* * *

Είναι μεγαλοβδόμαδο
Και όλοι μας νηστεύουμε
Το κρέας, γάλα κι αρτιμή*
Ποτέ δε μαγειρεύουμε.

* * *

Είναι μεγάλ` αμάρτημα
Το κρέας όποιος φάει,
Γιατί το είπε κι ο παπάς
Στην κόλαση θα πάει.

* * *

Οι εκκλησιές μας λειτουργούν
Ολημερίς και βράδυ
Και χρήμα οπωσδήποτε
Θα έμπει στο παγκάρι.

* * *

Θα βγούνε δίσκοι μπόλικοι
Ο κόσμος για να ρίξει
Όσα του περισεύουνε
Προτού να προσκυνήσει.

* * *

Τροπάρια θα ψάλουνε
Για του Χριστού τα πάθη
Που στο σταυρό επέθανε
Για τα δικά μας λάθη.

* * *

Της Κασσιανής θ` ακούσουμε
Τον ύμνο τον υπέροχο
Που λέει της Μαγδαλινης
Το βίο της τον ένοχο.

Κεριά θ` ανάψουμε πολλά
Θ` ανάψουμε λαμπάδες,
Όλοι τους θα ιδρώσουνε
Παπάδες και ψαλτάδες.

* * *

Το πόσα Ευαγγέλια
Θα διαβαστούνε μόνο
Έχασα τα πασχάλια μου
Να τα μετρώ και μόνο.

* * *

Θα διαβαστούνε δώδεκα
Μονάχα σε μια μέρα,
Για του Χριστού τη Σταύρωση
Του Πέτρου τη μαχαίρα.

* * *

Θα διαβαστούνε δώδεκα
Νομίζω σας το είπα
Κεφαλλονίτης πονηρός
Τα βγάζει δέκα τρία.

* * *

Γι` αυτά που σας ανέφερα
Όποιος αντιμιλήσει
Αν έχει την υπομονή
Ας κάτσει να μετρήσει.

* * *

Τον Επιτάφιο χριστιανοί
Θα τον ακολουθήσουμε,
Θα ψάλουμε εγκώμια
Το Πάθος θα θρηνήσουμε.

* * *

Όλοι στο χέρι θα `χουμε
Λαμπάδα και κεράκι
Κι` ο διπλανός ο νεαρός
Ανάβει τσιγαράκι.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α'

Κι' ενώ ακούγονται παντού
Ψαλμοί και μοιρολόι,
Ένας μουστάκιας γέροντας
Παίζει το κομπολόι.

* * *

Μια φίλη της γυναίκας μου
Λέει σε μία άλλη,
Για κοίτα `κείνης της χοντρήs
Το μαύρο της το χάλι.

* * *

Με μίνι μία που φορεί
Μοιραία χτενισμένη,
Το Πέτρο τον Απόστολο
Στην κόλαση τον στέλνει.

* * *

Ένας ρωτά το φίλο του
Ο κήπος του τι βγάζει
Κι' ο άλλος το κουμπάρο του
Αν το κρασί του βράζει.

* * *

Τέτοια θ' ακούσουμε πολλά
Σε όλη τη πορεία
Και δεν μας νοιάζει του Χριστού
Αν είναι η κηδεία,

* * *

Του Θεανθρώπου που για `μάs
Πηγαίνει εις τον Άδη,
Ν' Αναστηθεί αργότερα
Το Σάββατο το βράδυ.

* * *

Το Σάββατο μεσάνυχτα
Δεόντως οπλισμένοι
Θα πάμε στην Ανάσταση
Συν γυναιξί και τέκνοις.

* * *

Θα έχουμε επάνω μας
Μπουρλότα και οβίδες,

Όλμους, ρουκέτες, πύραυλους
Και δυο χειροβομβίδες.

* * *

Με το Ανέστη ο Χριστός
Θα γίνει της Βαγδάτης
Κανέννας δεν θ' ακούγεται
Ούτε παπάs και ψάλτης.

* * *

Ρουκέτες εκτοξεύονται
Στο σκοτεινό αέρα
Μπουρλότα, όλμοι, πύραυλοι,
Κάνουν τη νύχτα μέρα.

* * *

Ο χαλασμός που γίνεται
Π' ο χάρος όποιον πάρει
Θα φόβιζε τον ένδοξο
Πυρπολητή Κανάρη.

* * *

Κάποιας κυρίας το μαλλί
Αρχίζει να καπνίζει
Και το μωρό της που κρατεί
Αρχίζει να τσιρίζει.

* * *

Μία ρουκέτ' αδέσποτη
Το στόχο της τον χάνει
Και στις κυράs μου άνοιξε
Μια τρύπα στο φουστάνι.

* * *

Και άλλη μια π' αστόχησε
Μας προκαλεί τα γέλια,
Που πήγε και τσουρούφλισε
Του Δέσποτα τα γένια.

* * *

Αγάπης δίνουμε φιλί
Και με τη πεθερά μας,
Αντί για τα κεφάλια μας
Τσουγκρίζουμε τ' αυγά μας.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Το Δέσποτα αφήνουμε
Να ψάλει μοναχός
Και σπίτι μας γυρίζουμε
Με τ' αγιασμένο φως.

* * *

Θα φάμε τα κουλούρια μας
Αυγά και μαγειρίτσα
Κι' αν δεν χορτάσουμε μ' αυτά
Θα πάρουμε και πίτσα.

* * *

Την άλλη μέρα Κυριακή
Ανήμερα του Πάσχα,
Απ' το πρωί σαν λέοντες
Θα πέσουμε στη μάζα.

* * *

Θ' ανάψουμε τα κάρβουνα
Να ψήσουμε τ' αρνάκια,
Και έτσι για συμπλήρωμα
Θα φτιάξουμε σουβλάκια.

* * *

Κι' εκεί π' ο κόσμος χαίρεται
Κι' ο Έλληνας γλεντάει,
Μισοψημένο το αρνί
Αρχίζει να μιλάει.

* * *

Ω! Έλληνα απίθανε
Που σ' είχα φιλαράκο
Γιατί στη σούβλα μ' έβαλες
Σαν το Θανάση Διάκο;

Τι έφταιξα το καπερό
Να μου φερθείς στο έτσι
Τη σκωταριά και τ' άντερα
Να κάνεις κοκορέτσι;

* * *

Σε ποιους εκάναμε κακό
Τα άκακα τ' αρνάκια
Και πάνω μας επέσετε
Σα λύκοι και κοράκια;

* * *

Βρε Έλληνα ανόητε
Μπορώ να σε πεθάνω
Με τη χοληστερίνη σου
Που θα τη πάω πάνω!

* * *

Μα δεν βαριέσαι αδελφέ
Το Πάσχα είναι Πάσχα,
Θα φάμε, θα χορέψουμε,
Θα σκάσουμε στη μάζα!

* * *

Θα φάμε τη γαρδούμπα μας,
Αρνάκι και γουρούνι,
Τον αστακό, σαλατικά
Και του παπά πηγούνι!

* * *

Εμείς θα το γιορτάσουμε
Για Κείνον π' αναστήθηκε
Κι' είναι δικό του πρόβλημα
Σ' όποιον φτωχός γεννήθηκε..!

Απρίλιος 2004

**μη νηστίσιμο*

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

Στη πόλη μας που μένουμε
Στην όμορφη Μελβούρνη,
Έλληνες είμαστε πολλοί
Κοντά ένα μιλιούνι.

Πολλές εκτίσαμ' εκκλησιές
Για να `χουμε παπάδες
Επίσκοπους, επίτροπους,
Δεσπότη και ψαλτάδες

Εφτιάξαμε κοινότητες,
Για να `χουμε προέδρους,
Συλλόγους κι' αδελφότητες
Με μπόλικους συνέδρους.

Σχολεία κτίσαμε πολλά,
Πολλά γηροκομεία
Κι' αθλητικά εκάναμε
Πενήντα σωματεία.

Λέσγες φυτρώνουνε παντού
Για ηλικιωμένους,
Και κάτι άλλα πονηρά
Για τους διαζευγμένους.

Χιλιάδες είμαστε λοιπόν
Αμέτρητες `δω πέρα
Και οι παπάδες θάβουνε
Αβέρτα κάθε μέρα.

Πριν χρόνια οι παππούδες μας
Είπαν πως είναι πρόπον
Για τις ερχόμενες γενιές
Και των δικών τους τέκνων

Να φτιάξουνε κοινότητα
Ελλήνων Ορθοδόξων,
Πιστών εις τα ιδανικά
Και όχι αλλοδόξων.

Κι' έφτιαξαν τη κοινότητα
Οι ένδοξοι προγόνοι,
Εγράψαν καταστατικό
Εμπήκανε και νόμοι.

Πως άπαντες οι Έλληνες
Πρέπει να γίνουν μέλη
Για να `χει η κοινότητα
Στη κοινωνία αίγλη.

Πέρασαν χρόνια και καιροί
Και η κοινότητά μας
Έγινε πλούσια δυνατή
Όπως στα όνειρά μας.

Σχολεία άνοιξε πολλά
Πέντ' - έξη εκκλησίες
Και φιλοπτώχους ασφαλώς
Που πάνε οι κυρίες.

Προέδρους έβγαλε λαμπρούς
Με βούλες και σφραγίδες,
Κι' ας φύλαγαν στο τόπο τους
Αρνιά, κατσίκια, γίδες.

Στα χρόνια π' ακολούθησαν
Αρχίσαν οι μπελάδες,
Με άκυρα μυστήρια
Και ψεύτικους παπάδες

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Άρχισε μέγας πόλεμος
Για τη περιουσία
Κι' εβγάλαν τα μαχαίρια τους
Κοινότης κι' εκκλησία.

Ανύπαντροι βρεθήκανε
Όλοι οι παντρεμένοι
Αβάπτιστοι και μπάσταρδοι
Όλοι οι βαπτισμένοι.

Κάποτε τέλειωσε κι' αυτό
Εκάναν συμφωνία
Έτσι που τα κανόνισαν
Κοινότης κι' εκκλησία.

Οι παντρεμέν' ανύπαντροι
Πρέπει να παντρευτούνε,
Κι' οι βαπτισμέν' αβάπτιστοι
Να ξαναβαπτιστούνε.

Μα ήρθαν άλλα βάσανα
Τα караγκιοζιλίκια
Που όλοι τους μαλώνουνε
Για τα προεδριλίκια.

Όλοι στο νου τους έχουνε
Σχεδόν την ίδια λόξα,
Μια μέρα ν' αποκτήσουνε
Του Πρόεδρου τη δόξα

Προέδρους που ψηφίσαμε
Βρήκαν το διάολό τους
Αφού εσυνωμότησε
Ο αντιπρόεδρος τους

Κι' ενώ εκαμαρώνανε
Σαν γύφτικο σκεπάρνι

Κάποιοι τους παρουσίασαν
Το φοβερό φημάνι.

Πως ο καιρός τους πέρασε
Και πρέπει να του δώσουν
Και τις σφραγίδες κι' έγγραφα
Πρέπει να παραδώσουν.

Μα έχουμ' ένα Πρόεδρο
Τα τελευταία χρόνια,
Που φέρθηκε πανέξυπνα
Κι' όλους τους έχει πιόνια.

Όλους μες' το συμβούλιο
Τους έκανε ψηστήρι
Και για τον αντιπρόεδρο
Έχει το βαφτιστήρι.

Στις συνελεύσεις και λοιπά
Τους έχει του χεριού του
Και μέσα στη κοινότητα
Κάνει του κεφαλιού του.

Τους συγγενείς και χωριανούς
Φίλους και πελατεία,
Συνδρομητές τους έγγραψε
Κι' έχει πλειοψηφία.

Μα κάποιου πρώην Πρόεδρου
Θαρρώ Κεφαλλονίτη
Οι απορίες και γραπτά
Του μπαίνουνε στη μύτη.

Τα χρήματα που έφθασαν
Γιατί η μυστικότητα;
Μήπως δεν τα χρειάζεται
Η άπορη κοινότης;

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Ποιος έστειλε τα χρήματα
Και φθάσανε στο ντούκο;
Γιατί τα καταθέσανε
Σε λανθασμένο μπούκο;

Αυτά π' ακούει ο Πρόεδρος
Με νεύρα απ' ατσάλι
Λέει στους αντιπάλους του
Έχετε μαύρο χάλι.

Εγώ μες` τη κοινότητα
Σαν νέος Ναπολέων
Κρατάω τη καρέκλα μου
Σαν τίγρης και σαν λέων.

Είμαι εγώ που πλήρωσα
Τα χρέη τα μεγάλα,
Με τα λεφτά που έφερα
Απ' τη μαμά Ελλάδα.

Είμαι εγώ ο Πρόεδρος
Όλοι να το ξέρετε
Κι' όποιος εχ' αντίρρηση
Να πάει να κουρεύεται.

Αυτά τα λέει σε εχθρούς
Και σ' όλα τα κωθόνια
Και τη καρέκλα την κρατεί
Πάν' από δέκα χρόνια.

Ακούσατέ με άρχοντες
Με προσοχή μεγάλη
Αφήστε τη κοινότητα
Να διοικήσουν άλλοι.

Αφήσετε τις εκκλησιές
Καντήλια και λαμπάδες,
Είσαστε μόνο λαϊκοί
Δεν είσαστε παπάδες.

Θα είσαστε υπόλογοι
Πλέον στην ιστορία
Εάν δεν παραδώσετε
Στους νέους τα ηνία

Οι Έλληνες χρειάζονται
Πολιτισμού μνημεία
Βιβλιοθήκες θέατρα
Κάθε λογής σχολεία.

Το γερασμένο σας μυαλό
Έχει πολύ σκουριάσει
Τα νέα τα μηνύματα
Αδύνατο να πιάσει.

Τόπο στα νιάτα μας λοιπόν
Καλοί μας κοινοτάρχες
Δεν είσαστε ισόβιοι
Δεν είσαστε μονάρχες..!!!

Μάιος 2004

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ` ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ

Αρχιμηνιά κι` αρχιχρονιά
Θα ψάλουμε και πάλι
Αφού δεν έχουμε μυαλό
Στο άδειο μας κεφάλι.

Βασίλειο τον Άγιο
Θα τον υποδεχτούμε
Νέοι, γερόντοι και παιδιά
Όλοι μας θα χαρούμε.

Στη πλάτη του τα δώρα μας
Τα έχει φορτωμένα
Αλλά πιο κάτω θα σας πω
Ποιός τα `χει πληρωμένα.

Στα εγγονάκια έφερε
Κούκλα και στρατιωτάκι
Στο γιο μου το μαντράχαλο
Έν` αυτοκινητάκι.

Στη κόρη, στη γυναίκα μου
Τους έφερεπραμάτεια,
Και στο κορόιδο μένανε
Δυο φάσκελα στα μάτια.

Την πεθερά δεν ξέχασε
Της έφερε βραχιόλι
Να το φορά στο χέρι της
Να την κοιτάζουν όλοι.

Με τόσα δώρα που `φερε
Είχα μιάν απορία
Μα είναι τόσο πλούσιος
Εκεί στη Καισαρεία;

-Άγιε του ψιθύρισα
Πίνοντας καφεδάκι,
Θα πρέπει να `σαι πλούσιος
Κρατάς το παραδάκι.

Με πονηριά με κοίταξε
Το μάτι μισοκλείνει,
-Για πήγαινε στη τράπεζα
Να δεις τι σου `χει μείνει;

Εγέλασα σαν κόπανος
Το πέρασα γι` αστείο
Μα όταν το κατάλαβα
Έκανα σαν θηρίο.

-Κρίμα που είσαι κι` Άγιος
Του φώναξα με πείσμα
Μας έκανες το κουβαρδά
Με το δικό μου χρήμα;

-Μην εκνευρίζεσαι πολύ
Καλό μου παλικάρι,
Και βγάξει απ` τη τσέπη του
Χαρτί και καλαμάρι,

-Όλο το χρόνο πλήρωνες
Γιατρούς, νοσοκομεία,
Λογαριασμούς φαρμακερούς,
Ακόμη κι` εφορία.

Και όλ` αυτά τα πλήρωνες
Που ήσουνα πιο νέος
Για σκέψου τον επόμενο
Που θα `σαι και πιο γέρος;

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μη χαιρέσαι που πέρασε
Ακόμη ένας χρόνος
Γιατί να είσαι σίγουρος
Δεν θα περάσ' ο πόνος,

Που τυραννεί τη μέση σου
Κι' η ζάλη στο κεφάλι
Και ξέρεις κάτι τέκνο μου;
Θα σου λυθεί τ' αφάλι

Θα πέσουνε τα δόντια σου
Θα βάλεις και μασέλες
Δεν θα `χεις πια την όρεξη
Να παίζεις με κοπέλες.

Θα σου πονούν τα πόδια σου,
Θα έχεις μυωπία,
Θα σ' ανεβεί το ζάχαρο,
Θα έχεις κι' αϋπνία.

Όλα αυτά που άκουσες
Που θα συμβούν σε σένα
Με καλαμάρι στο χαρτί
Είναι εδώ γραμμένα.

-Μα Άγιε, τον ρώτησα
Σε όλους φέρνεις δώρα
Σε μένα το ταλαίπωρο
Τι μ' αραδιάζεις τώρα;

Δεν είναι κρίμα κι' άδικο
Εγώ που τα πληρώνω
Πες μου που είσαι Άγιος
Να μείνω με το πόνο;

-Κουράγιο παλικάρι μου
Όλα τα φέρν' ο χρόνος
Και τα καλά και τ' άσχημα
Δεν είσαι `σύ ο μόνος,

Γλέντησε τώρα τη ζωή
Ακόμη που `σαι νέος
Να τα θυμάσ' αργότερα
Όταν θα γίνεις γέρος.

Αυτά μου είπ' ο Άγιος
Με τη λευκή γενειάδα
Κι' αμέσως έγινε καπνός
Από τη καμινάδα..!

Δεκέμβριος 2004

ΠΡΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αγαπητοί μου εν Χριστώ
Αδέλφια Κεφαλλήνες
Σε όσους είστε από σας
Τεμπέληδες, κηφήνες

Τον Άγιο Προστάτη σας
Να μη τον βλαστημάτε
Γιατί όταν πεθάνετε
Στη κόλαση θα πάτε.

Εφοπλιστές Λειβαθηνοί
Αρχόντ' Αργοστολιώτες,
Από τ' Αράκλι κόμητες,
Λαμπροί μας Ληξουριώτες,

Εμπόριο που κάνετε
Με άλλους συνανθρώπους
Δεν πρέπει να τους κλέβετε
Στο ζύγι και στους τόκους

Πυλαρινοί τσοπάνηδες,
Της Σάμης ιπποκόμοι,
Ελειώτες υπερήφανοι
Ρυσιάνοι τυροκόμοι,

Τα ψάρια σας στην αγορά
Που πιάνετε με τράτες
Φρέσκα να είναι πάντοτε
Και όχι για τις γάτες.

Κουμπάροι μας στα Ομαλά,
Στο Κάστρο και Θηνιάτες,
Που τη μπουγάδα κάνετε,
Ακόμα στις πηνιάτες

Τα μαραμένα φρούτα σας
Λαχανικά κι` αγγούρια
Στο κόσμο μη τα δίνετε
Αφού `ναι για γαϊδούρια.

Βλαχάδες πειραχτήρια,
Και κηπουροί Λουρδάδες,
Της Σκάλας ταβερνιάρηδες
Εμπόροι Φαρακλάδες.

Εσείς που μαγειρεύετε
Φαγιά στα μαγειρεία
Να είναι πάντα τση μερός*
Και όχι για θηρία.

Επιστολή θα λάβετε
Κι` εσείς που αμαρτήσετε,
Να τη διαβάσετε καλά
Και να μετανοήσετε.

Με τσου τουρίστες πού `ρχονται
Ταξίδι στο νησί σας
Να είστε πάντα τίμιοι
Για την υπόληψή σας.

Τις πονηριές που κάνετε
Πρέπει να αφήσετε,
Και όπως λέει ο Χριστός
Το βίο σας να ζήσετε.

Παπάδες και καλόγεροι
Εις το Θεό ταμένοι,
Να μη κοιτάζετε κρυφά
Τι καν` η Ηγουμένη

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Το καλοκαίρι πού `ρχεται
Με ζέστες και τουρίστες
Στον Άγιο με σεβασμό
Και δέος γονατίστε.

Για να σας δώσει δύναμη
Αδέλφια Κεφαλλήνες
Να μη σκανδαλιζόσαστε
Τους θερινούς τους μήνες.

Κοιτάζοντας τουριστριών
Λαχταριστές καμπύλες
Μα να κρατάτε άμυνα
Όπως στις Θερμοπύλες.

Στην εκκλησιά τη Κυριακή
Πρέπει να πηγαίνετε
Και στο παπά να δίνετε
Όσα λεφτά κι `αν έχετε.

Τις γυναικούλες πού `χετε
Να μη τις απατάτε
Γιατί αν συνεχίσετε
Στο διάλογο θα πάτε.

Κι `εσείς κυρές ομορφονιές
Με τα καμώματά σας

Μαζέψετε τη γλώσσα σας
Και κάτσετε στ` αυγά σας.

Τον άντρα σας προσέχετε
Μη σας τον πάρει άλλη
Και τότε πάρει από σας
Και μείνετε μπουκάλι.

Θα πρέπει να προσέχετε
Αδέλφια Κεφαλλήνες
Γιατί `ναι χρόνια πονηρά
Καταραμένοι μήνες.

Ο διάβολος είναι παντού
Στα μπαρ, τις παραλίες,
Στο δρόμο και στην αγορά,
Στο σπίτι και πλατείες

Και σας πειράζει συνεχώς
Σας βάζει την ουρά του
Δουλειά να μη του δίνετε
Κι `ας πάει στα παιδιά του.

Τις συμβουλές που έδωσα
Να έχετε το νου σας
Κι `αν δεν τηρήσετε πιστά,
Κακό του κεφαλιού σας..!

Φεβρουάριος 2005

**της ημέρας*

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ

Μια μέρα με παράπονο μου είπε ο Διονύσης
Γιατί μωρέ Γεράσιμε με έχεις αγνοήσει;

Τόσα και τόσα έγγραψες για όλους και για όλα,
Γιατί σε μένανε μωρέ μου `χεις πετάξει φόλα;

Γιατί για με βρε άθλιε ποτέ δεν έχεις γράψει
Και το χωριό μου στο Πυργί το έχεις διαγράψει;

Δεν ήμουν αντιπρόεδρος στο Σύλλογο για χρόνια
με την ελπίδα στο Θεό να πάρω τα γαλόνια

Που φόραγε ο πρόεδρος σαν γύφτικο σκεπάρνι
Προσμένοντας ο καψερός μια μέρα να πεθάνει!

Για πρόεδρος εδήλωσα διακαώς πως θέλω
Αλλά μου την εφέρετε κι `εσείς σαν το Κοστέλο.

Αφεντικό περίμενε όπως κι `εγώ να γίνει
Μα σαν εμμένανε κι `αυτός μπουκάλα έχει μείνει.

Ήμουνα νιος και γέρασα, θα σας το πω και πάλι
Κι `απ` τα μαλλιά μου έμεινε μια τρίχα στο κεφάλι.

Γιατί εξέχασες μωρέ εμέ το Πυργισιάνο
Και το Πυργί το όμορφο με το Τσακαρισιάνο;

Μη στο Πυργί σου κλέψανε κατσίκια και τη γίδα,
Και το κρατάς Μανιάτικο και σου `στριψε η βίδα;

Μα τι να πω για σένανε που είσαι Πλατισιάνος
Που θα `σουνα καλύτερος αν ήσουν Πυργισιάνος.

Ου..! να χαθείς σιχαμερέ διάσημε κηφήνα

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Που όλους μας εντρόπιασες και κάθε Κεφαλήνα!

Διονύση μου το δίκιο σου είναι πολύ μεγάλο
Και σύντομα υπόσχεση σου δίνω δίχως άλλο,

Την αδικία πού `γινε για σε θα διορθώσω
Και το Πυργί λεβέντη μου τόσο θα εξυψώσω!

Που άγαλμα θα στήσετε για με το Πλατισιάνο
Μεσ` την πλατεία του χωριού εις το Τσακαρισιάνο!

Και σένα το χαμόγελο θα ξανανθίσει πάλι
Και θα φυτρώσουν τα μαλλιά και πάλι στο κεφάλι..!

Φεβρουάριος 2005

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Τώρα που είμαι γέροντας
Κι' οι νύφες δεν με θέλουν
Εγγόνια πάνε στο σχολειό
Και τα παιδιά δουλεύουν

Που η γριά μου έφυγε
Και μου `στριψε μια βίδα
Επήρα την απόφαση
Να πάω στη <ΦΡΟΝΤΙΔΑ>.

Εκεί που τους ταΐζουνε
Τους γέροντες εις το στόμα,
Και συντροφιά τους έχουνε
Ωραία νοσοκόμα.

Θα μου `χουνε δωμάτιο
Καλά επιπλωμένο
Και θα `ναι το κρεβάτι μου
Πάντα καλά στρωμένο.

Θα μου `χουνε το πρωινό,
Το γεύμα και το δείπνο
Και μπάνιο θα μου κάνουνε
Το βράδυ πριν τον ύπνο.

Θα βλέπω τηλεόραση,
Θα παίζω και κολτσίνα,
Θα την περνώ καλύτερα
Κι' από τον Κουφοντίνα.

Θα βγαίνω στη βεράντα μου
Να πίνω καφεδάκι

Πού `χει λουλούδια όμορφα
Και φρέσκο αεράκι.

Σαν αρρωστήσω το γιατρό
Αμέσως θα καλέσουν
Κι' αν χρειαστεί σαν τα μωρά
Πάνες θα μου φορέσουν.

Στο σινεμά, στο θέατρο
Συχνά θα με πηγαίνουν
Κι' ας πάνε να κουρεύονται
Αυτοί που δε με θέλουν.

Τους άλλους τρόφιμους εκεί
Στο τάβλι θα κερδίζω
Είμαι στο ζάρι τρομερός
Κανέναν δεν χαρίζω.

Θα `χω το νου μου μήπως δω
Καμιά γριά αφράτη
Να μοιραζόμαστε μαζί
Το ίδιο το κρεβάτι.

Θα της πουλήσω έρωτα
Γι' αυτήν πως είμαι λάβρος
Κι' από μικρός πως ήμουνα
Στον έρωτα σαν ταύρος.

Και αν επίπληξη δεχτώ
Μέσα απ' τη <ΦΡΟΝΤΙΔΑ>
Θα τους θυμίσω... Κύριοι
Έχω στριμμένη βίδα...!

Ο ΧΑΣΑΠΗΣ

Στη γειτονιά μας έχουμε δυο – τρία μαγαζάκια
μανάβικο, μπακάλικο, χασάπη με μουστάκια.

Θα περιγράψω και τους τρεις για να τους γνωρίσετε
κι' όταν περάστε από 'δώ να μπείτε να ψωνίσετε.

Και πρώτος είναι στη σειρά φίλοι μου ο χασάπης,
που δεν σηκώνει τσαμπουκά είναι σωστός σατράπης.

Ο,σάκις τύχει να τον δω δεν έχω κλείσει μάτι
μοιάζει με κείνο το κακό χασάπη στη Βαγδάτη.

Όπως και κείνος βλοσυρός με ρόμπα σαν το γάλα
μόνο. που τα μουστάκια του τα έχει πιο μεγάλα.

Έχει μαχαίρια κοφτερά, μπαλτάδες και ρομφαία
και ένα βοϊδοκέφαλο στη πόρτα για σημαία.

Τα ματωμένα χέρια του συνέχεια σκουπίζει
κεφάλια κόβει άπονα κι' αυτό που με φοβίζει.

Εξέχασα να σας το πω ότι τον λένε Βάγγο
κι' απλώνει τηπραμάτεια του σ' ένα μεγάλο πάγκο.

Μπριζόλες, μπούτια, και κιμά τα έχει απλωμένα
περάστε κόσμε πάρετε ειν' απ' αυτόν σφαγμένα.

Κότες, κατσίκια, και αρνιά, γουρούνια και κουνέλια,
σαλάμια και λουκάνικα κρέμονται στα τσιγκέλια.

Έχει γυναίκα όμορφη είναι γλυκιά σαν μέλι
αλλά φοβάμαι μη βρεθώ κι' εγώ εις το τσιγκέλι.

Ένα πρωί επέρασα κιμά για να ψωνίσω

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

κι' ένα κιλό λουκάνικα για να τα τηγανίσω.

Έπλήρωσα και φεύγοντας Βάγγο του λέω γεια σου,
άλλη φορά εμούγκρισε να στείλεις τη κυρά σου.

Στο σπίτι μου που γύρισα γεμάτος απορία
τι ειν' αυτά αγάπη μου; ρωτάω την κυρία.

Μου μίλησε ειλικρινά στα ίσια και σταράτα
τσ' αρέσουν τα λουκάνικα του Βάγγου πιπεράτα.

Όποια θα είναι τυχερή κι' εν' απ' αυτά αν φάει
καβάλα στο παράδεισο στα σίγουρα θα πάει.

Μ' αυτά που είπε η κυρά μ' άνοιξε ιστορία
τι κάνω τώρα φίλοι μου; Ιδού η απορία..!

Αύγουστος 2005

Ο ΜΑΝΑΒΗΣ

Ήρθε η σειρά τ' Ανέστη
Του λεβέντη του μανάβη
Πού `ναι λίγο παραπλεύρως
Κι' όλες τις καρδιές ανάβει.

-Άμα θέλεις ν' απολαύσεις
Πρέπει φρέσκο να το φας
Τέτοιο πράμα θα χαλάσει
Άμα το πολυζουλάς.

Είναι όμορφος και νέος
Πλησιάζει σαραντάρης
Γελαστός κατσαρομάλλης
Και ολίγον ερωτιάρης.

Κι' οι θερμόαιμες κυρίες
Που η φλόγα τους ανάβει
Να σερβιριστούν που θέλουν
Του φωνάζουνε.. Μανάβηη!

Έχει λάχανα και φρούτα,
Όλα φρέσκα δροσερά
Σαν ντελάλης το φωνάζει,
Είναι όλα προσφορά.

-Τι μανάβη και σ' ανάβει,
Του τη δίνει του Ανέστη,
Όπως φαίνεται κυρά μου
Θέλεις έναν πυροσβέστη.

Έχει μήλα και αγλάδια,
Σκόρδα, σέλινα, ντομάτα,
Κρεμμυδάκια και αγγούρια
Για χωριάτικη σαλάτα.

Έχει χρόνια στη δουλειά του
Κι' από πείρα τώρα ξέρει
Το αγγούρ' η κάθε μία
Όταν το κρατά στο χέρι

Τα πεπόνια και καρπούζια
Όταν είναι καλοκαίρι
Στους πελάτες του πουλάει
Πάντοτε με το μαχαίρι.

Εάν είναι δεσποινίδα,
"Ή αν είναι παντρεμένη,
Αν χώρισε τον άντρα,
"Ή γριά χαροκαμένη.

Τι ραδίκια! Άλλο πράμα!
Πιπεριές και μελιτζάνες,
Φράουλες, κουκιά, φασόλια
Και θεόστραβες μπανάνες.

Η μικρή που το αγγούρι
Στα δυο δάκτυλα κρατάει
Περιμένει μ' αγωνία
Να `ρθει ώρα να το φάει.

Έχει τόση πελατεία
Κι' όλοι τους τον αγαπάνε
Τον νευριάζουν οι κυρίες
Που το πράμα του ζουλάνε.

Όταν είναι παντρεμένη
Με λαχτάρα το φουχτώνει
Το σκουπίζει το διπλώνει
Και στη τσάντα της το χώνει.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Η ζωντοχήρα που ποτέ
Δεν έμειν' απ' αγγούρι
Θα το χαϊδέψει στην αρχή
Για να της φέρει γούρι.

Σαν έρθ' η χήρα και το δει
Τ' αγγούρι θα δακρύσει
Θέλει να φάει και αυτή
Τα χείλη να δροσίσει.

Και μια γριά μπαμπόγρια
Λιγάκι στην ακρούλα
Θέλει να γλείψει όπως πριν
Που ήτανε νυφούλα.

Μα και ο γέρος πού `ρχεται
Ντομάτες να ψωνίσει,

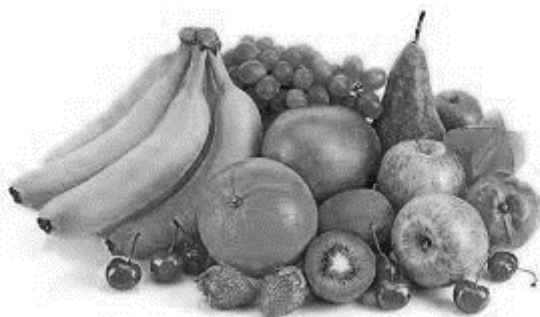
Βλέπει τ' αγγούρια και αυτός
Και τότε πιάνει θλίψη.

Θυμάται τότε νεαρός
Σαν εύρισκε ντομάτα
Τ' αγγούρι έβαζε κι' αυτός
Και κάνανε σαλάτα.

Μα τώρα που εγέρασε
Κι' έχει αυτό το χάλι,
Όλα γιαούρτι γίνανε
Μα λείπει το κουτάλι.

Γι' αυτό κι' Ανέστης το γλεντά
Τώρα που είναι νέος
Ξέρει πως θα `ρθουν βάσανα
Όταν θα γίνει γέρος...!

Αύγουστος 2005

Ο ΜΠΑΚΑΛΗΣ

Ἦρθ' ἡ ώρα να σας πούμε για τον τρίτο της παρέας
τον κυρ Σπύρο το μπακάλη απ' τα μέρη της Τεγέας.

Εἶν' ωραίο ανθρωπάκι εἶναι πάντα γελαστός
εξηντάρης, ασπρομάλλης και λιγάκι φαλακρός.

Στο μπακάλικ' ὅλη μέρα τους πελάτες που σερβίρει
το ουζάκι με τους φίλους θα το πιούμε ξεροσφύρι.

Ὅλοι μας τον αγαπάμε τον κυρ Σπύρο το μπακάλη
πού `χει πράματα ωραία και καρδιά πολύ μεγάλη.

Στα ψυγεία και στα ράφια εἶναι ὅλα εκλεκτά
σε νωπά και σε κονσέρβες κι' ἐπὶ πλέον καπνιστά.

Τις ελιές και τα τυριά του τα πολλά αλλαντικά
ὄσπρια και μαρμελάδες και λογίων ζυμαρικά.

Ὀλ' αὐτά και τόσα ἄλλα τα πουλάει ο κυρ Σπύρος
κι' ὅποιος γίνεται πελάτης γίνεται συνάμα φίλος.

Πελάτισσα που ἐρχεται για ν' αγοράσει ρύζι
μ' ἓνα χαμόγελο πλατύ τήνε καλωσορίζει.

-Καλώς τηνε την ὄμορφη τη σίόρα τη μπεμπέκα
που θα ψωνίσει μια δραχμή και θα πληρώσει δέκα.

Κι' αὐτή με γέλιο τ' απαντά -αν θέλεις να ξανάρθω
για πρόσεξε στο ζύγισμα μη βάλεις πάρα κάτω.

Μία μικρὴ ὁμορφονιά μπαίνει συνεσταλμένη
τα χρήματα δεν φτάνουνε και εἶναι λυπημένη.

-Καλώς μας ἦρθες πέρδικα που περπατάς αγάλι

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

από το λόγγο έρχεσαι ή απ' το περιγιάλι;

-Η μάνα μου π' αρρώστησε μ' έστειλε να ψωνίσω
μα τα λεφτά κυρ Σπύρο μου δε φτάνουν να ξοφλήσω.

-Για τα λεφτά μη σκέφτεσαι κοπέλα μου καθόλου
ψώνισε κι' άμα δεν μπορείς πληρώνεις και του χρόνου

Το πιτσιρίκι πού `φτασε μαζί με τη μαμά του
η φασαρία πού `κανε πονέσανε τ' αυτιά του.

Τα νεύρα του τα συγκρατεί και του φωνάζει έλα
μ' αντί για ξύλο τού `δωσε στο χέρι καραμέλα.

Αυτός ειν' ο μπακάλης μας καλόκαρδος, κεφάτος,
πάντα με το χαμόγελο γλυκός καλοσυνάτος..!

Αύγουστος 2005

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Εις τους σύγχρονους καιρούς μας έχ' αλλάξει κι' ο πατέρας
φίλοι μου δεν είναι πλέον ο μπαμπούλας και το τέρας.

Αν τον έβλεπ' ο παππούς μου τώρα πού `ναι πεθαμένος
θα του έλεγε ρε βλάκα είσαι και πολύ βλαμμένος.

Πως κατάντησες ρε μαύρε πού `ναι βρε το αντριλίκι;
γιος και κόρη κάθε μέρα σου πουλάνε νταηλίκι.

Ο τεμπέλαρος ο γιος σου όλη μέρα αραλίκι
και του δίνεις κι' από πάνω βρε μπουμπούνα χαρτζιλίκι.

Τι θα πει πως είναι νέος και πως πρέπει να γλεντήσκει
γκόμενες πολλές να έχει και τ' αυτιά του να τρυπήσει;

Κάθε τόσο σου κολλάει πέσε γέρο κατοστάρι,
ρίξε του μωρέ μια φάπα που ο διάβολος να πάρει.

Μα κι' η κόρη σου τι κάνει; είσαι φίλε μου για λύπη
πού `χει χάσει τα μυαλά της με το φίλο της το Πίπη.

Ένα τύπο σαν αρκούδα που σου προκαλεί τη φρίκη
γλώσσα, μύτη, και αυτιά του έχει βάλει σκουλαρίκι.

Σου τον κουβαλά στο σπίτι και καπνίζουν σαν φουγάρο
φτιάξε μας καφέ σου λένε κάνουν τράκα και τσιγάρο.

Τη κυρά σου τι την έχεις όλη μέρα σταυροπόδι
και δεν νοιάζεται για σένα που δουλεύεις σαν το βόδι!

Από σένα περιμένει εις το σπίτι να γυρίσεις
όλες τις δουλειές να κάνεις το παιδί να το ταΐσεις.

Της φωνάζεις πως ο φούρνος το φαΐ το έχει κάψει

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

μη με ενοχλείς σου λέει βλέπω στο τι-βι τη Λάμψη.

Πως κατάντησε το φύλο που λεγόταν ισχυρό
όπως τα `χεις καταφέρει έχει πέσει τ` οχυρό.

Γίνε άντρας ρε γαμάτο ρίξε και κανά καντήλι
δώσε και καμιά σφαλιάρα νάρθ` ο ουρανόσ σφοντύλι.

Τρίξε τους μωρέ τα δόντια βάλτους φρένο φουκαρά μου
έτσι πού `με ξαπλωμένος να μη τρίζουν τα δικά μου..!

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ Ο ΤΑΞΙΤΖΗ

Φίλε Γιωργάκη ταξιτζή
Απ' τη Θεσσαλονίκη
Που παίζεις πάντα στη ζωή
Με άσσο στο μανίκι.

Τραγιάσκα και πλατύγυρο
Που φτάνουν ως τ' αυτιά σου
Σκεπάζεις πάντα Γιώργη μου
Να μη σου τα ματιάσουν.

Σήμερα που η μούσα μου
Είναι πολύ κεφάτη
Για σε που κληρονόμησες
Μια θεία στο Παγκράτι,

Τα πονηρά ματάκια σου
Τα κρύβεις στα γυαλιά σου
Που στήριγμα τους έχουνε
Τη μύτη και τ' αυτιά σου.

Θα γράψει στίχους μπόλικους
Την ώρα να περάσει
Τις αρετές σου Γιώργη μου
Πολύ να εκθειάσει.

Μα και φαντάρος ήσουν
Άνδρας απείρου κάλους
Η φουστανέλα που `φθανε
Μέχρι τους αστραγάλους.

Και πρώτα – πρώτα φίλε μου
Θ' αρχίσω απ' τα πόδια
Που πρέπει οπωσδήποτε
Να μπουν σε καλαπόδια.

Στην ξενιτιά παντρεύτηκες
Μια νέα παινεμένη
Ωραία και γλυκύτατη
Τη σίώρα Πολυξένη

Για να ισώσουν κάποτε
Κι' όταν φορείς σορτσάκια
Να ξελιγώνονται γριές,
Χοντρές και κοριτσάκια.

Κόλπα σου κάν' ερωτικά
Για να σε συγκινήσει
Μα η ορμή σου Γιώργη μου,
Δεν λείει να ξυπνήσει.

Γιατί όπως σε έπλασε
Ο αγαθός Θεούλης,
Στα γέλια ξεκαρδίζεται
Ο κοντορεβιθούλης.

Όπως του γέρο κυνηγού
Τουφέκι σκουριασμένο
Ανάμεσα στα πόδια σου
Το έχεις κρεμασμένο.

Μα τα μαλλιά σου τι ν' αυτά
Που σου `δωσε η φύση!
Θα χάσει το λογαριασμό
Όποιος θα τα μετρήσει.

Στη τουαλέτα συνεχώς
Για τσίσα που πηγαίνεις
Να το θυμάσαι πάντοτε
Τα χέρια σου να πλένεις,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Τα φρούτα να μοσχοβολούν
Όταν τα καθαρίζεις
Και όχι να σκυλοβρωμούν
Και να τα μαγαρίζεις.

Πάντως εγώ το δήλωσα
Πως όσο κι' αν πεινάω
Πεπόνι απ' τα χέρια σου
Δεν πρόκειται να φάω.

Τώρα που μισογέρασες
Και έχεις φαλακρίτσα,
Λίγο πιο κάτω φούσκωσες
Και έκανες κοιλίτσα.

Με το τσ....νι πρόβλημα
Έχεις που δεν το βλέπεις
Μα ευτυχώς λεβέντη μου
Υπάρχει και καθρέφτης,

Που σου 'λυσε το πρόβλημα
Σαν πας να κατουρήσεις
Μα τίποτα δεν γίνεται
Αν θέλεις να ...σκαλίσεις

Μα κάπου που δεν πιάνεσαι
Κι' άλλη φορά σου το 'πα
Τα καταφέρνεις μια χαρά
Στα μαγικά τα κόλπα.

Με το ταξί που τριγυρνάς
Και οδηγείς με μπρίο
Μονή ταρίφα αρχινάς
Πληρώνεσαι για δύο.

Και κάπου 'δώ τελείωσα
Γιώργη τις κολακειές
Κουράστηκε το χέρι μου
Να γράφει...κουταμάρες..!

Ιανουάριος 2006

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

Μας ήρθαν οι Απόκριες με τρέλες και τραγουδία
μαζί με τα κατάλευκα αμυγδαλιάς λουλούδια.

Εμπήκε το τριώδιο αρχίζει καρναβάλι,
έξω το ρίχνουν για καλά όλοι, μικροί μεγάλοι.

Οι πλούσιοι ντύνονται φτωχοί πετάνε τις βελάδες
και οι φτωχοί χορεύοντας κάνουν τους αφεντάδες.

Με σερπαντίνες, κομφετί οι δρόμοι πλημμυρίζουν
πολύχρωμοι χαρταετοί τον ουρανό στολίζουν.

Ο βασιλιάς καρνάβαλος έχει μεγάλες δόξεις
χαμογελά με τις τρελές του καθενός τις λόξεις.

Νέοι, γερόντοι και παιδιά, οι δούλες κι` οι κυράδες
εφόρεσαν τη μάσκα τους κι` έγιναν μασκαράδες.

Μασκαρεμένοι τώρα πια πλέκουν γαϊτανάκι
σάμπα χορεύουν και συρτά, καντρίλιες και συρτάκι.

Ένας Ιππότης σοβαρός βρήκε την ευκαιρία
να καν` εξομολόγηση σε σοβαρή κυρία.

Πως η καρδιά του σκίρτησε ήταν ερωτευμένη
με τα γλυκά ματάκια της έτσι μασκαρεμένη.

Μ` αλίμονο! του δυστυχή του βγήκε σκυλομούρα
μέσα στα μαύρα χάλια της ήτανε και χαμούρα.

Αυτό το επεισόδιο Με έβαλε σε σκέψεις!
Είναι αλήθεια φίλε μου Όσα στο κόσμο βλέπεις;

Γιατί να τα πιστεύουμε και πέφτουμε στη φάκα
σ` αυτούς που πάντοτε μιλούν κατ` από μία μάσκα;

Το πρόσωπό τους κρύβουνε γιατί `ναι μασκαράδες,
απατεώνες, κοσμικοί, ακόμη και παπάδες.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μ' ας τα ξεχάσουμε αυτά και ας μασκαρευτούμε,
αυτή την πρόσκαιρη ζωή, κι' εμείς να τη χαρούμε.

Τώρα που ειν' Απόκριες τρέλες και καρναβάλι
γιατί τα χρόνια που περνούν δε θα γυρίσουν πάλι.!

Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΑΣ

Αφέντη Νεοέλληνα που πας τη κατηφόρα
θ' ακούσεις το εξάψαλμο τώρα που πήρα φόρα.

Για να στα πω ξεκάθαρα πως ήσounα αρχαίος
και τώρα πως κατάντησες που είσαι Ευρωπαίος.

Κι' αρχίζω με τη γλώσσα μας που κι' οι θεοί μιλάνε
και οι σοφοί με θαυμασμό και πάθος μελετάνε,

Ξευτέλισες βρε Έλληνα με τις ελληνικούρες
που τη μιλάς ανάκατα με κάτι αγγλικούρες.

Τον άρρωστο συνάνθρωπο που είναι στο κρεβάτι
εξέχασες τον όρκο σου μωρέ στον Ιπποκράτη!

Να του γιατρέψεις τη πληγή του λες για καφεδάκι
βρε Έλληνα αχόρταγε βουτάς το φακελάκι.

Το σύνταγμα που έφτιαξες και νόμους ό,που βάζεις
τα έκανες στα μέτρα σου να τα παραβιάζεις.

Αρχαίος όταν ήσounα τον όρκο σου κρατούσες
κι' επίορκους, παράνομους σκληρά τους τιμωρούσες.

Τη κρατική τη μηχανή για τα συμφέροντά σου
λαδώνεις νεοέλληνα να κάνεις τη δουλειά σου.

Το μέσον και το λάδωμα έχουν για σε αξία
και δε βαριέσαι αδελφέ για αξιοκρατία.

Θυμάμαι που παλιότερα δούλευες σαν λιοντάρι
με την αξίνα το σφυρί δρεπάνι και το φτυάρι.

Τώρα τα ξέχασες αυτά είναι για αλλοφύλους
το φραπεδάκι προτιμάς να πίνεις με τους φίλους.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Τα δάση σου κατέκαψες βουλώνεις υπονόμους
τα ρέματα εμπάζωσες αδιαφορείς για νόμους.

Κι' όταν η φύση τιμωρεί γι' αυτά που έχει πάθει
τους άλλους τους κατηγορείς για τα δικά σου λάθη.

Σταμάτησε τη γκρίνια σου μωρέ π' ανάθεμά σε
που γλώσσα βάζεις μέσα σου μονάχα σαν κοιμάσαι.

Μα κάπου που δεν τρώγεσαι ειν' οι πολιτικοί σου
οι βουλευτές τα κόμματα και η κυβέρνησή σου.

Όλοι σε κοροϊδεύουνε ζ' αφήνουνε στον άσσο
στα εθνικά τα θέματα πάντα πηγαίνουν πάσο.

Ξεχνώντας της Πατρίδας μας σελίδες δοξασμένες
τους πιάνουμε ό,που φιλούν ποδιές κατουρημένες.

Σφαλιάρες δέχονται παντού και τους φωνάζεις ζήτω
ταλαίπωρε Συνέλληνα μου προκαλείς τον οίκτο.

Μα έχω κι' άλλα να σου πω με κάποια σου καμώματα
ξέρεις για κάτι πονηρά κοινώς τα κερατώματα.

Τη σύζυγό σου απατάς δεν χάνεις ευκαιρία
μα πρώτη σου τα φόρεσε νομίζω η κυρία.

Δεν σκέφτεσαι το σπίτι σου μπορείς να διαλύσεις
ζ' άλλο κρεβάτι αν βρεθείς για να ξενοπηδήσεις..!

Μαζέψου λίγο αδερφέ κάνε και λίγο κράτει
έτσι που πας τον πέρασες το πρόγονο Σωκράτη.

Σου το `χω πει πολλές φορές θα σου το πω και πάλι
νομίζω πως σε κυβερνά το άλλο σου κεφάλι.
Και κάτι άλλο θα σου πω Έλληνα με το θάρρος

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

είσαι ζουρλός σαν οδηγείς και όποιον πάρ' ο χάρος.

Εισ' οδηγός περίφημος μάγκας πολύ μεγάλος
και στο μοτοποδήλατο ποτέ δεν βάζεις κράνος.

Στο καθρεφτάκι κρέμασες σταυρούς και εικονίσματα
να σε φυλάν' από κακό κόντρες και φρεναρίσματα.

Μα θα' τανε καλύτερα αντί της Παναγίας
να φόραγες ανόητε τη ζώνη ασφαλείας

Τους μάγκες τους πηγαίνουνε συνήθως με φορείο
νοσοκομείο, εκκλησιά και στο νεκροταφείο.

Τουρίστες που συνάλλαγμα ς' αφήνουν κακομοίρη,
μη το ξεχνάς πως πέρναγες μ' ελιές και ψωμοτύρι,

Για πρόσεξέ τους πιο πολύ δεν είναι κουτορνίθια,
μην έχεις πάλι για φαΐ φασόλια και ρεβίθια!

Δεν θέλω άλλα να σου πω τα σκέπτομαι και κλαίω
εμάλλιασε η γλώσσα μου μωρέ να σου τα λέω.

Μιλάς και κοκορεύεσαι για ένδοξους προγόνους
μα μη ξεχάσεις πως κι' εσύ θ' αφήσεις απογόνους.

Είσαι λαός πανέξυπνος έχεις μυαλό ξυράφι
μα πρέπει οπωσδήποτε να μπεις σε μία τάξη.

Στα έργα σου και στη ζωή πρέπει να είσ' ωραίος
και τώρα περισσότερο που είσαι Ευρωπαίος.

Για να `ναι υπερήφανοι παιδιά σου και εγγόνια
έστω και αν περάσουνε δύο χιλιάδες χρόνια..!

Μάιος 2006

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΗ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Τώρα που όλ' οι Έλληνες
Εγίναν Ευρωπαίοι
Στο τουρισμό το ρίζανε
Χωριάτες κι' Αθηναίοι.

Από τη Κρήτη και νησιά
Μέχρι τις Θερμοπύλες
Οι παραλίες γέμισαν
Με торνευτές καμπύλες.

Κι' ο Παναγής ο φίλος μου
Ετούτη τη χρονιά
Τουρίστας εκατέφθασε
Εις τη Κεφαλονιά.

Μ' ένα καπέλο ψάθινο
Στο φαλακρό κεφάλι
Και τη βιντεοκάμερα
Ταινίες για να βγάλει.

Μαζί με τη γυναίκα του
Το ήμισυ του έτερο
Κι' ένας Κεφαλλονίτης
Που έκανε συμπέθερο.

Προκλητικά εφόραγε
Ο φίλος μου σορτσάκια
Να το κοιτάζουνε γριές
Χοντρές και κοριτσάκια.

Κι' οι χήρες ρίχνανε ματιές
Είχαν και ξελιγώματα
Που τα σορτσάκια φθάνανε
Πιο κάτ' από τα γόνατα.

Λίγο μυαλό που τού `μεινε
Επήγε να το χάσει
Στον Αίνο που ανέβηκε
Τη θεά να θαυμάσει.

Στον Άγιο Γεράσιμο
Του είπαν να λαδώσει
Αν ήθελε στον Άγιο
Τον ασπασμό να δώσει.

-Για να σωθείς αμαρτωλέ,
του είπαν οι παπάδες,
το φακελάκι δώσε μας
με μπόλικους παράδες.

Απ' το χωριό επέρασε
Του φίλου του του Μάκη,
Νομίζω πως εδάκρυσε
Απ' το δεξί του μάτι.

Που ήταν φίλος του παλιά
Σαν έφηβος και νέος
Μα πήγε κάπου μακριά
Και τώρα είναι γέρος.

Στην εκκλησιά της Παναγιάς
Που βγαίνουνε τα φίδια
Είχε κι' εκεί ο φίλος μου
Μία από τα ίδια.

Του είπε ο καλόγερος
Το χέρι πριν απλώσεις
Θα πρέπει φίλε Παναγή
Πρώτα να με πληρώσεις

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Στο Αργοστόλι πού `φθασε
Είδε τους κανταδόρους
Που ρεδικότες φόραγαν
Σαν τους παλιούς μιλόρδους.

Πιο πέρα προς τη Παλλική
Επήγε στο Ληξούρι,
Κηπούρια και Κουνόπετρα
Για να του φέρουν γούρι.

Εκεί που ετριγύριζε
Και θαύμαζε το κάλος
Ένας σεισμός τον κούνησε
Που ήτανε μεγάλος.

Τα σάστισε ο φίλος μου
Κάνει τη προσευχή του
Κι` απ` τη τρομάρα λέρωσε
Ο δόλιος το πιπί του.

Μα έπαθε τη πλάκα του
Σαν πήγε προς τη Σκάλα
Και τότε το κατάλαβε
Πως έμεινε μπουκάλα.

Πήγε τ` απομεσήμερο
Το μπάνιο του να κάνει
Μα θόλωσαν τα μάτια του
Και η καρδιά τον πιάνει.

Κάτι κορμάρες ήτανε
Τα μπρούμυτα κι` ανάσκελα

Κι` ο Παναγιώτης έριχνε

Στο ν εαυτό του φάσκελα.

Πού `σαι καημένη λεβεντιά
Και συ χαμένη νιότη
Όλα με παρατήσετε
Άρπα τα Παναγιώτη.

Όλα τα βρήκε όμορφα
Εις την Κεφαλληνία
Μα το συμπέθερο ρωτά
Για μία απορία.

-Γιατί καλέ συμπέθερε
`Δώ πέρα βλαστημάνε;
-Άστους μωρέ συμπέθερε
στο διάολο να πάνε.

Οι μέρες όμως τέλειωσαν
Που τη περνούσε φίνα
Και κατηφής ξεκίνησε
Να πάει στην Αθήνα.

Με πλακωμένη τη καρδιά
Που έσφιγγε ο πόνος
Ρωτάει το συμπέθερο
Πως θα περάσ` ο χρόνος.

Που πάλι θα ξανάρθουμε
Εις τη Κεφαλληνία
Για να χαρούμε ομορφιές
Τρέλα και μεγαλεία..!

Σεπτέμβριος 2006

ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Ντόρος μεγάλος γίνεται
Τους τελευταίους μήνες
Για μίζες και διαφθορά
Κουμπάρους και κηφήνες.

Την ένδοξη πατρίδα μας
Πολυβασανισμένη
Διεφθαρμένοι κυβερνούν
Στους ξένους πουλημένοι.

Αυτούς που βάζει ο λαός
Για να τον κυβερνήσουν,
Σαν τα κοράκια πέφτουνε
Αμέσως να πλουτίσουν.

Παιδιά, κουμπάρους, αδελφούς,
Φίλους και συμπεθερούς,
Κάθε λογής παράσιτα
Κι' όλους τους ημετέρους,

Τοποθετούν σ' επιτροπές,
Γραφεία κι' υπουργεία
Για να ρουφάνε του λαού
Το αίμα σαν αντλία.

Αυτοί που τώρα κυβερνούν
Κατηγορούν τους άλλους
Που ήταν στη κυβέρνηση
Με πάτρωνες μεγάλους.

Πως `φάγαν τον αγλέουρα,
Αδειάσαν τα ταμεία
Και τώρα είναι πάμπλουτοι
Ενώ δεν είχαν μία.

Τους λένε τη διαφθορά
Πως είχαν γιγαντώσει
Και ο πολίτης έπρεπε
Τους πάντες να λαδώσει.

Ενώ αυτοί που κυβερνούν
Με ήθος και σεμνότητα
Θα καθαρίσουν τη κοπριά,
Διαφθορά, σαθρότητα.

Κι' οι άλλοι που έχασαν
Τη μαγική κουτάλα
Αφού αυτοί θα τρώγανε
Τις μίζες και ρεγάλα,

Τους κυβερνώντες μέμφονται
Για σκάνδαλα μεγάλα
Που τσέπωσαν οι <άθλιοι>
Λαδώματα και άλλα.

Και συ λαέ τι κάθεσαι;
Καθόλου δεν σε μέλει;
Νομίζω πως και σένανε
Ο κώλος σου τα θέλει.

Διεφθαρμένος δεν μπορεί
Το αίμα να σου πίνει
Όταν κανένα από σε
Το φάκελο δεν δίνει.

Χειροκροτείς μωρέ αυτούς
Που κλέβουνε το βιός σου;
Μα το Θεό βρε Έλληνα
Δεν έχεις το θεό σου.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Αυτοί οι πρωτομάστορες
Διαφθοράς τεχνίτες
Απ' άλλους κόσμους ήρθανε
Η μακρινούς πλανήτες;

Είναι κι` αυτοί όπως κι` εσύ
Οστούν εκ των οστών σου
Μπορεί να ήταν σαν αυτούς
Η κόρη σου κι` ο γιος σου

Αν θέλεις πατριώτη μου
Να δεις μιαν άσπρη μέρα
Άρπαξε το μαστίγιο
Και φώναξε....ΑΕΡΑ..!

Και στείλε τους στο σπίτι τους,
Βδέλλες, διεφθαρμένους,
Κηφήνες, και τα τρωκτικά
Που σε πουλούν στους ξένους.

Μα πριν να κάνεις ολ` αυτά
Και τη φωνή υψώσεις
Τον εαυτό σου φρόντισε
Πρώτα να διορθώσεις..!

Σεπτέμβριος 2006

Η ΑΜΥΑΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ*

Όταν ο Παντοδύναμος έβαλε κάποια τάξη
στο χάος και στο άπειρο και έκανε τη Πλάση,

Έβαλε και τον άνθρωπο σε τούτο το Πλανήτη
με μια γυναίκα συντροφιά να τον τραβ' απ' τη μύτη.

Ήτανε χάρμα ομορφιάς αγγελικά πλασμένη
σαν της αυγής δροσοσταλιά και λεμονιά `νθισμένη.

Της έδωσε κορμοστασιά μια φλόγα στη ματιά της
σαν κύματα της θάλασσας λάγνα περπατησιά της.

Σαν βλέπ' ο ήλιος κρύβεται τα χρυσαφιά μαλλιά της
και η σελήνη χλόμιασε μπροστά στην ομορφιά της.

Γλύπτες, ζωγράφοι, ποιητές, τα κάλλη της υμνήσαν
και οι Αρχαίοι Έλληνες την εθεοποίησαν.

Κι' ο Πλάστης όταν τέλειωσε το αριστούργημά του
θαυμάζοντάς το έχασε και κείνος τα μυαλά του.

Κι' αφού τα έχασε μετά, δεν είχε τι να βάλει
και αδειανό της άφησε τ' ωραίο της κεφάλι.

Κι' έτσι το βρήκε αδειανό ο διάλογος και μπήκε
εφώλιασε για τα καλά και δεν εξαναβγήκε.

Ξεγέλασε την άμυαλη να φάει ένα μήλο
κι' ο όφις την ετούμπαρε που έπιασε για φίλο

Μα δεν σταμάτησε εκεί, οι ύποπτες φιλίες
τη βάλανε με τον Αδάμ να κάν' ανωμαλίες.

Με πονηριά του έστησε πλεκτάνη και παγίδα
και κέρατα του φόρεσε σαν βόδι και σαν γίδα.

Με το καιρό ξεσέλωσε η άμυαλη γυναίκα
του Μωυσή δεν τήρησε τις εντολές τις δέκα.

Και ο Χριστός προσπάθησε να βάλει κάποιο φρένο
όμως αυτή παρακαλώ καβάλησε το τρένο.

Ταξίδεψε και έφτασε στον εικοστό αιώνα
κατάστρεψε και γκρέμισε κάθε αρχής κανόνα.

Γι' αυτό που τώρα νοιάζεται ειν' ο εγωισμός της
και δεν της καίγεται καρφί για το προορισμό της.

Όποιον γουστάρει κυνηγά και τότε πιάνει φίλο
σαν ο λαγός που γύρισε και κυνηγά το σκύλο.

Αχόρταγη στον έρωτα τον θέλει κάθε μέρα
και δεν θυμάται τα παιδιά ποιόν έχουνε πατέρα.

Για σπίτι και νοικοκυριό λέω να τα ξεχάσουμε
στην πόρτα της αν έμπουμε τη μύτη μας θα πιάσουμε.

Μα `κει που δεν ανέχεται μια μύγα στο σπαθί της
είναι ζουρλή σαν οδηγεί με κινητό στ' αυτί της.

Τσιγάρο, νεύρα, κινητό, στ' αμάξι όταν μπαίνει
κι' όποιος μπροστά της θα βρεθεί ο διάβολος τον παίρνει.

Μπροστά στη καλοπέραση χάθηκε κάθ' αξία
και το κορμί της έκανε μια σκέτη αηδία.

Το σκέπασε με τατουάζ στο στήθος σιλικόνη
το φούσκωσε και το `κανε μεγάλο σαν μπαλόني.

Κρίκους στα χείλη, στα βυζιά, στη γλώσσα και στη μύτη
σαν τη αρκούδα έγινε που έχουνε οι γύφτοι.

Με τα βυζιά της να τραβούν τα ανδρικά τα βλέμματα
έξω τα πέταξε κι' αυτά ν' ανάβουνε τα αίματα.

Όταν θα σκύψει προκαλεί με τη κοντή τη φούστα
πως είναι πάντα πρόθυμη για των ανδρών τα γούστα.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Χωρίς ντροπή, χωρίς αιδώ τους προκαλεί ζαλάδα,
π' αντί βρακί εφόρεσε σκοινί σαν τη φοράδα.

Αν κάποιος άνδρας αφελής την πάρει για γυναίκα
θα `χει αυτόνε για δουλειά και στο κρεβάτι δέκα.

Για τα παιδιά της που γεννά δεν νοιάζεται καθόλου
γι' αυτό κι' η κοινωνία μας πάει κατά διαόλου...!

**Αναφέρομαι στον τύπο της γυναίκας που το μόνο της μέλημα είναι η
καλοπέραση και ο εαυτός της.*

ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ

Επήρα την απόφαση
Ρε φίλε να σου γράψω
Και να στο πω ξεκάθαρα
Πως μ' έκανες να κλάψω.

Που ποιητής υπόγραψες
Μωρέ εκ του προχείρου
Και την τιμή επρόσβαλες
Του συμπαθούς τού χοίρου.

Το ξέρεις πως παρέβηκες
Κατάφωρα τους νόμους
Πού `βαλες το κεφάλι του
Εις τους δικούς σου ώμους;

Τι σου `φταιξε το άμοιρο
Μωρέ να το φονεύσεις
Και τη γλυκιά τη μούρη του
Για μάσκα να φορέσεις;

Ξέρεις ο νόμος τιμωρεί
Την όποια αδικία
Κι' ακόμη περισσότερο
Για τη χει(οι)ροδικία.

Πρώτη φορά σε συγχωρώ
Του νόμου παραβάτη
Μα μάθετο τη δεύτερη
Πως δεν θα κάνω κράτει.

Δεμένος χειροπόδαρα
Στη φυλακή θα κλάψεις
Αν χοίρος σε ποίημα σου
Και πάλι υπογράψεις!

Οκτώβριος 2006

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ - (ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ)

Αγαπητοί συμπάροικοι φίλοι αγαπημένοι
πού `στε και σεις όπως κι` εγώ σαφώς ξενιτεμένοι.

Απόψε ήρθατε εδώ ποιήματα ν` ακούσετε
και έτσι που τα έγραφα να τ` αξιολογήσετε.

Και αν τα βρίσκεται σωστά βιβλία ν` αγοράσετε
και όχι εις τη μούρη μου ντομάτες να πετάξετε.

Θα πρέπει οπωσδήποτε τα έξοδα να βγάλω
μου το εδήλωσ` η κυρά και δεν σας υπερβάλω.

Τα έξοδα αν δεν θα βγουν ακούστε τι θα γίνει
θα της κοπεί η όρεξη και η μισή θα μείνει.

Θα μ` αρρωστήσει κι` ύστερα δεν θα μπορεί να γιάνει
και μη γελάτε φίλοι μου μπορεί να μου πεθάνει.

Αυτό το πράγμα αν γενεί και η πνοή της σβήσει
τον όρκο που μου έδωσε ποτέ δεν θα τηρήσει.

Μ` ορκίστηκε στη Παναγιά και στη θεά την Ήρα,
<Για σένανε Γεράσιμε θε να πεθάνω χήρα>

Για κάποιους ό,που έχουνε στη τσέπη τους καβούρια
για δόλωμα να βάλουνε καθαρισμέν` αγγούρια.

Και έξω να τα βγάλουνε τ` αναθεματισμένα
τα πορτοφόλια που κρατούν ερμητικά κλεισμένα.

Για να μπορέσουνε κι` αυτοί βιβλίο ν` αγοράσουνε
στα γέλια να ξεκαρδιστούν και πιθανώς να κλάψουνε.

Κι` αν φαγητό δεν έχουνε σαν διώξουν τα καβούρια

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

τι να σας πω ρε φίλοι μου! ας φάνε τα αγγούρια.

Κάποιοι πιστεύω θα με πουν <Ο Κεφαλλήνων ήρωας>
και άλλοι... ρε το φουκαρά που θα πεθάνει χήρος.

Άλλα δεν έχω να σας πω φίλοι μου να γελάσετε,
τις πίκρες και σκοτούρες σας για λίγο να ξεχάσετε.

Ευχαριστώ από καρδιάς όλους τους συνεργάτες
αυτούς ό,που δούλεψαν με τις δικές μου πλάτες.

Να είναι πάντοτε καλά και πάντα με υγεία
συνέχεια να γράφουμε της ποίησης βιβλία.

Όμως κι εσάς ευχαριστώ φίλοι αγαπημένοι,
της ξενιτιάς ταλαίπωροι, θαλασσοκουνημένοι..!

19 Νοεμβρίου 2006

ΠΡΟΣ ΑΡΚΑΔΑΣ

Αγαπητοί μου συγγενείς φίλοι, συμπατριώτες
Αρκάδες την καταγωγή, κοινώς Τριπολιτσιώτες.

Τα βήματά μου μ' έφεραν απόψε στη γιορτή σας
για να γνωρίσετε εμέ που είμαι συγγενής σας.

Εμένα που μου δώσατε γυναίκα παινεμένη
με πέρδικας περπατησιά και σ' όλα προκομμένη.

Θυμάστε που μου τάξατε προίκα πολύ βαρβάτη
χωράφια, σπίτια, μετρητά κι ` ένα διπλό κρεβάτι;

Απ' όλ' αυτά ξεχάσατε τα χρήματα νομίζω
μα μη στενοχωριόσαστε εγώ σας τα χαρίζω.

Είν' αρκετό για μένανε που έγινα γαμπρός σας
σαράντα χρόνια τώρα πια είμαι παιδί δικό σας.

Όμως και σεις που κάνατε γαμπρό Κεφαλλονίτη
να ξέρετε δοκίμασε να με τραβ' απ' τη μύτη.

Μα `γω σαν υπερήφανος που είμαι Κεφαλλήνας
δουλευταράς σαν μέλισσα κι ` όχι απλώς κηφήνας,

Σας τη προσέχω φίλοι μου δεν σας πετάω σπόντα,
κιλά σαράντα δώσατε την έφθασα ογδόντα.

Σαν πήγα πρώτη μου φορά στη γη της Αρκαδίας
ήταν για `με το άωτον άκρον της ευτυχίας!

Η πεθερά μ' αγκάλιασε γλυκά να με φιλήσει
τόσο πολύ που μ' έσφιξε επήγε να με πνίξει.

Βράδυ – πρωί με τάζε στο στόμα χυλοπίτες,
το μεσημέρι τραχανά και κάπου – κάπου πίτες.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Θυμάμαι με συγκίνηση τη γη σας ω! Αρκάδες!
που Τουρκαλάδες κι Έλληνες εκάνανε καυγάδες.

Εγνώρισα τα μέρη σας τα αιματοβαμμένα
απ' τους Κολοκοτρώνηδες τα χιλιοδοξασμένα.

Τους μύθους και τους θρύλους σας είπα κι' εγώ να ζήσω
με Σίληνους και Σάτυρους να πιω και να μεθύσω.

Το τραγοπόδαρο Θεό το μυθικό τον Πάνα
θυμάμαι τον συνάντησα κοντά στη Δημητσάνα,

Μ' αντί γυναίκες και κρασί του Διόνυσου τα δώρα
με πήγε για προσκύνημα εις την Αγιά Θεodώρα.

Πού `χει στα πόδια της νερά, γάργαρα και καθάρια
κι' αντί μαλλιά στη κεφαλή έχει οκτώ πλατάνια.

Ελπίζω να `μαστε καλά αυτό το καλοκαίρι,
της Αρκαδίας τα γνωστά να ξαναδώ τα μέρη.

Στου πεθερού και πεθεράς στο τάφο κάποιο δείλι
με σεβασμό γονατιστός ν' ανάψω το καντήλι.

Όσο για μάς ρε φίλοι μου στη χώρ' αυτή που ζούμε
όσο μπορούμε πιο πολύ θα πρέπει να γλεντούμε.

Να βάζουμε το Πρόεδρο το ντέφι να βαράει
να παίζει τη φλογέρα του και να μας τραγουδάει:

Να ζήσουμ' όλοι μας παιδιά που ο Κεφαλλονίτης
κορόιδο μας επιάστηκε κι' έγινε Μωραϊτης...

Ιανουάριος 2007

ΤΙ ΕΙΔΑ ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ

Επέθανα μωρέ παιδιά
Το είδα στ' όνειρό μου
Και πήγα εις τη κόλαση
Να βρω το διάολο μου.

Από βραδύς κοιμήθηκα
Που `χα πολύ νυστάξει
Μα το πρωί δεν ξύπνησα
Γιατί... τα `χα τινάζει.

Ήμουνα λέει άρρωστος
Βαριά συναχωμένος
Κι' όσα δεν είδα ζωντανός
Τα είδα πεθαμένος.

Σαν μ' είδε η γυναίκα μου
Αρχίζει μοιρολόι,
Για να με κλάψουν φώναξε
Όλο το σκυλολόι.

Αχ! Άντρα μου τι μου `κανες
Έκλαιγε και χτυπιόταν,
Κι' αν διαθήκη έκανα
Μόνη αναρωτιόταν.

Στην εκκλησιά με πήγανε
Μετά να με διαβάσουν
Και εις το τάφο με πομπή
Και κλάμα να με θάψουν.

Απελπισμένη η κυρά
Εχτύπαγε τα μπούτια
Άντρα μου τώρα πού `φυγες
Τι να τα κάνω τούτα;

Είδα πως ο κουμπάρος μου
Στ' αυτί της είπε κάτι
Και του παπά κατάλαβα
Πως γυάλιζε το μάτι.

Μου `ρθε να ρίξω μια μπουνιά
Να τους ματώσ' η μύτη,
Για να θυμούνται για καλά
Εμέ το μακαρίτη.

Μα τίποτα δεν έκανα
Γιατ' ήμουν πεθαμένος
Και λίγο υστερότερα
Ευρέθηκα χωμένος,

Βαθιά μέσα στα χώματα
Τέξα και μοναχός μου,
Ενώ αυτοί οι άθλιοι
Ετρώγανε το βιός μου.

Ετρώγανε και πίνανε
Για να σωθ' η ψυχή μου
Φίλοι γνωστοί και άγνωστοι
Και κάποιοι συγγενείς μου.

Μονάχη της σαν έμεινε
Το βράδυ η κυρά μου
Μ' αυτά που είδα κι' άκουσα
Τρίζουν τα κόκαλα μου.

Απ' τη χαρά της πήδαγε
Σα νάτανε κατσίκι
Που γλύτωσ' από μένανε
Κι' από τη καταδίκη.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Είδα μετά πως βρέθηκα
Σε κάποια πολιτεία
μα έπρεπε σε κάποιονε
Να δώσω τα στοιχία.

Κόσμος πολύς περίμενε
Ήταν σε τρεις αράδες
Νέοι, γερόντοι, και γριές,
Δεσπότες και παπάδες.

Μου είπε κάποιος διπλανός
Εδώ θ' αποφασίσουν
Ποιοι είναι για Παράδεισο
Ποιους κόλαση θα ρίξουν.

Εντύπωση μου έκανε
Γιατί τόσους παπάδες
Στη κόλαση τους στέλνανε
Μαζί με Δεσποτάδες.

Μου είπε πάλ' ο διπλανός
Πως ήταν λωποδύτες
Υποκριτές, και πονηροί
Στο κόσμο αγιογδύτες.

Με το Προκόπη γέλασα
Πρώην Κεφαλληνίας
Πανούργο αγιέμπορο
Και ιεροσυλίας.

Που έστειλαν στη κόλαση
Χωρίς να χάσουν χρόνο
Κι' αφού του ετραβήξανε
Μία κλωτσιά στο κάλο.

Μα κι' ο Πρεβέζης ήτανε
Μαζί με τόσους άλλους

Που έκανε με παπαδιές
Άθλους πολύ μεγάλους.

Που τ' άρεσε να καβαλούν
Λες κι' ήταν αλογάκι
Κι' αυτόν το ξαποστείλανε
Να κάν' ένα μπανάκι.

Μπροστά μου εστεκότανε
Μια νέα γυναικάρα
Πανέμορφη εξωτική
Ήταν σωστή κουκλάρα.

Έσκυψε το κεφάλι της
Σαν ήρθε η σειρά της
Συντετριμμένη έλεγε
Για τ' αμαρτήματά της.

-Συγχώρεσέ με Άγιε
Του λέει μετά τρόμου
Έχω πολλά `μαρτήματα
Ήμωνα μια του δρόμου.

-Τι είσαι συ μανάρι μου
Να κάνω το σταυρό μου
Πάρ' τα κλειδιά και πήγαινε
Εις το δωμάτιό μου.

Ήρθε και μένα η σειρά
Λογαριασμό να δώσω
Και τη ψυχή μου στο Θεό
Κι εγώ να παραδώσω

Είδα μετά πως βρέθηκα
Σε κάποια πολιτεία
μα έπρεπε σε κάποιονε
Να δώσω τα στοιχία.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Κόσμος πολύς περίμενε
Ήταν σε τρεις αράδες
Νέοι, γερόντοι, και γριές,
Δεσπότες και παπάδες.

Μου είπε κάποιος διπλανός
Εδώ θ' αποφασίσουν
Ποιοι είναι για Παράδεισο
Ποιους κόλαση θα ρίξουν.

Εντύπωση μου έκανε
Γιατί τόσους παπάδες
Στη κόλαση τους στέλνανε
Μαζί με Δεσποτάδες.

Μου είπε πάλ' ο διπλανός
Πως ήταν λωποδύτες
Υποκριτές, και πονηροί
Στο κόσμο αγιογδύτες.

Με το Προκόπη γέλασα
Πρώην Κεφαλληνίας
Πανούργο αγιέμπορο
Και ιεροσυλίας.

Που έστειλαν στη κόλαση
Χωρίς να χάσουν χρόνο
Κι' αφού του ετραβήξαν
Μία κλωτσιά στο κώλο.

Μα κι' ο Πρεβέζης ήτανε
Μαζί με τόσους άλλους
Που έκανε με παπαδιές
Αθλους πολύ μεγάλους.

Που τ' άρεσε να καθαλούν
Λες κι' ήταν αλογάκι

Κι' αυτόν το ξαποστείλανε
Να κάν' ένα μπανάκι.

Μπροστά μου εστεκότανε
Μια νέα γυναικάρια
Πανέμορφη εξωτική
Ήταν σωστή κουκλάρα.

Έσκυψε το κεφάλι της
Σαν ήρθε η σειρά της
Συντετριμμένη έλεγε
Για τ' αμαρτήματά της.

-Συγχώρεσέ με Άγιε
Του λέει μετά τρόμου
Έχω πολλά `μαρτήματα
Ήμωνα μια του δρόμου.

-Τι είσαι συ μανάρι μου
Να κάνω το σταυρό μου
Πάρ' τα κλειδιά και πήγαινε
Εις το δωμάτιό μου.

Ήρθε κι εμένα η σειρά
Λογαριασμό να δώσω
Και τη ψυχή μου στο Θεό
Κι εγώ να παραδώσω.

-Να δούμε `συ Γεράσιμε
Τι έκανες σαν ζούσες!
Χμ! Βλέπω κακομοίρη μου
Αβέρτα βλαστημούσες.

-Ψέματα σου `παν Άγιε
Δεν είμαι θεομπαίχτης!
-Δεν είσαι μόνο βλάστημος
Είσαι και μέγας ψεύτης.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Άντε λοιπόν στο διάολο
Στη κόλαση να λιώσεις
Που μου `θελες τέτοια ψυχή
Αγνή να παραδώσεις.

Στη κόλαση που μ` έστειλαν
Με πιάνει τρεματούρα
Γιατί μπροστά μου βρέθηκε
Μία γνωστή φιγούρα.

Ήταν αυτός ο διάλογος
Που είχα καβαλήσει
Και τρα-λα-λα στο σβέρκο του
Του είχα τραγουδήσει.

-Κάπου σε ξέρω σένανε
Μουγκρίζει με μανία!
Εσύ δεν με εσβέρκωσες
Εις την Κεφαλληνία;

Ήρθ` η σειρά σου κερατά
Μεσ` τη φωτιά να λιώσεις
Και την καζούρα που `παθα
Τώρα να τη πληρώσεις.

Μου λύθηκαν τα γόνατα
Παιδιά μου, σας το λέω,

Μα στο Προστάτη Άγιο
Κεφαλληνίας κλέος

Θυμήθηκα π` ορκίστηκε
Να τότε δαιμονίσει
Αν κάποτε στη κόλαση
Εμμένανε κρατήσει.

-Για πρόσεξε ακάθαρτε
Τον όρκο πού `χεις δώσει
Στον Άγιο Γεράσιμο
Ποτέ σου μη προδώσεις.

Ελύσαξ` ο πανάθλιος
Αφρίζει και μουγγρίζει
Με τις κλωτσιές με έδιωξε
Μουγκρίζοντας με βρίζει.

Κι` εγώ χαρούμενος παιδιά
Άνοιξα το `να μάτι
Και είδα πως βρισκόμουνα
Επάνω στο κρεβάτι.

Δίπλα μου η γυναίκα μου
Σαν άγγελος κοιμόταν
Κι` απ` το πολύ ροχαλητό
Το σπίτι τρανταζόταν..!

Φεβρουάριος 2007

ΚΑΙ ΨΑΡΑΣ

Είπα να γίνω και ψαράς για να ψαρεύω ψάρια
σουπιές, μπαρμπούνια και κολιούς τσιπούρες, καλαμάρια.

Να φάω κάποτε κι` εγώ φρέσκο που λένε ψάρι
γιατί αυτό στην αγορά ο διάβολος να πάρει.

Πήγα λοιπόν κι` αγόρασα παρ` όλη την ακρίβεια
κλωστές, αγκίστρια, πετονιές, και μερικά βαρίδια.

Κι` αφού οπλίστηκα γερά σαν αστακός που λένε,
τα ψάρια συλλογίστηκα τα μάτια τους θα κλαίνε.

Τ` άλλο πρωί ξεκίνησα νωρίς τα ξημερώματα
και καθ` οδόν αγόρασα ένα σωρό δολώματα.

Μα πριν να φύγω στη κυρά της είπα το τηγάνι
να το `χει βάλει στη φωτιά τα ψάρια για να κάνει.

Φθάνω λοιπόν στη θάλασσα και με πολύ λαχτάρα
τα ψάρια μου σκεφτόμουνα ας ήταν και για σχάρα.

Ρίχνω τη πρώτη πετονιά ρίχνω και άλλη μία
τα ψάρια να τσιμπήσουνε όμως τσιμπιά....καμία!

Κι` εκεί π` ονειρευόμουνα μεγάλα κατορθώματα,
σπασμοδικά τα άλλαζα, αγκίστρια και δολώματα.

Ωρες πολλές περίμενα το ψάρι να τσιμπήσει
κι` υπομονή που έκανα τώρα...με εχ` αφήσει.

Στο σπίτι μου που γύρισα με νεύρα πού `χαν σπάσει
-άντε μου λέει η κυρά το λάδι.. έχει κάψει.

-Τα ψάρια μόλις μ` είδανε, της λέω, φοβηθήκαν

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

κι` απ` τη τρομάρα τη πολύ επήγαν και κρυφτήκαν.

Την άλλη μέρα το πρωί γερά αρματωμένος
στη θάλασσα κατέφθασα και αποφασισμένος,

Τα ψάρια τούτη τη φορά πως δε θα μου γλιτώσουν
στη πετονιά μου θα πιαστούν και στη φωτιά θα λιώσουν.

Μα τ` άτιμα το δόλωμα τρώγαν με λαιμαργία
κανένα δεν πιανότανε και είχα αγωνία.

Αν με ρωτήσει η κυρά τα ψάρια αν τσιμπούσαν
εσκέφτηκα για να της πω τα ψάρια δεν πεινούσαν.

Όμως εγώ επέμενα έτσι δεν θα τ` αφήσω
μες` τη κοιλιά μου θα βρεθούν αφού τα τηγανίσω.

Εξαναπήγα φίλοι μου την άλλη μέρα πάλι
μα σπίτι ξαναγύρισα και με σκυφτό κεφάλι.

Η πονηρή γυναίκα μου το γύρισε στη πλάκα,
-σε στοίχημα μη τα `χασες σαν το παπά ρε βλάκα;

Βλέπω να τρώμε σαν εχθές μία από τα ίδια
-όχι της λέω βρε κουτή έπιασα δυο....σαβρίδια..!

Μάρτιος 2007

ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Εις την πατρίδα πήγανε κάποιοι ξενιτεμένοι
που τόσα χρόν' απ' τη δουλειά ήταν ξεγοφιασμένοι.

Τα κανονίσανε λοιπόν με τον Αλυσανδράτο
να πάνε στην Ελλάδα μας κι' ακόμα παρακάτω.

Για την Ευρώπη τουρισμό πληρώσανε να πάνε
τα χρήματα που έχουνε εκεί για να τα φάνε.

Ήταν παρέα όμορφη μα κάπως γερασμένοι
αλλά στο πορτοφόλι τους δεόντως ματσωμένοι.

Χαρούμενοι ξεκίνησαν λοιπόν απ' την Αθήνα
και με το Πάρη συνοδό για να περάσουν φίνα.

Ο Σπύρος κι' ο Γεράσιμος απ' τη Κεφαλληνία
στη Πάτρα τους συνάντησαν μετά τη μεσημβρία.

Στη Σάμη που κατέβηκαν και μπήκανε στο πλοίο
σαν είδ' ο Σπύρος π' άφησε εις το λεωφορείο.

Αποσκευές και κάμερα του μπήκανε διαόλοι
κι εφτά τηλεφωνήματα έκανε στ' Αργοστόλι.

Να στείλουν τις βαλίτσες του στη Πάτρα να τις πάρει
γιατί θ' αναχωρήσουμε σε λίγο για το Μπάρι.

Σαν πήρε τις βαλίτσες του κι' όλα τα πράματά του
στο τόπο της εγύρισε του δόλιου η καρδιά του

Στην Ιταλία φθάσανε με πλοίο εις το Μπάρι
κι' αμέσως ξεκινήσανε στη Ρώμη με τον Πάρη.

Είδανε κάμπους και βουνά, μεγάλους ελαιώνες,
αμπέλια, κάστρα `στορικά, και πορτοκαλεώνες.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Στη Ρώμη επισκέφτηκαν και θαύμασαν αρχαία,
το Κολοσσαίο, αγορά, κι` άλλα πολλά ωραία.

Στου Άη – Πέτρου μπήκανε μεγάλη εκκλησία
και τη φωνή τους χάσανε από τα μεγαλεία.

Δεν πίστευαν στα μάτια τους τον πλούτο και χρυσάφι
πού `χανε Πάπας κι` Άγιος και όλο το σινάφι.

Εις την Φοντάνα πήγανε τη φημισμένη βρύση
και κέρματα ερίζανε για να τους φέρει τύχη.

Τις σκάλες ανεβήκανε με κόπο οι καημένοι
εκεί στο Καπιτώλιο γιατ` ήταν κουρασμένοι.

Στο ρεστωράν επήγανε για μια μακαρονάδα
μα το γκαρσόνι έφερε να φάνε φασολάδα.

Και όλοι τους φωνάζανε δεν θέλουμε φασούλι
κι` ο Ιταλός εθύμωσε και λέει, α... φανκούλοι!.

Τη Ρώμη σαν παράτησαν την αιωνία πόλη
πως δεν θα τη ξεχάσουνε εσυμφωνούσαν όλοι.

Στο δρόμο για τη Νίκαια χάνουν το μπούσουλά τους
τόσα που τούνελ πέρασαν εχάσαν τα μυαλά τους.

Στις Κάνες κοιμηθήκανε στου φεστιβάλ τη πόλη
που νεαρές σαν περπατούν τους φαίνονται οι κώλοι.

Επήγανε στο Μονακό παίζανε στο καζίνο
και ήπιαν το διάσημο το γαλλικό τον οίνο.

Στην εκκλησιά επήγανε σ` αυτό το πριγκιπάτο
και γοερά εκλάψανε εις του Ραινιέ το τάφο

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Περάσαν κι` από τη Λυών στο δρόμο προς Παρίσι
τις ομορφιές εχάρηκαν που πρόσφερε η φύση.

Εις το Παρίσι χάζεψαν στη πόλη με τα φώτα
ο Πάρης που τους έβγαλε το βράδυ μία βόλτα.

Στο Λούβρο, στα Ηλύσια, στο Σηκουάνα πήγαν
το θρυλικό τον Αϊφελ από κοντά τον είδαν.

Στης Παναγιάς ανάψανε την εκκλησιά κεράκι
και του θριάμβου κοίταζαν αψίδα με μεράκι.

Μα δεν καθίσανε πολύ κι` εφύγανε με θλίψη
μα είπαν θα γυρίσουνε μια μέρα στο Παρίσι.

Στο δρόμο για το Βέλγιο οι γέροι με φαλάκρα
σκεφτόντουσαν περίλυποι πως τζάμπα η βαγιαγάκρα

Π` αγόρασαν οι πονηροί και οι ξεμωραμένοι,
όμως στο τέλος η γριά εβγήκε κερδισμένη.

Ο Πάρης τους εξήγησε χαλάλι τους οι κόποι
εδώ ειν` η πρωτεύουσα για όλη την Ευρώπη.

Στο Ευρωκοινοβούλιο που παίρνοντ` αποφάσεις
αν θα παχύνεις δυο κιλά η τέσσερα θα χάσεις.

Στο Λουξεμβούργο φθάσανε που είναι πάρα κάτω
και λέγανε τι όμορφο αυτό το πριγκιπάτο.

Στη Γερμανία μπήκανε με μιάν ανατριχίλα
τη κατοχή θυμήθηκαν, το πόλεμο, και πείνα.

Τα βάσανα που πέρασαν απ` τους Γερμαναράδες
κι` οι γέροι τότε λέγανε πως ήταν κερατάδες.

Στο Μόναχο που φάγανε στων Βαυαρών τη πόλη

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

έμειναν θεονήστικοι εις την ταβέρνα όλοι.

Το φαγητό τους ήτανε νομίζω για τους χοίρους,
τους σκύλους, και τους ποντικούς και για τους σκατζοχοίρους.

Ο Πάρης τους εμίλησε εδώ πως είχε ζήσει
και στο πανεπιστήμιο μικρός είχε φοιτήσει.

Τον Όθωνα από εδώ έστειλαν στην Ελλάδα
θεόκουφο, για βασιλιά, με στέμμα και βελάδα.

Εδώ ότι ξεκίνησε ο Χίτλερ τον αγώνα
και σαν χασάπης γράφτηκε του εικοστού αιώνα.

Επίσης τους ετόνισε οι νόμοι πως τηρούνται
τον πόλεμο κι` αν χάσανε στα πάντα προηγούνται.

Φύγανε απ` το Μόναχο και πήγανε Αυστρία
στο Ίνσμπουργκ με τον ποταμό στις Άλπεις τα τοπία.

Τις ομορφιές που είδανε ούτε στη φαντασία,
δάση, βουνά και ποταμοί της φύσης πανδαισία.

Όμως εδώ τι γρήγορα οι μέρες που περνάνε
για το νοτιά ξεκίνησαν στη Βενετιά να πάνε.

Στη πόλη τη παράξενη που μπήκανε να δούνε
είδαν εδώ οι κάτοικοι σαν βάτραχοι πως ζούνε.

Μεζ` το νερό τα σπίτια τους οι δρόμοι σαν ποτάμια,
κι` αντί για αυτοκίνητα γόνδολες και καράβια.

Ο Πάρης τους εξήγησε η πόλη πως βουλιάζει
και το νερό της θάλασσας αργά που τη σκεπάζει.

Στη γέφυρα των στεναγμών τους κύλισ` ένα δάκρυ
που η ρουφιάνα η ζωή τους πέταξε στην άκρη.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Στ' Αγίου Μάρκου πήγανε στη ξακουστή πλατεία
στ' ανάκτορα των Δόγηδων και είδαν μεγαλεία

Που είχαν οι μαγαθήδες τότε που κυβερνούσαν
τις θάλασσες και τα νησιά; και πλούτο κουβαλούσαν.

Σε όλο το ταξίδι τους είχανε στη παρέα
Το κυρ Μανόλη πού `λεγε μικρούτσικα κι `ωραία,

Ανέκδοτα, σατιρικά, μάλλον παραμυθάκια,
ήτανε κι `ο Γεράσιμος που διάβαζε στιχάκια.

Τους είπε κι `ο Τσιλιμιδός πως χάλασ` η βεντάλια
και όλοι τους γελούσανε με τα δικά τους χάλια.

Όμως οι μέρες πέρασαν και πρέπει να γυρίσουν
και τα λεφτά που έμειναν θα πρέπει να μετρήσουν.

Το άδειο πορτοφόλι τους με πόνο το κοιτάνε
και τη βαγιάγκρα θα `χουνε μόνο να κατουράνε.

Μα δεν πειράζει ρε παιδιά κι `αν είπαμε αστεία
να `μαστε πάντοτε καλά και σ` άλλα με υγεία

Γλεντήστε τώρα τη ζωή τα κότσια που κρατάνε
αυτά που αποκτήσατε άλλοι να μην τα φάνε.

Ευχαριστούμε οδηγέ, το συνοδό μας Πάρη
για τούτο το ταξίδι μας που χρήματα θα πάρει.

Ευχαριστούμε φίλοι μου για τη καλή παρέα
νάν` η ζωή σας πάντοτε σαν σήμερα ωραία..!

Ιούλιος 2007

ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ 2007

Κεφαλλονίτες πού `σασταν κάποτε ναυτικοί
αδύνατοι, τετράπαχοι, χορτάτοι, νηστικοί.

Παμπόνηροι και βλάστημοι που ήρθατε στη λέσχη
να φάτε τον αβλέμονα* να πιείτε ότι έχει.

Που τραγουδάτε άσματα συνήθως με μανία
να βάλετε ξεχάσετε και το ζουρλομαντύα

Που έδωσε ο Άγιος μονίμως να φοράτε
αφού σαν προσκυνήσετε μετά τον βλαστημάτε

Ο Νοταράς ο Άγιος που όλους σας φροντίζει
προσφάτως το κατάλαβε πως δεν σας το αξίζει

Να κάθεται να σκέπτεται και άγχος να τον πιάνει
και τον Πανάγαθο Θεό για σας να καλοπιάνει

Τα νώτα του σας γύρισε δεν θέλει να σας ξέρει
κι` άλλη φορά στη γλώσσα σας θα βάλει και πιπέρι

Εάν θα ξαναβάλετε στ` αμαρτωλό σας στόμα
Του Αγίου το όνομα και να θυμάστ` ακόμα

Σαν σήμερα την εικοστή μηνός του Οκτωβρίου
που όλοι μας γιορτάζουμε τη μνήμη του Αγίου

Θα πρέπει να προσεύχεστε Αδέλφια Κεφαλλήνες
χρόνια να κόβει μένανε και να σας δίνει μήνες

Επίσης να ζητήσετε αυτό που έχω γράψει
τ` αμαρτωλό σας παρελθόν μωρέ να διαγράψει.

Για να μπορέσετε λοιπόν να πιείτε και να φάτε
και το ζουρλομαντύα σας να μην τότε φοράτε.

Κ` αφού σας έρθει το μυαλό η Χάρη του Αγίου
να είναι πάντα βοηθός Και τώρα και για βίου..!

**πολυφαγία*

ΈΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ

Ένας ακόμη έφυγε, χρόνος απάνωθ'έ μας
Κι' άφησε τα σημάδια του, φίλε συνάνθρωπε μας.

Θυμάμαι ήταν πέρυσι, σαν σήμερα και πάλι
Που μαύρα είχαμε μαλλιά στο άδειο μας κεφάλι.

Ευχές εδίναμε θερμές, χαράς κι' ευδαιμονίας
Να `ναι ο χρόνος σ' όλους μας, αγάπης και υγείας.

Τώρα που έφυγε κι' αυτός, και δεν ξαναγυρίζει,
Στους λίγους έφερε χαρά, και στους πολλούς το ζύδι.

Εσκόρπισε απλόχερα, παντού τη δυστυχία
Σεισμούς, ακρίβεια πόλεμους και σ' άλλους αναρχία.

Στις τράπεζες εφρόντισε, ν' αυξήσουν τις εισπράξεις
Και δραστικά εμείωσε στους γέρους τις συντάξεις.

Σαν πάμε στα πρατήρια, να βάλουμε βενζίνη
Με τις τιμές που βλέπουμε, μιας πιάνει σκοτοδίνη.

Και έτσι τα κατάφερε οι μετοχές ν' ανέβουν
Κι' οι μέτοχοι πλούτισανε που τα λεφτά μας κλέβουν,

Για την ακρίβεια πού `φερε μες` το πετσί μας ζούμε
Στο χρόνο που μας έρχεται, άλλο να μη τη δούμε.

Φωτιές, πλημμύρες ζήσαμε, σε όλο το πλανήτη
Καλύτερα να φεύγαμε σε μακρινό κομήτη.

Επίσης μας κοράκιασε τ' αμαρτωλό μας στόμα,
Που οι πηγές δεν βγάζουνε νεράκι απ' το χώμα.

Να μη ξεχάσω να σας πω για το παλιό το χρόνο,

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Που έφερε σε όλους μας, όλο και κάποιο πόνο.
Στη μέση και στα γόνατα, γεροντική ανία,
Τη στραβωμάρα, πίεση και σ` άλλους αϋπνία.

Μεσ` τα πολλά που έφερε, τα `χουμε κάνει ρόιδο
Και όσο για τον έρωτα, κάνουμε το κορόιδο

Παρ` όλ` αυτά βρε φίλοι μου, μη χάνουμε το κέφι
Σ` αυτή τη πρόσκαιρη ζωή, κι` ας μας βαρά το ντέφι.

Να `σαστε πάντοτε καλά, εις τη χρονιά τη νέα
Του χρόνου πάλι να `μαστε σαν σήμερα παρέα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Γυναίκα σ' έστειλ' ο Θεός σε τούτο το πλανήτη
Να μας περάσεις άπονα ένα χαλκά στη μύτη

Να ομορφαίνεις τη ζωή, και να μας βασανίζεις
Με ευκολία να γελάς, αλλά και να δακρύζεις.

Να ρίχνεις πάνω μας ματιές, σαν κεραυνούς του Δία
Κι' αντίσταση απ' τη καρδιά δεν βρίσκεις πια καμία.

Όταν ο γιος σου έρωτας με βέλη σημαδεύει
Κάποια ανύποπτη καρδιά π' αρχίζει να παιδεύει

Πόσες καρδιές δεν έκανες σκληρές να μαλακώσουν
Τα χείλη σου που φίλησαν τόσες χαρές να δώσουν!

Γυναίκα μάνα, τι να πω, εσύ για το παιδί σου
Αν χρειαστεί αδίστακτα τη δίνεις τη ζωή σου.

Πολύτιμη σαν σύζυγος, νοικοκυρά στο σπίτι
Σαν ερωμένη άγγελος σαν αδελφή στολίδι.

Οι ποιητές σε ύμνησαν, σε κάνανε αγία
Χωρίς εσένα η ζωή θα ήταν ανουσία.

Γυναίκες είναι όλες τους αυτές που θα σας πω,
Κι' αν θέλετε να μάθετε όλες τις αγαπώ

Γυναίκα ειν' η Μάνα μου, η Κόρη κι' Αδελφή μου,
Η Σύζυγος, η Ανιψιά Ξαδέλφη κι' Εγγονή μου.

Γυναίκα ειν' η Παναγιά, Φιλία και Σοφία,
Τιμή, Πατρίδα, Αρετή, και η Φιλοσοφία.

Γυναίκα κι' η Ισότητα, Νίκη, Ελευθερία,
Αγάπη, η Κεφαλονιά και η Δημοκρατία.

Η Αδελφότητα, Ποίηση, η Ελεημοσύνη,
Αθήνα, η Ακρόπολη και η Δικαιοσύνη.

Να πούμε και τη Μάθηση, Ελλάδα, Ιστορία,
Σημαία, Ειλικρίνεια μα και η Αυστραλία.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Για τις αρχαίες μας θεές πρέπει να κάνω μνεία
Που είχανε πατέρα τους το γκομενιάρη Δία.

Που ήταν πάντα άπιστος, στη σύζυγο του Ήρα
Με κέρατα που στόλιζε τη μαυροκακομοίρα.

Την Αθηνά που έδωσε, για δώρο την ελαία
Αλλά παρθένα έμεινε με περικεφαλαία.

Την Άρτεμη που σκότωνε με βέλη τα ελάφια
Και άνδρες όταν εύρισκε σε κήπους και χωράφια.

Κάπου τους ξεμονάχιαζε μαζί για να γλεντήσουν
Στο θεϊκό της το κορμί τη φλόγα της να σβήσουν.

Για την Εστία θα σας πω στο σπίτι της κλεισμένη
Που άνδρα δεν εγνώρισε, αιώνες η καημένη.

Την Αφροδίτη που `τανε στον έρωτα λυσσάρα,
Και είχε την απαίτηση να παίρνουμε βαγιάγκρα.

Με τέτοια που `χε ομορφιά και με φιδίσιο σώμα
Τους άνδρες τους ξεθέωνε, τους έριχνε σε κόμα.

Είχα και άλλες να σας πω, που τελειωμό δεν έχουν,
Και στη φτωγή μου την καρδιά όλες μια θέση έχουν.

Μα είναι κι ` άλλες που μισώ, θα σας το πω στ` αλήθεια,
Που τη ζωή μας κάνουνε άνοστα κολοκύθια.

Μόνο τη Ζήλια θα σας πω που πάντα μας παιδεύει
Και τη ζωή μας δύσκολη, τη κάνει που ζηλεύει.

Δεν λέω άλλες φίλοι μου, για σάρα και για μάρα
Γιατί και η γυναίκα μου ,είναι πολύ ζηλιάρα.

Και αν ζηλέψει σοβαρά και στο κρανίο πάρει
Τότε.... μανούλα κλάψε με, τη νύχτα με φεγγάρι...!!!

ΡΟΧΑΛΗΤΟ

Ακούσατε με τι τραβώ, τα τελευταία χρόνια
σαν πέφτω στο κρεβάτι μου και μέσα στα σεντόνια.

Κατάκοπος απ' τη δουλειά κι' από τη βιοπάλη
-τι διάβολο σε έπιασε και ροχαλίζεις πάλι;

Βάζ' η συμβία τις φωνές και με σκουντά στη πλάτη,
-σταμάτα το καμιά φορά, δεν έχω κλείσει μάτι.

-Μα τι μου λες αγάπη μου, αφού δεν ροχαλίζω,
στον ύπνο σου θα το `βλεπες, έτσι εγώ νομίζω.

-Τι τσαμπουνάς πανάθλιε, το `ριξες στο ραχάτι
απ' τη στιγμή που πέσαμε κι' οι δυο μας στο κρεβάτι.

Άρχισες το ροχαλητό, γρυλίζεις σα γουρούνι,
αν συνεχίσεις θα σου βγουν, τα μάτια με πιρούνι.

Θα με τρελάνεις, δεν μπορώ, άλλο να σε αντέξω,
θα σε αρχίσω στις κλωτσιές, να σε πετάξω έξω.

Με έχεις κάνει νευρική, πρέπει να πάρω χάπια,
να κλείσουνε και μένανε τα κουρασμένα μάτια.

-Αγάπη μου ηρέμησε, της λέω να καλμάρει,
γιατί φοβάμαι μήπως `ρθει ο χάρος να με πάρει.

Κοιμήσου αγγελούδι μου, κλείσε τα δυο ματάκια
και βγάλ' από τη σκέψη σου του ύπνου τα χαπάκια.

Και έτσι τα κατάφερα, να τη καλμάρω πάλι
μη τύχει και στα νεύρα της τα μάτια μου τα βγάλει.

Πέρασε ώρα αρκετή, ήταν περίπου δύο
όταν εκείνη άρχισε να κάνει σαν θηρίο.

Αρχίζει το ροχαλητό, δεν είναι πια για γέλια,
που του σπιτιού μου έκανε, να τρίζουν τα θεμέλια.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Απ' το πολύ το θόρυβο που κάνει η κυρία
όπως τα τρένα τα παλιά και σαν τη τροχαλία

Απελπισμένος σκέφτηκα αμάν και πως θ' αντέξω,
κακόκεφος και άυπνος να πάω να δουλέψω.

Τι κάνω τώρα φίλοι μου μ' αυτήν την ιστορία;
να της τραβήξω μια μπουνιά ιδού η απορία...!!!

Μάρτιος 2008

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Ήρθανε μέρες άσχημες, παιδιά με την ακρίβεια
Που τη ζωή μας έδεσε μ' ασήκωτα βαρίδια.

Αύξησαν το πετρέλαιο, της Γης οι καιροσκόποι
Αδίστακτοι, αγόρταγοι, στυγνοί σαν κερδοσκόποι.

Δεν είναι πλέον η ζωή υποφερτή σαν πρώτα
Αφού μας τα αλλάξανε, πετρέλαια και φώτα.

Βρίσκουν πολλά προσχήματα τα κέρδη τους ν' αυξήσουν
Για να περνάνε πλούσια κι' εμάς να μας ψοφήσουν.

Για του Ιράκ το πόλεμο, που `φερε δυστυχία
Λένε πως δεν φορτώνουνε τα πλοία και βυτία.

Έφερε λένε ταραχή, κάτω στη Νιγηρία
Που κλέβουν το πετρέλαιο, αντάρτες με δοχεία.

Τα πράγματα δυσκόλεψαν και στη Βενεζουέλα
Στον πισινό τους έχωσε, ο Τσάβες μανουβέλα.

Οι Άραβες και το Ιράν δεν είναι πλέον φίλοι
Κι' αντί για φως θ' ανάβουμε στο σπίτι μας καντήλι.

Αφού δεν βγάζουν όπως πριν το μαύρο το χρυσάφι,
Και τη τιμή ανέβασαν, αυτοί και το σινάφι.

Μπουχτίσαμε στα ψέματα με τούτους τους αλήτες,
Τους άπληστους, αδίστακτους, τους κλέφτες και αγύρτες.

Για δισεκατομμύρια λένε ότι κερδίζουν
Έτσι αισχρά, προκλητικά, χωρίς να κοκκινίζουν.

Έτσι που τ' ανεβάσανε πετρέλαιο, βενζίνη,
Φτωχού και γέρου η ζωή μαρτύριο θα γίνει.

Και το ψωμί που τρώγαμε, το κάνανε ψωμάκι.
Τα λάχανα στην αγορά εγίνανε φαρμάκι

Το κρέας και μπακαλικά πήραν την ανιούσα
Και η ποιότητα ζωής πάει την κατιούσα.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Στην αγορά θα ψάχνουμε τη φθηνία με φανάρι
Και τρύπες θα ανοίξουμε καινούριες στο ζωνάρι.

Ανέβηκαν και οι τιμές, σε τραμ, λεωφορεία,
Αεροπλάνα, σε συρμούς, ηλεκτρισμό και πλοία.

Σε κρουαζιέρες κι` εκδρομές, μάλλον δεν ξαναπάμε
Αφού λεφτά δεν έχουμε για ύπνο και να φάμε.

Οι ταβερνούλες κι` ουζερί δεν είναι του παρόντος
Κι` όλα αυτά που ξέραμε είναι του παρελθόντος.

Ρούχα για ν` αγοράσουμε τα χρήματα δε φθάνουν
Κι` απ` τη ντουλάπα τα παλιά θ` αρχίσουν να μαντάρουν.

Όσο για τ` αυτοκίνητο ας μη το μελετάμε
Παπάκι και ποδήλατο τώρα θα καβαλάμε.

Η αγροτιά στην ύπαιθρο και κείνη υποφέρει
Δεν έχει για τα καύσιμα να βάλει στο τρακτέρι.

Τα ίδια και χειρότερα έχουν οι κτηνοτρόφοι,
Που βόσκουν γιδοπρόβατα κι` οι αγελαδοτρόφοι

Κοψοχρονιάς τους παίρνουνε, το βιός οι κερδοσκόποι
Κι` αντί για κέρδος της χρονιάς, τους μένουνε οι κόποι.

Το αίμα τους το πίνουνε, τράπεζες, και μεσίτες
Της αγοράς αδίστακτοι, ακόρεστοι αλήτες.

Και συ λαέ τι στέκεσαι βουβός με απορία,
Κι` αναρωτιέσαι που τραβά αυτή η ιστορία!

Απ` τη κυβέρνηση ζητάς μια κάποια προστασία
Όμως κανέναν απ` αυτούς δεν δίνει σημασία.

Ναι! Είσαι απροστάτευτος θα πρέπει να το ξέρεις,
Κανείς για σε δεν γνοιάζεται όσο κι` αν υποφέρεις.

Παρ` τη ζωή στα χέρια σου, και φώναξε αέρα!!
Και στείλε τους στο διάολο κι` ακόμη πάρα πέρα...!!!

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Θυμάστε που σας έλεγα για κάποιο βουλευτή μας;
του γέλασε η τύχη του κι' έγινε... βουλευτής μας.

Βολεύτηκε για τα καλά σε κάποιο υπουργείο,
με ειδικά προνόμια και ισχυρό ταμείο.

Έδωσε όρκο στο Θεό σαν ταπεινός ικέτης
πως στις ανάγκες του λαού θα είναι υπηρέτης.

Μα όπως κι' άλλοι σαν αυτόν σαν πήρε τα ηνία
για να πλουτίσει γρήγορα το έβαλε μανία.

Μισθό θα έχει παχυλό, σκοτούρες να μην έχει
ακόμη και το σπίτι του φρουρά θα το προσέχει.

Του δώσαν γι' αυτοκίνητο μια κούρσα δέκα μέτρα,
με οδηγό και συνοδό να έχει σούρτα-φέρτα.

Θα έχει στο γραφείο του συμβούλους και κλητήρες
και δύο ιδιαίτερες νταρντάνες ζωντοχήρες.

Θα έχει αναπαυτική καρέκλα να βουλιάζει,
και ρόζους απ' το καθιστό, ο κώλος του μη βγάζει.

Θα κάνει τα ταξίδια του πάντα για το καλό μας,
κι' <ευγνώμονες> θα είμαστε, για τέτοιο υπουργό μας.

Θα έχει τραπεζώματα φίλων και ημετέρων
και το ξενοδοχείο του θα είναι πέντ' αστέρων.

Θα τρώει τον αγλέουρα θα τρώνε συγγενείς του
κουμπάροι και συμπέθεροι, ανίψια και γαμπροί του.

Θα έχει το δικαίωμα, να πίνει, να μεθάει
αφού τη μέθη του κανείς ,δεν πρέπει να μετράει.

Βεβαίως θα το ξέρετε, πως κάνανε τους νόμους
όχι για τη μουτσούνα τους, μα γι' άλλους παρανόμους.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Ψηφίσανε για πάρτη τους να έχουν ασυλία
για να ληστεύουν το λαό με ατιμωρησία.

Μα έχουν κι' άλλα τυχερά, ακόμα πιο σπουδαία
τη μίζα και το λάδωμα που κάνανε σημαία

Για κάποιους που ευνοϊκή απόφαση θα πάρουν,
κάτω απ' το τραπέζι τους θα πρέπει να τσοντάρουν.

Γι' αυτό και οι φιλίες τους είν' όλοι τους λεφτάδες,
εφοπλιστές, τραπεζικοί, και άλλοι κουβαρντάδες.

Κι' αν κάποτε τους πιάσουνε δεν χάλασε κι' ο κόσμος,
το κρίμα παραγράφεται, έτσι προβλέπ' ο νόμος.

Ήμουνα νιός και γέρασα, κι' ακόμα στην Αθήνα
δεν άκουσα να πέθανε κανένας από πείνα.

Κάποιοι εγίναν υπουργοί, ισχνοί σαν τις σαρδέλες,
κι' αργότερα τους είδαμε σαν φουσκωμένες βδέλλες.

Σοσιαλιστές το παίζανε κάποιοι από παιδάκια
και σήμερα τους βλέπουμε να ζούνε σε παλάτια.

Με καταθέσεις να 'χουνε σ' Ελλάδα κι' Ελβετία
και σ' ορισμένες τράπεζες, Σπάσανε τα ταμεία.

Μαζέψανε και φάγανε, με δώδεκα μασέλες
τα φύκια που τις κάνανε, μεταξωτές κορδέλες.

Έτσι τα καταφέρανε αυτοί οι μαλαγάνες,
πουλήσανε ιδανικά και γλείφουν μεγιστάνες.

Έτσι συνήθως γίνεται απ' τα παλιά τα χρόνια,
να κόβουν οι μασέλες τους σαν φοβερά πριόνια.

Έναν αγνό εγνώρισα απ' της ζωής τη πείρα
μονάχα τον αείμνηστο Νικόλαο Πλαστήρα.

Πρωθυπουργός που πέθανε σε ράντζο εκστρατείας
ο πατριώτης ήρωας εις τη Μικρά Ασία.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Όλα τα <<θα>> π' ακούσατε αυτά που έχω γράψει
πολλά στους ψηφοφόρους τους οι ψεύτες είχαν τάξει

Το ψέμα το σπουδάσανε να φαίνεται αλήθεια
και την αλήθεια κάνουνε, ψέμα σαν παραμύθια.

Να κοροϊδεύουν το λαό συνειδητά οι ψεύτες
γονατιστό που τον κρατούν, κι` απομυζούν σαν κλέφτες.

Και συ λαέ που πίστευες τις τόσες υποσχέσεις
για ψήφο σου στις εκλογές, δώσε τους υποσ..χέςεις...!!!

Ιούλιος 2008

ΤΟΥ ΔΙΑΟΛΟΥ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο διάλογος που κάποτε
Δεν είχε τι να κάνει
Τη πεθερά του τελικά
Αφού είχε ξεκάνει

Εσκέφτηκε πως θα `πρεπε
Τα τρία τα παιδιά του
Που τα `χε βάρους για καιρό
Στη σκοτεινή φωλιά του

Να τα πετάξει μακριά
Με ξύλο και κλωτσιές
Για να `ναι πια ελεύθερος
Να κάνει διαολιές.

Το πρώτο που `ταν ζόρικο
Το πέταξε στη Κρήτη
Επάνω στα κατσάβραχα
Του Γέρο-Ψηλορείτη.

Το δεύτερο το πέταξε
Εις τα βουνά της Μάνης
Άντε στο διάλο κερατά
Του λέει να πεθάνεις.

Το τρίτο το μικρότερο
Που ήταν πειραχτήρι
Απ` την ουρά το έπιασε
Και λέει.. α!! σηχίτρι..!!

Άντε, του λέει, άτιμο
Με τους Κεφαλλονίτες
Για να τους κάνεις βλάστημους
Άδικους και αγύρτες.

Μονάχο του σαν έμεινε
Λοιπόν το διαολάκι
Να μας κουρλάνει* το `βαλε
Με πείσμα και μεράκι,

Έμπαινε στο κεφάλι μας
Με θράσος και μανία
Που τελικά εκούρλανε
Πάσαν Κεφαλληνία.

Μα ήρθε κάποιος Άγιος
Από το πουθενά
Και το `κανε το άμοιρο
Να πάρει τα βουνά.

Όταν το εύρισκε μπροστά
Με μια ματιά του μόνο
Απ` τη τρομάρα έβαζε
Τα πόδια του στον ώμο.

Πήγαινε στο πατέρα του
Βοήθεια να ζητήσει
Αφού αυτόν τον Άγιο
Δεν μπόρη να νικήσει.

Με κλάματα τη λύγισε
Τη μαύρη τη καρδιά του
ΚΙ` αυτός του υποσχέθηκε
Ν` αφήσει τη φωλιά του.

Έτσι κατέβηκε κι` αυτός
Εις την Κεφαλληνία
Και τη δουλειά του άρχισε
Χωρίς αργοπορία.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Όμως μπροστά του έμπαινε
Ο Άγιος Γεράσιμος
Δαιμόνων άσπονδος εχθρός
Θαυματουργός διάσημος.

Μια μέρα που τον έπιασε
Σαν βόδι απ` τα κέρατα
Του λέει βρε πανάθλιε
Τελείωσαν τα ψέματα.

Πήγαινε χάσου από `δω
Στη κόλαση να ζήσεις

Και στο νησί μου διάολε
Να μην ξαναπατήσεις.

Και έφυγ` ο ακάθαρτος
Με τα βρακιά βρεμένα
Και το παιδί του άφησε
Σε κάρβουν` αναμμένα.

Για να πειράζει το λαό
Να τον αποκουρλάνει
Να βλαστημά συνέχεια
Και το σταυρό να κάνει...!!!

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

Κατάπληκτοι ακούσαμε
Τα τελευταία νέα
Για δυο λεβέντες που μαζί
Εκάνανε παρέα.

Στης φυλακής τα σίδερα
Και εις το πειθαρχείο
Για άνομες ενέργειες
Που κάνανε κι' οι δυο.

Κάποιος Ρετζάι Αλβανός,
Μούτρο πολύ μεγάλο,
Παλαιοκώστας πονηρός
Ξεφτέρι δίχως άλλο.

Οι δυο τους τα μιλήσανε
Πως μέσα στο κελί τους,
Είναι μεγάλο άδικο
Να φάνε τη ζωή τους.

Γι' αυτό τ' αποφασίσανε
Απόδραση να κάνουν
Αφού στη ψωροκώσταινα
Όλοι χοντρά τα πιάνουν.

Μίσθωσαν ελικόπτερο
Σαν κύριοι να φύγουν
Αφού οι πόρτες οι βαριές
Εύκολα δεν ανοίγουν.

Πετάξαν και φύγανε
Ψηλά σαν αγγελούδια
Και στους φρουρούς που φώναζαν
Ερίχνανε λουλούδια.

Το ίδιο έργο παίχτηκε
Πριν από δύο χρόνια
Και δόθηκαν στους υπουργούς
Προβιβασμοί, γαλόνια.

Αφού υποσχεθήκανε
Στις φυλακές θα βάλουν
Μέτρα πολύ δρακόντεια
Να μη το ξαναπάθουν.

Αυτό το στραπατσάρισμα
Απ' τους φυλακισμένους
Που είναι στο Κορυδαλλό
Και άλλους κρατουμένους.

Είπανε πως θα βάλουνε,
Ραντάρ γι' αεροπλάνα
Και άλλα μεγαλόπνοα
Εκαταστρώσαν πλάνα.

Μα τίποτα δεν κάνανε
Εκείνοι οι κηφήνες
Και να τ' αποτελέσματα
Μέσα σε λίγους μήνες.

Ρεντίκολο τους κάνανε
Κακοποιοί δραπέτες
Που κόλλησαν στη μάπα τους
Της ρετσινιάς τικέτες.

Πως την Ελλάδα κυβερνούν
Ψεύτες, κομπιναδόροι,
Κοτέτσι που την κάνανε
Όπου λαλούν κοκκόροι.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Το κράτος το ανύπαρκτο
Και το διεφθαρμένο
Ξεβράκωσαν οι δύο τους
Το κακομοιριασμένο.

Οι λαοπλάνοι υπουργοί
Έχασαν τη μιλιά τους
Και στο ξερό κεφάλι τους
Τραβάνε τα μαλλιά τους.

Παλαιοκώστα λεβεντιά
Σου βγάζω το καπέλο

Για τούτο το ξεβράκωμα
Κι' ένα `πό σένα θέλω.

Όσο θα είς' ελεύθερος
Εις τη παρανομία,
Μη κάνεις σ' άνθρωπο κακό
Όπου δεν έχει μία.

Τ' αμαρτωλά τα χέρια σου
Ποτέ σου μη βουτήξεις
Σ' αίμα αθώων να χαρείς
Χρόνια πολλά να ζήσεις...!!!

Φεβρουάριος 2009

ΣΤΟΝ ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΑ

Φίλε Αιθεροβάμονα υπέρτατε κριτή
σκληρέ και ασυμβίβαστε του κάθε ποιητή.

Καθήλωσε η πέννα σου των ποιητών τους στίχους
και τώρα το κεφάλι τους βαράνε εις τους τοίχους.

Φρίκη τους αποκάλεσες χωρίς ευαισθησία
μέγα τους έβαλες φραγμό προς την αθανασία.

Και τώρα τι θα γίνουνε που η δική σου λόξα
τους στέρησε το στέφανο της ποίησης η δόξα;

Γιατί σκληρέ και άπονε μέγα κονδυλοφόρε
δεν σκέφτηκες τους στίχους τους π` όπως αι μυροφόροι

Τους έγγραφαν και έφερναν εις την εφημερίδα
για να γεμίσουνε μ` αυτούς ολόκληρη σελίδα;

Ποτέ σου δεν το σκέφτηκες χωρίς μισθοδοσία
απ` του μυαλού τους τη φαιά ξοδεύουνε ουσία;

Μα εύλογα μου έρχεται στο νού η απορία:
γιατί ρε φίλε άνοιξες αυτή την ιστορία;

Γιατί δημοσιεύετε το χώρο να σας πιάνουν
τέτοια φριχτά ποιήματα που νόημα δε βγάνουν;

Εφ` όσον αμφιβάλετε τη χρησιμότητα τους
χάνουν και τ` άλλα κείμενα τη σοβαρότητα τους.

Κάθε φορά στη στήλη σου τα κοροϊδεύεις όλα,
μα πρόσεξε γιατί μπορεί κάποιος σου ρίξει φόλα.

Στη λαϊκή τη ποίηση π` αγράμματοι τη γράφουν
διαμάντια φίλε μου θα βρεις κι` ας μη την υπογράφουν.

Μ` αυτά που έγγραψες για `μας του Μάρτ` ένα Σαββάτο
μου θύμησες το ποιητή Ανδρέα Λασκαράτο

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Που στη γιορτή του στείλανε σκ..τά σ` ένα καλάθι
κι` εκείνος το επέστρεψε με μυρωμένα άνθη.

Έστειλε και σημείωμα <<καθένας μας προσφέρει
αυτά που έχει στη καρδιά κι` ότι κρατεί στο χέρι>>...!!!

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΙΔΝΕΨ

Κάποιοι συμπατριώτες μας είπαν πως τους αξίζει
όσο κρατούν τα πόδια τους να κάνουνε ταξίδι.

Στο φημισμένο Σίδνεϋ την πόλη την ωραία
με οδηγό το Ρέκαλη και όμορφη παρέα.

Θέλανε να θαυμάσουνε κι` από κοντά να δούνε
τις ομορφιές και χάρες του που χρόνια τις ακούνε.

Να δούνε το λιμάνι του να πάνε και στο Μένλυ
να δούνε τα κορίτσια του που `ναι γλυκά σαν μέλι.

Τη θρυλική τη γέφυρα να δουν και να θαυμάσουν
και στα σκαλιά της όπερας λίγο να ξαποστάσουν.

Ένα πρωί ξεκίνησαν με γέλια και τραγούδια
και τη Μελβούρνη άφησαν με το πολλά λουλούδια.

Ήτανε όλοι τους παιδιά πάν` από `ξήντα τρία
με χάλια αδιόρθωτα απ` την υπερωρία.

Που δούλευαν συνέχεια να τα οικονομήσουν
σπίτια πολλά και μετρητά εις τα παιδιά ν` αφήσουν.

Είχαν και τη συμβία τους οι ταλαιπωρημένοι
να μη κοιτάζουν πονηρά μιας κι` ήταν παντρεμένοι.

Και κάποιοι άλλοι που `καναν πως είναι παλικάρια
τις στενοχώριες ξέχασαν και πόνους στα ποδάρια

Έχουν σκοπό στο Σίδνεϋ πως έξω θα το ρίξουν
κι` αν είναι λίγο τυχεροί μπορεί και ν` αμαρτήσουν.

Αλλά και οι κυρίες μας που πιάσαν τα εξήντα

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

δεν σκέφτηκαν οι άντρες τους θα πάνε στη ST. KILDA.

Μονάρχους που τους άφησαν να πλένουνε τα πιάτα
θα θυμηθούνε τα παλιά και ξεχασμένα νιάτα.

Αυτές λοιπόν οι φίλες μας ντυθήκανε στη πένα
με γόβες ψηλοτάκουνες και τα μαλλιά βαμμένα.

Πήρανε τη βαλίτσα τους ελεύθερες κι` ωραίες
να μπουν σε περιπέτειες να βρούνε και παρές.

Κι` εγώ με τη γυναίκα μου είπα να ταξιδέψω
αφού μονάρχος δεν μπορώ ούτε και να ψαρέψω.

Από κοντά μ` ακολουθεί και πρέπει να προσέχω
αφού με ειδοποίησε πάντα στο νου να έχω.

Πως αν κοιτάξω πονηρά τα μάτια θα μου βγάλει
εάν με πιάσει στα κρυφά να ζαχαρώνω άλλη.

Μ` αυτές τις σκέψεις το λοιπόν με τούτα και με τ` άλλα
ξεκίνησαν κι` ο Ρέκαλης τους άρχισε τη πάρλα.

Πως πρέπει να `ναι κόσμιοι να μη χασκογελάνε
να είναι πάντα σοβαροί, κ` αν είναι να γελάνε

Θα πρέπει να `χουν άδεια π` ο ίδιος θα τη δίνει
αν θέλουν το ταξίδι τους ευχάριστο να γίνει.

Θα πρέπει να `ναι σίγουροι τι κάν` ο μπροστινός τους
και σχετική ασφάλεια να έχ` ο πισινός τους.

Το βράδυ όταν φθάσουμε εις το ξενοδοχείο
να μη φωνάζουν σαν παιδιά που πάνε στο σχολείο.

Στη πόλη όταν βγαίνουμε η τάξης να υπάρχει

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

και ο καθένας από μας πάντα το νου του να `χει

Αν τύχει παρά θέληση σαφώς και αμαρτήσει
στο Στυλιανό γονατιστός έλεος να ζητήσει

Αυτά και άλλα έλεγε ο Ρέκαλης ο Χρήστος
μέχρι που μας εξάλησε τον έρωτα πρωτίστως.

Γι` αυτό κι` εμείς κοιτούσαμε τα πράσινα λιβάδια
χιλιάδες που βοσκούσανε πρόβατα και γελάδια.

Θαυμάζαμε στο δρόμο μας την απεραντοσύνη
τα δάση και τις ομορφιές η φύση που μας δίνει
Στάσεις πολλές εκάναμε να κάνουμε πιπί μας
και ύστερα με όρεξη να φάμε το φαΐ μας.

Φίλοι μου σας ευχόμαστε να μη σας πιάσει μάτι
και αν τα παραείπαμε να `ναι νερό κι` αλάτι

Να είστε πάντα υγιείς και καλοταϊσμένοι
νέοι γερόντοι έφηβοι κι` εσείς οι παντρεμένοι

Ετούτο το ταξίδι σας αξέχαστο να μείνει
λίγα τα χρόνια μας στη γη μας έχουν απομείνει

Αφού λοιπόν αδέρφια μου Έλληνες κι` Ελληνίδες
να ζήσουμε αιώνια δεν έχουμε ελπίδες

Γλεντήστε τώρα τη ζωή και μέχρι `κει που πάει
γιατί αργά ή γρήγορα το χρώμα θα μας φάει...!!!

Απρίλιος 2009

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική ανθολογία Α`

ΠΡΟΣ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΤΟΥ ΣΙΔΝΕΨ

Επήρα την απόφαση
Φίλοι Κεφαλλονίτες
Βλαστάρια τση Κεφαλλονιάς
Αδέλφια συντοπίτες.

Τον Άγιο Γεράσιμο
Των Κεφαλλήνων κλέος
Εάν μπροστά στη Χάρη του
Σας πιάνει κάποιος δέος.

Να έρθω πάλι να σας δω
Και να σας χαιρετίσω
Τώρα που είμαι ζωντανός
Μη τύχει και ψοφήσω.

Κεράκι αν τ` ανάβετε
Στου Σίδνεϋ την πόλη
Όπως τ` ανάβουν στα χωριά,
Ληξούρι κι` Αργοστόλι.

Και δεν προφθάσω για να δω
Αν είστε στα καλά σας
Και αν μεταφυτεύεται
Την κούρλα* στα παιδιά σας.

Εμείς όπως θα μάθατε
Που ζούμε στη Μελβούρνη
Τη ριγανάδα μάθαμε
Να τρώμε με πιρούνι.

Να δω πως καταντήσετε
Το φίλο μου το Νίκο
Αφού μυαλό δε άλλαξε
Μα τρίχα σαν το λύκο.

Ενώ εσείς σαν άρχοντες
Κρατάτε και μαχαίρι
Και το πιρούνι φυσικά
Στ` αριστερό σας χέρι.

Να δω και τα ξαδέλφια μου
Το Κώστα και Ειρήνη
Φίλους και τόσους συγγενείς
Που μου `ρχονται στη μνήμη

Να δω την Αδελφότητα
Πως τη διατηρείτε
Κι` αν συμβουλές στο Πρόεδρο
Διακαώς ποθείτε.

Για να γνωρίσ` από κοντά
Το Γιώργο το Μεσσάρη
Προτού να ρθει ο διάλογος
Μια νύχτα και με πάρει.

Αγαπητέ μου Πρόεδρε
Των Κεφαλλήνων δόξα
Άκου και κάποιες συμβουλές
Απ` τη δική μου λόξα.

Να δω και για τη κούρλα σας
Αν την διατηρείτε
Αν βλαστημάτε συνεχώς
Και δεν μετανοείτε.

Αν θέλεις το Συμβούλιο
Αυτά που θες να κάνει
Πρέπει να έχεις πρότυπο
Το Μεταξά το Γιάννη.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Όταν σου λένε μα και μου
Και νόημα δεν βγάζεις
Να πίνουν ρετσινόλαδο
Και πάγο να τους βάζεις.

Πάντοτε το ταμείο σας
Να έχεις του χεριού σου
Και τα λεφτά για σιγουριά
Να δώσεις τ' ανιψιού σου.

Σε όλους στο Συμβούλιο
Χωρίς αργοπορία
Αγόρασε στα μέτρα τους
Και μια ζουρλομαντύα.

Να έχουνε τα χέρια τους
Πισθάγκωνα δεμένα
Μη τύχει και στη κούρλα τους
Ξεσπάσουνε σε σένα.

Όσο για σένα Πρόεδρε
Να βάλεις να σε δέσουν
Επάνω στη καρέκλα σου
Να μη σου τηνε κλέψουν.

Αυτά που έπαθα εγώ
Μη τύχουν και σε σένα
Που `ριξαν από Πρόεδρο
Κι` αλίμονο σε μένα.

Μου πήραν το μικρόφωνο
Και τη βαριά καρέκλα
Και εξορία μ' έστειλαν
Εις την Αγία Θέκλα.

Αυτά που είπα φίλοι μου
Τα είπα με αγάπη
Για τη ζωή το ξέρετε
Πως είναι μιαν απάτη.

Τα είπα να γελάσουμε
Τη τρέλα μας να πούμε
Μ' αυτά που γύρω βλέπουμε
Μην αποτρελαθούμε.

Να είστε πάντοτε καλά
Κι` όλοι ευλογημένοι
Και μη σας δω στον Άγιο
Να είσαστε δεμένοι...!!!

Απρίλιος 2009

**τρέλα*

ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ

Ο Παντελής Μινόπουλος ο οδοντίατρος μου
μια ένεση μου πάτησε και έχασα το φως μου.

Ακούσετε πως έγινε αυτή η ιστορία
το στόμα σας π' ανοίξετε από την απορία.

Μου τον συστήσανε λοιπόν πως ειν' αλαφροχέρης
πανάξιος στο είδος του και όχι χασομέρης.

Πήγα κι' εγώ ο αφελής τα δόντια μου να φτιάξω
κούφια να ήταν η στιγμή που πήγα θα φωνάξω.

Με ξάπλωσε και μ' άνοιξε το στόμα δέκα πόντους
μου κτύπαγε τα δόντια μου και τσίριζα στους πόνους.

-Γεράσιμε πως έκανες σαν σπήλαιο λεόντων
το στόμα και τα ούλα σου των πισινών οδόντων;

Αριστερά σαν μπαίνουμε υπάρχει μια κουφάλα
τα σάπια δόντια σου θα βγουν και θα σου βάλω άλλα.

Και τι να καν' ο καψερός του λέω ειν' εντάξει
κι' ετοιμασίες άρχισε τα σάπια να πετάξει.

Ετοίμασε μια ένεση που μ' έπιασε τρομάρα
και τη φωνή μου έχασα από τη μουγκαμάρα.

Μου τρύπησε τα ούλα μου χωρίς να χάσει χρόνο
ενώ εγώ σπαρτάριζα απ' το πολύ το πόνο

Τη κάρφωσε τόσο πολύ που τρύπησε και γλώσσα
τα λογικά μου έχασα και έκανα σαν κλώσα.

Η ένεση δεν μ' έπιασε και κάνει άλλη μία
κι' αυτό που έπαθα μετά ήταν... λιποθυμία.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Όταν συνήλθα ρε παιδιά ήταν αργά το βράδυ
κι' όταν τα μάτια άνοιξα ήταν βαθύ σκοτάδι.

Δίπλα μου η γυναίκα μου αναισθητα κοιμόταν
για μένα το ταλαίπωρο καθόλου δεν νοιαζόταν.

Κάπως αργά κατάλαβα πως ήταν εφιάλτης
όνειρο ήτανε κακό λες κι' ήμουν υπνοβάτης.

Ο Παντελής ο φίλος μου ο οδοντίατρος μου
μ' ανακουφίζει τακτικά απ' το πονόδοντο μου

Προσφάτως που μου σφράγισε σαν τέλειος τεχνίτης
άντε μου λέει τέλειωσε κι' αυτός ο τραπεζίτης.

Όποτε θέλεις γίνεσαι και πρόεδρος σαν πρώτα
που κόβουν οι μασέλες σου ακόμη και καρώτα...!!!

Μάιος 2009

ΒΡΑΔΙΑ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑΣ

Σήμερα που `ναι Σάββατο
Στη λέσχη Κεφαλλήνων
Θα φάμε θα χορέψουμε
Σαν τον καιρό εκείνο

Που στο νησί μας ζούσαμε
Με χιόνια και λιακάδα
Και τη περνούσαμε φτωχά
Με καυτερή αλιάδα.

Θυμάμαι που `μουνα μικρός
Η μάνα κοπανούσε
Μέσα στη πέτρινη καφκιά*
Και τα πολτοποιούσε

Τα σκόρδα και πατάτες της
Με πέτρινο κοπάνι
Κι `έριχνε λαδολέμονο
Τη σκορδαλιά να κάνει.

Τόσες δουλειές της έλεγα
Μανούλα έχω κάνει
Άμα τελειώσεις δώσε μου
Να γλείψω το κοπάνι.

Αυτά θυμάμαι σήμερα
Φίλοι αγαπημένοι
Που όλοι είμαστε σαφώς
Λιγάκι γερασμένοι.

Μα δεν με νοιάζει που `φυγαν
Τα χρόνια τα ρημάδια
Αφού σοφό με κάνανε
Κι `ας μ` άφησαν σημάδια.

Τι πα να πει πως γέρασα
Κι `άσπρισαν τα μαλλιά

Αφού σοφοί μου είπανε
Αν τρώγω σκορδαλιά.

Θα ζήσω χρόνους εκατό
Και θα τους ξεπεράσω
Και αν στους γύρω μου βρωμώ
Μου είπαν... να τους βράσω.

Μου είπαν πως τη πίεση
Το σκόρδο ρίχνει κάτω
Κι `αν θέλετε τα μυστικά
Ακούστε πάρα κάτω.

Να τρως μου είπαν σκορδαλιά,
Με κάβολε κι `αντίδια
Και θα αισθάνεσαι γερός
Εις τα νεφρά και...πόδια.

Αν είσαι και διαβητικός
Καθόλου μη σε μέλει
Να τρως να πίνεις συνεχώς
Ότ` η καρδιά σου θέλει.

Αρκεί να βάλεις πρόγραμμα
Να μη τα κάνεις ρόδο
Κάθε πρωί Γεράσιμε
Ένα κεφάλι σκόρδο

Θα πρέπει οπωσδήποτε
Να έχεις στο μενού σου
Κι `αρρώστιες και τρεξίματα
Θα βγάλεις απ` το νου σου.

Και κάτι άλλο θα σας πω
Ακόμα πιο σπουδαίο
Η σκορδαλιά το γέροντα
Τον κάνει πάλι νέο.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Αν τρώγω μου εξήγησαν
Τη σκορδαλιά με γάυρο
Στον έρωτα κι` αν γέροντας
Θα κάνω σαν το ταύρο.

Όχι δεν λέω ψέματα
Σας λέω την αλήθεια
Με μπακαλιάρo, μπρόκολα,
Κρασί και κολοκύθια

Με ψάρια και λαχανικά
Τη διαφορά θα δείτε
Το βράδυ στο κρεβάτι σας
Προτού να κοιμηθείτε...!!!

Ιούλιος 2009

**γουδί*

ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΑΤΕΡΑ

Στο πάρκο ένα πρωινό
Πήγα να περπατήσω
Και μια κυρία έτυχε
Εκεί να συναντήσω.

Λίγο καιρό αργότερα
Η τύχη πως τα φέρνει;
Εάν ρωτάτε ο μικρός
Γιατί Κινεζοφέρνει

Ήταν μικρή και όμορφη
Και μ' ένα καρτσάκι
Πήγαινε για περίπατο
Ένα μικρό παιδάκι.

Ένας Κινέζος βρέθηκε
Μια μέρα στη ζωή μου
Και έδωσε τα μάτια του
Να έχει το παιδί μου.

Σ' αντίθεση με τη μαμά
Που `ταν κοκκινομάλλα
Μεγάλα μάτια γαλανά
Κι' αφράτη σαν το γάλα

Κι' αν θέλετε να μάθετε
Έχω και άλλο ένα
Που έχει για πατέρα του
Νομίζω το... κανένα.

Το πιτσιρίκι έμοιαζε
Πως είναι άλλη ράτσα
Με μάτια σαν αμύγδαλα
Και σαν Ινδό στη φάτσα.

Αν θέλεις, μου το πρότεινε
Που είσαι νοστιμούλης
Να έχει για πατέρα του
Εσένα ο μικρούλης.

Περίεργος τη ρώτησα
Είστε εσείς μητέρα
Και ποιόνε έχει ο μικρός
Για φυσικό πατέρα;

Μου το `πε λίγο πονηρά
Κλείνοντας το `να μάτι,
Γεράσιμε εσκέφτηκα
Κάνε λιγάκι... κράτει.

Μου είπε είν' ανύπαντρη
Όπως πολλές, μητέρα
Και αν ρωτάτε ο μικρός
Ποιόν έχει για πατέρα

-Και που τα βρίσκεις τα λεφτά
Μωρή για να τα ζήσεις;
Παπούτσια, ρούχα, φαγητά
Ζουρλή να τα ταΐσεις;

Πριν λίγα χρόνια γνώρισα
Έναν Ινδό στη πιάτσα,
Γι' αυτό και ο μικρούλης μου
Του έμοιασε στη φάτσα

-Είσαι μωρέ ηλίθιος
Και μάλλον βαρεμένος
Δεν ξέρεις η κυβέρνηση
Πληρώνει, επομένως

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Γιατί μωρέ να παντρευτώ
Να πάω να δουλέψω
Αφού μωρά που τα γεννώ
Μπορώ να τα βολέψω;

Εγώ θα είμαι στα παιδιά
Και μάνα και πατέρας
Γιατί να φάω τη ζωή
Δίπλα σε ένα τέρας;

Δεν βλέπεις που αλλάξανε
Τα ήθη και κανόνες
Εμείς πιο ξύπνιες από σας
Κάνουμε τις κονόμες.

Εσάς μονάχα θέλουμε
Να μας ευχαριστείτε
Και ύστερα σας στέλνουμε
Να πάτε να χαθείτε.

Για τα παιδιά που κάνουμε
Θα έρθει η ημέρα
Που άγαλμα θα στήσουμε
Στον άγνωστο πατέρα.

Για μας η οικογένεια
Έχει σχεδόν πεθάνει
Αφού η κοινωνία μας
Έτσι τα έχει κάνει...!!!

Σεπτέμβριος 2009

Ο ΤΡΕΛΟΣ

Στο δρόμο μου μια μέρα
Και από περιέργεια
Του λέω... καλημέρα

Με κοίταξε παράξενα...
-Που βλέπεις καλή μέρα;
Για άνοιξε τα μάτια σου
Και κοίτα πάρα πέρα.

-Τι να τ' ανοίξω δηλαδή
Μήπως κλειστά τα έχω;
-Για να μιλήσω σοβαρά
Με σένα δεν αντέχω!

Όλοι εσείς οι γνωστικοί
Είσαστε βαρεμένοι
Και δεν κοιτάτε τους τρελούς
Που ζουν ευτυχισμένοι;

-Τι να κοιτάξω σένανε
Που σ' είδα τις προάλλες
Να περπατάς ανάποδα
Και με φωνές μεγάλες!

-Κόντρα στο ρεύμα πήγαινα
Στο διάολο πως πάτε
Σε όλους σας το φώναζα
Που ίσια περπατάτε.

Όλοι εσείς που κάνετε
Ότι τα ξέρετ' όλα
Εις τα παιδιά σας σίγουρα
Έχετε ρίξει φόλα.

-Τι λες μωρέ θεότρελε

Που πας να με τρελάνεις
Μέσα στη τρέλα σου που ζεις
Τα λόγια σου τα χάνεις.

Ειρωνικά μου γέλασε...
-Για κοίτα κακομοίρη
Το περιβάλλον χάλασες
Που τα παιδιά σου φθείρει.

Μπροστά στη τηλεόραση
Είν' αποβλακωμένα
Και τρώνε όλο έτοιμα
Που είναι νοθευμένα.

-Κι' εσύ που είσαι ο τρελός
Πότε παιδιά θα κάνεις;
Όποια γυναίκα παντρευτείς
Θα την αποτρελάνεις.

-Να παντρευτώ δεν σκέφτομαι
Γιατί σα Ναπολέον
Όποια γυναίκα μου βρεθεί
Τη κάνω ότι θέλω.

Αφού τον κόσμο κυβερνώ
Και ζω ευτυχισμένος
Ενώ εσύ ο γνωστικός
Είσαι δυστυχισμένος.

Ζεις με το άγχος στη ζωή
Το χρήμα ν' αποκτήσεις
Με την ιδέα πάντοτε
Μια μέρα να πλουτίσεις.

Κάθε πρωί όταν ξυπνάς

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Με χίλιες δυο σκοτούρες
Δουλειά, γυναίκα και παιδιά
Σε πιάνουν τρεματούρες.

Με το κακό σου γείτονα
Βρίσκεσαι σε μπελάδες
Και σε εκμεταλλεύονται
Κυβέρνηση, παπάδες.

Στο δρόμο σου που περπατάς
Αν πέσεις σε λακούβα
Αντί αποζημίωση
Θα σε μαζέψ' η κλούβα.

Για κοίτα μένα το τρελό
Τι όμορφα περνάω!
Μέσα στη τρέλα του μυαλού
Συνέχεια γελάω.

Όλα για μένα ρόδινα
Άκουμε που σου λέω
Μόνο εσέ το δυστυχή
Όταν θυμάμαι κλαίω.

Μ' αυτά που μου `πε έμεινα
Κάπως συλλογισμένος
Ίσως τρελός αν ήμουνα
Να `μουν ευτυχισμένος...

Νοέμβριος 2009

ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Γεράσιμος και Άτζουλλος από μικρά παιδάκια
ήτανε φίλοι κολλητοί και τώρα φανταράκια

Πάλι μαζί βρεθήκανε κι` οι δυο τους στο στρατώνα
για της Ελλάδας τη τιμή που άρχισε αγώνα.

Να πολεμήσουν τον εχθρό που έβαλε σκοπό του
να κατακτήσει έδαφος που δεν είναι δικό του.

Μα πριν να πάνε στο στρατό το βάλανε στο νου τους
στον Άγιο Γεράσιμο προστάτη του νησιού τους

Μια προσευχή να κάνουνε οι δυο τους πλάι-πλάι
κανένα βόλι εχθρικό μη τύχει και τους φάει.

-Ω! Άγιε Γεράσιμε προστάτη Κεφαλλήνων,
παρακαλεί ο Άτζουλλος τη κεφαλή του κλίνων,

-Παρακαλώ τη Χάρη σου στο πόλεμο που πάω
τη σφαίρα κατακούτελα κάνε να μη τη φάω!

Το ίδιο κι` ο Γεράσιμος κι` αυτός μετά δακρύων
για τους εχθρούς παρακαλεί των βρωμερών κι` αθλίων.

-Να είναι πίσ` από βουνό στο στόχο τους μη μπαίνει
κι` από φελλό η σφαίρα τους να μη το πετυχαίνει.

Πήγαν λοιπόν στο πόλεμο κι` οι σφαίρες σα χαλάζι
αρχίσανε να πέφτουνε μόλις αυγή χαράζει.

Βαρούσανε και κανονιές άρματα και οβίδες
καλάσνικωφ, αυτόματα, όλμοι, χειροβομβίδες.

Γεράσιμος κι` ο Άτζουλλος μάχονταν σαν λιοντάρια
όπως του Λεωνίδα μας τρακόσα παλικάρια.

Για μια στιγμή ο Άτζουλλος ρωτάει αν γνωρίζει.
το φίλο του Γεράσιμο το αίμα πως μυρίζει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Κι' ο φίλος του, του απαντά:

-μυρίζει σαν το αίμα

αφού το ξέρεις τι ρωτάς βρε Άτζουλλε εμένα;

Πρόσεχε κακομοίρη μου εχθροί να μη σε δούνε
και άψυχο το πτώμα σου οι φίλοι σου το βρούνε.

Μα έλα που ο Άτζουλλος πάλι ξανά ρωτάει
δε μου `πες ρε Γεράσιμε το αίμα πως βρωμάει;

Τι να σου πω ρε Άτζουλλε αφού μυαλό δεν έχεις
μυρίζει όπως τα σ...τά όταν θα πας να χ...σεις.

Τι έπαθα ο καψερός!!! χτυπιέτ` απελπισμένος,
θα πρέπει ρε Γεράσιμε να είμαι λαβωμένος...!!!

Δεκέμβριος 2009

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΑΠΆΔΕΣ

Κάποτε συναντήθηκαν
τρεις παλαιοί παπάδες
και πιάσανε συζήτηση
τι κάνουν τους παράδες

Που συγκεντρώνουν Κυριακές
και ιεροτελεστίες,
βαφτίσια και μνημόσυνα
και ασφαλώς κηδείες.

Επίσης τα τρισάγια,
ευχέλαια και δίσκους
κεριά, λιβάνια ,κι` αγιασμούς
από ανθρώπους θρήσκους.

Ο ένας ήτανε παπάς
τ` Αγίου Διονυσίου
ο άλλος του Σπυρίδωνα
κι` ο τρίτος Γερασίμου.

Που είναι στα Επτάνησα
των νήσων οι προστάτες
και κάθε χρόνο στις γιορτές
τους κάνουνε παράτες.

Φιλοσοφούσαν κι` έλεγαν
πως είναι αμαρτία
το χρήμα που μαζεύουνε
να γίνεται αιτία

Ασύστολα πως κλέβουνε
να λένε στους παπάδες
αφού ρητή την εντολή
δώσανε Δεσποτάδες

Η μοιρασιά να γίνεται
κι` ο Άγιος να πάρει
το μερτικό του και λοιπά
να μούνε στο παγκάρι.

Ότι λεφτά θα μείνουνε
κανείς να μη πειράξει
και ο δεσπότης όταν ρθει
αυτός θα τα εισπράξει.

Το πώς γινόταν μοιρασιά
είναι μια ιστορία,
θα σας τη πω ρε φίλοι μου
κι` ας είναι αμαρτία.

Λοιπόν τους είπε ο παπάς
τ` Αγίου Διονυσίου
τραβάμε ίσια μια γραμμή
εντός του προαυλίου.

Πετάμε τότε τα λεφτά
όσο ψηλά μπορούμε
όσα θα πάν` αριστερά
στη τσέπη μας θα μούνε

Και τ` Αγίου εις τα δεξιά
να μη πολυλογούμε
και γίνεται η μοιρασιά
όσο καλά μπορούμε.

Ο άλλος του Σπυρίδωνα
λέει πως κάνουν κύκλο
κι` όσο μπορούμε πιο ψηλά
πετάμε μ` ένα σίκλο*.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Και βέβαια του Άγιου
πέφτουνε μες το κύκλο
και το δικό μας μερτικό
μαζεύουμε στο σίκλο.

Ο τρίτος λίγο πονηρός
λέει εμείς πετάμε
όλα τα χρήματα ψηλά
και το παρακαλάμε.

Ω!! Άγιε Γεράσιμε
για πιάσε τα δικά σου

και άσε τα υπόλοιπα
για τα φτωχά παιδιά σου.

Και όλοι συμφωνήσανε
ότι η τελευταία
ήτανε μέθοδος σωστή
κι` ακόμη πιο ωραία.

Αφού μπορεί ο Άγιος
όσα μπορεί να πάρει
και τ` άλλα ψάχνε να τα βρεις
τη νύχτα με φεγγάρι...!!!

Δεκέμβριος 2009

**κουβάς*

Ο ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΟΓΟ

Ζακυθινός καβάλησε
μια μέρα τ' άλογο του
περήφανος κι' αγέρωχος ,
για τον περίπατο του

Εφόραγε ημίψηλο
μιας κι' ήτανε δοτόρος**
και ρεδικότα άψογη
ωσάν λιμοκοντόρος

Καμαρωτός- καμαρωτός
όπως ο Δον Κιχώτης
αφ' υψηλού εκοίταζε
τη Ζάκυθος ιππότης.

Κι' εκεί που τον θαυμάζανε
κι' αυτός κοκορευόταν
το άλογο αφήνιασε
εκεί που πορευόταν.

Ο ντάβανος θα τσίμπησε
τ' αγριεμένο άτι
κι' αυτό το καβαλάρη του
για χρόνια που `χε άχτι

Έρθ' η στιγμή που γύρευε
εκδίκηση να πάρει
αφού συχνά του έλεγε
πως ήτανε μουλάρι.

Τώρα του λέει κερατά
όλα θα τα πληρώσεις
θα πάρω την εκδίκηση
στο ξύλο που `χεις δώσει.

Κι' ο Νιόνιος* τα χρειάστηκε
κάνει να το δαμάσει
μα κείνο τ' αφιλότιμο
έχει αφηνιάσει

Σηκώνεται στα πισινά
φουντώνει και τη χαιτή
κι' ο Νιόνιος απ' το φόβο του
επάνω του εχέστη.

Παρακαλεί τον Άγιο
τη Ζάκυθος προστάτη
να ηρεμήσει που μπορεί
τ' αγριεμένο άτι.

Λαμπάδα σαν το μπόι του
στη Χάρη του τού τάξει
μα δυστυχώς ο Άγιος
τέτοια δε χαμπαριάζει.

Ω!! Άγιε τση Ζάκυθος
θαυματουργέ Διονύση
κάνε το θαύμα σου λοιπόν
σε πέτρες μη με ρίξει.

Σε μέρος κακοτράχαλο
και σε κακοτοπία
μα να με ρίξει Άγιε
σε μαλακοτοπία.

Αλλά δεν εισακούστηκε
αυτή η προσευχή του
και τ' άλογο τον έριξε
για να `βγει η ψυχή του,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Πάνω σε πέτρες μυτερές
και σπάει τα πλευρά του
εκείνα που του άφησε
γερά η πεθερά του.

Κι' ο Νιόνιος μες το πόνο του
φωνάζει του αγίου
για τα κεριά που τ' άναβε
απ' του μικρού του βίου.

Για δες ορέ τι Άγιο
για χρόνια προσκυνάω
κοίτα πως με κατάντησε
και τώρα πως πονάω!

Παρακαλούσα ρίξε με
σε μαλακοτοπία
και κοίταξε που μ' έριξες
εις τη κακοτοπία.

Άλλο κερί στη χάρη σου
όρσε*** που θα σ' ανάψω
έτσι που τα κατάφερες
πήγα να τα τινάξω...!!!

Δεκέμβριος 2009

**Διονόσιος*
** *Γιατρός*
*** *Μούτζωμα*

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΑΚΗΣ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Μια ιστορία θα σας πω
που έγινε πριν χρόνια
Χειμώνας ήτανε θαρρῶ
πάντως δεν είχε χιόνια.

Γερασιμάκης λέγονταν
νομίζω Κοσπετώνης
δεν είμαι τόσο σίγουρος
κατ' άλλους ήταν Κλώνης.

Π' αγόρασε μια κουστουμιά
και με σκληρό κολάρο
το φόραγε και φάνταζε
άσπρος ὅπως το γλάρο.

Μια μέρα που επίσκεψη
πήγαινε με τα πόδια
ανοίξανε οι ουρανοί
κι' έβρεχε καλαπόδια.

Ήτανε γύρω ερημιά
ψυχή δεν εφαινόταν
κι' ο άτυχος Γεράσιμος
τη τύχη καταριόταν.

Που θα γινόταν μούσκεμα
παπί κατά που λένε
και θ' άρχιζαν τα μάτια του
με δάκρυα να κλαίνε.

Αφού η άσπρη κουστουμιά
θα του τσαλακωνόταν
και το σκληρό κολάρο του
θα του καταστρεφόταν.

Απελπισμένος έβλεπε
να πλησιάζ' η μπόρα
μονολογούσε κι' έλεγε
και τι θα κάνω τώρα!

Ξάφνου του ήρθε στο μυαλό
μια φαινή ιδέα,
εφόσον ήταν μόνος του
και δεν είχε παρέα.

Γυναίκες δεν υπήρχανε
ούτε και κοριτσάκια
ὅλα τα ρούχα έβγαλε
ακόμη και καλτσάκια.

Τα δίπλωσε και τα `βαλε
σε πέτρα από πάνω
κι' ολόγυμνος που ήτανε
και κάθισε επάνω.

Και τώρα πιά περήφανος
που έβγαλε το άχτι
βρέξε του λέει κερατά
βρέξε με το κανάτι.

Και ο καιρός ελύσσαξε
έριξε και χαλάζι
λες και το πετροβόλαγε
μα κάτω δε το βάζει.

Όταν τελείωσ' η βροχή
και η κακοκαιρία
γι' αυτόνε άρχισε ξανά
άλλη ταλαιπωρία.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Όταν εντύθηκε ξανά
και πάλι κορδωμένος
συνάντησε το διάολο
που ήτανε βρεμένος.

-Καλόστον το Γεράσιμο,
του είπ' απορημένος,
πως έτσι τα κατάφερες
και δεν είσαι βρεμένος;

-Είναι δικό μου μυστικό,
μωρέ καταραμένε
τσακίσου και στη κόλαση
να πας βλογοκαμμένε.

-Να ξέρεις πως ο διάλογος
είναι εδώ μπροστά σου
και πρέπει οπωσδήποτε
να πεις τα μυστικά σου;

-Γιατί μωρέ να σου τα πω
μην είσαι ξάδελφος μου;
τα μυστικά μου τα κρατώ
μόνο στον εαυτό μου.

-Αν δε μου πεις το μυστικό,
του λέει και αφρίζεις,
σε περιμέν' η κόλαση
αυτή που σου αξίζει.

Λόγο στο λόγο κόντεψαν
να έρθουνε στα χέρια
που ευτυχώς δεν είχανε
κι` οι δύο τους μαχαίρια.

Στο τέλος ο εξαποδώ
Ο άρχων της αβύσσου
Τη διαφορά τους πρότεινε
Με στοίχημα να λύσουν

Ο ένας να `μπει τ` αλλουνού
στο σβέρκο να καθίσει
κι` όσα τραγούδια ήξερε
να του τα τραγουδήσει.

Όποιος τα περισσότερα
τραγούδια τραγουδήσει
εκείνος και το στοίχημα
βεβαίως θα κερδίσει.

Εάν κερδίσ` ο διάλογος
το μυστικό θα μάθει
αν όμως ο Γεράσιμος
στη κόλαση δε θα `μπει.

Μπαίνει λοιπόν ο διάλογος
στο σβέρκο του καβάλα
κι` ο Κοσπετώνης αρχινά
αμέσως τη τρεχάλα.

Τραγούδαγε ο άθλιος
και τελειωμό δεν είχε
αφού ο τραγοπόδαρος
όλα της γης κατείχε.

Τραγούδια και τα σχετικά
στη γη που τραγουδάνε
κι` ο σβέρκος του Γεράσιμου
και πόδια του πονάνε.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μα κάποτε τελείωσε
και κάτω κατεβαίνει
και τώρα ο Γεράσιμος
στο σβέρκο τ' ανεβαίνει.

Και άρχισε να τραγουδά
αριέτες και καντάδες,
δημοτικά, ρεμπέτικα,
της Κρήτης μαντινάδες,

Με λαϊκά συνέχισε
και κάποιες μελωδίες
που στο Ληξούρι τραγουδούν
οι ντόπιες χορωδίες.

Τραγούδησε κι' ηρωικά
τραγούδια του σαράντα
ακόμη κι' εμβατήρια
απ' του στρατού τη μπάντα.

Με τρα-λα-λα συνέχισε
αφού δεν είχε άλλα
και έκανε το διάολο
να ξύσει την κεφαλα.

Όταν ο αχαΐρευτος
κατάλαβε το κόλπο
-κατέβα ρε Γεράσιμε
μη κάνεις άλλο κόπο.

Το κέρδισες το στοίχημα
και άλλο μη γκαρίζεις
κατέβ' από το σβέρκο μου
και μη με βασανίζεις.

-Για να κατέβω κερατά
όρκο βαρύ θα κάνεις
στον Άγιο Γεράσιμο
να πέσεις να πεθάνεις

Εάν σε κάποιον εντολή
δώσεις να με κρατήσει
εμένανε στη κόλαση
για να με ζυματίσει.

Κι' ορκίστηκε ο άθλιος
με την ουρά στα σκέλια
κι' ο Κοσπετώνης ευτυχής
ξεράθηκε στα γέλια.

Τι έγινε στη κόλαση
αν θέλετε να μάθετε
το δεύτερο βιβλίο μου
πρέπει να διαβάσετε.

Εξιstorώ λεπτομερώς
και ακριβώς που λένε
εις τη σελίδα φίλοι μου
την εβδομήντα πέντε...!!!

Δεκέμβριος 2009

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΑ

Ο Καπετάν Γεράσιμος των θαλασσών ο λύκος
χρόνια πολλά ταξιδευτής κι' ο παραγιός του Νίκος

Με το καϊκι σάλπαραν να πάνε για τη Πάτρα
το Μεσολόγγι, Κύθηρα κι' ύστερα Καλαμάτα

Το λάδι να πουλήσουνε και στάρι ν' αγοράσουν
αφού χειμώνας έρχεται και πρέπει να περάσουν.

Μα κάπου μεσοκάναλα αρχίζει λυσομοάνι
κι' αλλού τους πήγαιν' ο καιρός αντί για το λιμάνι.

Τα κύματα θεόρατα κτυπούσαν το καϊκι
κι' ο Καπετάν Γεράσιμος με κάποιο καρδιοχτύπι.

Τον Άγιο Νικόλαο των ναυτικών προστάτης
παρακαλεί με δάκρυα να `ρθει συμπαραστάτης.

Να γαληνέψ' η θάλασσα το κύμα να κοπάσει
κι' εκείνος εις τη Χάρη του λαμπάδα θα τ' ανάψει.

Παρέα με το παραγιό που έχει τ' όνομα του
θα κάνουνε μετάνοιες εις το εικόνισμα του.

Ξεκάлтσωτοι στην εκκλησιά και μέσα στα παπούτσια
αντί για σόλα θα `χουνε ρεβίθια στη πατούσα.

Κι' ο Άγιος τους άκουσε τη θάλασσα καλμάρει
όμως το τάμα έγραψε χαρτί και καλαμάρι.

Κι' ο Καπετάν Γεράσιμος δοξάζει τ' όνομα του
στο σπίτι του που γύρισε κοντά εις τα παιδιά του.

Την άλλη μέρα τ' Άγιου πηγαίνουνε το τάμα
ο Καπετάν Γεράσιμος κι' ο παραγιός αντάμα.

Βάλανε στα παπούτσια τους ρεβίθια και στραγάλια
κι' ο παραγιός περπάταγε μέσα σε μαύρα χάλια.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

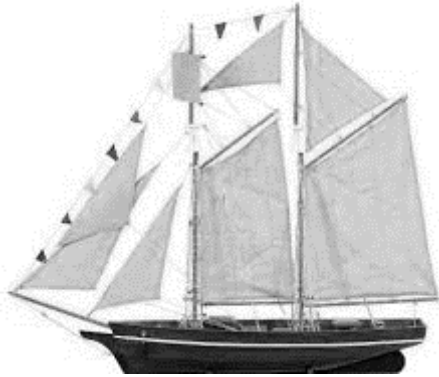
Ο Καπετάν Γεράσιμος σαν κύριος πηγαίνει
κι' ο παραγιός το ρώτησε σαν τι να του συμβαίνει!

Αφού κι οι δυο τους βάλανε ρεβίθια στα παπούτσια
κι' ενώ σ' αυτόν ματώσανε το πέλμα και πατούσα,

Αυτός ωραίος κι' άνετος πως έτσι περπατάει
και τη λαμπάδα που `ταξε στα ίσια τη κρατάει!

Και κείνος μάρκα μ' έκαψες από τα περασμένα...
-δεν τάξαμε του Άγιου να μην είναι βρασμένα...!!!

Δεκέμβριος 2009

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ

Είμαι εγώ ο γάιδαρος ο παρεξηγημένος
υπομονής το σύμβολο και πάντ` αδικημένος.

Κακό ποτέ δεν έκανα σε όλη τη ζωή μου
το μόνο πράμα που ζητώ μονάχα τη τροφή μου.

Βεβαίως παραδέχομαι πως είμαι πεισματάρης
αφού αλλιώς τα σκέφτομαι κι` αλλιώς ο γαϊδουριάρης.

Ήμουν της μάνας μου μικρός τότε κρυφό καμάρι,
κι` εσύ βρε άνθρωπε σαχλέ μου έβαλες σαμάρι.

Δεν φτάνει που για σένανε δουλεύω ο καημένος
στη πλάτη μου σε κουβαλώ κι` ας είμαι φορτωμένος.

Μα μου προσβάλεις τη τιμή και την υπόληψη μου,
το ήθος, την ευγένεια και τη καταγωγή μου.

Που τον εχθρό σου βλαστημάς κακούργο και καμπούρη
κι` υποτιμάς πανάθλιε που τότε λες γαϊδούρι.

Θα ήτανε καλύτερα και στη δική σου μούρη
μια μάσκα να της έβαζες να μοιάζεις με γαϊδούρι.

Όταν σε βλέπω σου γελώ κουνάω την ουρά μου
αλλά εσύ χρειάζεσαι μάλλον τα πισινά μου.

Σαν άντρας ερεθίζομαι κι` αρχίζω να γκαρίζω
μια γαϊδουρίτσα όταν δω και σ` αναθεματίζω.

Που τη μαγκούρα που κρατάς τη ρίχνεις στα πλευρά μου.
τον έρωτα δεν σκέφτεσαι που καίει τη καρδιά μου;

Γαϊδουρινή υπομονή είναι παροιμιώδης
κι` εσύ βρε κακοθάνατε σαν βασιλιάς Ηρώδης

Μου έχεις σπάσει τα πλευρά μωρέ π` ανάθεμα σε
μα λάβε το υπ` όψη σου και πάντα να θυμάσαι

Γεράσιμου Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Υπομονή έχει κι` αυτή κάπου τα όρια της
κι` όταν δε ν πάει πάρα `κει κλωτσά στα πισινά της.

Θα σου το πω βρε άνθρωπε κατάμουτρα στη μούρη
είσαι κακός κι` αγάριστος είσαι κι` εσύ γαϊδούρι...!!!

ΣΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟ

Πρώτη φορά που βρέθηκα
μονάχος μου στη πόλη
πιτσιρικάς που ήμουνα
στ' ωραίο τ' Αργοστόλι

Μια πλάκα που την έπαθα
ποτέ δεν τη ξεχνάω
π' ακόμα στα γεράματα
θυμάμαι και γελάω.

Θα σας τη πω στα γρήγορα
αυτή την ιστορία
πέρα για πέρ' αληθινή
να φύγ' η απορία.

Πήγα λοιπόν με φορτηγό
αντί λεωφορείο
στης πόλης το γυμνάσιο
που πήγαινα σχολείο.

Το μεσημέρι έπρεπε
να ικανοποιήσω
το άδειο το στομάχι μου
με κάτι να του ρίξω.

Ένας γνωστός μου ήξερα
πως είχε μαγειρείο
<<Πεφάνης>> με το όνομα
κοντά εις το σχολείο.

Μπήκα λοιπόν στο μαγαζί
και βλέπω δύο-δύο
που τρώγανε και πίνανε
σ' αυτό το μαγειρείο.

Τι να σας πω, ντρεπόμουνα
μονάχος να καθίσω
πήγα κι' εγώ και στρώθηκα
χωρίς να τον ρωτήσω

Σ' ένα τραπέζι μόνος του
που άγνωστος καθόταν
και το γκαρσόνι όρθιο
που τον περιποιόταν.

Εκάθισα σαν κύριος
και λέω στο γκαρσόνι
μία μερίδα φέρε μου
με σάλτσα μακαρόνι.

Μου έφερε το φαγητό
και τ' αλλουνού γιουβέτσι
και μια μερίδα με τυρί
μας έβαλε στη μέση.

Όμως εμέ φαινότανε
πολύ π' ανάθεμα με
μήπως, σκεφτόμουν, το τυρί
μαζί πρέπει να φάμε;

Εκεί λοιπόν που έτρωγα
καρφώνω το πιρούνι
μες το τυρί και τ' αλλουνού
του πέφτει στο πηγούνι,

Μέσ' απ' το στόμα το φαΐ,
με μάτια γουρλωμένα
με απορία και θυμό
εκοίταζε εμένα.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Όμως εγώ ατάραχος
συνέχιζα να τρώγω
και πάλι το πιρούνι μου
μες το τυρί καρφώνω.

Ο άλλος κατακόκκινος
με την αναίδεια μου
που το τυρί συνέχιζα
να ρίχνω στη κοιλιά μου.

Σταμάτησε το φαγητό
κοιτά απορημένος
πούθε από το διάολο
είναι αυτός φερμένος;

Όμως εγώ συνέχισα
τρίτη φορά καρφώνω
κι` αυτά που είδα σκέφτηκα
τόρα δε τη γλυτώνω.

Από θυμό και έξαλλος
φωνάζει το γκαρσόνι
-για ποιόνε είναι το τυρί
για με ή το κωθώνι;

-Για σένα είναι κύριε
του λέει σαστισμένος
-μ` αυτός το ρίχνει μέσα του
του λέει οργισμένος.

-Και το δικό μου το τυρί
που είναι; τον ρωτάω
-μα δεν μου το παράγγειλες,
κι` εγώ του απαντάω.

-Μάλλον χρειάζεσαι γιατρό
τ` αυτιά σου να κοιτάξεις
να ξεβουλώσεις και μετά
να ρθεις να κουβεντιάσεις.

Γυρνώντας προς τον άλλονε
του ζήτησα συγνώμη
που τώρα εκαλμάρισε
κι` έχει αλλάξει γνώμη.

-Είναι εντάξει νεαρέ
το γύρισε στη πλάκα
νομίζω πως θα σκέφτηκε
έχω μπροστά μου βλάκα...!!!

Ιανουάριος 2010

Η ΒΕΝΤΑΛΙΑ

Ήταν κατακαλόκαιρο
Και βρέθηκα μια μέρα
Στο Αργοστόλι για δουλειές
Και με το καλημέρα

Η ζέστη ανυπόφορη
Αρχίζει να βαράει
Εμένα κατακούτελα
Και να με τυραννάει.

Δεν άργησα στο πρόσωπο
Κι' από τη κεφαλή μου
Να τρέχει ο ιδρώτας μου
Στο δόλιο το κορμί μου

Έτσι λοιπόν που ήμουνα
Μέσα σ αυτά τα χάλια
Το πρόβλημα μου σκέφτηκα
Θα έλυνε βεντάλια.

Σ' ένα γνωστό περίπτερο
Που ήταν στη γωνία
Σταμάτησα κι' αγόρασα
Από το φίλο μία.

Ο φίλος μου περιπτεράς
Λέει ότι θα έχω
Μία ζωή εγγύηση
Εάν θα τη προσέχω.

Χαρούμενος τη πλήρωσα
Και λέω θα δροσίσω
Το ιδρωμένο μου κορμί
Και πάω να ανοίξω

Την όμορφη βεντάλια μου
κι' αρχίζω να κουνάω,
Στο πρόσωπο και στο κορμί
Αέρα για να κάνω.

Μα δυο φορές που έκανα
Αέρα προς τα πάνω
Μου σκίστηκε η άτιμη
Και τώρα τι να κάνω;

Γυρίζω στο περιπτερά
Του λέω είσαι ψεύτης
Με τις βεντάλιες που πουλάς
Τον κόσμο κοροϊδεύεις.

Είσαι πολύ ανόητος
Μου λέει και γελάει
Δεν διάβασες τις συμβουλές
Πως πρέπει να κρατάει

Ο άνθρωπος ακίνητη
Μπροστά του τη βεντάλια
Και το κεφάλι πέρα-δω
Να το κουνάς βρε χάλια...!!!

Ιανουάριος 2010

Η ΝΥΦΗ *

Μία κυρία άκουγα ζ' ένα γνωστό μου σπίτι
στη συντροφιά μας πού `λεγε πως πέρασε σα νύφη.

Ήτανε λέει όμορφη γλυκιά σαν το κουφέτο
αλλά βαρύ στου έρωτα τη πόρτα του λουκέτο,

Μανταλωμένη κράταγε και του γαμπρού τη φύση
του φουκαρά δεν άφηνε για να τήνε ανοίξει.

Αφού τη νύφη τρόμαζε της προκαλούσε ζάλη
έτσι όπως την έβλεπε που ήτανε μεγάλη.

Και ο ταλαίπωρος γαμπρός με κάποιο καρδιοχτύπι
να βλαστημάει άρχισε για τη κακιά του τύχη.

Που χρόνια το περίμενε με κέφι να γλεντήσει.
πρώτη βραδιά του γάμου του τον έρωτα να ζήσει

Αγάπη μου πρώτη βραδιά του γάμου μας να ζήσουμε
του έρωτα την είσοδο πρέπει να την ανοίξουμε.

Τ' άλλο πρωί σηκώνονται κι` οι δυο απ' τα χαράματα
κι` η νύφη μέσα σε λυγμούς σε δάκρυα και κλάματα

Του λέει στη μανούλα της πως θέλει να γυρίσει
αφού η φύση του γαμπρού είχε πολύ φοβίσει.

Της λέει γυναικούλα μου είμαστε παντρεμένοι,
μέσα στου γάμου τα δεσμά είμαστε πια δεμένοι.

Πήγε της έφερε γλυκά για να τη καλοπιάσει
το φόβο της σιγά-σιγά να τον καταλαγιάσει.

Μ' αυτά και άλλα πέρασαν περίπου δέκα μέρες,
με παρακάλια, με θυμούς με γλύκες και φοβέρες.

Ωσπου στο τέλος λύγισε όλα η νύφη δίνει
και ζαλισμένη έπεσε στου έρωτα καμίνι.

Με κάποιο φόβο στην αρχή μα όταν πήρε θάρρος
έκαν` η νύφη το γαμπρό αγριεμένο ταύρο.

Φουρτουνιασμένη θάλασσα πήρε το πάνω χέρι
και που βρισκόταν το γαμπρό έκανε να μη ξέρει

Συνεπαρμένη τώρα πια στο όνειρο που ζούσε
να μη ζημέρωνε ποτέ θερμά παρακαλούσε...!!!

Ιούνιος 2010

**όπως τα διηγήθηκε η ίδια μετά από χρόνια*

ΒΡΕ ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΤΗΣΑΜΕ

Τα χρόνια που περάσανε
Γρήγορα τα ρημάδια
Και στο ταλαίπωρο κορμί
Αφήσανε σημάδια

Σε μένα και στους φίλους μου
Γνωστούς και συγγενείς μου
Τότε π' ακόμα ζούσανε
Παππούδες και γονείς μου.

Με φίλους μου που παίζαμε
Απ' τα μικρά μας χρόνια
Τότε που τα φορούσαμε
Κοντά τα παντελόνια.

Σαράβαλα γινήκαμε
Στα πόδια και στη μέση
Κι' ο Σπύρος να στηρίζεται
Στο δρόμο να μη πέσει,

Ενώ μικροί επαίζαμε
Τη μακριά γαϊδούρα
Τώρα στο χέρι του κρατά
Τη κλασική μαγκούρα.

Ο Γιώργος με ακράτεια
Έχει φορέσει πάνες
Και στα νεφρά οι πόνοι του
Τον σφίγγουν σαν δαγκάνες

Κάποιοι τα δόντια χάσανε
Και βάλανε μασέλες
Κι' ο Νιόνιος με υπέρταση
Έχει στο σπίτι βδέλλες.

Του Μίμη του ταλαίπωρου
Να κάνει τα κακά του
Σακούλα του εβάλανε,
Του Θύμιου η καρδιά του

Έτσι καλά καθούμενα
Τον έπιασε μια μέρα
Και η ψυχή του κόντεψε
Να πάει στον αέρα.

Οι πιο πολλοί εβάλαμε
Γυαλιά για στραβωμάρα
Κι' ο Μάκης εκαμπούριασε
Που ήτανε κορμάρα.

Ο Μένιος πάσχει στα νεφρά,
Ψάχνει για κάποιο δότη
Κι ο φίλος ο Χαρίλαος,
Έχει βηματοδότη.

Ο Μπάμπης που στο στόμα του
Δεν είχε τι να βάλει,
Πιτσιρικάς που ήτανε,
Έγινε σα βουβάλι.

Ο ξάδερφος μου τι να πω,
Τα `χει μισοχαμένα
Αλλά το παίζει γκόμενος
Με τα μαλλιά βαμμένα.

Ο Νίκος ο τετράπαχος
Που ήταν σαν μπαλόνη
Ξερακιανός κατάντησε
Κι' έγινε σαν καδρόνη.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Για τη φαλάκρα τι να πω
Όλοι τη κουβαλάμε.
Μα κάποιои αγοράσανε
Περούκες και φοράνε.
~ ~
Χαπάκια για τη πίεση
Και τη χοληστερίνη
Νά `ναι καλά που ο γιατρός
Συνέχεια μας δίνει.
~ ~
Μα ήρθ` η ώρα να σας πω
Και για τις κοπελάρες
Στα νιάτα μας που παίζαμε
Κουμπάρους και κουμπάρες.
~ ~
Κι` άλλες πολλές που ήξερα
Απ` τα παλιά τα χρόνια
Μπεμπέκες όταν ήτανε
Και φόραγαν σοσόνια.
~ ~
Μετά που παντρευτήκανε
Και γίνανε κυράδες
Κάτι πατσές κατέβασαν
Που είναι για κιμάδες.
~ ~
Δεν θέλουν να πιστέψουνε
Πως είναι γερασμένες
Και τα μαλλιά τους βάφουνε
Οι κακομοιριασμένες.
~ ~
Η Μαριγώ που στο μυαλό
Μας έβαζε διαόλους
Σαν τη χοντρή του Θησαυρού
Πέταξε κάτι κώλους
~ ~
Και η Σοφούλα η ξανθή
Που ήταν γκομενάρα

Τα χρόνια την κατάντησαν
Σαν αγριαγκινάρα.
~ ~
Με την οστεοπόρωση
Έχει πολλά τραβήγματα
Η Λίτσα που στο διάβα της
Μας έκανε κουνήματα.
~ ~
Η Λίνα η πανέμορφη
Και η γαλανομάτα
Που άντρα όταν έβλεπε
Γινόταν σαν ντομάτα
~ ~
Την έπιασε το νευρικό
Γιατί γεροντοκόρη
Η κακομοίρα έμενε,
Πάντα χωρίς αγόρι.
~ ~
Και η Λενιώ που ήτανε
Καμάρι της παρέας
Να δείτε που κατάντησε
Σαν μπόγος από κρέας
~ ~
Η Καίτη στα γεράματα
Τό `ριξε στη θρησκεία,
Μα τα τρελά που έκανε
Έγραψαν ιστορία.
~ ~
Πως έγιν` η γυναίκα μου
Είναι το μυστικό μου
Μη με ρωτάτε το λοιπόν
Και βρω το διάολο μου.
~ ~
Τι άλλο θέλετε να πω
Φίλοι αγαπημένοι,
Αφού καλά γνωρίζετε
Εμείς οι παντρεμένοι,

Γεράσιμον Ι. Κλωνή Σατιρική Ανθολογία Α`

Λιγάκι υποφέρουμε
Μα είναι αναγκαίο.
Υπομονή να κάνουμε
Το είπα και το λέω.

Γι` αυτό απ` τη γυναίκα μου
Ότι και να τραβάω
Δεν θα τα μάθετε ποτέ
Γιατί την αγαπάω.

Όσο για με να μάθετε
Πως έχω καταντήσει
Στο τρίτο το βιβλίο μου
Σας έχω εξηγήσει...!!!

Οκτώβριος 2010

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

Κόκορας μες το κοτέτσι σαν σουλτάνος και πασάς
και μοναδικός μονάρχης των ορνίθων βασιλιάς.

Μεγαλόπρεπος κι` ωραίος με πολύχρωμα φτερά
με κορώνα στο κεφάλι και νταή κορμοστασιά.

Το χαρέμι καμαρώνει από κότες πλουμιστές
πρόθυμες που υπακούνε στις δικές του προσταγές.

Στο κοτέτσι αν θελήσει άλλος κόκορας να μπει
θα τινάξει τα φτερά του στρίβε μάγκα θα του πει.

Και αν τύχει θα παλέψει το χαρέμι να μη χάσει
κατά πάνω του ορμάει να τον ξεπουπουλιάσει

Κάθε μέρα την αυγούλα Θα τους δώσει προσταγή
κικιρίκου – κικιρίκου για να βγούνε στην αυλή.

Σαν λεβέντης και ιπότης το καθήκον του αρχίζει
σαν αρχίζει κάθε κότα πονηρά να κακαρίζει.

Υπερήφανος κι` ωραίος και με βήμα σταθερό
κάθε της επιθυμία εκπληρώνει στο λεφτό.

Έτσι όπως τότε βλέπω κάνω σκέψεις πονηρές
τόσες κότες ο μπαγάσας για σκεφτείτε διαφορές.

Έχουμε εμείς οι άντρες μία κότα και γκρινιάρα
και εκείνος να γλεντάει κάθε κότα αλανιάρα.

Έχει όμως και μπελάδες καταστάσεις φοβερές
όσες κότες στο κοτέτσι άλλες τόσες πεθερές.

Όμως είναι και το άλλο με πιλάφι ή κρασάτο
θα τον δούμε τον καημένο μία μέρα μες το πιάτο.

Μ' έλουσε κρύος ιδρώτας εις τη σκέψη μου αυτή
κάλλιο μία και γκρινιάρα παρά κόκορας γιαχνί!!!

ΤΙ ΤΡΑΒΑΕΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ

Ο πατέρας, ο λεβέντης του σπιτιού κουβαλητής
ο καλόκαρδος κι' ωραίος της μαμάς ο εραστής.

Πως τα προλαβαίνει όλα ο ταλαιπωρημένος
εις τα μέσα και στα έξω ο καταπιεσμένος.

Πριν να φέξει η αυγούλα του φωνάζει η μαμά.
έλα σήκω είναι ώρα, σήκω τεμπελοχανά.

Μεροκάματο να βγάλεις, έχεις στόματα να θρέψεις.
σήκω μη μου τεμπελιάζεις. άντε σήκω να δουλέψεις.

Βλέπω το `να σου το μάτι πονηρέ το μισανοίγεις.
μη μου κάνεις πως κοιμάσαι κι' ότι δήθεν ροχαλίζεις.

Τι να κάνει; Είναι βλέπεις της συμβίας προσταγή
πριν κι' αυτός το καταλάβει νάτος βγαίνει στην αυλή.

Ευτυχώς η πεθερά του που `ναι άγγελος σωστός
φαγητό του ετοιμάζει να μη μείνει νηστικός.

Και το βράδυ που γυρίζει βρε π' ο διάβολος να πάρει
όλοι τον υπολογίζουν σαν γαϊδούρι με σαμάρι.

Τα παιδιά του του ζητάνε να τους δώσει σοκολάτα
κι' η συμβία του φωνάζει φέρε μου καμιά πατάτα.

Να τις τηγανίσω μαύρε για να φας να καρδαμώσεις
το καθήκον σου να κάνεις στο κρεβάτι σαν ξαπλώσεις.

Και η πεθερά ρωτάει αν της έφερε αγγούρι
να το φάει που `ναι χήρα μήπως και της φέρει γούρι.

Τι τραβάει μέσα κι' έξω ο πολύπαθος μπαμπάς,
για να φέρει στα παιδιά του και βεβαίως της μαμάς,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Ρούχα, φαγητά, παπούτσια, να τους δώσει και λεφτά
να πληρώσουν το μπακάλη που τα θέλει μετρητά.

Ως κι' ο σκύλος του γαβγίζει για περίπατο να πάει
και κονσέρβες να του πάρει κάτι μαλακό να φάει.

Τι τραβάει, τον θαυμάζω, όπου δεν βαρυγκωμάει,
όσα ζόρια κι' αν τραβάει πάντα χαμογελάει!

Σεπτέμβριος 2011

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΔΕΝ

Κουρασμένα παλικάρια
Από τη Κεφαλονιά
Ξεκίνησαν να πάνε
Παίρνοντας και τη γριά

Μια τριήμερη στο ΕΔΕΝ
Εκδρομή για να ξεσκάσουν
Τις σκοτούρες, στενοχώριες
Έτσι λίγο να ξεχάσουν.

Μπήκαν στο λεωφορείο
Που το είχανε νοικιάσει
Κι' ο καθένας προσπαθούσε
Μια θεσούλα για να πιάσει.

Να `χει θέα και να βλέπει
Τα μοσχάρια και γελάδια
Που αμέριμνα βοσκούσαν
Εις τα πράσινα λιβάδια.

Εξεχάσανε τους πόνους
Στα ποδάρια και παΐδια
Και ορμίσαν σαν στη στάνη
Όπου μπαίνουνε τα γίδια.

Όταν όμως εκαθίσαν
Θυμηθήκανε τους πόνους
Που τρομάρα να τους έρθει
Τους βασάνιζαν για χρόνους.

Έχουν τη χοληστερίνη,
Πονοκέφαλο μεγάλο
Έχουν πίεση στο αίμα
Και καταραμένο κάλο.

Στο μικρό το δακτυλάκι
Που στενεύει το παπούτσι
Και μυαλό από το πόνο
Δεν έμεινε κουκούτσι.

Για το ζάχαρο που πάσχουν
Θέλει λίγο προσοχή
Και τους πόνους στα νεφρά τους
Μη τη πάθουν από κει.

Ευτυχώς που δε ξεχάσαν
Τα χαπάκια τους να πάρουν
Για τους πόνους τους που έχουν
Μη τυχόν και τα τεζάρουν

Πως στ' αλήθεια καταντήσαν
Γεροντάκια με κομμάρες
Πως περάσανε τα χρόνια
Που `ταν κάποτε κορμάρες.

Μα δεν πειράζει ρε παιδιά
Που πέρασαν τα χρόνια
Και τα μαλλιά μας πέσανε
Και άσπρισαν σαν χιόνια.

Άλλοι που δεν μπορέσανε
Τα χρόνια μας να φτάσουν
Αυτή τη πρόσκαιρη ζωή
Κι' εκείνοι να χορτάσουν.

Χαρείτε τώρα τη ζωή
Τα πόδια που κρατάνε.
Τα χρόνια που `χουμε μπροστά
Ελάχιστα μετράνε.

Γεράσιμου Ι.Κλωνή – Σατιρική Ανθολογία Α΄

Σε όλους σας ευχόμαστε
Καλά για να περάσετε
Κι` αν είπαμε και ψέματα
Παρακαλώ ξεχάσετε

Να `μαστε πάντοτε καλά
Και πάλι με υγεία
Να ξαναπάμε εκδρομή
Εις την Κεφαλληνία...!!!

Μάρτιος 2010

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΕΣ ΣΤΗ MILDURA

Κεφαλλονίτες σήμερα
Πάνε για τη Mildura
Σταφύλια να χορτάσουνε
Άσπρα και μαύρα μούρα.

Για λίγο να ξεσκάσουνε
Απ' τη ζωή στη πόλη,
Τριάντα τέσσερις μαζί
Ήτανε όλοι κι` όλοι.

Πήρανε τα χαπάκια τους
Που έχουν αϋπνία
Ν' αλλάξουν πήραν σώβρακα
Αλλά και τη συμβία.

Ήτανε στη παρέα μας
Πέντ' έξη ταξιτζήδες,
Εργάτες, μαγαζάτορες
Και πρώην μπογιατζήδες.

Ακόμη στη παρέα μας
Ήταν Γερασιμάδες
Ήτανε και Σπυρίδωνες
Αγρότες και σκαφτιάδες.

Ο φίλος ο Γεώργιος
Απ' τη Θεσσαλονίκη
Ηλίας από τη Θηνιά
Με το κοντό μανίκι.

Με όνειρα ξεκίνησαν
Καλά για να περάσουν
Γιατί τα χρόνια πέρασα
Κοντεύουν να γεράσουν.

Στο ποταμό το Murray
Θα πάνε για βαρκάδα
Ρομαντικό περίπατο
Αν έχει φεγγαράδα.

Στις φάρμες οπωσδήποτε
Θα πάνε για σταφύλια
Πού `νε γλυκά κι` ολόδροσα
Σαν της μικρής τα χείλια.

Θα βγούνε να γνωρίσουνε
Τη πόλη της Mildura
Και κάποιοι γέροι πονηροί
Να δουν καμιά... χαμούρα.

Αν είναι κάποιος από `σας
Ερωτοχτυπημένος
Ας κάτσει στο δωμάτιο
Που έχει πληρωμένο.

Τον έρωτα του να χαρεί
Σαν τότε πού `ταν νέος
Μη σπάσει το σαμάρι του
Τώρα που είναι γέρος.

Δεν έχω άλλα να σας πω
Φίλοι μου να γελάσετε;
Τους πόνους στα παιδιά σας
Για λίγο να ξεχάσετε.

Σας εύχομαι από καρδιάς
Και πάλι με υγεία
Η άλλη μας συνάντηση
Εις την Κεφαλληνία.

Η ΚΑΚΟΠΟΪΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ο φοβερός μισέλληνας
Ο Κίσινγκερ ο Χένρυ,
Είπε για να τον βάλουμε
Τον Έλληνα στο χέρι,

Πρέπει να τον χτυπήσουμε
Στην οικογένεια του,
Τη γλώσσα, τα πιστεύω του
Και τα ιδανικά του.

Να χάσει τη ταυτότητα
Και το προορισμό του,
Τις ρίζες, το πολιτισμό,
Παρόν και παρελθόν του.

Για να `ναι υποχείριο
Εις τα συμφέροντα μας,
Έτσι θα τότε φέρουμε
Στα μέτρα τα δικά μας.

Αφού αλλιώς δεν γίνεται
Και μάλιστα βιαίως,
Αυτά είπε ο άθλιος
Ο Γερμανό-Εβραίος.

Οι θεωρίες δυστυχώς
Του άσπονδου εχθρού μας
Εις το κεφάλι μπήκανε
Του αφελή λαού μας.

Δείτε την οικογένεια
Πως έχει κατακτήσει,
Όπως τη ξέραμε παλιά
Την έχουν καταργήσει.

Αν πούμε για ιδανικά
Ας μη τα μελετάμε,
Έτσι που καταστήσαμε
Δεν ξέρω που θα πάμε.

Κι` η γλώσσα μας δεινοπαθεί
Με τους νέο-βαρβάρους,
Αυτή που εκπολίτισε
Τόσους πολλούς βαρβάρους.

Ανοίγω τηλεόραση
Ελληνικά ν` ακούσω,
Κι` αυτά π` ακούω μού `ρχεται
Μία κλωτσιά να ριζώ.

Να σπάσ` η τηλεόραση
Με τα ελληνικά της
Ανάκατα που τα μιλούν
Εις τα προγράμματα της.

Κι` ενώ εμείς στη ξενιτιά
Πασχίζουμε για χρόνια,
Τη γλώσσα να διδάξουμε
Εις τα παιδιά κι` εγγόνια

Αυτοί οι ανεγκέφαλοι
Χωρίς ευαισθησία
Εις το βωμό του κέρδους τους
Τη κάνουνε θυσία.

Δεν το αντέχω ρε παιδιά
Και τούτη `δω την ώρα
Θα τους τα ριζώ άγρια

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Τώρα που πήρα φόρα.

Γιατί μωρέ ξενομανείς
Χαθήκανε οι λέξεις.
Τόσες χιλιάδες που `χουμε
Αν θέλεις να διαλέξεις.

Σε τίτλους στα προγράμματα
Ελληνικούς να δώσεις.
Τη γλώσσα των πατέρων σου
Γιατί να τη προδώσεις;

Γιατί σαν πιθηκίζοντες
Μιμείσθε ρε τους Άγγλους,
Αυτούς τη γλώσσα που μιλούν
Τη πήρανε απ` άλλους;

Τι θέλετε να δείξετε
Πως είστε Ευρωπαίοι;
Κατάμουτρα θα σας το πω:
Ρε είστε αρουραίοι!

Τη γλώσσα ροκανίζετε
Και τη κακοποιείτε.
Είσαστε ρε ανθέλληνες
Να πάτε να χαθείτε.

Η τρίχα μου σηκώνεται
Κάγκελο στο κεφάλι,

Όταν αντί ελληνικά
Μιλάτε παπαγάλοι

Τη πάμπτωχη την Αγγλική
Σ` Ελληνικά κανάλια
Ότι σαβούρα θα σκεφτούν
Τα άδεια σας κεφάλια.

Αν έμεινε στο αίμα σας
Απ` τους προγόνους κάτι
Να κάνετε σημαία σας
Τη γλώσσα του Σωκράτη!

Τη γλώσσα μας που πλούτισε
Τις γλώσσες του πλανήτη,
Σε Δύση σε Ανατολή
Και σ` όλα του τα μήκη.

Μη δίνετε δικαίωμα
Σε άσπονδους εχθρούς μας
Το τάφο να ανοίγουνε
Του ένδοξου λαού μας.

Φυλάξτε σαν τα μάτια σας
Τη γλώσσα των Θεών μας
Και μη τη θυσιάζεται
Προς τέρψη των εχθρών μας...!!!

Ιούνιος 2011

ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Μπήκα στο κέφι σήμερα
Στιχάκια για να γράψω
Του κόσμου τα παράδοξα
Να σας τα περιγράψω

Έτσι όπως τα γράφουμε
Εμείς οι λογοτέχνες
Σε στίχους και μονόπρακτα
Της γλώσσας καλλιτέχνες.

Κάποιοι λοιπόν θυμήθηκαν
Τα παιδικά τους χρόνια,
Τότε που ως τα γόνατα
Φορούσαν παντελόνια.

Που γκομενούλες έψαχναν
Να βρουν με το φανάρι
Μα μέχρι να τις ψήσουνε
Πηγαίνανε φαντάροι.

Αυτοί λοιπόν οι φίλοι μας
Με στρογγυλές κοιλίτσες
Που στο κεφάλι στρώσανε
Μπρος πίσω φαλακρίτσες

Σπονδές κάνουν στον έρωτα
Τους τρέχουνε τα σάλια
Π' όλα γιαούρτι γίνανε
Μα λείπουν τα κουτάλια.

Μιλούν για χάσμα γενεών
Πως έχουν με τους νέους,
Όμως κι αυτοί ξεχάσανε
Τι λέγανε για γέρους.

Αυτούς που κοροϊδεύανε
Εις τα τρελά τους χρόνια
Σαν γέροι που κατούραγαν
Συχνά τα παντελόνια.

Κάποιους παπάδες εξυμνούν
Εις τα ποιήματα τους,
Αλλά τους κογιονάρουνε
Με τα ανέκδοτα τους.

Πως κάποιες εξομολογούν
Κάτω από το ράσο
Κι' εκείνες για συγχώρεση
Ποτέ δεν πάνε... πάσο.

Μας λένε για πολιτικούς
Πως είν' απατεώνες,
Τι μπάκα τους κοιτάζουνε
Και κάνουνε κονόμες.

Κι' αυτούς που τους ψηφίσανε
Να μην τους ξαναδώσουν
Τη ψήφο σ' άλλες εκλογές
Το χέρι τους θα κόψουν.

Μ' απ' τη δική μου λογική
Και πείρα σας μιλάω
Τους ίδιους θα ψηφήσουνε
Και στοίχημα σας πάω.

Το πεθερό και πεθερά
Λένε πως αγαπάνε
Μα όλο και τους στέλνουνε
Στο διάολο να πάνε.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Το έτερο τους ήμισυ
Λένε πως το λατρεύουν.
Όμως μπροστά στο πειρασμό
Τι να σας πω.... χαζεύουν.

Νεόνυμφοι ορκίζονται
Σε όλη τη ζωή τους,
Πίστη και αφοσίωση
Μα μέσα στο βρακί τους,

Ο διάολος εφώλιασε
Για να τους βασανίζει,
Στην απιστία φίλοι μου
Το νου τους τριγυρίζει.

Κατηγορούνε χριστιανούς
Στην εκκλησιά που πάνε
Και με πολύ κατάνυξη
Εικόνες προσκυνάνε.

Μα έξω απ' την εκκλησιά
Καντήλια κατεβάζουν
Και με χριστοπανάγια
Το γείτονα το κράζουν.

Νηστείες κάνουν φοβερές
Λένε και το φωνάζουν
Όμως κρυφά τον άμπακα
Και κρέας κατεβάζουν.

Και κάποιοι πατριώτες μου
Έχουν μεγάλη πλάκα,
Έτσι που φίλο χαιρετούν:
Τι κάνεις μωρέ βλάκα;

Στην εκκλησία ψάλουνε
Τη μέρα βλαστημάνε,

Τους φίλους τους πειράζουνε
Το βράδυ τραγουδάνε.

Στην εκκλησιά που κάποτε
Πήγα να κοινωνήσω
Από τα γέλια φίλοι μου
Επήγα να ψοφήσω.

Δύο γριές γονάτισαν
Μπροστά στον ιερέα
Ν' ακούσουν Ευαγγέλιο
Μα πιάσανε κουβέντα.

Και οργισμένος ο παπάς
Το ευαγγέλιό του
Με δύναμη κατέβασε .
Επί των κεφαλών τους.

Τον ίδιο πάλι το παπά
Τον είδε μια γριούλα,
Να παίζει πόκις άγρια
Της ήρθε αναγούλα.

Παπά, του λέει η γριά,
Είσαι με τα καλά σου;
Και ο παπάς απάντησε:
<<Δεν παίζω τα δικά σου>>.

Να πούμε γι' αδελφότητες
Συλλόγους και τοιαύτα
Ο ένας βγάζει τ' αλλουνού
Τα δύο του τα μάτια.

Τον πρόεδρο εκλέγουνε
Για να τον βασανίζουν
Και της καρέκλας του κρυφά
Τα πόδια πριονίζουν.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Γι' αυτό κι' εγώ που πρόεδρος
Πριν χρόνια είχα κάνει
Του εαυτού μου ξέκοψα
Να μη το ξανακάνει.

Μα έλα που η άτιμη
Η δόξα μου αρέσει
Αφού με το μικρόφωνο
Είχα μεγάλη σχέση.

Κυρ πρόεδρε μου έλεγαν
Και με χειροκροτούσαν.
Μάλλον με κογιονάριζαν
Την ώρα που μιλούσα.

Και στη κατάλληλη στιγμή
Με ξανακάνουν πάλι
Και εις το τοίχο χτύπαγα
Με φόρα το κεφάλι.

Μα τώρα τ' αποφάσισα
Τελείωσε και τέρμα
Έστω και να μου βάλουνε
Τη κεφαλή σε κέρμα...!!!

Νοέμβριος 2011

ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΣΤΟ 'INTERNET

Πρωί-πρωί εξύπνησα,
Πολύ πολύ κεφάλτος,
Νεανικός, δυναμικός,
Φρέσκος, και αεράτος.

Στους φίλους μου στο internet
Στιχάκια να τους γράψω
Κι` αυτά που έχω στη καρδιά
Να τους τα περιγράψω.

Φίλοι μου ανεκτίμητοι
Πολλούς δεν σας γνωρίζω,
Μα με τα μάτια της ψυχής
Όλους σας αντικρίζω.

Μοιράζουμε προβλήματα
Και τις ανησυχίες,
Αυτά που μας ενώνουνε
Και τις διαφωνίες.

Θάλασσες μας χωρίζουνε,
Πολλές χιλιάδες μίλια,
Μα οι καρδιές μας μαρτυρούν
Όσα δε λεν τα χείλια.

Ο κόσμος έγινε χωριό,
Χωριό πολύ μεγάλο
Και φίλους έφερε κοντά
Τον έναν με τον άλλο.

Έτσι κι` εγώ κατάφερα
Φίλους πολλούς να κάνω
Τώρα στα τελευταία μου
Λίγο προτού πεθάνω.

Προτού βρεθώ ανάσκελα
Εις τα κυπαρισσάκια
Για να κοιτώ ανάποδα
Ρίζες και ραπανάκια.

Φίλους και φίλες έκανα
Ζουρλοκεφαλλονίτες,
Αμερικάνους, Αυστραλούς
Μα και κομπογιαννίτες

Κάποιοι το παίζουν σοβαροί
Και άλλοι λέν` αστεία
Κάποια το παίζει δεσποινίς
Ενώ είναι κυρία.

Κάποιος το παίζει ποιητής
Τρομάρα στα βρακιά του
Και άλλος που τη γκόμενα
Τη λέει ανιψιά του.

Έχουμε και θρησκόληπτους
Πω – πω τη συμφορά μου
Μ` αν ψάξουμε τι κάνουνε...
Βοήθα Παναγιά μου.

Και λογοτέχνες έχουμε
Στην όμορφη παρέα
Με κείμενα που γράφουνε
Πάρα πολύ ωραία.

Κι` εφημερίδες έχουμε
Αμάν τι ευτυχία!
Που γράφουνε και ψέματα
Σε κάθε ευκαιρία .

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Μα είναι κι` άλλοι τολμηροί
Που με φωτογραφίες
Τους καλογέρους κάνουνε
Να πάνε γι` αμαρτίες.

Πάντως εγώ προσεχτικός
Τέτοια ποτέ δεν κάνω.
Γιατί μου είπε η κυρά:
<<Ξέρεις τι θα σου κάνω>>. !!!

Γι` αυτό κι` εγώ στο internet
Φέρομαι σαν ιππότης
Κι` ας έχω τόσες ανιμιές
Σα να `μωνα Δεσπότης

Αν κάτι δε σας άρεσε
Μη με παρεξηγείτε
Απ` τη καρδιά μου φίλοι μου
Ποτέ σας δεν θα βγείτε...!!

Μάρτιος 2012

ΠΑΙΕ Ο ΠΑΛΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Πάει ο παλιός ο χρόνος
Στον αγύριστο παιδιά
Και του χωρισμού με κέφι
Να γιορτάσουμε τρελά.

Είχε `ρθει με υποσχέσεις
Με τραγούδια με χαρά,
Πως τις άδειες μας τις τσέπες
Θα γεμίσει με παρά.

Τώρα φεύγει μακριά μας,
Κουρελής και πατατζής,
Κακομοίρης, αγιογδύτης,
Κλεφταράς και παπατζής.

Ένα σωρό μνημόνια
Έφερε στη πατρίδα
Κι` από τους νέους στέρησε
Του μέλλοντος ελπίδα.

Ανήθικα αφεντικά
Αχόρταγοι κηφήνες
Έχουνε τους εργάτες τους
Απλήρωτους για μήνες.

Και δεν τους καίγεται καρφί
Αν έχουνε να φάνε
Το νοίκι να πληρώσουνε
Ή στο γιατρό να πάνε.

Δραματικά εμείωσε
Στους γέρους τις συντάξεις
Απελπισία σκόρπισε
Όπου και να κοιτάξεις.

Νοικοκυραίους άφησε
Στις τράπεζες με χρέη
Κι οι πιστωτές εβάλανε
Το σπίτι τους στο χέρι.

Και τώρα πλέον άστεγοι
Κοιμούνται στα παγκάκια
Με φίλους τους μοναδικούς
Τ` αδέσποτα σκυλάκια.

Κανείς δε φανταζότανε
Ο χρόνος πως θα φέρει
Και πάλι τα συσσίτια
Κι` αυτός που υποφέρει.

Να περιμένει στη γραμμή
Για ελεημοσύνη
Κι` από αξιοπρέπεια
Έχει σαφώς ξεμείνει.

Κι` Αυτοί που τους κατάντησαν
Να ζουν σ` αυτό το χάλι,
Χωρίς ντροπή οι άπληστοι
Και τσίπα στο κεφάλι.

Κυκλοφορούν προκλητικά
Το παίζουν πατριώτες,
Διεφθαρμένοι, άκαρδοι
Του όρκου τους προδότες.

Ο χρόνος που μας έφυγε
Τι το καλό αφήνει;
Που όλα τα παρέσυρε
Κι` ο πόνος έχει μείνει;

Γεράσιμον Ι.Κλωνή – Σατιρική Ανθολογία Α`

Ας πάει στον αγύριστο
Τέτοια μη ξαναδούμε
Και για τη νέα τη χρονιά
Όλοι να ευχηθούμε.

Όσα καλά εχάσαμε
Εις το παλιό το χρόνο
Που άφησε κληρονομιά
Να ζούμε με το πόνο

Ο νέος χρόνος που `φτασε
Να φέρει την ελπίδα
Ν` ανθίσει το χαμόγελο
Στη δόλια μας πατρίδα.

Κι` εμείς μ` αξιοπρέπεια
Στη ξενιτιά που ζούμε,
Και πάλι τη πατρίδα μας
Περήφανη να δούμε.,!!!

Δεκέμβριος 2011

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Φτάσανε οι απόκριες
Και κάνουνε χαρούλες
Γίδες, μοσχάρια και αρνιά
Γουρούνια, γαλοπούλες

Αυτή τη μίζερη ζωή
Τα ζώα τα καημένα
Έστω για λίγο να χαρούν
Κι' αυτά ευτυχισμένα.

Κι' εφόσον χαίρονται αυτά
Είπα κι' εγώ μαζί τους
Θα μοιραστούμε τις χαρές
Αν πάρω τη μορφή τους.

Αφού εις τις απόκριες
Όλοι φοράνε μάσκες
Για να γλεντούν ελεύθερα
Κι' ας φαίνονται σα βλάκες.

Πήγα λοιπόν και ντύθηκα
Να μοιάζω με αρκούδα
Μ' αμέσως το μετάνιωσα
Πού έμοιαζα με Βούδα.

Λέω ν' αλλάξω τη μορφή
Να μοιάζω με το βόδι
Μα πάλι δε μου πήγαινε.
Γιατί δε είχα μπόι.

Εις το κεφάλι κέρατα
Βάζω από κριάρι
Αλλά φαινόμουν κερατάς
Π' ο διάβολος να πάρει.

Θυμήθηκα τον υπουργό
Που μοιάζει με γουρούνι
Μα πάλι δεν μου πήγαινε
Γιατί δεν είχα μούρη.

Από αρνάκι σκέφτηκα
Μία προβιά μου πάει
Μα κάποιος λύκος αν με δει
Μπορεί και να με φάει.

Απ' το μυαλό μου πέρασε
Σκυλάκι που γαυγίζει
Αλλά το ξανασκέφτηκα
Και ποιος θα με ταΐζει;

Σαν Βενιζέλος αν ντυθώ
Είναι μια κάποια λύση
Τον αφαλό φοβήθηκα
Στο ξύλο μη μου λύσει

Κάποιος που είναι άνεργος
Δεν έχει για να φάει
Και λέω άστονε κι' αυτόν
Ούτε κι' αυτός μου πάει.

Σκέφτηκα, ξανασκέφτηκα
Πολύ απελπισμένος,
Γιατί εδώ θα έπρεπε
Να ρθω μασκαρεμένος.

Τι νά `κανα! τι νά `κανα!
Μου ήρθε η ιδέα.
Όπως με βλέπετε να ρθω
Να κάνουμε παρέα.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Και τα ζωάκια άφησα
Να βόσκουν στο λιβάδι
Αφού σαν ζώον και εγώ
Που ζω σ` ένα κοπάδι.

Που ο φτωχός κι` αδύνατος
Πάντοτε την πληρώνει
Του ισχυρού το δίκαιο
Πάντα τον καπελώνει.

Μα δε βαριέστε ρε παιδιά
Ας φάμε και ας πιούμε
Αφού το ξέρουμ` όλοι μας
Μία φορά πως ζούμε.

Γλεντήστε και χορέψετε
Τα πόδια κι` ας πονούνε
Δεν ξέρουμε αν αύριο
Ποιοι από μας θα ζούνε;

Φεβρουάριος 2012

ΝΗΣΤΕΙΑ

Τα ψέματα τελειώσανε
Και η κρεοφαγία
Κι' αρχίζει η περίοδος
Με αυστηρή νηστεία.

Να πορευτούμε καθαροί
Στις εορτές του Πάσχα
Φορώντας υποκριτικά
Του Φαρισαίου μάσκα.

Τετάρτες και Παρασκευές
Μεγάλη αμαρτία,
Αν φάμε λάδι και ψωμί
Θά 'χουμε τιμωρία.

Τις άλλες μέρες φυσικά
Θα πρέπει να μη τρώμε,
Κρέας, τυριά και ψαρικά
Παρά να δεηθώμεν,

Για του Χριστού το έλεος
Στη κόλαση μη πάμε.
Αφού αυτά που είπαμε
Δεν πρέπει να τα φάμε.

Όμως μ' αυτά που θα σας πω
Μη με παρεξηγείτε,
Να τα φιλοσοφήσετε
Και λογικά σκεφτείτε.

Φίλοι μου που νηστεύετε
Να σώστε τη ψυχή σας
Είστε στο δρόμο του θεού
Σε όλη τη ζωή σας;

Το λέτε γύρω σας παντού
Νηστεία πως κρατείτε
Μα του Χριστού την εντολή
Σαφώς δε την τηρείτε.

Που λέει ότι κάνετε,
Ούτ' η αριστερά σου
Να μη γνωρίζει άνθρωπε.
Τι κάνει η δεξιά σου.

Το λες εις τη γειτόνισσα
Το λες και το φωνάζεις
Όμως κρυφά σαν Πάγκαλος
Τα πάντα χλαπουτιάζεις.

Λες ότι είσαι χριστιανός
Κι' ότι νηστεία κάνεις,
Αλλά αλίμονο σ' αυτόν
Στη γλώσσα σου που πιάνεις.

Αν τα παιδιά της Αφρικής
Τα υποσιτισμένα
Θα φάνε γάλα και τυρί
Θα είναι κολασμένα;

Φαΐ που σου περίσσεψε
Δίνεις στα φτωχαδάκια;
Ή μου ταΐζεις με αυτά
Στο σπίτι τα σκυλάκια;

Πρόσφερες τη βοήθεια σου
Σε άπορους, σε γέροντες,
Σε άρρωστους, ναρκομανείς
Και εγκαταλειμμένους;

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Όλα αυτά βρε φίλοι μου
Που είπα πάρα πάνω
Λέω την αμαρτία μου
Συνήθως δεν τα κάνω.

Όμως δεν βγαίνω για να πω
Και να σταυροκοπιέμαι
Πως είμαι βέρος χριστιανός
Και να το φχαριστιέμαι.

Φτωχός, μικρός που ήμουν
Σε διαρκή νηστεία,
Να φάω όπως λέγανε
Ήτανε αμαρτία.

Μία γριά μου φώναξε
Ο διάολος να πάρει
Απ' τη κοιλιά μου μέσαθε
Το γάλα πού `χα φάει

Και ερωτώ σας φίλοι μου
Ποιος είχε αμαρτία;
Εγώ που γάλα έφαγα
Ή μήπως η κυρία;

Που έσταξε η γλώσσα της
Πικρόχολο φαρμάκι,
Για μένα το αδύνατο
Και το φτωχό παιδάκι;

Δυο πράγματα που μίσησα:
Είν' η αχαριστία,
Που χέρι-χέρι περπατεί
Με την υποκρισία.

Αν κάποιους στενοχώρησα
Που έχουν άλλη γνώμη,
Σ' αυτούς με ταπεινότητα
Ζητάω τη συγνώμη...!!!

Μάρτιος 2012

ΝΑ ΠΑΣ ΣΤΟ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟ

APP.. Γιατρέ μου είμαι άρρωστος νομίζω θα πεθάνω
είμαι στα τελευταία μου.

-Τι θέλεις να σου κάνω;

- Μα να μου δώσεις φάρμακα κανένα σιροπάκι.
κι` αν με γλυτώσεις σίγουρα θα έχεις φακελάκι.

-Για πες μου τα συμπτώματα διάγνωση να κάνω.

-Τι να σου πω συνέχεια επάνω μου τα κάνω.

Κοιμάμαι σαν παλιόσκυλο και πίνω σα το βόδι,
πεισμώνω σα το γάιδαρο και μου πονά το πόδι.

Τρώγω το καταπέτασμα σαν ζώο στο λιβάδι,
απ` το πρωί σαν σηκωθώ μέχρις αργά το βράδυ.

Μα έχω κι` άλλο πρόβλημα γιατρέ που καθαρίζω

-αν πεις πως είσαι κόκορας φίλε σε μακαρίζω

-Νομίζω είμαι κόκορας και κυνηγώ μια κότα.
γιατί σε βλέπω φίλε μου γρήγορα να τη κάνεις.

-Είμαι γιατρέ μου σοβαρά; έχω ζωή ακόμα;

-Εάν δε κάνεις σύντομα θα πέσεις και σε κόμα.

-Μωρέ γιατρό που πέτυχα να μη τότε βασκάνω.
αντί να δώσει φάρμακα μου λέει θα πεθάνω.

Εγώ που είμαι δυνατός σα τίγρης και λιοντάρι
σαν γάτα είμ` εφτάψυχος π` ο διάολος να πάρει.

Παμπόνηρος σαν αλεπού στο γήπεδο σα γαύρος
ελάφι εις το τρέξιμο και στο κρεβάτι ταύρος...!!!

ΤΟ ΑΝΕΜΟΛΟΓΙΟ

Θυμάμαι που πιτσιρικάς
Τους γέρους που μιλούσαν
Και δίνανε ονόματα
Σ' ανέμους που φυσούσαν.

Πουνέντες ήταν Δυτικός
Δεξιά του Μαϊστράλι
Κι' ανάμεσα τους φυσικά
Πουνεντο-Μαϊστράλι.

Λιγάκι προς τα νότια
Είναι Πουνεντο-Γάρμπης
Γαρμπής νοτιοδυτικά
Πιο κάτω Οστρο-Γάρμπης.

Όταν φυσάει Όστρια
Φυσάει απ' το νότο
Και ανατολικότερα
Λέγαν Οστρο-Σιρόκο.

Νοτιοανατολικά
Φυσάει ο Σιρόκος
Κι' ανατολικότερα
Ο Λεβαντο-Σιρόκος

Όταν φυσά ανατολή
Λέγαν φυσά Λεβάντες
Και λίγο βορειότερα
Φυσά Γραιο-Λεβάντες

Όταν φυσάει ο βοριάς
Τον λέγαν Τραμουντάνα
Λιγάκι προς ανατολάς
Η Γραιο-Τραμουντάνα.

Εάν φυσά αριστερά
Από τη Τραμουντάνα
Θυμάμαι που τον λέγανε
Μαϊστρο –Τραμουντάνα.

Βρε πως το Γραίγο ξέχασα
Π' ο διάβολος να πάρει
Βορειοανατολικά
Σαν δαίμονας φυσάει.

Μα έχουν κι' άλλο όνομα
Σαφώς απ' τους Αρχαίους
Που όμως ξεχαστήκανε
Σήμερα απ' τους νέους.

Βορρά αποκαλούσανε
Φίλοι την Τραμουντάνα
Μεσοβορρά εις τα δεξιά
Τη Γραιο-Τραμουντάνα.

Το Γραίγο τον βαφτίσανε
Κι' ήταν γνωστός σαν Μέσης
Και το Σιρόκο λέγανε
Εύρος που θα τους βρέξει.

Για το Λεβάντε λέγανε
Φυσάει Αηλιώτης
Γραίγο Λεβάντες σαν φυσά
Λέγαν Μεσαηλιώτης.

Όταν φυσούσ' ανάμεσα
Εύρο και Αηλιώτη
Ευκόλως εννοούμενο
Σαν Ευρο-Αηλιώτης

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α'

Για Όστρια ελέγαν Τώρα φυσάει Νότος
Και την Οστρο-Σοροκάδα Φυσάει Ευρονότος.

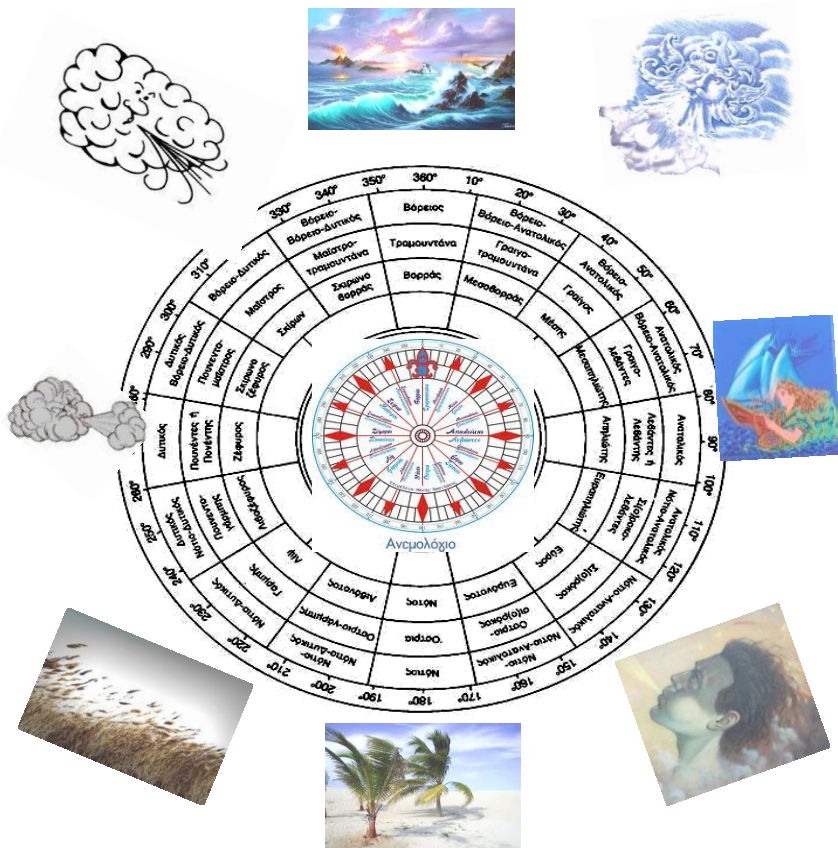

Λίβας λεγόταν ο Γαρμπής Κι' αντί για Οστρο-Γάρμπη
Λιβόντοτος πολύ ζεστός Που τα σπαρτά θα κάψει.

Λίγο δεξιά απ' το Γαρμπή Φυσά Λιβοζέφυρος
Κι' ευθεία από Δυτικά Ο γνωστός μας Ζέφυρος.

Δεξιά από το Ζέφυρο Ο Σκιρωνοζέφυρος
Σκίρων βορειοδυτικός Σκιρωβορράς στο τέλος

ΤΟ ΠΙΣΤΟ ΜΟΥ ΤΟ ΣΚΥΛΙ

Ο καλύτερος μου φίλος
Είναι έξω στην αυλή.
Άγρυπνος φρουρός για μένα
Το πιστό μου το σκυλί.

Τέτοιο φίλο στους ανθρώπους
Είναι δύσκολο να βρω
Κι' αν νομίζω πως τον βρήκα
Ίσως και να προδοθώ.

Μέρα νύχτα στο πλευρό μου
Είναι φύλακας πιστός,
Θυσιάζει τη ζωή του
Είναι άγγελος σωστός.

Στην αυλή μου όταν βγαίνω
Θα κουνήσει τη ουρά,
Τρέχει γρήγορα κοντά μου
Με τρελή-τρελή χαρά.

Μεσ τα μάτια με κοιτάζει
Το πιστό μου το σκυλί

Και τη σκέψη μου διαβάζει
Σα να θέλει να μου πει:

Σε ευγνωμονώ για όλα
Για φροντίδα, συντροφιά
Και για χάρη σου αφέντη
Πέφτω μέσα στη φωτιά.

Όταν κάποιος πλησιάσει
Εις τη πόρτα μου να μπει,
Θ' αγριέψει το σκυλί μου,
Στρίβε μάγκα θα του πει.

Μ' αν ακούσει τη φωνή μου
Και του δώσω προσταγή,
Βάζει την ουρά στα σκέλια
Και τ' αυτιά του ως τη γη.

Το λατρεύω το σκυλί μου
Είναι δώρο του Θεού,
Άγρυπνος φρουρός και φίλος
Μέρα νύχτα του σπιτιού...!!!

Ιούλιος 2012

Η ΓΑΤΟΥΛΑ

Η χαδιάρα η γατούλα
Μεσ το σπίτι τριγυρνά
Κι` όλο ένα νιαουρίζει
Όταν χάδια μου ζητά.

Παιγνιδιάρα και τσαχπίνα
Σηκωμένη την ουρά
Μεσ` τα μάτια με κοιτάζει
Για να βρει λίγη χαρά..

Τι χαριτωμένο πλάσμα
Είν` η γάτα μου παιδιά
Με την άσπρη της τη γούνα.
Τα μουστάκια και ουρά.

Της αρέσει το ραχάτι,
Αχ τι γάτα είν` αυτή!
Δεν θα χάσει ευκαιρία
Πάνω μου για να τριφτεί.

Της αρέσουν τα παιγνίδια,
Καραούλι, το κρυφτό,
Στα γατάκια της τον πάει
Όταν πιάνει ποντικό.

Τι του κάνουν του μαγκούφη
Δεν μπορώ να σας το πω.
Τον ζαλίζουν το παιδεύουν
Είναι κάτι το φριχτό.

Έτσι που το παιδεύουνε
Τη γυναίκα μου θυμίζει
Σα τη γάτα που τον άντρα
Διαρκώς τον βασανίζει.

Τη γυναίκα που σαν γάτα
Έχει νύχια σουβλερά
Και τον άντρα γρατσουνάει
Το φτωχό, το φουκαρά.

Έτσι ήταν κι` η δική μου!
Σα τη γάτα βρε παιδιά,
Που επάνω μου τριβόταν
Και μου έδινε φιλιά.

Τώρα γέρο και ξεκούτη
Μου φωνάζει συνεχώς,
Τα χαπάκια μη ξεχάσεις
Να προσέχεις και τι τρως.

Με γκρινιάζει με παιδεύει
Μα εγώ την αγαπώ.
Δεν μου δίνει ευκαιρία
Ούτε καν να της το πω.

Αχ γυναίκα ένα χάδι
Σαν τη γάτα σου ζητώ,
Δώστο μου και μη γκρινιάξεις
Αφού τόσο σ` αγαπώ...!!!

Ιούλιος 2012

ΣΑΝ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΜΕ ΤΗ ΓΑΤΑ

Σας είπα για το σκύλο μου σας είπα για τη γάτα
μα όταν θα συναντηθούν δεν είπα τα μαντάτα.

Ο σκύλος μου τη γάτα μου όταν τη συναντήσει
αγριεμένος τη κοιτά και θα τήνε γαυγίσει.

Θα τρέξει καταπάνω της για να τήνε ξεσκίσει
της δείχνει και τα δόντια του για να την απειλήσει.

Κι` η γάτα μου τα νύχια της κι` εκείνη θα του δείξει
πως είναι έτοιμη κι` αυτή αμέσως να χιμήξει.

Με φουντωμένη την ουρά τις τρίχες σηκωμένες...
αν σου βαστάει όρμησε να μάθεις πως με λένε.

Κι` ο σκύλος στην επίθεση περνάει όπως πάντα
κι` ένα χαστούκι δέχεται αμέσως απ` τη γάτα.

Λιγάκι οπισθοχωρεί τα δόντια πάλι δείχνει
κι` η γάτα δυο απανωτά χαστούκια του τα ρίχνει.

Μα λέει τόπο στην οργή πως πρέπει για να δώσει
και σ` ένα δέντρο `κει κοντά τρέχει να σκαρφαλώσει.

Κι` ο σκύλος που ξοπίσω της τρέχει να τη προφτάσει
μα μέχρι να καλοσκεφτεί η γάτα τόχει σκάσει.

Πολλές φορές προσπάθησα να συμφιλιωθούνε
όμως εκείνοι θέλουνε στην έχθρα τους να ζούνε.

Σ` αυτή την έχθρα πού `γινε στη Γη παροιμιώδης
που άνθρωπος τον άνθρωπο τον σφάζει σαν Ηρώδης...!!!

ΠΑΧΥΝΑ

Γεράσιμε μου πάχυνες
Φωνάζει η κυρά μου.
Δεν είσαι πλέον όπως πριν
Στα μέτρα τα δικά μου.

Κοίταξε τη κοιλάρα σου,
Το σβέρκο, τα προγούλια.
Πρέπει να κάνεις δίαιτα
Να τρως μόνο μαρούλια.

Τα κρέατα και λιπαρά
Κάνουν ζημιά μεγάλη,
Πατάτες και ζυμαρικά
Σου προκαλούνε ζάλη.

Σηκώνουνε το ζάχαρο,
Τη πίεση στο αίμα,
Θα πιάσει ξύγκι η καρδιά
Και ο λαιμός σου φλέμα.

Θα σου πονούν τα πόδια σου,
Θα πάθεις και φλεβίτη,
Θα πάθεις εγκεφαλικό,
Θα σου βουλών` η μύτη.

Μπορεί εκεί που κάθεσαι
Να σ` εύρει κι` η καρδιά σου
Και θα τ` αφήσεις ορφανά
Εγγόνια και παιδιά σου.

Γιατί δεν ξέρεις μάτια μου
Πως η χοληστερίνη,
Χτυπάει πάντα στη καρδιά
Και τέζα σε αφήνει.

Και τα γαλακτομπούρεκα
Που τρως σαν λιμασμένος,
Τις πάστες και τα παγωτά
Σαν σκύλος πεινασμένος!

Να σταματήσεις πάραυτα
Ευθύς και παραχρήμα
Να μη βρεθείς ανάσκελα
Βαθιά μέσα στο μνήμα.

Και τόση μύτρα άντρα μου
Που πίνεις σαν γαϊδούρι,
Πρέπει να μάθεις πως ποτέ
Δε θα σου φέρει γούρι.

Θ` απλώσει περισσότερο
Άντρα μου η κοιλιά σου
Και με καθρέφτη θα κοιτάς
Μάκη τα... πράματα σου.

Με κοντοβράκι αύριο
Το τρέξιμο ν` αρχίσεις
Σου είναι απαραίτητο
Πρέπει ν` αδυνατίσεις.

Για να μπορέσω όπως πριν
Να κάνω τη δουλειά μου,
Μη σπάσουνε τα νεύρα μου
Χάσω τα λογικά μου.

Αυτά μου λέει η κυρά
Μα έχω απορία
Κάτι μου κρύβει σίγουρα
Αυτή η ιστορία.

Γεράσιμον Ι.Κλωνή – Σατιρική Ανθολογία Α`

Μπορώ με μαρουλόφυλλο
Να ζω και με νηστεία;
Ή μήπως έχει σχέδιο
Να πάθω ασιτία.

Και να με στείλ` αδιάβαστο
Στο σκοτεινό τον Άδη,
Να μη ξυπνήσω το πρωί
Σαν κοιμηθώ το βράδυ;

Και παραβώ τον όρκο μου
Χορτάτος πως θα πάω,
Που νηστικός γεννήθηκα
Δεν είχα τι να φάω...!!!!

Αύγουστος 2012

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

Όπως μου λένε μέθυσα
Αγαπητοί μου φίλοι
Κι` ότι με κοροϊδεύανε
Ακόμα και οι σκύλοι.

Λένε με φίλους βρέθηκα
Σε κάποιο ταβερνάκι
Κι` εκεί τα κουτσοπίναμε
Κρασί με μεζεδάκι.

Τα κέρνα μας αρχίσαμε
Ποτήρι στο ποτήρι,
Με χταποδάκι με τυρί
Και τέλος ξεροσφύρι.

Στο τέλος καταφέραμε
Και γίναμε σταφίδα,
Το κέφι μας το πλήρωσε
Μια κακομοίρα γίδα.

Τη τρώγαμε κι` αρχίσαμε
Όλοι να τραγουδάμε
Κι ο ένας με τον άλλονε
Μετά να βλαστημάμε.

Τη τύχη μας την άτιμη
Γυναίκα και λαμόγια
Και τη κακούργα πεθερά
Ό, που της βάζει λόγια.

Μετά ο κόσμος άρχισε
Γύρω μου να γυρίζει
Θολώσανε τα μάτια μου
Κι ο κόσμος να με βρίζει.

Α!! να χαθείς μεκρούλιακα
Παλιόγερε ξεκούτη.
Όμως εγώ απάντησα
Στη προσβολή ετούτη.

Τι γίνεται βωρέ παιδιά
Και είστε μαζεμένοι;
Γελάτε χαχανίζετε
Σα νά `στε μεθυσμένοι;

Άντε στο διάλο φύγετε
Από μπροστάθενε μου
Που όλοι μαζευτήκετε
Μπροστά στο καναπέ μου.

Με τις κλωτσιές με πέταξαν
Από το ταβερνάκι
Κι` αμέσως με πλησίασε
Ένα μικρό σκυλάκι.

Που την ουρά του κούναγε
Άρχισε να γαυγίζει.
Μάλλον το κακοθάνατο
Άρχισε να με βρίζει;

Γύρω μου στριφογύριζαν
Χρωματιστά αστράκια
Και οι κολόνες άρχισαν
Να κάνουν τσαλιμάκια.

Τα πόδια μπερδευόντουσαν
Κι` εκείνες εκουνιόταν
Να στηριχτώ επάνω τους
Καμία δεν καθόταν.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Σε μια λακκούβα έπεσα
Απ' το πολύ μεθύσι
Το δήμαρχο βλαστήμησα
Που δεν την είχε κλείσει.

Τη πόρτα εις το σπίτι μου
Τη βρήκα κλειδωμένη
Μα το κλειδί στις κλειδαριάς
Τη τρύπα της δεν μπαίνει.

Η πόρτα μόνη άνοιξε
Κι' είχα χαρά μεγάλη
Μα να που το γουδόχερο
Μου ήρθε στο κεφάλι.

Η πεθερά μου ήτανε;
Μπα! Μάλλον η συμβία
Εκείνη που παντρεύτηκα
Και έκανα κυρία.

Αντί να πει ευχαριστώ
Φιλάκι να μου δώσει
Έτσι καλά καθούμενα
Θέλει να με τελειώσει...!!!!

Αύγουστος 2012

ΠΑΙΔΙΑ, ΑΝΙΨΙΑ ΚΙ` ΕΓΓΟΝΙΑ

Ο πατέρας μου ο Γιάννης
Και η μάνα μου Μαρία
Έντεκα παιδιά γεννήσαν
Μα πεθάνανε τα τρία.

Κι οι οκτώ που μεγαλώσαν
Αποκτήσανε παιδάκια
Που κι` αυτά σαν παντρευτήκαν
Τους χάρισαν` εγγονάκια.

Πού `χουνε σκορπίσει όλα
Από δω και από κει
Σε Ελλάδα κι` Αυστραλία
Ως και στην Αμερική.

Θ` αναφέρω ένα – ένα
Και καθέναν χωριστά
Να μη χάσουνε τα χνάρια
Μα να μένουνε πιστά.

Στη συγγένεια που έχουν
Στη κοινή καταγωγή,
Στις Πλατειές που έχουν ρίζες
Στων προγόνων τους τη Γη.

Πρώτος ο Αριστοτέλης
Αν και τρίτος στη σειρά
Με τη Δήμητρα γυναίκα
Έκανε τρία παιδιά.

Ο Γιαννάκης ήταν πρώτος
Ο Χαράλαμπος μετά
Έρθε κι` ο Γερασιμάκης
Τελευταίος στη σειρά.

Έρθανε στην Αυστραλία
Για καλύτερη ζωή
Και περάσανε τα χρόνια
Που δουλεύαν σα σκυλί.

Με τη Μαίρη ο Γιαννάκης
Που παντρεύτηκε λοιπόν
Κάνανε τις δύο κόρες
Δημητρούλα και Νικόλ

Χαραλάμπης και Ελένη
Από έρωτα σφοδρό!
Τρεις λεβέντες αποκτήσαν
Όρκο παίρνω στο Χριστό.

Το Δημήτρη και το Γιώργο
Το μικρό Αριστοτέλη
Που ο Μπάμπης δικηγόρους
Όλους να τους κάνει θέλει.

Και ο Μάκης με τη Πίνα
Σε μια φάρμα όπου ζει
Δυο παιδιά Λουκά και Σάρα
Αποκτήσανε μαζί.

Πάμε τώρα στη Μαριέττα
Τη μεγάλη αδελφή
Που με σύζυγο το Γιώργο
Όσο ζήσανε μαζί.

Αποκτήσανε το Νίκο
Που τους βγήκε ζωηρός
Και αργότερα τη Γιούλα
Και περνώντας ο καιρός.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Επαντρεύτηκε ο Νίκος
Κι` έχει κόρη του τη Μαίρη
Και της Γιούλας δυο κοπέλες
Πελαργός θε να της φέρει.

Πού `κανε με το Μανώλη
Το κοπέλι απ` τη Κρήτη
Τη Γιωργία κι` Ιωάννα
Κοπελιές του Ψηλορείτη.

Κι` ο Δημήτρης караβίσιος
Πού `φτασε στην Αυστραλία
Με τη κρητικιά που πήρε
Τη κυρία Γρηγορία.

Αποκτήσαν το Βαγγέλη
Που θα γίνει και γιατρός
Και Νεκτάριο βεβαίως
Επιστήμονας κι` αυτός.

Με Χριστόφορο, Νικόλα,
Γαβριέλα και Σοφία.
Τι μεγάλη ευτυχία
Για Βαγγέλη και Μαρία.

Να και η Χαριτωμένη
Και αυτή στην Αυστραλία
Το Γερασιμάκη παίρνει
Για να γράψει ιστορία.

Δύο κόρες αποκτήσαν
Την Ελένη και τη Θέω
Τι θαυμάσιες κοπέλες!
Το φωνάζω και το λέω.

Τρεις κοπέλες η Ελένη

Έκανε με το Μιχάλη
Ιωάννα και τη Μίνα
Και τη Στέλλα τη μεγάλη.

Μία κόρη και η Θέω
Κάνει με το Παντελή
Τη Χαρούλα τη τσαχπίνα
Το μονάκριβο παιδί.

Έρθε τώρα κι` η σειρά μου
Που παντρεύτηκα κι` εγώ
Τη Κική που μου χαρίζει
Μία κόρη κι` ένα γιο.

Η Μαρία μου η κόρη
Με το Σταύρο το γαμπρό
Κάνουν Στεφανία, Έλλη
Του σπιτιού μου Θησαυρό.

Με το γιό μου το Γιαννάκη
Έχω πρόβλημα μεγάλο
Δεν παντρεύομαι μου λέει
Μη το ξανακούσω άλλο.

Ο μεγάλος αδελφός μου
Ο Μιχάλης φυσικά
Δεν απόκτησε παιδάκια
Με κυρά τη Ναυσικά.

Κι` η Ζωή που το Σαμώλη
Τον παντρεύτηκε για άντρα
Δύο έκαναν παιδάκια
Το Διονύση κι` Αλεξάνδρα.

Με την Άννα ο Διονύσης
Τη Βιετναμεζοπούλα

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Κάνουν γιο το Μάξιμο τους
Και περνάνε μια χαρούλα.

Με το Γιώργο στο Μενίδι
Που παντρεύτηκε κι` αυτός
Την Αγγελική συμβία
Κλείνει πλέον ο χορός.

Τη Γιωργία κάνει κόρη
Συμπληρώνει το καρτέ
Και ο ένας με τον άλλον
Συναντούνται για καφέ.

Μα περάσανε τα χρόνια
Μάνι-μάνι τα ρημάδια
Και σε όλους μας αφήσαν

Ανεξίτηλα σημάδια.

Αδυσώπητος ο χάρος
Έναν-έναν μας θερίζει
Τέσσερα αδέρφια πήρε
Και τους άλλους φοβερίζει.

Όπου να `ναι θα μας πάρει
Εις τον Άδη να μας πάει.
Μα εγώ θα του φωνάξω
Εις το διάολο να πάει.

Θα του πω, πως τόσ` ανίψια
Και εγγόνια επί Γης
Δεν θα σβήσει στους αιώνες
Το επώνυμο Κλωνής...!

Σεπτέμβριος 2012

Ω΄ΑΓΙΕ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Ω Άγιε Σπυρίδωνα τση Κέρκυρας Προστάτη
για τη Μαρία τη φτωχή κάνε για κείνη κάτι.

Μου είπε σε παρακαλεί για να μεσολαβήσεις
τις αμαρτίες που `κανε αν γίνεται να σβήσεις.

Μου είπε πως στη κόλαση τρέμει μη καταλήξει
κι` ο διάολος εις τη πυρά μη τύχει και τη ρίξει.

Κάποιος της είπε πρόσβαση πως έχω σε Αγίους.
στη πλάτη μου φορτώνομαι αμαρτωλών τους βίους.

Και ξέρεις έρχονται σ` εμέ δεν πάνε στους παπάδες,
που πονηροί πληρώνονται να κάνουν τεμενάδες.

Γι` αυτό σου λέω Σπύρο μου μια τελευταία χάρη.
μη τη Μαρία ξαφνικά ο χάρος τήνε πάρει

Και πορευτεί αδιάβαστη στη κόλαση μη λιώσει
συγχώρα τη Σπυράκη μου προτού να τελειώσει.

Ξέρεις πως είν` αμαρτωλή γυνή περιπεσούσα
μα όμως σαν Μαγδαληνή είναι μετανοούσα.

Μου είπε πως η χάρη σου για να τη συγχωρήσει
ρεβίθια τα παπούτσια της λέει να τα γεμίσει.

Να περπατά και να πονά να μην είναι βρασμένα
όπως εκείός ο άθλιος σε χρόνια περασμένα

Που γέλασε τον Άγιο Μεμά Κεφαλληνίας
που τά `βρασε ο πονηρός ο γιος τση αμαρτίας.

Λαμπάδα σαν το μπόι της θα φέρει να σ` ανάψει
με θρήνους, αναστεναγμούς και γοερά θα κλάψει.

Γεράσιμον Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Όλα αυτά υπόσχεται θα γίνουμε για σένα
και εις τη διαθήκη της θα θυμηθεί και μένα.

Λέω για το συμφέρον μας ας πάει στα κομμάτια,
συγχώρα την αφέντη μου κι' από τα δυό της μάτια,

Να σταματήσουν πάραυτα τα δάκρυα να τρέχουν
που της Μαρίας στέγνωσαν και άλλα πια δεν έχουν.

Και μια βραδιά στον ύπνο της επίσκεψη να κάνεις
και πες της τώρα ήσυχη μπορεί για να πεθάνει...!!!

Οκτώβριος 2012

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Τόσες ευχές που έλαβα
Φίλοι για τη γιορτή μου
Από χαρά τα έκανα
Τα τσίσα στο πιπί μου.

Να είστε πάντοτε καλά
Πάντα ευτυχισμένοι
Από καρδιάς ευχαριστώ
Φίλοι αγαπημένοι.

Μοναδική στη σκέψη μου
Έχω επιθυμία
Να σας γνωρίσ` από κοντά
Εις τη Κεφαλληνία.

Σ` εκείνο το θεόκουρλο
Νησί που αγαπώ
Τη κούρλα μας να σμίξουμε
Προτού να κουρλαθώ.

Που μ` έσπρωξε η μοίρα μου
Μακριά του για να ζω
Εδώ εις τους Αντίποδες
Μαζί με Καγκουρώ...!!!

Οκτώβριος 2012

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ <<ΦΡΟΝΤΙΔΑ>>

Λεβέντες και λεβέντισσες
Που ζείτε στη <<ΦΡΟΝΤΙΔΑ>>
Σ' εσάς τους ασπρομάλληδες
Τους μέλλοντος ελπίδα.

Ήρθαμε σήμερα εδώ
Να πούμε ασειάκια
Κι' αν τύχει και αρέσουνε
Χτυπάτε παλαμάκια.

Γιατί εγώ σαν ποιητής
Πανελληνίου κύρους
Διασκεδάζω ανθρώπους
Τις χήρες και τους χήρους..

Το λέω με παράπονο
Πως μ' έχουνε μουντζώσει
Και δεν εβρέθηκε κανείς
Εμένα να πληρώσει.

Εμένα που καβάλησα
Πριν χρόνια το καλάμι,
Και όλοι με πληρώνουνε
Με ανοιχτή παλάμη.

Γι' αυτό το χειροκρότημα
Φίλοι σας το ζητάω
Να μη μου το στερήσετε
Αφού το αγαπάω.

Θάρρος για να μου δίνεται
Να λέω σαχλαμάρες
Γέλιο πολύ που φέρνουνε
Οι τόσες κουκουνάρες.

Και αν γελάσετε πολύ
Και με χειροκροτείτε
Εις τη <<ΦΡΟΝΤΙΔΑ>> φίλοι μου
Και πάλι θα με δείτε.

Νοέμβριος 2012

ΒΡΑΖΩ ΣΤΟ ΖΟΥΜΙ ΜΟΥ

Τι έπαθα ο φουκαράς απ' τους φανατισμένους
και δεν καθόμουνα καλά κι' έμπλεξα με βλαμμένους!

Ακούσετε τι έγινε φίλοι αγαπημένοι
και βγάλτε συμπεράσματα που είστε μυαλωμένοι.

Η φίλη η Γιαννούλα μας σαφώς που περιγράφει
τις σκέψεις και οράματα ς' επιστολές που γράφει

Σ' εφημερίδες τακτικά σχεδόν κάθε βδομάδα
ιδέες και ιδανικά πού `μαθε στην Ελλάδα

Αγρίως επιτέθηκαν κάποιοι φανατισμένοι
μα που στας φρένας δυστυχώς είναι ξεβιδωμένοι.

Είπαν πως είναι άπιστη στα είδωλα πιστεύει
Κι ενός γνωστού φιλόσοφου ιδέες πως πρεσβεύει.

Είπαν και τι δεν είπανε για τη φτωχή Γιαννούλα.
όμως αφού το ήξερα πως είναι μια ψυχούλα.

Είχα την υποχρέωση το μέρος να της πάρω
εγώ ο μέγας και τρανός που δεν φοβάμαι χάρο.

Της είπα Ιωάννα μου εγώ θα καθαρίσω
αυτούς τους ανεγκέφαλους εγώ θα τους στολίσω.

Τι ήθελα ο άθλιος να μπω σ' άλλα χωράφια
και να τα βάλω με αυτούς πού `χουν μυαλά ξυράφια!

Αφού καλά τους στόλισα σαν μέγας δικηγόρος
και μάλιστα απλήρωτος έτσι να γίνει ντόρος.

Δέχθηκα κατά μέτωπο επίθεση απ' όλους

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

στη κόλαση με στείλανε μαζί με τους διαόλους.
Σαν Λασκαράτος είπανε πως είμ' αφορεσμένος
και στο εξώτερο το πυρ θα πάω πεθαμένος.

Μού `δωσαν και κατάλαβα είν` η σιωπή χρυσάφι
ειδωλολάτρες οπαδοί, φιλόσοφου σινάφι.

Κι` άλλα πολλά μου σύρανε εμέ του κακομοίρη
κι` από τρανός που ήμουνα με κάνανε μπατίρη.

Γι` αυτό κι` εγώ απόφαση το λέω στη τιμή μου.
εις το εξής μονάχος μου θα βράζω στο ζουμί μου...!!

Ιανουάριος 2013

ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

Μπήκαμε στο τριώδιο αδέρφια μου και φέτος
την αποφράδα τη στιγμή που έχω μείνει ρέστος.

Αφού στην άδεια τσέπη μου δεν έχω πλέον χρήμα
και όλη την κατάντια μου την έγραψα σε ποίημα.

Κι αντί ρε φίλοι να ντυθώ σαν ήρωας ιππότης,
με κοντοβράκι τριγυρνώ σαν βέρος Ληξουριώτης,

Εφόσον από χρήματα έχω σαφώς ξεμείνει
γι' αυτό και η γυναίκα μου φόρεσε πάλι μίνι.

Έτσι κι οι δυο θα παίρνουμε αέρα από κάτω
και μη μας κογιονάρετε όπως το Λασκαράτο.

Απόκριες γιορτάζουμε φίλοι μου να χαρούμε,
ποιοι από μας δεν ξέρουμε του χρόνου αν θα ζούμε.

Τώρα με το τριώδιο είναι η ευκαιρία,
τρελά να το γλεντήσουμε γιατί με τη νηστεία,

Ξερακιανοί θα γίνουμε δεν σας το ξαναλέω.
τις μάσκες θα φορέσουμε όπως το Φαρισαίο.

Να κάνουμε τους πρίγκιπες τους πλούσιους μεγιστάνες
κι οι πλούσιοι ας κάνουνε τσιγγάνους και τσιγγάνες.

Να κάνουμε τους γκόμενους εμείς τα γεροντάκια
και στις μικρές με πονηριά να στέλνουμε φιλάκια.

Και οι γριές τις γκόμενες κι αυτές να παριστάνουν
να βάλουνε το φερετζέ κουνήματα να κάνουν.

Μα πρέπει να προσέχουνε ο φερετζές μην πέσει

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

και όλη η προσπάθεια εις το κενό να πέσει.

Αφού τα ασιδέρωτα θα δούμε πρόσωπα τους
και θα σκεφτούν καλύτερα να κάθονταν στ' αυγά τους.

Και τον τελώνη τελικά να τότε θυμηθούμε
εκείνου να του μοιάσουμε κι όπως εκείός να ζούμε.

Να κλέβουμε ν' αρπάζουμε όπου και να τα βρούμε
και ύστερα συγχώρεση απ' το Θεό ζητούμε.

Γλεντάτε φίλοι μου λοιπόν χορέψτε και χαρείτε,
αυτές τις πρόσκαιρες χαρές να μην τις στερηθείτε!

Μάρτιος 2013

ΑΡΚΑΔΕΣ

Γεια και χαρά συμπέθεροι
Περήφανοι Αρκάδες
Με την Τουρκιά παλιότερα
Που κάνατε καυγάδες.

Στην Αυστραλία πού `ρθατε
Πριν χρόνια μετανάστες,
Για πέντε χρόνια μοναχά
Μα όμως το ξεχάστε,

Πίσω για να γυρίσετε
Κι εδώ εις τη Μελβούρνη
Πώς να το πω, ριζώσετε
Και στα χωριά οι φούρνοι,

Το κάπνισμα σταμάτησαν
Αφού μόνο γερόντια
Μονάχοι απομείνανε
Τους πέσαν και τα δόντια

Και δεν μπορούνε το ψωμί
Σαφώς να το μασήσουν
Δεν σπέρνουν τα χωράφια τους
Σιτάρι να θερίσουν.

Το Σύλλογο ιδρύσατε
Συχνά να συναντιέστε
Και με την ησυχία σας
Για να μαλλιοτραβιέστε.

Προέδρους βγάλατε λαμπρούς
Δόξασαν τους Αρκάδες
Μα εκλογές σαν γίνονται
Αρχίζουν οι μελαδές.

Όλοι προέδροι θέλουνε
Βεβαίως για να γίνουν.
Στο θώκο τον προεδρικό
Σαν κάτσουν δεν αφήνουν.

Στον πρόεδρο που έχετε
Βεβαίως θα τα ψάλω
Και όλα τα κουσούρια του
Στη φόρα θα τα βγάλω.

Άκου λοιπόν Δημήτρη μου
Και μην παρεξηγιέσαι
Πρέπει να είσαι σοβαρός
Και όχι, δε... βαριέσαι.

Να κάνεις πράματα σωστά
Φήμη καλή να έχεις
Τους ένδοξους Αρκάδες σου
Πρέπει να τους προσέχεις.

Όταν θελήσουν να σου πουν
Κάτι που δεν σ' αρέσει
Να τους αφήνεις να μιλούν
Να μη σου βάλουν φέσι.

Και χάσεις αξιώματα
Του προέδρου τη δόξα
Και να θυμάσαι όλοι τους
Έχουν κι αυτοί μια λόξα,

Να πιάνουν το μικρόφωνο
Να το τάλαιπωρούνε
Και με τις ώρες όλοι τους
Να θέλουν να μιλούνε.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Κι εσύ εις το μικρόφωνο
Στα χέρια σου που πιάνεις,
Σκέψου καλά Δημήτρη μου
Να μην το παρακάνεις.

Ήμουνα πρόεδρος κι εγώ
Και ξέρω τι σου λέω
Τ' ορκίζομαι στον Άγιο
Και δεν τα παραλέω.

Και τους γαμπρούς που κάνετε
Πρέπει να τους πληρώσεις,
Την προίκα που μας τάξατε
Πρέπει να ξεπληρώσεις.

Πάντως εγώ το δήλωσα
Κι ακόμα επιμένω
Για `κείνα τα χρωστούμενα
Αξίωση δεν έχω.

Πες ότι κάνω δωρεά
Εις τον «Κολοκοτρώνη»

Κι υπόσχομαι πως την κυρά
Δεν την αφήνω μόνη.

Την κοπελιά που δώσατε
Να έχω συντροφιά μου
Και άλι το ορκίζομαι
Σ' εσάς και στα παιδιά μου.

Αφού κι αυτή ορκίστηκε
Για με η κακομοίρα,
Γονατιστή στην Παναγιά
Πως θα πεθάνει χήρα.

Κι έτσι λοιπόν αγαπητοί
Συμπέθεροι Αρκάδες
Ας τραγουδήσουμε μαζί
Δημοτικά, καντάδες.

Πως είναι λίγη η ζωή
Δεν πρέπει να ξεχνούμε,
Τα χρόνια που μας έμειναν
Όλοι να τα χαρούμε.

Απρίλιος 2013

ΚΑΒΑΛΑ ΣΤΟ ΚΑΛΑΜΙ

Λοιπόν αγαπημένοι μου
Τιμήθηκ' αναλόγως,
Που μπήκε η μουσούδα μου
Εφέτος εις το «Λόγος».

Το σκεπτικό τους ήτανε
Πως τέτοιες σαχλαμάρες,
Συχνά πυκνά π' ακούγονται
Και οι παλαβομάρες,

Που γράφει ο Γεράσιμος
Κι αφήνει υποθήκη,
Και κάνει να χαμογελά
Το παρδαλό κατσίκι.

Που τα στραβά κι ανάποδα
Τα λέει νέτα σκέτα,
Κι οι στίχοι του θυμίζουνε
Το Γιώργη το Μολφέτα.

Θάρρος για να του δώσουμε
Ποτέ μη σταματήσει,
Κι η μούσα του η φοβερή
Μη τύχει και σιγήσει.

Ευγνωμοσύνη σ' όλους σας
Τι να σας πω, χρωστάω,
Που κάνατε την κάλαμο
Σαφώς να καβαλάω.

Ευχαριστώ σας φίλοι μου
Και μ' ανοιχτή παλάμη,
Όλους εσάς θα χαιρετώ
Καβάλα στο καλάμι...

Απρίλιος 2013

ΤΑ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Μεγάλη Πέμπτη σήμερα
Κι οι χριστιανοί π' ακούνε
Τα πάθη του Θεάνθρωπου
Στις εκκλησιές θρηνούνε.

Δώδεκα Ευαγγέλια
Παπάδες θα διαβάσουν
Και στο μυαλό τους έχουνε
Το χρήμα που θα μάσουν.

Και ο παπάς ως είθισται
Εις την Κεφαλληνία,
Πως καταφέρνει φίλοι μου
Και βγάζει δεκατρία!

Από τα χρόνια τα παλιά
Εξήγηση καμιά,
Γι' αυτά τα ανεξήγητα
Εις τη Κεφαλληνία!

Κανένας δεν κατόρθωσε
Εξήγηση να δώσει
Και μέσα στο κρανίο του
Βαθιά έχει ριζώσει,

Η απορία, έκπληξη
Και η αμηχανία

Πως τέτοιο θαύμα γίνεται
Εις την Κεφαλληνία

Σ' εκείνο το θεόκουρλο
Νησί του Λασκαράτου
Με τα πολλά μυστήρια
Και πνεύμα αθανάτου!

Σας συμβουλευώ φίλοι μου
Να μην ασχοληθείτε,
Να λύσετε μυστήρια
Γιατί θα τρελαθείτε.

Όσοι ασχοληθήκανε
Να λύσουνε το γρίφο
Ακόμα το κεφάλι τους
Βαράνε εις τον τοίχο.

Κεφαλλονίτης γαρ εγώ
Που ξέρω τι συμβαίνει!
Για κάθε ευαγγέλιο
Χρήμα πολύ σημαίνει,

Ότι και να μου τάξετε
Δεν σας το μαρτυράω,
Γιατί μου είπε ο παπάς
Στην κόλαση θα πάω!

Μάιος 2013

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Συμπάροικοι κατέφτασαν
Στην πόλη της Παλλάδας
Όλοι μαζί να κάνουνε
Το γύρο της Ελλάδας.

Το σπίτι τους αφήσανε
Στην κρύα τη Μεμβούρνη
Πετάξανε τα μάλλινα
Σακάκι, κοντογούνι.

Και τα μαγιό φορέσανε
Στην όμορφη Ελλάδα,
Για να χαρούνε ομορφιές
Θάλασσα και λιακάδα.

Ξεκίνησαν χαρούμενοι
Με το λεωφορείο
Και με τον Πάρη ξεναγό
Να κάνουνε το γύρω.

Πέρασαν κάμπους και βουνά
Κορίνθου το κανάλι
Κι ένα σταθμό εκάνανε
Στο ξακουστό τ` Ανάπλι.

Στο Κάστρο του Παλαμηδιού
Ανέβηκαν με κόπο.
Μ` αυτά που είδαν είπανε
Πως άξιζε το κόπο.

Είδαν, και τι δεν είδανε
Ψηλά στο Παλαμήδι,
Τη θέα του Αργολικού
Το Μπούρτζι το στολίδι.

Τη φυλακή του ήρωα
Γέρο-Κολοκοτρώνη
Π` όταν κανείς το σκέφτεται
Στα σίγουρα θυμώνει.

Για την αχαριστία μας
Στον ελευθερωτή μας,
Που έδωσε υπόσταση
Στην ένδοξη φυλή μας.

Εκείθε προχωρήσαμε
Πάμε προς Λακωνία
Στη Σπάρτη καταφτάσαμε
Που έχει ιστορία.

Κάποιοι το παραδέχτηκαν
Από τη συντροφιά μας.
Τι τυχεροί που είμαστε
Στα χρόνια τα δικά μας.

Αν ο Λυκούργος σήμερα
Θα ζούσε στην Ελλάδα
Στα σίγουρα θα έριχνε
Όλους μας στον Καιάδα.

Απ` το Μυστρά περάσαμε,
Ταΰγετο και Μάνη,
Στης Καλαμάτας φτάσαμε
Το όμορφο λιμάνι.

Η ευκαιρία ήτανε
Μοναδική να πούμε,
Μαντήλι καλαματιανό
Να ψάξουμε να βρούμε.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Μα όσο και αν ψάξαμε
Στα μαγαζιά τα φίνα,
Μονάχα μυξομάντιλα
Βρήκαμε απ' την Κίνα.

Κι έτσι μ' απογοήτευση
Και κάποια απορία
Το δρόμο πήραμε ξανά
Γι' Αρχαία Ολυμπία.

Το λίκνο του αθλητισμού,
Με το ναό του Δία,
Άλτη, παλαίστρα, στάδιο,
Τ' αθάνατα μνημεία.

Εις το μουσείο πήγαμε
Θαυμάσαμε τ' αρχαία,
Τα έργα των προγόνων μας
Μοναδικά, σπουδαία.

Οι φίλες μας σταθήκανε
Και τον Ερμή κοιτούσαν
Που ήτανε ξεβράκωτος
Σαφώς και απορούσαν.

Έτσι γυρνούσαν οι Θεοί;
Σώβρακο δε φορούσαν;
Φαινόταν το τσουτσούνι τους
Κι αυτοί αδιαφορούσαν;

Αυτές τις σκέψεις έκαναν
Και όλο το κοιτούσαν,
Δεν έπαιρναν τα μάτια τους
Κρυφά χαμογελούσαν.

Την άλλη μέρ' αφήσαμε

Την ιερή την Άλτη
Στα βόρεια τραβήξαμε
Σε άλλο μονοπάτι.

Στην Πάτρα προσκυνήσαμε
Τον Άγιο Ανδρέα,
Με πίστη και κατάνυξη
Όλοι μαζί παρέα.

Στο Ρίο που περάσαμε
Θαυμάσαμε το έργο,
Της γέφυρας το θαυμαστό,
Μοναδικό, σπουδαίο.

Κάμπους, βουνά περάσαμε
Δεν ξέραμε που πάμε
Και τελικά καθίσαμε
Στη Ναύπακτο να φάμε.

Κάναμε και τη βόλτα μας
Να δούμε και την πόλη
Και για να ξαλαφρώσουμε
Λίγο το πορτοφόλι.

Στην Άρτα σταματήσαμε
Να δούμε το γεφύρι
Των θρύλων της παράδοσης
Της πόλης το στολίδι.

Στα θρυλικά τα Γιάννενα
Την ξακουσμένη πόλη,
Εδώ να δεις τι έπαθε
Φίλε το πορτοφόλι.

Κάστρα επισκεφτήκαμε
Τεμένη και μουσεία,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Τον τάφο του Αλή πασά
Και την χρυσοχοΐα.

Στη λίμνη που επήγαμε
Για την Κυρά-Φροσύνη
Με δάκρυ ευχηθήκαμε
Αιώνια η μνήμη.

Για τον Αλή το δήμιο
Του ρίζαμε κατάρες
Που τόσους άνδρες σκότωσε
Και τόσες γυναικάρες.

Γι` αυτή την πόλη θείος μου
Έδωσε τη ζωή του.
Για λευτεριά πολέμησε
Ως τη στερνή πνοή του.

Φύγαμε κι απ` τα Γιάννενα
Για Μέτσοβο τραβάμε,
Μυτζήθρα και ξινόγαλο
Να κάτσουμε να φάμε.

Κάναμε μια επίσκεψη
Και στα Ζαγοροχώρια
Που το χειμώνα όλοι τους
Φοράνε πανωφόρια.

Ιστορικό το Μέτσοβο,
Πατρίδα του Τοσίτσα
Σε σκίτσα που τον βλέπαμε
Πριν χρόνια με την γκλίτσα.

Κι από το Μέτσοβο ψηλά
Πάμε στην κατηφόρα
Μα όμως στα Μετέωρα

Μας κόπηκε η φόρα.

Με τρόμο ανεβήκαμε
Και η αναπνοή μας
Από το φόβο κόπηκε,
Βρέξαμε το πιπί μας.

Πως έτσι τα κατάφεραν
Παλιά οι καλογέροι,
Να σκαρφαλώσουνε σ` αυτά
Τ` απάτητα τα μέρη;

Και μοναστήρια έκτισαν
Κει πάνω για να ζήσουν
Και το Θεό μερόνυχτα
Με ύμνους να υμνήσουν!

Εφόσον εθαυμάσαμε
Το άγριο τοπίο
Και είδαμε από κοντά
Των καλογέρων βίο,

Ξανά κατηφορίσαμε
Προς το λεωφορείο
Να δώσουμε συνέχεια
Προγράμματος το γύρω.

Μέσ` από κάμπους και βουνά
Και όμορφα τοπία,
Τραβάμε τώρα προς βορρά
Για τη Μακεδονία.

Και φτάνουμε στην Καστοριά
Δίπλα εκεί στη λίμνη.
Η ομορφιά της φίλοι μου
Αξέχαστη θα μείνει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μα είχα όμως πρόβλημα
Φίλοι με την κυρά μου,
Που ήθελε στην Καστοριά
Να φάει το παρά μου.

Με κόλπα με κουνήματα
Και κλείνοντας το μάτι,
Μου έλεγε αγάπη μου
Θα μ' αγοράσεις κάτι;

Όμως εγώ κατάλαβα,
Της λέω νέτα σκέτα
Μη θέλεις να σε βλέπουνε
Με γούνα στη μαρκέτα;

Σε ταβερνάκι φάγαμε
Όλοι μαζί το βράδυ,
Το γλέντι π' ακολούθησε
Κανείς δεν το ξεχνάει.

Μοναδικός βιότοπος
Σε όλη την Ευρώπη
Οι Πρέσπες και η Φλώρινα
Πανέμορφη και πρώτη.

Περάσαμε στην Έδεσσα
Με τα πολλά νερά της
Τους καταρράκτες φυσικά
Παλιά αρχοντικά της.

Περνώντας καταπληκτικά
Πανέμορφα τοπία
Φτάνουμε εις τη Νάουσα
Και εις την Ημαθία.

Ένα καφέ στη Βέροια

Τον ήπιαμε στο πόδι,
Γιατί καιρό δεν είχαμε
Για ούζο και χταπόδι.

Και ήρθε πλέον η στιγμή
Για τη Θεσσαλονίκη
Που χρόνια ήθελα να δω
Θερμαϊκού τη νύφη.

Π' όνειρα κάνουν Σκοπιανοί
Δική τους να την κάνουν,
Στον ύπνο τους και ξυπνητό
Άλλη δουλειά δεν κάνουν.

Προσκύνημα εκάναμε
Στον Άγιο Δημήτρη
Τον Πολιούχο Άγιο
Κοινώς το Μυροβλύτη.

Και εις τον Πύργο το Λευκό
Κάναμε μία βόλτα,
Πανέμορφο το βραδινό
Με τ' αναμμένα φώτα.

Και σ' άλλα μέρη πήγαμε
Της πόλης για να δούμε
Ποιος ξέρει αν μπορέσουμε
Πάλι να ξαναρθούμε.

Ήρθ' η στιγμή να φύγουμε
Να πάμε σ' άλλα μέρη.
Μάλλον εκεί που μπόλικοι
Μονάζουν καλογέροι.

Στο Όρος που `ναι Άγιο
Που έχει μοναστήρια

κι όλο το χρόνο φίλοι μου κάνουνε πανηγύρια.

Ολημερίς προσεύχονται να σώσουν την ψυχή τους
μα όπως λέν' ο διάολος εμπήκε στο βρακί τους

Και τους πειράζει φίλοι μου σκέψεις κακές τους βάζει,
εάν θα δούνε θηλυκό εκεί να πλησιάζει.

Γι' αυτό απαγορεύεται ρητά απ' τους κανόνες
ούτε και γάτα θηλυκιά να μπει εις τους ξενώνες.

Κι έτσι αναγκαστήκαμε από βαπόρι μέσα,
αφού απ' τους καλόγερους κάποιιοι δεν έχουν μπέσα,

Να δούμε από μακριά του Όρους μοναστήρια
με τους πολλούς του θησαυρούς και με τα ασκητήρια.

Εγώ πάντως θυμήθηκα τον Άγιο Εφραίμ
το Βατοπέδι που `κανε σαν κήπο της Εδέμ.

Ακόμη κι ελικόπτερο που είχε αγοράσει
και υπουργούς ο πονηρός που είχ' εξαγοράσει.

Για την Καβάλα πήραμε τώρα την Εγνατία
που πάει προς Ανατολάς και μέχρι τη Τουρκία.

Εκεί όταν εφτάσαμε με έκπληξη μεγάλη,
τους συμπεθέρους είδαμε και με χαρά μεγάλη,

Στην αγκαλιά μας πέσανε και μας γλυκοφιλούσαν
για τα παιδιά κι εγγόνια μας συνέχεια ρωτούσαν.

Μετά απ' τη συγκίνηση τα σοβαρά αρχίσαν
με τα πολλά και διάφορα οι δρόμοι μας χωρίσαν.

Να πάμε για ξεκούραση είπα να βιαστούμε,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

οι συμπεθέρες μην τυχόν στα χέρια βουτηχτούνε.
Την άλλη μέρα πήραμε πάλι την Εγνατία,
για Θράκη ξεκινήσαμε με κάποια αγωνία.

Να κι η Αλεξανδρούπολη του ταξιδιού το τέρμα,
δίπλα στον Έβρο ποταμό με το πλατύ το ρέμα.

Με τα πολλά προβλήματα και με τους τουρκαλάδες
τους «φίλους» που συνέχεια μας βάζουν σε μπελάδες.

Τώρα στροφή εκάναμε γυρίσαμε μπρος πίσω
μα την καρδιά μου φίλοι μου εδώ θα την αφήσω.

Όλοι αυτοί στην εσχατιά φυλάνε Θερμοπύλες,
στη Θράκη μας και στα νησιά αληθινοί Ακρίτες.

Φτάσαμε στην Κομοτηνή κι εδώ είναι ωραία,
με της Ροδόπης τα βουνά στα σύνορα τ` ακραία.

Όταν στην Ξάνθη μπήκαμε και είδαμε τα κάλλη,
εις την Ελλάδα είπαμε πόλη δεν είναι άλλη.

Που να `χει τέτοια αρχοντιά λουλούδια ανθισμένα,
που μας θυμίζουν εποχές από τα περασμένα.

Πάλι Καβάλα ήρθαμε βεβαίως κουρασμένοι
για ύπνο όλοι πέσαμε σαφώς ξεθεωμένοι.

Πρωί-πρωί με τη δροσιά δροσάτοι και κεφάτοι
ξωπίσω μας αφήσαμε Καβάλες και κρεβάτι.

Στο κέντρο να γυρίσουμε εις το κλεινό το Άστυ
που αλληλοσκοτώνονται για θέση εις το πάρκιν

Στο γυρισμό εκάναμε ένα σταθμό στο Βόλο
π` απ` το καθίσει βγάλαμε σπυράκια εις τον κόλο.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Εγώ το Βόλο φίλοι μου εις την καρδιά μου έχω,
στρατιώτης υπηρέτησα και αναμνήσεις έχω.

Πάνω ψηλά στο Πήλιο στην Αεροπορία,
δύο χρονάκια ήμουνα... σκέτη ταλαιπωρία.

Μα ας τ` αφήσουμε αυτά η εκδρομή τελειώνει,
τελειώσανε και τα λεφτά κι η τσέπη ξεφουσκώνει.

Ευχαριστούμε οδηγέ επίσης και τον Πάρη
που κάποιος μου `πε στο αυτί, χρήμα πολύ θα πάρει.

Ευχαριστώ σας φίλοι μου για την καλή παρέα.
ελπίζω πως στην εκδρομή περάσατε ωραία.

Να είστε πάντοτε καλά και σ` άλλα με υγεία
πάλι να κάνουμ` εκδρομή μαζί στην Αυστραλία

Ιούνιος 2013

ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΤΙ ΝΑ ΓΡΑΨΩ

Λοιπόν πρωί σηκώθηκα
Στιχάκια για να γράψω
Κι ό,τι συμβαίνει γύρω μας
Να σας τα περιγράψω.

Εστρώθηκα για τα καλά
Πίνοντας καφεδάκι
Και το κομπιούτερ άνοιξα
Με κέφι και μεράκι.

Να γράψω τις σοφίες μου
Και μία απ' τα ίδια,
Για τις σκοτούρες του μυαλού
Να πάνε στα τσακίδια.

Μα το μυαλό μου κόλλησε
Δεν ξέρω τι να γράψω
Στο κάτω μέρος στο χαρτί
Για τι να υπογράψω;

Την κούτρα μου την έξυσα
Για να με βοηθήσει.
Όμως αυτή σαν γάιδαρος
Τα πόδια έχει στήσει.

Την έξυσα, ξανάξυσα,
Μ' αυτή διαόλου κάλτσα

Πάει καιρός που άρχισε
Να μου πηγαίνει φάλτσα.

Απ' το πολύ το ζύσιμο
Έπεσε μία ψείρα,
Και λέω με απόγνωση,
Την κάτω βόλτα πήρα;

Αφέντη μου Γεράσιμε
Είσαι για τα λιοντάρια
Που το μυαλό σου έχασες
Όπως και τα ποδάρια.

Κι εφόσον παραδέχομαι
Τα `χω μισοχαμένα
Και λέω με απόγνωση
Αλίμονο σε μένα.

Μην περιμένετε πολλά
Σαν πρώτα για να γράψω
Σε τέτοια χάλια που `φτασα
Μου έρχεται να κλάψω.

Μα να που το τελείωσα
Αυτό το ποιηματάκι
Και τώρα υπερήφανος
Σας κλείνω το ματάκι.

Αύγουστος 2013

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΙΟ

Επήγα στη Κεφαλλονιά
Αφέντες συντοπίτες,
Έτσι να δω τους φίλους μου
Ζουρλοκεφαλλονίτες.

Να δω μήπως αλλάξανε
Τα ήθη κι έθιμα τους
Κι αν μεταλαμπαδεύουνε
Την κούρλα στα παιδιά τους.

Μ' αυτά που είδα κι άκουσα
Ικανοποιημένος,
Που όλα στην εντέλεια
Δουλεύουν, επομένως,

Στο σπίτι ξαναγύρισα
Και πίσω στη ρουτίνα
Με την ικανοποίηση
Πως όλα πάνε φίνα.

Όμως θα πρέπει να σας πω
Προτού να το ξεχάσω,
Επήγα και στον Άγιο
Ένα κερί ν' ανάψω.

Πάνω εκεί στα Ομαλά
Που κατοικοεδρεύει
Και τους Κεφαλλονίτες του
Άγρυπνος προστατεύει.

Μπαίνω λοιπόν στην εκκλησιά
Κεράκι του ανάβω
Με δέος με κατάνυξη
Και το σταυρό μου κάνω.

Προχώρησα στη χάρη του
Να τότε προσκυνήσω
Μα μια φωνή που άκουσα
Λέει να σταματήσω.

-Μη προχωρείς αμαρτωλέ
Κάτσε εκεί που είσαι,
Να βγάλεις τα παπούτσια σου
Και τη γραβάτα λύσε.

-Έμεινα στήλη άλατος
Δεν ξέρω τι να κάνω.
Απ' έξω μου φωνάζανε
Ή μήπως από πάνω;

-Τι κάθεται σα παλαβός
Κάνε αυτό που λέω.
Ε-Ποιος είστε κύριε εσείς,
Εγώ του αντιλέγω.

-Είμαι εγώ ο Άγιος
Γεράσιμος Νοταράς
-Ω! είμαστε συνονόματοι
Του λέω μετά χαράς.

-Το ξέρω βρε ανόητε
Και γιατί με βλαστημάς;
-Κεφαλλονίτης Άγιε
Τηρώ τα καθ' ημάς.

-Ποια καθ' ημάς αμαρτωλέ,
Υποκριτή και ψεύτη,
Όλα για σε μου τά `πανε
Την περασμένη Πέμπτη.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

-Κουτσομπολιά είν' Άγιε
Αυτοί είναι ρουφιάνοι,
Κάθε λογής αργόσχολος
Στο στόμα του με πιάνει.

-Αυτά που λες υποκριτή
Να μην τα λες εμένα
Τόσα και τόσα που `γραφες
Σου τα `χω μαζεμένα.

-Μη με τρομάζεις Άγιε
Αλήθειες έχω γράψει
-Μην μου υψώνεις τη φωνή
Γιατί την έχεις βάψει.

-Άγιε Συνονόματε
Πες μου τι έχω κάνει;
-Είπες η Αγιοσύνη μου
Πως θαύματα δεν κάνει.

Θα ξέχασες αμαρτωλέ
Ένα σωρό διαόλους
Που είχες στο κεφάλι σου
Τους έχω βγάλει όλους!

-Μα Άγιε τι να σου πω
Τι είναι τούτο πάλι;
-Για σύνελθε αμαρτωλέ
Μη σου τους στείλω πάλι.

Για τον Προκόπη έγγραφες
Πως μού `κοψε κομμάτια
Τα πούλησε πανάκριβα
Που τα `κανεπραμάτεια.

Για τους παππάδες έγγραφες

Που με υμνολογάνε,
Με κάνουνε εμπόριο,
Και τα οικονομάνε.

-Μα είν' αλήθεια Άγιε
Δεν έπαιρνες χαμπάρι;
-Για μάζεψε τη γλώσσα σου
Μην έρθει και σε πάρει!

-Μ' όλο το σέβας Άγιε
Ο κάθε θεομπαίχτης
Πλουτίζεται εις βάρος σου
Και είμ' εγώ ο φταίχτης;

Δεν βλέπεις τις κοιλάρες τους
Που έχουν ξεχειλίσει
Τόσες και τόσες ανιψιές
Που έχουνε προικίσει;

Ενώ εσύ αδύνατος
Μέσα στη λάρνακα σου
Προσμένεις να συντηρηθείς
Από τα θαύματα σου;

Για σκέψου το καλύτερα
Και μη παραθυμώνεις.
-Για τη φωνή χαμήλωσε
Και μη μου την υψώνεις!

-Δεν την υψώνω Άγιε
Αλήθεια σου το λέω
Με πιάνει το παράπονο
Και μού `ρχεται να κλαίω.

-Μπα, είσαι και ευαίσθητος
Βρε είσαι κατεργάρης,

Γεράσιμον Ι.Κλωνή – Σατιρική Ανθολογία Α΄

Στην εκκλησιά μου κόπιασες
Ό,τι μπορείς να πάρεις;

-Αα όχι συνονόματε
Τέτοια εγώ δε κάνω,
Από Μελβούρνη έφτασα
Παράκληση να κάνω.

-Αα στο καλό σου άχρηστε,
Από την Αυστραλία;
Τι κάνουν οι προέδροί σας
Παππάδες κι εκκλησία;

-Ω Άγιε μη τα ρωτάς
Είν' όλοι γερασμένοι
Αλλά και στη καρέκλα τους
Είναι καλά δεμένοι.

Όσο για τους παππάδες σου
Αυτοί μυαλό δεν βάζουν
Οι πιο πολλοί τους Άγιε
Το χρήμα το στοιβάζουν.

-Θυμάσαι ρε Γεράσιμε
Που `ρθα στην Αυστραλία
Και μου `χες έτοιμη δουλειά
Ν' αρχίσω εργασία;

Κι αμέσως ξαναγύρισα
Εις την Κεφαλληνία,
Τόσα στραβά που έχετε
Μού `ρθε ημικρανία.

Τη δέχθηκα την πρόσκληση
Για να σας βοηθήσω,
Μα τόσα που συνέβαιναν
Που να πρωταρχίσω;

Γι' αυτό κι εγώ σας άφησα
Να πάτε στα κομμάτια
Και με την ησυχία σας
Να βγάζετε τα μάτια.

-Ξέρεις τι κάνουν Άγιε
Κάποιοι στην Αυστραλία;
Θέλουν τους δώδεκα θεούς
Να φέρουν με το Δία.

-Βρε τι μου λες! Τους άθλιους!
Μα θα τους κανονίσω,
Να τους το πεις Γεράσιμε,
Πως θα τους δαιμονίσω.

-Και τους Κεφαλλονίτες σου
Κι αυτούς θα δαιμονίσεις;
-Εκείνους τους θεόκουρλους
Θέλεις να ξεχωρίσεις;

Ξέχασες τις παντόφλες μου
Πως μου τις έχουν κλέψει;
Μία απ' τις καλόγριες
Που μου τις είχε πλέξει.

Και τώρα τα ποδάρια μου
Κρυώνουν το χειμώνα
Που κάνει κρύο παγωνιά
Αέρα κι έχει χιόνια;

-Ναι έχεις δίκιο Άγιε
Μα κάνε μου τη χάρη
Αφού τους ξέρεις άσε τους
Π' ο διάβολος να πάρει.

-Αφού το λες Γεράσιμε
Αυτούς θα τους αφήσω

Γεράσιμον Ι.Κλωνή – Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μα αν το Δία προσκυνούν
Κι αυτούς θα δαιμονίσω.

-Ευχαριστώ σε Άγιε
Για τούτο το χατίρι.
-Και τώρα στρίβε από δω
Και πήγαινε σιχτίρι.

Κι έτσι λοιπόν περήφανος
Μιλώ και καμαρώνω
Που τους Κεφαλλονίτες μου
Και πάλι τους γλυτώνω!

Σεπτέμβριος 2013

ΟΥΡΑΝΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ*

Ουράνιο φαινόμενο εις την Κεφαλληνία,
σε όλους που προκάλεσε τρόμο και υστερία.

Που φάνηκε στον ουρανό μια νύχτα του Νοέμβρη.
πω-πω κακό που πάθαμε τι άλλο θα μας εύρει;

Φώναζαν και χτυπιόντουσαν με δέος κι αγωνία
κι άλλα πολλά ειπώθηκαν εις την Κεφαλληνία.

Είπανε κάποιοι έξυπνοι πως ήτανε κομήτης
κι άλλοι διαστημόπλοιο μ' έναν Κεφαλλονίτη.

Που έπεσε στη θάλασσα γιατ' ήταν μεθυσμένος,
ο αγιογδύτης,** και διαολοπαρμένος.

Άλλοι για εξωγήινους μιλούσανε με δέος
και λέγαν του πλανήτη μας πως έφτασε το τέλος.

Κι άλλοι πιο λίγο έξυπνοι είπαν μετεωρίτης
κι ο Άγιος εφρόντισε κανείς Κεφαλλονίτης,

Μην πάθει το παραμικρό μην πέσει στο κεφάλι
και ξαναρχίσει ο κουρλός να βλαστημάει πάλι.

Όμως εγώ πιο έξυπνος που ξέρω από τέτοια,
κι η μούσα μου εμπνεύστηκε κι έχει μεγάλα κέφια,

Θα εξηγήσω το συμβάν να διαφωτιστείτε
στο σκότος το εξώτερο να πάψετε να ζείτε.

Λοιπόν αυτά π' ακούσατε είναι μεγάλο ψέμα,
μετεωρίτες και λοιπά δεν είν' εκεί το θέμα.

Σας ήρθε μήνυμα λαμπρό μωρέ Κεφαλλονίτες
να μάσετε τη γλώσσα σας και να συνειστέετε.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Να σταματήστε πάραυτα εκείνη τη βλαστήμια
που κατεβάζετε συχνά τ` Αγίου τα καντήλια.

κι εκείνη τη συγχώρεση που όποιος βλαστημάει
και με πολύ αναίδεια απ` το Θεό ζητάει

Να ξέρετε στα σίγουρα στην κόλαση θα πάει
και μύρο φίδι κολοβό εκεί θα τότε φάει.

Χριστιανικά να ζήσετε αδέρφια μου και πάλι
γιατί αλλιώς τους κεραυνούς θα φάτε στο κεφάλι.

Δεκέμβριος 2013

****Πράγματι μια νύχτα του Δεκέμβρη το 2013 παρουσιάστηκε ένα παράξενο φαινόμενο στον ουρανό της Κεφαλλονιάς που ο καθένας έδινε τη δική του εξήγηση.***

*****τρελάρας***

ΜΑΣ ΗΡΘΑΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Μας ήρθαν τα Χριστούγεννα αδέρφια μου και πάλι
και κάτι τρίχες που `χαμε στο άσπρο μας κεφάλι,

Πάνε τις χάσαμε κι αυτές και δεν ξαναφυτρώνουν,
χαμπάρι δεν το πήραμε και λέμε και του χρόνου,

Πάλι εδώ να είμαστε κανένας να μη λείπει.
όμως εγώ φιλοσοφώ και με μεγάλη λύπη,

Σας λέω πως και πέρυσι πως λέγαμε τα ίδια.
μα τη χρονιά που έφυγε μας φάγανε τα φίδια.

Για δείτε το πετρέλαιο, το γκάζι κι η βενζίνη,
τα φρούτα, τα λαχανικά, γάζες, η βαζελίνη,

Το ρεύμα, ζαρζαβατικά, τέλη κυκλοφορίας,
ασφάλειες, φαγώσιμα, τα τέλη δημαρχίας,

Στα τραμ τα εισιτήρια, και στα λεωφορεία,
στα τρένα, στα διόδια, ταξί και εις τα πλοία,

Στις εκκλησιές μυστήρια, τα πιο πολλά δισκάκια,
ευχέλαια και αγιασμοί, μνημόσυνα, κεράκια,

Πόσο επάνω πήγανε που προκαλούν ναυτία
και απορούμε λέγοντας: Χριστέ και Παναγία!

Μα δεν υπάρχει έλεγχος; κανείς δεν κάνει κάτι;
όλοι τους γίνανε λοιπόν σαν κράτος εν τω κράτη;

Μα δεν τελείωσα εδώ θα πω και για το χρόνο
σε λίγες μέρες που `ρχεται παρέα με το πόνο.

Αυτά λοιπόν π` ακούσατε που είπα παραπάνω
πάλι θα τα πληρώσετε και με το πάρα πάνω.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Θα μειωθεί η σύνταξη, θα έρθει στραβομάρα,
θα έρθει και αρθρίτιδα, στη μέση μας κομμάρα.

Ίσως να έρθει Τρόικα κι εδώ στην Αυστραλία,
μ' ένα σωρό μνημόνια μαζί με ανεργία.

Για έρωτα θα κάνουμε βεβαίως το κορόιδο
που το τουφέκι στράβωσε και τάχει κάνει ρόιδο.

Μα δεν πειράζει ρε παιδιά γλεντάτε να χαρούμε
αυτή την πρόσκαιρη ζωή όσο ακόμη ζούμε.

Δεκέμβριος 2013

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά αρχόντοι Κεφαλλήνες
νέοι γερόντοι και γριές εργάτες και κηφήνες.

Απόψε ήρθαμε εδώ τα κάλαντα να πούμε
κι απ' το βουτσί σας το καλό ρομπόλα για να πιούμε.

Να πιούμε να μεθύσουμε και να σας ευχηθούμε
όλα του κόσμου τα καλά στο σπίτι σας να μπούνε.

Και σ' όποιον εκουρλάθηκε ο Άγιος να δώσει
για το μυαλό που έχασε να του το ξαναδώσει.

Στο Σύλλογο ευχόμαστε χρόνους πολλούς να ζήσει
να `χει καλά το πρόεδρο για να τότε φροντίζει.

Ευχές και στο Συμβούλιο όταν συνεδριάζει
να μη φωνάζει δυνατά τα μάτια του μη βγάζει.

Άγιος Βασίλης έρχεται από τη Καισαρεία
Κεφαλλονίτες για να δει εδώ στην Αυστραλία.

Κρατάει πένα και χαρτί χαρτί και καλαμάρι
για να μοιράσει μπουναμά στο κάθε παλικάρι.

Σε όσους εγέρασαν να μη τους ξαναπέσει,
μαλλί απ' το κεφάλι τους, να φέρει ένα φέσι.

Και στους προέδρους πού `χαμε μικρόφωνο να φέρει,
να βγάζουν λόγους όπως πριν σαν το κρατούν στο χέρι.

Άγιος Βασίλης έρχεται και καταϊδρωμένος,
λογαριασμούς και δάνεια στην πλάτη φορτωμένος.

Να τα μοιράσει σ' όλους μας όλα να πληρωθούνε

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

το γκάζι και ηλεκτρικό στο σκότος να μην ζούμε.

Την εφορία φυσικά, την ύδρευση και πάρκα,
τηλέφωνο, το κινητό και πρόστιμο στο βλάκα,

Τ' αμάξι του που πάρκαρε επάνω στη γωνία
και κλήση του κολλήσανε από τη δημαρχία.

Στο κτήριο που έχουμε πέτρα να μη ραγίσει.
μα πρέπει να προσέξουμε το τοίχο πού `χει ανοίξει.

Στο νέο χρόνο που `φτασε να ζήτ' ευτυχισμένοι
κι από τον ύψιστο θεό να είστε ευλογημένοι.

Και εις έτη πολλά!

Δεκέμβριος 2014

ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ – ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ

ΕΓΚ. Γεια σου αγαπημένη μου νήσος Κεφαλληνία!

ΚΕΦ. Άντε στο γέρο διάολο μη σου τραβήξω μία.....

ΕΓΚ. Γιατί αγαπημένη μου εγώ που σ` αγαπάω!

θέλω να σ` έχω αγκαλιά να σε χοροπηδάω.

ΚΕΦ. Τι τσαμπουνάς ρε άθλιε γαμώ το κέρατο σου;

ΕΓΚ. Να μου μιλάς πιο όμορφα το λέω για καλό σου.

ΚΕΦ. Γύρνα ορέ στα τάρταρα στην πρόστυχή σου μάνα,
την στρίγκλα, κακομούτσουνη, την κλέφτρα και ρουφιάνα.

ΕΓΚ. Είσαι σκληρή αγάπη μου, δουλεύω για καλό σου.

ΚΕΦ. Σου είπα στρίβε από δω μη βρεις το διάολο σου.

ΕΓΚ. Σου ήρθα να χορέψουμε το βαλς των έξι Ρίχτερ!

ΚΕΦ. Είσαι κακούργος, πονηρός φονιάς όπως ο Χίτλερ.

ΕΓΚ. Δεν σκέφτεσαι πως ήσουν για χρόνια στην αφάνεια;

ΚΕΦ. Και με τα Ρίχτερ δηλαδή θα βγω στην επιφάνεια;

ΕΓΚ. Και βέβαια αγάπη μου θα δεις όλοι θα τρέξουν!

ΚΕΦ. Και πρέπει να καταστραφώ κάποιοι να με προσέξουν;

ΕΓΚ. Θα δεις όλοι θα τρέξουνε για να σε βοηθήσουν.

οι σεισμολόγοι βέβαια τα Ρίχτερ να μετρήσουν.

Θα ρθει η τηλεόραση και δημοσιογράφοι,

κι ο κάθε αστοιχείωτος μόνο για σε θα γράφει.

Θα έρθουνε κλιμάκια από τα υπουργεία,

θα έρθει κι ο Πρωθυπουργός, θα ζήσεις μεγαλεία!

Άσε που θα `ρθουν υπουργοί ένας μετά τον άλλον,
με υποσχέσεις και βρισιές κατά των αντιπάλων.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Ξέρεις θα γίνουν εκλογές και είναι ευκαιρία,
για τους πολιτικάντηδες.... γνωστή η ιστορία.

Θα τάζουνε, στο κόσμο σου τα ίδια και τα ίδια.
όμως μετά τις εκλογές θα δώσουνε..... βαρίδια!!

ΚΕΦ. Να πάνε στον αγύριστο να εξαφανιστούνε,
που σαν κι εσένα ύπουλα εμάθανε να ζούνε!

Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ*

Την ιστορία που θα πω πέρα για πέρ` αλήθεια,
αξίζει να διαβάσετε δεν είναι παραμύθια..

Ήταν στα χρόνια τα παλιά δυο νέοι φιλαράκια.
ο Λάκης ήταν αφελής κι ο Σάκης γκομενάκιας.

Ο Σάκης τ` ομορφόπαιδο ήταν γερό καμάκι,
καμία δεν του γλύτωνε σαν έβαζε στο μάτι.

Μα κάποτε ο έρωτας χτύπησε την καρδιά του.
κάποια Μαριάννα γνώρισε και χάνει τη μιλιά του.

Τι έρωτας παράφορος ήταν αυτός Θεέ μου!
Σάκη αν είσαι ζωντανός κάτσε κι εξήγησε μου.

Κι ο Λάκης πως αντέδρασε π` ο διάβολος να πάρει;
απλούστατα ενίοτε τους κράταγε... φανάρι.

Ο Σάκης όμως ήτανε πάρα πολύ ζηλιάρης
κι ας ήταν από λόγου του τα μάλα ζαβολιάρης.

Πως η Μαριάννα, νόμιζε, αλλού λοξοκοιτούσε
με άλλα λόγια δηλαδή ότι τον απατούσε.

Μία βραδιά δεν άντεξε βουτάει τη Μαριάννα,
της τα `ψαλε απ` τη καλή την είπε και π.....να.

Τότε αυτή κατάρρευσε πέφτει λιποθυμεί
κι αργότερα σε κλινική σιγά-σιγά ξυπνάει.

Προσπάθησε να θυμηθεί τι ακριβώς συμβαίνει
και τότε στο κεφάλι της το αίμα ανεβαίνει.

Κι ο Σάκης τώρα ήθελε συγνώμη να ζητήσει
το Λάκη παρακάλεσε για να τον βοηθήσει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Κι ο Λάκης όντως αφελής:

-Τι θέλεις από μένα;

-Θέλω λουλούδια να της πας Λάκη μου από μένα.

Με τα πολλά κατάφερε το φίλο να φορτώσει
μιαν ανθοδέσμη όμορφη να πάει να της δώσει.

Κι ο αφελής σαν έφτασε στου πόνου το κρεβάτι
της λέει σου τα έφερα Μαριάννα απ` το Σάκη.

Κι εκείνη δεν του μίλησε κοιτάει θυμωμένη
καθόλου δεν κουνήθηκε έμενε ξαπλωμένη.

Του Λάκη του λυγίσανε παιδιά τα γόνάτά του
και νόμιζε πως έχανε το φως από μπροστά του.

Όμως ο πάγος έσπασε στο τέλος μεταξύ τους,
να τα ξαναύρουνε οι δυο εκφράσαν την ευχή τους.

Συγνώμη τώρα ζήτησε ο Σάκης της Μαριάννας
μα πάλι τα ξανάσπασαν λόγω της Ιωάννας.

Που κάπου γνωριστήκανε τρελά ερωτευτήκαν
και όταν ήρθε ο καιρός οι δυο τους παντρευτήκαν.

Λένε οι φαρμακόγλωσσες κοινώς γλωσσοκοπάνες
ο Σάκης πως σταμάτησε τις σχετικές κοπάνες.

Αφού ψυχή και σώματι δίνει στην Ιωάννα
και άφησε στη λησμονιά καμάκια και Μαριάννα!

Μάρτιος 2014

**Η ιστορία αυτή είναι πέρα για πέρα αληθινή και έγινε ακριβώς όπως
τα περιγράφω.*

ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΑΡΤΙ

Ένα χαρτί χρειάστηκα
Για μια υπόθεσή μου
Κι ώσπου να βγει το άτιμο
Μου βγήκε η ψυχή μου.
Θα σας τα πω απ' την αρχή
Να σας ενημερώσω
Τι τράβηξα ο φουκαράς
Κι εικόνα να σας δώσω.
Για να προσέχετε κι εσείς
Να προετοιμαστείτε
Αν παρ' ευχή στη θέση μου
Μια μέρα θα βρεθείτε.
Πήγα λοιπόν στο τοπικό
Γραφείο εφορίας,
Κούφια να ήταν η στιγμή...
Αρχή ταλαιπωρίας.
Ρώτησα τον υπάλληλο
Εις τις πληροφορίες...
Κι ατέλειωτες μου άρχισε
Γι' αρκούδες ιστορίες.
-Φίλε για την υπόθεση
Χρειάζεσαι πολλά
Χαρτιά να προσκομίσεις
Και μάλλον μετρητά.
Άντε στον τρίτο όροφο
Να εξυπηρετηθείς
Και ρώτα ποιον αρμόδιο
Υπάλληλο να δεις.
Ανέβηκα στον όροφο

Σκαλιά δεν ξέρω πόσα
Και σα το σκύλο πέταξα
Ρε φίλοι μου τη γλώσσα.
Και τι να δω σαν έφτασα!
Κόσμος να περιμένει
Σ' ένα μικρό δωμάτιο
Να είναι στριμωγμένοι.
Κρύος ιδρώτας μ' έλουσε
Για πότε θα τελειώσω,
Π' από τη ζέστη που `κανε
Εκόντευα να λιώσω.
Να μη σας τα πολυλογώ
Έφτασε κι η σειρά μου,
Μ' αυτό που έγινε μετά
Τραβάω τα μαλλιά μου.
Μου είπαν λάθος κύριε
Γι' αυτό που μας ζητάτε
Κάτω εις το ισόγειο
Εκεί πρέπει να πάτε.
Και τι να κάν' ο καμπερός
Άλλη δεν είχα λύση,
Πρέπει να πάω γρήγορα
Πριν το γραφείο κλείσει.
Φτάνω εις το ισόγειο
Και καταϊδρωμένος
Και βλέπω τον υπάλληλο
Να είναι ξαπλωμένος.
-Τι θέλει κύριος; ρωτά...
Χωρίς να με κοιτάξει,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Μάλλον ετούτος ήθελε
Έξω να με πετάξει.

-Ένα χαρτί χρειάζομαι
Γι' αγοροπωλησία.

-Απασχολείτε κύριε
Λάθος υπηρεσία...

-Όμως εδώ μου είπανε....

-Πρέπει να πας στο τρίτο...

-Μα από κει με στείλανε
Λέω σ' αυτόν το γύφτο...

-Εκείνος που σε έστειλε
Είναι μεγάλος βλάκας...

-Εε... τότε σίγουρα εγώ
Θα είμαι ο μα@@@κας.

-Θα πας στο τρίτο και θα βρεις
Το Γιώργο Χασομέρη
Και θα του πεις πως σ' έστειλα.
Αυτός είναι που ξέρει.

Και τρέχω ο ταλαίπωρος
Μήπως και τον προλάβω
Γιατί εμεσημέριασε
Και σκέψεις μαύρες βάζω.

Ρωτώ δεξιά κι αριστερά
Ποιος είν' ο Χασομέρης
Και να μια πόρτα που `γραφε
«κ. Γάμα Χασομέρης».

Χτυπάω μια, χτυπάω δυο
Μ' απάντηση καμιά...
Κι όπως μου είπαν έρχεται
Κατά την ώρα μία.

Κι εγώ αναρωτήθηκα

Γεράσιμε τι κάνω;
Και τουαλέτα ήθελα
Πάνω μου μην τα κάνω!

Την τουαλέτα άνοιξα
Και τι να αντικρύσω;
Ότι κι αν πω... σιχάθηκα
Ακόμη και να φτύσω.

Μα στην ανάγκη ήξερα
Πρέπει να υποκύψω...
Ούτε χαρτί τον πισινό
Δεν είχε να σκουπίσω.

Γυρνώ και πάλι για να δω
Το μίστερ Χασομέρη
Μα τη σειρά μου έχασα
Ήταν και μεσημέρι.

Τα άντερα μου γρύλιζαν
Η πείνα μ' είχε ζώσει.
Όποιος θα μπλέξει με αυτούς
Δύσκολα θα γλυτώσει !

Όμως η ώρα πέραγα
Κανένας δεν φαινόταν
Και όσοι περιμένανε
Την τύχη καταριόταν.

Και νάτος ο υπάλληλος
Περίπου ώρα δύο.
Ήταν βαρύς κι αμίλητος
Και μπαίνει στο γραφείο.

Δέκα λεπτά θα πέρασαν.
-Ο πρώτος να περάσει...
Διάολος να `μπει μέσα του
Ετούτος θα μας σκάσει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Ένας μετά τον άλλονε
Βγαίνανε οργισμένοι
Ο Χασομέρης έφταιγε
Και βγαίναν θυμωμένοι;
Έρθε και μένα η σειρά
Το απογευματάκι
Και βλέπω τον υπάλληλο
Ν' ανάβει τσιγαράκι.
Είναι η ώρα κύριε
Να πω το καφεδάκι.
Κάθισε και περίμενε
Κανένα τεταρτάκι.
Κάθισα και περίμενα
Σφίγγοντας τις γροθιές μου.
Τι να `κανα ρε φίλε μου;
Για κάθισε και πες μου!
Όταν λοιπόν τελείωσε
Γυρίζει και μου λέει:
Σβήνοντας το τσιγάρο του...
-Ο κύριος τι θέλει;
Και όταν του εξήγησα
Το πρόβλημα που είχα,
-Να προσκομίσεις το χαρτί
Ασφάλειας του ΙΚΑ.
Θέλεις και μια βεβαίωση
Απ' την αστυνομία,
Πως είσαι συ προσωπικώς
Με όλα τα στοιχεία.
Λογαριασμό απ' τη ΔΕΗ
Ή άλλη εταιρεία
Και ιδιοκατοίκησης

Από τη δημαρχία.
Πιστοποιητικό γεννήσεως
Και γάμου των γονιών σου
Κι άλλο να λέει είσαι συ
Πατέρας των παιδιών σου.
-Μήπως, του λέω, χρειαστεί
Και τεστ του Ντι-Εν-Εη;
-Σοβαρευτείτε κύριε
Ο νόμος δεν το λέει.
Τι να σας πω ρε φίλοι μου
Με έπιασε ναυτία
Για ένα κουρελόχαρτο
Τόση ταλαιπωρία!
Εγύρισα στο σπίτι μου
Τα μάλα οργισμένος
Βλαστήμαγα τη τύχη μου
Έμουν και πεινασμένος.
Βδομάδες παιδευόμουνα
Όλα να τα συλλέξω
Μην τύχει κάποιο απ' αυτά
Βεβαίως παραβλέσω.
Και όταν τα συνέλλεξα
Και ανακουφισμένος
Στην εφορία βρέθηκα
Πρωί-πρωί στημένος.
Να είμαι πρώτος στη σειρά
Να μην καθυστερήσω
Όμως, γ@@@ώ την τύχη μου
Θα τονε βλαστημήσω.
Εκείνον τον πανάθλιο
Το Γάμα Χασομέρη...

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α'

Που μού `πανε πως έρχεται
Μετά το μεσημέρι.

Γ@@@ώ τη καταδίκη μου,
Βλαστήμησα βοώντας,
Το κράτος και το σύστημα
Ζώντας και τεθνεώντας.

Όμως εγώ το έβαλα
Αμέτι μουχαμέτι
Μπροστά στην πόρτα έκατσα
Μέχρι αυτός να έρθει.

Και όταν ήρθε κι άνοιξε
Χωρίς να τον ρωτήσω,
Σαν σίφουνας μπουκάρισα
Για να τον ξευτελίσω.

-Τι τρόπος είναι κύριε;
Εδώ είναι γραφείο...
-Θα ήτανε καλύτερα
Να έλεγες πορνείο....
-Για μάζεψε τη γλώσσα σου...

Μου λέει νευριασμένος,
-Κι εσείς ρε να δουλεύετε
Του λέω φουρκισμένος.

Λόγο στο λόγο κόντεψε
Να έρθουμε στα χέρια,
Το αίμα θα χυνότανε
Αν είχαμε μαχαίρια.

Στο τέλος ηρεμήσαμε
Κοιτάζει τα χαρτιά μου,
-Ξέχασες το χαρτόσημο.
-Γ@@@ώ... τα κέρατά μου.

Μου είπε στο περίπτερο

Να πας να τα κολλήσεις
Κι όσο μπορείς πιο γρήγορα
Πριν κλείσω να γυρίσεις.

Και τι να κάνω έτρεξα.
Πληρώνω τ` άντερά μου
Και πάλι ξαναγύρισα
Πριν χάσω τα μυαλά μου.

-Τώρα θα πας στο δεύτερο
Να δεις το τμηματάρχη
Να τα ελέγξει και να δει
Λάθος εάν υπάρχει.

Και τι να κάνω έτρεξα.
Να δω αν καταφέρω
Ετούτη την Οδύσσεια
Εις πέρας να τη φέρω.

Μετά από αναμονή
Και μ` αγωνία πλέον
Τρία από τα έγγραφα
Τα βγάζει επιπλέον.

-κύριε δεν χρειάζονται
Ο νόμος έχ` αλλάξει.
Τα σκίζει και στο κάλαθο
Αχρήστων θα πετάξει-

Πάρτα και ξαναπήγαινε
Σ` αυτόν τον Χασομέρη....

-Ξέρω, λέω ειρωνικά,...
Εις τα γνωστά μου μέρη.

Η μέρα όμως πέρασε
Και πριν αυγή χαράζει
Πάλι στην πόρτα τη γνωστή
Εκεί είχα αράξει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Περίμενα, περίμενα
Αυτό τον παλιομπίχτη.
Στη θέση μου αγαπητοί
Κανένας σας μην τύχει.
~*~
Να μη σας τα πολυλογώ
Και μη σας χολοσκάω
Με έστειλε στον τέταρτο
Αμέσως για να πάω.
~*~
Να `βρω τον διευθύνοντα
Υπογραφή να βάλει,
Και όλα τα παράβολα
Αυτός να παραλάβει.
~*~
Και τι να κάνω έπρεπε
Να πάω και σ` εκείνον
Πικρό ποτήριο να πιω
Πικρό σαν το κινίνο.
~*~
Τον πλήρωσα τον κερατά
Μ` αυτός δεν είχε μπέσα,
Απόδειξη δεν έδωσε
Μα ούτε και τα ρέστα.
~*~
Τι να `κανα... κατέβηκα
Και πάλι εις τον τρίτο
Και δίνω όλα τα χαρτιά
Πάλι σ` αυτό το γύφτο.
~*~
Αυτός μου χαμογέλασε
-Όλα είναι εντάξει
Σε ένα μήνα το χαρτί
Στο σπίτι σου θα φθάσει.

Ξέρεις... για... καφεδάκι
Ανάγκες έχουμε πολλές....
Είμαι και φτωχαδάκι.
~*~
-Κατάλαβα, κατάλαβα
Θέλεις και φακελάκι,
Αν σε δυο μέρες δεν θα `ρθει
Στο λέω φιλαράκι....
~*~
Θα βλαστημήσεις άθλιε
Της μάνας σου το γάλα.....
Και τον αρχίζω «γαλλικά»
Στα λόγια τα μεγάλα.
~*~
Τα λόγια μου του πέσανε
Στο πρόσωπο χαστούκι.
Φοβέρα θέλ` ο Άγιος
Κι η Παναγιά ματσούκι.
~*~
Το πολυπόθητο χαρτί
Λαβαίνω συστημένο
Τρεις μέρες έκανε να ρθει
Τ` ακριβοπληρωμένο.
~*~
Δεν θέλω άλλα να σας πω
Άλλο να σας κουράσω
Γιατί κι εγώ κουράστηκα
Φίλοι μου να τα γράψω.
~*~
Της άμοιρης πατρίδας μας
Η γραφειοκρατία
Που τον πολίτη τυραννά....
Γ@@@ώ τα υπουργεία!

Αύγουστος 2014

Εκτός... αν θες... πιο γρήγορα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΚΟΥΤΣΑΘΗΚΕ

Κουτσάθηκ' η γυναίκα μου
Πω-πω τη συμφορά μου
Και με μαγκούρα περπατεί
Όπως τη πεθερά μου.

Κούφια η ώρα κι η στιγμή
Που πήγα στους Αρκάδες
Για να χορέψει τσάμικο
Και μπήκα σε μπελάδες.

Μάλλον θα τη ματιάσανε
Που στο χορό πετούσε
Και κάτω τη σωριάσανε
Και τρομερά πονούσε.

Από τον πόνο σφάδαζε
Ψηλά στο γόνατό της
Και στους γιατρούς μεσάνυχτα
Να βρει το λυτρωμό της,

Κουβάλαγα στην αγκαλιά
Εις το νοσοκομείο
Εφόσον διαθέσιμο
Δεν είχανε φορείο.

Δώδεκα ώρες φάγαμε
Δεν θέλω να θυμάμαι
Πολλές φορές επιάστηκα
Όρθιος να κοιμάμαι.

Στο σπίτι μας εστείλανε
Με συνταγές και χάπια
Και με τα βλέφαρα κλειστά
Στα κουρασμένα μάτια.

Κι εδώ αρχίζει ο χορός
Για το Γερασιμάκη
Που μόνος όλες τις δουλειές
Θα κάνει στο σπιτάκι.

Μπουγάδα και σιδέρωμα
Και πλύσιμο τα πιάτα,
Σκουπίσματα, σφουγγάρισμα
Και τάισμα τη γάτα.

Το στρώσιμο του κρεβατιού,
Να πλένω τουαλέτες
Κα να `χω πάντα έτοιμες
Και καθαρές πετσέτες.

Να ετοιμάζω πρωινό,
Μαγείρεμα να κάνω
Κι εκείνη η αχάριστη
Γκρινιάζει από πάνω.

Είσαι μου λέει άχρηστος
Για τίποτα δεν κάνεις
Όλο με το κομπιούτερ σου
Την ώρα σου τη χάνεις.

Και τι να κάνω ο φτωχός,
Τίποτα δεν της λέω.
Ξέρω πως είναι άδικο
Σε τίποτα δεν φταίω.

Βλέπεις στο χέρι της κρατά
Την κλασική μαγκούρα,
Μη μου ισιώσει με αυτή
Φοβάμαι την καμπούρα.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Μα έχω κι άλλα βάσανα
Φίλοι και συνεργάτες
Που `ναι καιρός να φυτευτούν
Αγγούρια και ντομάτες.

Και τι να κάνω πέστε μου
Αγγούρια να φυτέψω,
Ή μία πέτρα με θηλιά
Εις το λαιμό να δέσω;

Μα είμαι αισιόδοξος
Πως όλα θα περάσουν
Κι εκείνοι που μας μάτιασαν
Απ` το κακό θα σκάσουν!

Σεπτέμβριος 2014

MELBOURNE CUP DAY

Η πρώτη Τρίτη έφτασε μηνός του Νοεμβρίου
στο Flemington γιορτάζουμε τρανού τζογαδορίου

Τα άλογα που τρέχουνε μαζί με τις φοράδες,
για να ξεχνάει ο λαός ημέρες αποφράδες.

Γι' αυτό λοιπόν θεσπίστηκε δημόσια αργία
για να μπορέσουν κι οι φτωχοί μαζί με τη συμβία

Να μας το παίζουν άρχοντες με φράκο και βελάδα
και οι κυρές που έχουνε μεμέ σαν αγελάδα,

Έξω να τα πετάζουνε προς τέρψη των αρρένων
και οι μικρές σαν κάτοχοι τόσων πολλών επαίνων,

Να στολιστούνε όμορφα, να βάλουν και καπέλα,
να βάλουν ψηλοτάκουνα και να κρατούν ομπρέλα.

Φόρεμα να φορέσουνε κλειστό ως το λαιμό τους
και ανοιχτό στη πλάτη τους μέχρι τον πισινό τους.

Με μίνι οι καλλίγραμμες τα στήθη να τουρλώσουν,
να κάνουνε τους γέροντες τα μάτια να γουρλώσουν.

Με τα καπέλα που φορούν και με τα καπελίνα,
φαντάζουνε στα μάτια μας σαν την παλιά μπερλίνα.

Που μοιάζουν λαχανόκηποι και ινδική καρύδα,
με ανανά, κλωσοφωλιά, φωλιά με πουλακίδα.

Σας το δηλώνω ευθαρσώς και ξέρω τι σας λέω,
οι πιο πολλοί ανήκουνε στην κάστα πειναλέων.

Όλοι αυτοί στο Flemington ορμούν κατά χιλιάδες
στα άλογα ποντάρουνε να μάσουνε παράδες,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Και όταν έρθει η στιγμή τα άλογα να τρέξουν
οι καρδιακοί δεν ξέρουνε στο τέλος αν θ' αντέξουν

Αν δεν νικήσει τ' άλογο που έχουνε ποντάρει
και καβαλάρης διάολος μην έρθει και τους πάρει.

Και πάνε τζάμπα τα λεφτά που έχουνε χαλάσει
για τουαλέτες και λοιπά που έχουνε νοικιάσει.

Μα δεν βαριέστε ρε παιδιά όσα `ρθουνε κι ας πάνε
ανάγκη το `χουν τ' άλογα πρέπει κι αυτά να φάνε

Να φάνε να χορτάσουνε σανό και κάτι χάπια
και όσα ξοδευτήκανε ας πάνε στα κομμάτια...

Νοέμβριος 2013

ΘΥΣΙΑ Η ΛΗΣΤΕΙΑ

Αχ λαέ μου σε δουλεύουν
Βουλευτές και κυβερνήτες,
Αληθήριοι και ψεύτες
Βρωμεροί κομπογιαννίτες.

Τους ληστές που σε ληστέψαν
Έβαλες να κυβερνήσουν
Και στα χείλη σου το ψάρι
Βρε λαέ να τηγανίσουν!

Τι τους ήθελες λαέ μου
Πονηρούς και φαυλοκράτες;
Για να παίζουνε μπιλιάρδο
Πάνω στις δικές σου πλάτες!

Δεν μπορείς να καταλάβεις
Τα στημένα καβγαδάκια
Θεατρίνικα που παίζουν
Στης TVς παραθυράκια;

Κάνουν δήθεν πως μαλώνουν
Να σου κλείσουνε τα μάτια
Και για χάρη σου πως κάνουν
Την καριέρα τους κομμάτια.

Όλοι λένε πως θυσιές
Για ανάκαμψη τις κάνεις
Και από την ασιτία
Όπου να `ναι θα πεθάνεις.

Όταν κάποιος την αλήθεια
Λέει στα παραθυράκια,

Θα ορμήσουνε οι άλλοι
Να τον φάνε σαν κοράκια.

Την αλήθεια δεν συμφέρει
Να τη μάθει ο λαός
Γιατί όλοι τους θα τρέξουν
Και θα φύγουν σαν λαγός.

Η αλήθεια είν` αλήθεια,
Μ' αμφισβήτηση καμία
Όσα ψέματα κι αν λένε
Η αλήθεια είναι μία.

Να γλυτώσουνε τους φίλους
Απ' τη δίκαιη οργή σου,
Που σου κλέψανε το βίος σου
Και την ίδια τη ζωή σου!

Όλ' αυτά που τσαμπουνάνε
Για λαού μας τη θυσία
Όλα όσα σου στερήσαν
Είναι φοβερή ληστεία.

Που σου κλέψαν τον ιδρώτα,
Μιας ζωής οικονομίες,
Και σε ρίξανε στη φτώχια
Σε φριχτές αυτοκτονίες.

Σήκω λοιπόν τι κάθεσαι
Και φώναξε αέρα
Και στείλε τους στο διάολο
Κι ακόμη πάρα πέρα...

Η ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΙ ΝΥΦΗ

Με τη «γλύκα» στη ματιά τους και το «μέλι» στη φωνή
όλη μέρα μες το σπίτι και οι δύο τους μαζί,

Τριγυρνούν «αγαπημένες» νύφη με την πεθερά
μα μπερδεύουνε τα πόδια και θολώνουν τα νερά.

Ό,τι κάνει η νυφούλα δεν αρέσουν στη γριά
και της νύφης δεν αρέσουν όσα καν` η πεθερά.

Όταν μαγειρέβ` η νύφη το φαΐ θα το κολλήσει
και η πεθερά αμέσως το φαρμάκι της θα χύσει.

-Σου `χω πει ν` ανακατεύεις και να ρίχνεις και νερό.
έριξες πολύ αλάτι το `χεις κάνει αλμυρό.

Όποιος φάει θα λυσσάζει από τούτο το φαΐ.
όταν θα `ρθει το παιδί μου για να φάει τι θα βρει;

-Μα δεν χρειάζεται να φας λύσσα για να σε πιάσει
από το γάμο κι ύστερα έχεις για με λυσσάζει

-Η μάνα σου δεν σ` έμαθε τίποτα για να κάνεις;
έτσι που πας στα γρήγορα εσύ θα με πεθάνεις.

-Μα δεν παθαίνεις τίποτα γριά φαρμακωμένη
κακούργα και χοντρόπετη και διαολοπαρμένη.

Ό,τι κι αν κάνω σου βρωμά τίποτα δεν σ` αρέσει
όμως θα έρθει ο καιρός να μπεις σε κάποια θέση.

Σου τα φυλάω άτιμη παλιόγρια και γκίόσα
θα τα πληρώσεις τρίδιπλα τόσα και άλλα τόσα.

Κάνω γριά υπομονή μ` αν ρθω στα όριά μου

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

πρέπει να φύγεις να κρυφτείς να μη βρεθείς μπροστά μου...
Αυτά και άλλα σκέφτεται η νεαρή μας νύφη
που έχει τέτοια πεθερά για την κακιά της τύχη.

Κι ο πόλεμος καλά κρατεί εις την ροή του χρόνου
της νύφης και της πεθεράς της γκρίνιας και του φθόνου.

Πως ήταν νύφη κάποτε η πεθερά ξεχνάει
και πως τη νύφη πεθερά, ο χρόνος τήνε πάει...

...

Δεκέμβριος 2015

ΠΡΟΣ ΤΟ ULURU

Την Πέμπτη εικοσιοκτώ
του Ιουλίου μήνα,
ξεκίνησαν συμπάρουκοι,
για να περάσουν φίνα.

Με Μιχαλάκη οδηγό
τζιμάνι στο τιμόνι,
αφήσανε προβλήματα
κι από σκοτούρες μόνοι,

Να πάνε για την έρημο
για λίγο να ξεσκάσουν
τις στενοχώριες κι έγνοιες τους
κι εκείνες να ξεχάσουν.

Ήτανε όλοι λεβεντιές
κρατούσαν και μπαστούνι
και δυο κυρίες ήρθανε
φορώντας κοντογούνι.

Σε κάποιους στο κεφάλι τους
τους λείπανε μαλλιά
κι άλλοι για στραβομάρα
φορούσανε γυαλιά.

Ξέχασε τη μασέλα του,
Κάποιος! τι συμφορά του!
Κι απ' την απελπισία του
τραβάει τα μαλλιά του.

Και ένας φίλος κολλητός
για τη βαρνηκοΐα
τ' ακουστικού του έπεσε
κι αυτού η μπαταρία.

Κι εγώ ρε φίλοι τι να πω,
μαζί με τη συμβία
Με χάπια φορτωθήκαμε
για κάθε αβαρία.

Για τη χοληστερίνη μας,
την πίεση στο αίμα,
για κάτι πόνους στα νεφρά,
γι' αρθριτικά μια κρέμα.

Ξεκίνησε ο Μιχαλιός
με κέφι και μεράκι
και είπε πως θα κάνουμε
στάσεις για καφεδάκι.

Μας είπε πως θα φτάσουμε
σ' Αδελαΐδα βράδυ
και στο ξενοδοχείο μας
πριν πέσει το σκοτάδι.

Είπε θα συναντήσουμε
στο δρόμο μας γελάδια
κοπάδια από πρόβατα
που βόσκουν στα λιβάδια.

Και καγκαρούδια μπόλικα
θα δούμε που πηδάνε
όμως μας είπε προσοχή
όταν θα περπατάμε

Γιατί υπάρχουνε παντού
καταραμένα φίδια
που έχουν δηλητήριο
και γλώσσα σαν ψαλίδια.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Έρημο θα περάσουμε
θα δούμε και καμήλες,
Ιθαγενών καταυλισμούς
με τσίγκους κάποιες βίλες.

Στο Coober Pedy φίλοι μου,
μας είπε ο Μιχάλης,
όλοι θα πρέπει να `χουμε
μια τσάντα υπό μάλης.

Μια φλέβα αν χτυπήσουμε
κι οπάλια αν βρούμε
πακέτα με δολάρια
εκεί να στοιβαχτούνε.

Δυο μέρες θα περάσουμε
μέσα σε γαλαρία,
όπως οι τυφλοπόντικες
αντί ξενοδοχεία.

Επίσης μη ξεχάσουμε
και σ` εκκλησιά θα πάμε
για να παρακαλέσουμε τα
φίδια μη μας φάνε.

Γονυπετείς εις το θεό
και τον προφήτ` Ηλία
που μετανάστης και αυτός,
είναι στην Αυστραλία.

Μόνο που δεν εδούλεψε
ποτέ του σ` εργοστάσιο
αφού τα οικονομάει
όπως τον κάθε άγιο.

Κι εφόσον διασχίσουμε
την έρημο βρε παιδιά
και φθάσουμε στο Ουλουρού
χωρίς πολλές κουβέντες

Ν` ανέβουμε με σεβασμό
και προσοχή μεγάλη
κι όποιος ν` ανέβει δεν μπορεί,
να βοηθούν οι άλλοι.

Εφόσον τα αρθρική
σαφώς ταλαιπωρούνε
και σ` ανηφόρες δυστυχώς,
πάρα πολύ πονούνε.

Για όλο το ταξίδι μας,
μια συμβουλή σας δίνω
να είστε πάντα κόσμιοι
σ` ανθρώπους και σε ντίγκο.

Το νου σας πάντα να `χετε
τι κάν` ο διπλανός σας,
ο μπροστινός σας φυσικά,
αλλά... κι ο πισινός σας.

Δεν έχω άλλα να σας πω
φίλοι αγαπημένοι
ένα μονάχα σας ζητώ,
να είστε μονιασμένοι.

Να μη σας νοιάζει και πολύ
αν κάποιο γεροντάκι
ότι το παίζει γκόμενος
και αν φορά σορτσάκι.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Κουτσομπολιά και ψίθυροι,
εδώ δεν έχουν θέση
για κάποιον με δυσκοιλία
που δεν μπορεί να χ@@@ει.

Αν κάποια ψηλοτάκουνο
φοράει και τρεκλίζει,
στο διπλανό δωμάτιο
αν το κρεβάτι τρίζει.

Το πρωινό σαν παίρνουμε
θα μπούμε σε μπελάδες
εάν στη τσέπη βάζουμε,
βούτυρα, μαρμελάδες.

Τον οδηγό σαν οδηγεί
κανείς να μη τον βρίζει
κι αρχίσει όπως λέοντας
τα δόντια του να τρίζει.

Και τον πετάξει πάραυτα,
απ` το λεωφορείο
και μας τον φέρουν ύστερα
επάνω σε φορείο.

Τις εντολές π` ακούσατε
όλοι να σεβαστείτε

γιατί αλλιώς στην κόλαση
όλοι σας θα βρεθείτε.

Αιώνια να βράζετε
για να τιμωρηθείτε
και σας το λέω ευθαρσώς
μπροστά σας θα με βρείτε.

Η φοβερή η πένα μου
όλο για σας θα γράφει
κι όποιος στη μύτη θα της μπει,
θα δείτε τι θα πάθει.

Και κάτι άλλο θα σας πω
για να σοβαρευτούμε
όλα αυτά π` ακούσατε
τα είπα να χαρούμε.

Τα είπα να γελάσουμε
να `ναι νερό κι αλάτι.
ινάτι λέει ο λαός
ότι μας βγάζει μάτι

Άγνωστοι ξεκινήσαμε
μα φίλοι να γενούμε
όταν θα επιστρέψουμε,
να ξαναταμωθούμε...

Ιούλιος 2016

Ο ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

Για τον αναβαλλόμενο
Σήμερα θα μιλήσω,
Τα έργα των πολιτικών
Να σας υπενθυμίσω.

Τα έργα και ημέρες τους
Που έχουνε στριμώξει
Πάντοτε τον αδύναμο
Που έχουν ξεθεώσει

Που τον χτυπούν αλύπητα,
Περικοπές και φόροι
Πολλές φορές στα μουλωχτά
Ωσάν κουκουλοφόροι.

Πλήρωσ' αυτό, πλήρωσ' εκεί,
Πλήρωσε πάρα πέρα,
Πλήρωσε τον πατέρα σου
Μαζί και τη μητέρα.

Είναι ο νόμος αυστηρός
Κι όποιος παρανομήσει,
Στη φυλακή πολύχρονη
Ποινή θε να εκτίσει.

Γιατί ρε σεις πολιτικοί
Να τα πληρώνει ο γέρος,
Μήπως ολόκληρη ζωή
Τότε που ήταν νέος,

Μη δεν εργάσθηκε σκληρά
Για να ορθοποδήσει,
Για της πατρίδας την τιμή
Δεν είχε πολεμήσει;

Για να τα βρείτε έτοιμα
Κηφηνариό, αλήτες;
Τεμπέληδες, ανάξιοι,
Της χώρας λωποδύτες!

Εσείς που δεν δουλέψατε
Αχόρταγοι κηφήνες,
Τον πόνο δεν αισθάνεστε
Δεν παίρνετε ευθύνες;

Εσείς ρε που τα φάγατε
Το δάχτυλο κουνάτε
Σ' ανήμπορους και σ' ευπαθείς!
Στο διάβολο να πάτε!

Του κλέψατε τη δούλεψη
Ολάκερης ζωής τους
Και τωρ' ανερευθρίαστα
Ζητάτε τη ψυχή τους.

Στημένα στα παράθυρα
Κάνετε καβγαδάκια
Τον κόσμο κοροϊδεύετε
Σαν τα μωρά παιδάκια!

Κι αν κάποιος στο σινάφι σας
Τον έπιασε συνάχι
Όλοι σας του ευχόσαστε
Περαστικά του να `χει.

Απ' τον αείμνηστο Σουρή
Θα κλέψω μίαν ατάκα:
«Ω! Ελλάς ηρώων χώρα
Τι γαιδάρους βγάζεις τώρα!»

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΣΗ

Μια απορία προσπαθώ
Για χρόνια να τη λύσω
Όταν θα `ρθει η μέρα μου
Κι εμένα να ψοφήσω.

Τι θ` απογίνει τελικά
Η μαύρη η ψυχή μου
Όταν στο χώμα χάσουνε
Το άψυχο κορμί μου;

Για χρόνια τιτιβίζουνε
Περίπου δυο χιλιάδες
Επίσκοποι, καλόγεροι,
Οι διάκοι, και παπάδες,

Για τους καλούς Παράδεισου
Η πόρτα θε ν` ανοίξει
Και τους κακούς πως ο θεός
Στην κόλαση θα ρίξει,

Αν τις νηστείες δεν κρατούν,
Το λάδι αν θα φάνε
Τετάρτες και Παρασκευές,
Στην Κόλαση θα πάνε.

Εάν δεν κάνουν προσευχές
Και ελεημοσύνες
Και δωρεές στις εκκλησιές
Δικές τους οι ευθύνες.

Αν χάσουν τον Παράδεισο
Π` Πέτρος δεν θ` ανοίξει
Και με κλωτσιά στα πισινά
Στην κόλαση θα ρίξει.

Βεβαίως στον Παράδεισο
Κι εγώ θέλω να πάω,

Αλλά προβληματίζομαι
Τι δρόμο για να πάρω...

Αφού ψηλά στον ουρανό
Κυκλοφορούν αβέρτα,
Τόσα διαστημόπλοια,
Ρουκέτες και τα ρέστα...

Οι δορυφόροι, πύραυλοι
Αυτού του Κορεάτη...
Ξέρετε του κοντόχοντρου
Και του κουκουλωμάτη...

Που απειλεί με όλεθρο
Ολόκληρο Πλανήτη
Στέλνοντας τους πυραύλους του
Σε όλα του τα μήκη.

Μα κι ο Σουλτάνος Ερντογάν
Τούρκος με περηφάνια
Που με τα φάντομ απειλεί
Και μαχητές τζογλάνια.

Τον ουρανό μας σκίζουνε
Και υφαλοκριπίδα,
Οι τσαμπουκάδες, ύπουλοι
Π` απλώνουν την αρίδα,

Τους Έλληνες που απειλούν
Όποιος βρεθεί μπροστά τους
Θα ρίξουν τις ρουκέτες τους
Κι αέρα στα φτερά τους.

Χιλιάδες ελικόπτερα
Τόσα αεροπλάνα,
Ακόμη και τα σύννεφα
Και κάποια υδροπλάνα,

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Εκατομμύρια πουλιά
Που δεν γλυκοσαλίζουν*
Σκεπάζουνε τον ουρανό
Κι εκείνα με φοβίζουν.

Κι έτσι μ` αυτά που γίνονται
Φιλοσοφώ και λέω,
Πρόσβαση στον Παράδεισο
Δεν έχω, γι αυτό... κλαίω.

Τους δρόμους που μου κλείσανε
Τρύπες και μονοπάτια
Και δάκρυα κορόμηλα
Τρέχουν στα δυο μου μάτια.

Φοβάμαι τις ρουκέτες τους
Μη καρφωθεί καμία
Στα άγια μου πισινά...
Βοήθεια Παναγία...

Και επιστρέψει εις τη γη
Η μαύρη η ψυχή μου
Να ξαναζήσω κόλαση
Μετά απ` την ταφή μου.

Όμως θα πρέπει σοβαρά
Να το καλοσκεφτούμε,
Κόλαση και Παράδεισος
Είναι στη γη που ζούμε.

Με μία μόνο διαφορά
Οι πλούσιοι μόνο ζούνε
Σ` έναν ψευτοπαράδεισο
Και οι φτωχοί πεινούνε,

Την Κόλαση βιώνουνε
Τη νιώθουν στο πετσί τους,
Πείνα, αρρώστιες, συμφορές,
Όσπου να βγει ψυχή τους

**ησυχάζουν*

NOVARTIS

Νάτα και πάλι νάτα μας, μας ήρθαν τα χαμπέρια
κάποιοι στο μέλι βούτηξαν τα βρωμερά τους χέρια

Κάποιοι τα κοιμήσανε που βρήκαν ευκαιρία
τα δάχτυλα στον τενεκέ που λέγεται υγεία

Τα βούτηξαν και γλείψανε το μέλι με μανία
και τρώγανε και πίνανε στου κόσμου την υγεία.

Στήσανε πάρτι και χορό γλεντοκοπούν αβέρτα
μίζες, ευρώ, δολάρια, βαλίτσες, σούρτα, φέρτα,

Γεμάτες που μπαινόβγαιναν σε υπουργών γραφεία
τη μηχανή που λέγεται δημόσια υγεία

Να την λαδώσουνε καλά για να δουλεύει φίνα
και υπουργοί, διευθυντές για να χορτάσουν χρήμα.

Γραφήκανε ονόματα πως τα οικονομήσαν
βαριά, γνωστά, ασήκωτα τις μίζες πως μασήσαν.

Για υπερκοστολόγηση στα φάρμακα μιλούνε
και τη Novartis προτιμούν να τα προμηθευτούνε.

Αφού λαδώνει πιο καλά υγείας τα γρανάζια.
όμως αυτοί που θίγονται αρχίσανε τα νάζια.

Που κλαίνε και οδύρονται είν' όλοι τους αθώοι
κι' αυτοί που τους κατηγορούν αλήτες είναι όλοι.

Τι να σας πω μωρέ παιδιά Αναρωτιέμαι μόνος
Πως γίνεται, δεν γίνεται Του άρρωστου ο πόνος,

Να είναι μέσον πλουτισμού στο τόπο το δικό μας

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

κράτος «δικαίου» έχουμε μην πω το κέρατό μας.

Οι ίδιοι το δηλώνουνε πως τίποτα δεν ξέρουν
τους πιάνει ψυχοπλάκωμα γι' αυτό και υποφέρουν.

Τέτοια ποτέ δεν γίνονται στη χώρα του Σωκράτη
κι' όλοι τον όρκο δίνουνε στο Μέγα Ιπποκράτη.

Γι' αυτό κι' εγώ θα σας το πω είν' όλοι τους..... αθώοι
κι' ας τρώνε και ας ρέβονται με όλο τους το σόι...

...

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Ο Ερντογάν αγρίεψε προσφάτως στο Αιγαίο
και τον Αλλάχ παρακαλεί να γίνει το μοιραίο,

Το λάθος που το κυνηγά, οι Έλληνες να κάνουν,
όπως στην Κύπρο που `καναν κι οι Τούρκοι να εισβάλουν.

Τα «ένδοξα» μεμέτια του περίπατο να κάνουν
τη Χίο, Λέσβο και νησιά, δικά τους να τα κάνουν.

Με πλοία, περιπολικά, καράβια με κανόνια,
τη θάλασσα που βλέπουνε σαν σκάκι με τα πόνια.

Δεν διάβασε ο μπουνταλάς λιγάκι ιστορία
για Κουντουριώτη ναύαρχο, Κανάρη, Μπουμπουλίνα,

Που πλοία τους εμπορικά με πρόχειρα κανόνια
βυθίζανε τους στόλους τους στα χρόνια του αγώνα.

Και στον αέρα βέβαια με ψευτοσαμπουκάδες
πιλότους που οργώνουνε μεμέτια μπουνταλάδες,

Σαν βλέπουνε τους αετούς των ουρανών φοβέρα
τους ίκαρους λεβέντες μας να σκίζουν τον αέρα,

Τους πιάνει τρελοκόλουσα λερώνουν τα βρακιά τους
Αλλάχ... Αλλάχ φωνάζουνε κι αέρα στα φτερά τους.

Γυρίζουνε στον τόπο τους σαφώς για να γλυτώσουν
και στο Μεγάλο Πατισάχ αναφορά να δώσουν.

μα του Σουλτάνου Ερντογάν τ` αυτί του δεν ιδρώνει
Δόξης πολλές φαντάζεται, θυμώνει και πεισιμώνει.

θέλει δικά του τα νησιά Αιγαίο και τη Θράκη

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Θέλει και τη Μεσόγειο Κι ό,τι σ' αυτήν υπάρχει.

Θέλει κι αυτός να δοξαστεί σαν τον Σουλεϊμάν
στο μέγα το παλάτι του ο φίλος Ερντογάν.

Για ένα πράγμ' ανησυχώ πολιτικοί ρεμάλια
που την Ελλάδα κυβερνούν και έκαναν συμπαράλια.

Μήπως την κρίσιμη στιγμή προδώσουν την Πατρίδα
και γη και ύδωρ δώσουνε στων ξένων την παγίδα.

Μάρτιος 2018

ΑΧ ΤΙ ΕΠΑΘΑ Ο ΜΑΥΡΟΣ

Με βρήκανε γεράματα και είμαι πια για κλάματα.
Τα χρόνια μου περάσανε και οι πατσές κρεμάσανε.
Τα γόνατα λυγίσανε και τα μαλλιά ασπρίσανε.
Τα μάτια μου θολώσανε τα πόδια μου στραβώσανε.
Το ζάχαρο με έπιασε και η κοιλιά μου κρέμασε.
Βρακιά να λύσω δεν μπορώ Τα γόνατά μου κατουρώ.
Η πίεση μ' ανέβηκε κι η όρεξη κατέβηκε,
Έχω κι οστεοπόρωση στις φλέβες κάποια θρόμβωση.
Στο κεφάλι μου ζαλάδες και στον πισινό ζοχαάδες.
Έχω και τις αμοιβάδες και χαρές κάνουν παπάδες,
Με πομπή που θα με θάψουν, κάποιοι δήθεν θα με κλάψουν
Και το βιος μου σαν μοιράσουν στα μπουζούκια θα τα σπάσουν.
Στην καρδιά με αρρυθμία έχω βάλει μπαταρία.
Τα χέρια μου που τρέμουνε τα σάλια μου που τρέχουνε,
Μέση, καμπούρα, γόνατα και τώρα ξελιγώματα.
Κάτι που είχα κι έχασα τον έρωτα τον ξέχασα,
Που ούτε νέα και γριά που έχω πέτρα στα νεφρά,
Ούτε θέλουν να με δούνε κάποιες άλλες λοιδορούνε,
Με κοιτούν και με χαζεύουν και κρυφά με κοροϊδεύουν.
Ξεκούτιανε και το μυαλό πάει κι εκείνο στο καλό,
Δεν θυμάται τι γυρεύει κι όλο πιο πολύ σαλεύει
Και τ' αυτιά μου κουφαθήκαν κι άλλα τόσα που με βρήκαν.
Έχω και συχνοουρία κι από πάνω η κυρία,
Που τα δόντια της μου τρίζει και τη νύχτα ροχαλίζει.
Άντε γέρο μου φωνάζει... δεν μπορώ, και μου γκρινιάζει,
Και με δάκρυα στα μάτια, άντε λέει στα κομμάτια...
Ήσουν κάποτε κανόνι ούτε ο θεός σε σώνει...
Που εγέρασες μαγκούφη κι είσαι πλέον κλοτσοσκούφι.
Βρε τι έπαθα ο μαύρος κάποτε που ήμουν λάβρος,
Την κατάντια μου κοιτάζω και τον εαυτό μου κράζω...
Τι τα θες ρε κακομοίρη όλα τα `χεις ψωμοτύρι
Αρρώστιες και γεράματα και στους γιατρούς τρεχάματα.
Χαρές και ξελιγώματα έγιναν ξεβιδώματα.
Τα χρόνια μας αναπολώ που ήμασταν παιδιά
Αχ! Και να γυρίζανε ακόμα μια φορά....

ΓΟΡΓΟΝΑ ΕΤΩΝ 81

Η Γιαγιά Γερολυμάτου
Με πανί και με σανίδα,
Που τις θάλασσες οργώνει
Έγραψε χρυσή σελίδα.

Ξεκινά από τη Σκάλα
Κι από την Κεφαλληνία
Πάνω στην ιστοσανίδα
Με σφοδρή επιθυμία,

Αψηφώντας τους κινδύνους
Στην Κυλλήνη για να φτάσει
Κι έτσι στα ογδόντα ένα
Το ρεκόρ της να το σπάσει.

Τα κατάφερε εν τέλει
Η γιαγιά Αναστασία
Στην Κυλλήνη καταφθάνει
Σαν σε θεία οπτασία.

Τι να πω για τη γιαγιάκα
Τη θαυμάζω, τη ζηλεύω,
Που για το κατόρθωμά της
Κάθομαι και τη χαζεύω.

Όλη μέρα στο κομπιούτερ
Τον περνάω τον καιρό μου,
Όμως από τη γιαγιάκα
Έχω βρει το δάσκαλό μου.

Σήκω λέει ακαμάτη,
κάνε και καμιά δουλειά!
Τι να πω το μολογάω
Μου έχει βάλει τα γυαλιά.

Το καπέλο μου το βγάζω
Ταπεινά μ' ευαισθησία
Κι υποκλίνομαι με δέος
Στην κυρά Αναστασία.

Που `γραψε το όνομά της
Και στο Γκίνες το βιβλίο
Με τα κατορθώματά της
Και το θαυμαστό της βίο.

Να `σαι καλά γιαγιάκα μου,
Χρόνους πολλούς να ζήσεις
Και το θεόκουρλο νησί
Στον κόσμο να γνωρίσεις.

Αύγουστος 2019

Η ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑ

Χρόνια πολλά η πένα μου
Για όλους έχει γράψει,
Μα την Κατίγκω φίλοι μου
Σαφώς είχε ξεχάσει

Τη «φίλη» μου γειτόνισσα
Τα πάντα που ελέγχει
Κι ό,τι τριγύρω γίνεται
Όλα στο νου κατέχει.

Δεν της ξεφεύγει τίποτα
Τ' αυτή της έχει ρόκα
Κι αν δεν πιστεύεις φίλε μου
Στη γειτονιά μας ρώτα.

Για το μανάβη θα σας πει
Πως αν και παντρεμένος
Με μία νταρντανόχηρα
Είναι καψουρεμένος.

Και μάλιστα τον έπιασε
Να της γλυκομιλάει,
Ντομάτες και αγγούρια του
Μπιστιού* να της πουλάει.

Και ο μπακάλης, ξέρετε
Κι αυτός δεν πάει πίσω,
Τη λιγουρεύεται κι αυτός
Την κυνηγά ξοπίσω.

Κι εκείνη ξεδιάντροπα
Κουνάει την ουρά της
Τους κοροϊδεύει και τους δυο
Και κάνει τη δουλειά της.

Ένα φαντάρο έχει δει
Από βραδύς να μπαίνει
Στο σπίτι και ξημέρωμα
Στα μουλωχτά να βγαίνει.

Ακόμη και την παπαδιά
Έχει στο στόχαστρό της
Π' ορκίζεται σεμνότητα
Και κάνει το σταυρό της.

Και τον παπά το φουκαρά
Κι αυτόν τον μνημονεύει,
Με πρόσφορα και αγιασμούς
Καλά τηνε βολεύει.

Πως κάποιες ενορίτισσες
Δήθεν ξομολογάει
Για να `μπουν στον Παράδεισο
Συχνά τις ευλογάει.

Όλα τα ξέρ' η Κατινιώ
Για όλους και για όλα.
Όποιος στο μάτι θα της μπει
Θε να του ρίξει φόλα.

Στην εκκλησιά την Κυριακή
Σαν κάνει το σταυρό της
Το τι φορά η κάθε μια
Τυπώνει στο μυαλό της.

Αν έχει μπλούζα ανοιχτή,
Ή μίνι αν φοράει
Και παντελόνι κολλητό,
Ή κάποιονε κοιτάει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Η γλώσσα της φαρμακερή
Τις κόβει και τις ράβει,
Η κάθε μια που προκαλεί
Και τον παπά κολάζει.

Κάνει την τρίχα της τριχιά
Όλα κουτσομπολεύει,
Ακόμη και τον άντρα της
Το φουκαρά παιδεύει.

Αποκαλεί ανίκανο
Τίποτα δεν της κάνει,
Έχει παράπονα πολλά
Και τι να τότε κάνει;

Και μένα τον ταλαιίπωρο
Με έβαλε στο μάτι

Και στις γειτόνισσες κρυφά,
Ξέρετε, λέει, κάτι;

Εκείνος ο Γεράσιμος
Καμπούρης και, ξεκούτης
Τσιλημπουρδάει με μικρές
Ο σάτυρος, φαφούτης.

Κατηγορεί ασύστολα
Εμέ τον κακομοίρη,
Που μ' έβαλε στη γλώσσα της
Και μ' έχει ψωμοτύρι.

Στο είπα φαρμακόγλωσσα,
Θα σου το πω και πάλι,
Έχω τη γυναικούλα μου
Κορώνα στο κεφάλι.....

Κουτσομπόλααααα.....

Δεκέμβριος 2019

**βερεσέ*

ΖΩΟΦΙΛΟΙ ΚΙ ΑΔΕΣΠΟΤΑ

Ο φίλος μου, ζωόφιλος
Που ζει εις την Αθήνα
Μ' ένα σκυλάκι τόσο δα
Την επερνούσε φίνα.

Μαζί στην τηλεόραση
Μαζί και στο τραπέζι
Όμως έχει το πρόβλημα
Ο σκύλος που να χ@ζει.

Πρωί και βράδυ έβγαζε
Το σκύλο του για βόλτα
Στο πάρκο για κατούρημα
Και χέσ@μο στα χόρτα.

Πέρασαν μέρες αρκετές
Κι άρχισε να βαριέται,
Το σκύλο και την τύχη του
Βαριά τους καταριέται.

Είχε και άλλο πρόβλημα
Ο άτυχος ο φίλος,
Μέρα και νύχτα γάβγιζε
Ο άτιμος ο σκύλος.

Ο γείτονάς του άρχισε
Γκρίνια, παρατηρήσεις.
Να κοιμηθούμε του `λεγε
Πότε θα μας αφήσεις;

Ήρθε μια μέρα στο αμήν
Μάτι δεν είχε κλείσει
Κι έτσι το σκύλο σκέφτηκε
Να τότε παρατήσει.

Τον πήγε κάπου μακριά
Αντί διαμερίσματα

Τον άφησε στο δρόμο
Και το σκυλάκι έμεινε
Έρμο, βαρύ και μόνο.

Και τότε ξεσηκώθηκαν
Ζωόφιλοι, πολίτες,
Υποκριτές και άσχετοι,
Οργανισμοί, λεχρίτες.

Πως είναι απαράδεκτο
Τα ζώα τα καημένα
Αδέσποτα να καταντούν
Και παραμελημένα.

Είναι σου λένε έγκλημα
Να ζουν σκελετωμένα
Και πεινασμένα, άστεγα,
Άρρωστα, διψασμένα.

Δεν λέω, είναι άδικο,
Μεγάλη αμαρτία,
Εις βάρος τους να γίνεται
Αυτή η αδικία.

Όμως καλά το σκέφτηκα
Τα ζώα τα καημένα
Πρέπει να ζουν ελεύθερα
Κι όχι φυλακισμένα,

Εις τα διαμερίσματα
Παρέα με τους τοίχους
Και ν' αναγκάζομαι εγώ
Ν' αφιερώνω στίχους.

Αυτά τα ζώα πλάστηκαν
Να ζούνε εις τη φύση
Που είναι παραφύση.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Αλλά και στους ζωόφιλους
Θα τους τα ψάλω λίγο
Εις τα φτωχά τα πλάσματα
Που κάνουνε το φίλο.

Εσείς δεν είσαστε μωρέ
Που το φτωχό τ` αρνάκι
Άπονα δεν το σφάζετε
Και κάνετε σουβλάκι;

Το Πάσχα το σουβλίζετε
Για να περιδρομιάστε
Κι ενώ εκείνο ψήνετε
Εσείς γλεντοκοπάτε;

Τη γαλοπούλα τη ψητή
Τρώτε με λαιμαργία,
Σαν έρθουνε Χριστούγεννα
Μετά την εκκλησία!

Μα και το άλλο θα σας πω...
Το συμπαθές γουρούνι
Το σφάζετε και άπονα
Το κάνετε σαπούνι.

Στο Β.Β.Q. δεν ψήνετε
Του χοίρου τα παιδιά;

Κατσίκια, κότες και λοιπά
Δεν κάνετε τα ίδια;

Κι εκείνα τα λουκάνικα
Δεν είναι από ζώα;
Μη σας τα ψάλω για καλά,
Τώρα που πήρα φόρα.

Και μη νομίζεται εγώ
Πως δεν τα αγαπάω,
Αγάπη έχω μπόλικη
Όμως ό,ταν πεινάω,

Θα φάω κάτι κι απ' αυτά
Σουβλάκι, ή γιουβέτσι,
Παΐδια εις το Β.Β.Q.,
Το Πάσχα κοκορέτσι.

Αφέντη μου ζωόφιλε
Αν θες να βοηθήσεις
Τα ζώα τα αδέσποτα
Να τα φιλοξενήσεις,

Στον κήπο και χωράφια σου,
Μα μην τα φυλακίσεις
Εις τα διαμερίσματα
Για να τα βασανίσεις

Ιανουάριος 2020

Η ΣΚΙΑ ΜΟΥ

Φίλη έχω τη σκιά μου
Που παντού μ' ακολουθεί
Σαν η μέρα θα χαράξει
Η σκιά μου η πιστή.

Όλη μέρα ό,που πάω
Σαν σκυλί μ' ακολουθεί
Πότε δίπλα, πότε μπρος μου,
Η σκιά μου η πιστή.

Ώρες ώρες την βλέπω
Πίσω να μ' ακολουθεί,
Να κονταίνει, να μακραίνει
Τη σκιά μου την πιστή.

Άλλες ώρες που τη χάνω
Τη σκιά μου την τρελή
Μες στα πόδια μου τη βρίσκω
Να `χει πάλι μπερδευτεί.

Είναι φίλη η σκιά μου
Μου κρατάει συντροφιά,

Όμως χάνεται τη νύχτα
Κι όταν έχει συννεφιά.

Όταν βρέχει και χιονίζει
Και μονάχος περπατώ
Πέρα δώθε τηνε ψάχνω
Στα τυφλά αναζητώ.

Όταν έχω την ανάγκη
Και ζητώ μια συντροφιά
Μοναχός μου τριγυρίζω
Με βροχή και σκοτεινιά.

Και στη σκέψη μου μου φέρνει
Κάποιους φίλους π' αγαπώ
Που την πλάτη μου γυρίζουν
Όταν θα τους χρειαστώ.

Στις χαρές μου πάντα πρώτοι
Μα στις λύπες μου λειψοί
Μοιάζουνε με τη σκιά μου
Κάποιοι φίλοι μου «πιστοί...

Ιανουάριος 2

ΠΑΣΧΑ 2020 (ΜΕ ΚΟΡΟΝΟΪΟ)

Το Πάσχα μας το φετινό
Βεβαίως θα γιορτάσουμε,
Όμως αυτά που ξέραμε
Θα πρέπει να ξεχάσουμε.

Στην εκκλησιά πηγαίναμε
Με πίστη και κατάνυξη
Όλοι μας να γιορτάσουμε
Την Άγια Ανάσταση.

Χριστός Ανέστη αδελφοί
Ψάλανε οι παππάδες
Κι όλο το εκκλησίασμα
Μαζί με τους ψαλτάδες.

Όλοι μας ψάλαμε μαζί
Το θαύμα της Ανάστασης
Και οι καμπάνες δίνανε
Σινάλο επανάστασης.

Το τι γινόταν φίλοι μου
Όλοι μας τα θυμόμαστε,
Ο σαματάς ξεσήκωνε
Εμάς που δεν κοιμόμαστε.

Βεγγαλικά και πύραυλοι
Σκίζανε τον αέρα,
Τα βαρελότα τα κεριά
Κάναν τη νύχτα μέρα.

Μαλλιά επιάνανε φωτιά
Με το Χριστός Ανέστη,
Κι αυτός που ήτανε κοντά
Κάνει τον πυροσβέστη.

Στο σπίτι που γυρίζαμε
Τσουγκρίζαμε τ` αυγά μας

Κι όρκους αγάπης δίναμε
Φιλιά στην πεθερά μας.

Την άλλη μέρα Πασχαλιά
Μεσ την τρελή χαρά μας,
Τ` αρνάκι χλαπακιάζαμε
Στη φοβερή κοιλιά μας.

Που σουβλιστό το τρώγαμε,
Μανέστρα με γιουβέτσι,
Τη σκωταριά και τ` άντερα
Γαρδούμπα, κοκορέτσι.

Όμως αυτά ξεχάστε τα
Κι αντί για οβελία
Μόνοι στο σπίτι κι έρημοι
Θα φάμε κατ` ιδίαν.

Αφού μας ξαποστείλανε
Οι φίλοι μας Κινέζοι
Τον κακοθάνατο ιό
Που σίγουρα δεν παίζει.

Θανατηφόρος, ύπουλος,
Μας έκλεισε στο σπίτι
Και έξω πια φοβόμαστε
Να σκάσουμε τη μύτη.

Ο κερατάς μας τρώμαξε
Μας φόρεσε και μάσκα,
Τον εξυπνάκια έκανε
Να θεωρούμε βλάκα.

Όταν στο δρόμο περπατεί
Και μάσκα δεν φοράει
Αλλά στο τέλος θα πιαστεί
Και πρόστιμο θα φάει.

Γεράσιμος Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Κι έτσι το Πάσχα που ἔρχεται
Τ' αρνάκι θα γλυτώσει,
Ούτε φιλιά στην πεθερά
Γαμπρός της θα της δώσει.

Ακόμη και στην εκκλησιά
Παπάς δεν κοινωνάει,
Αφού απαγορέψανε
Στον κόσμο να μην πάει.

Κάποιος παμπόνηρος παπάς
Από την πίσω πόρτα
Της εκκλησίας το ποίμνιο
Κοινώνησε σαν πρώτα.

Και ο μπαγάσας κρύφτηκε
Αυτόφωρο μην πάει
Και κάνει Πάσχα φυλακή
Αρνάκι να μην φάει.

Κάποιος Δεσπότης σε νησί
Πιστός εις το καθήκον,
Επήγε με τη Δήμαρχο
Εις του Θεού τον Οίκο.

Όμως αυτοί πιο πονηροί
Ζητήσανε συγνώμη,
Γλυτώσαν τα χειρότερα
Κι άλλα πολλά ακόμη.

Να μη σας τα πολυλογώ
Κι άλλο μη σας κουράσω
Και τη φαιά ουσία μου
Σαφώς να μην ξοδιάσω,

Το Πάσχα μας το φετινό
Δεν θα ἔναι όπως τ' άλλα,
Μόνοι μας θα περάσουμε
Σπαρτιάτικα τα μάλα.

Να κάνουμε υπομονή
Ως το εικοσιένα,
Διακόσια χρόνια λευτεριάς
Και Πάσχα μαζεμένα,

Διπλή να εορτάσουμε
Ανάσταση Πατρίδας
Και την Ανάσταση Χριστού
Αρχή κάποιας ελπίδας

Απρίλιος 2020

ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ

Σε καραντίνα μπήκαμε
Προσφάτως στη Μελβούρνη
Κι αν είμαστε καλά παιδιά
Του χρόνου τον Ιούνη

Κι άντε μετά να φυλαχτείς
Απ' τη φωτιά που καίει,
Αν ήσουνα αμαρτωλός,
Στης κόλασης τα μέρη.

Θα βγούμε απ' το σπίτι μας
Όλο χαρές και γέλια
Και θα χορεύουμε τρελά
Σαν κρητικά κοπέλια.

Πολύ καιρό θα κάνουμε
Να δούμε τα παιδιά μας,
Ούτε και τα εγγόνια μας
Για να χαρεί καρδιά μας.

Το φως που θ' αντικρύσουμε
Του ζωοδότη ήλιου
Κι επίσκεψη θα κάνουμε
Ενός παλιού μας φίλου.

Τους φίλους τους ξεχάσαμε
Δεν ξέρουμε τι κάνουν
Ίσως και να το μάθουμε
Αν κάποτε πεθάνουν.

Ως τότε θα κρυβόμαστε
Αδέλφια μου στο σπίτι
Όπως ο τυφλοπόντικας
Και δεν θα σκάμε μύτη.

Μα ούτε στην κηδεία τους
Δεν πρόκειται να πάμε,
Γιατί, αν θα μας πιάσουνε
Το πρόστιμο θα φάμε.

Μόνο το φως του φεγγαριού
Θα βλέπουμε τη νύχτα
Για ύπνο θα πηγαίνουμε
Όταν μας πιάνει νύστα.

Θα βγαίνουμ' απ' το σπίτι μας
Μόνο για μια ωρίτσα
Έτσι να ξεμουδιάσουμε
Να πάρουμε και πίτσα.

Γιατί ο τρισκατάρατος
Αόρατος εχθρός μας
Αν βγούμε απ' το σπίτι μας
Θε να βρεθεί εμπρός μας.

Μα μέχρι να τελειώσουμε
Μ' αυτή την καραντίνα
Που όλοι θα προσμένουμε
Δεν ξέρω σε ποιο μήνα

Και τότε πια αλίμονο
Επίθεση θα κάνει
Και αν δεν τον προσέξουμε
Μπορεί να μας πεθάνει.

Στο σπίτι τι θα κάνουμε
Για να περνά η ώρα;
Παιδάκια θ' αραδιάζουμε;
Μπα! Ξέχασέ το τώρα,

Γεράσιμον Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Έτσι εδώ που φτάσαμε
Κι είμαστε γεροντάκια
Όπως μας καταντήσανε
Πάμε για τα... πευκάκια

Γι' αυτό κι εμείς το ρίζαμε
Με τη κυρά στην γκρίνια
Για να περνάει ο καιρός
Να σπάσει και η γκίνια.

Στα γρήγορα τα ψόνια μας
Και μόνο ένας – ένας
Στα μουλωχτά τα κάνουμε
Να μη μας δει κανένας.

Σε έφοδο στο σπίτι μας
Αν δούνε επισκέπτη,
Θα επιβάλουν πρόστιμο
Στην άδεια μας την τσέπη.

Μα το μεγάλο πρόβλημα
Έχω με τα μαλλιά μου,
Που στον καθρέπτη σαν κοιτώ
Χάνεται η μιλιά μου.

Αντί να δω τη φάτσα μου
Βλέπω τον Αϊνστάιν
Με τα μαλλιά αχτένιστα
Π' ο διάβολος να πάρει

Που τα κουρεία κλείσανε
Και τα μαλλιά μακραίνουν
Οι φίλοι οι μπαρμπέρηδες
Που πλέον δεν κουρεύουν.

Να μη κολλήσουν τον ιό
Τον τρισκαταραμένο
Τον ύπουλο, τον πονηρό
Και το βλογοικομμένο.

Μα που θα πάει φίλοι μου,
Ο κερατάς θα φύγει...
Θα πάει στον αγύριστο
Και θα `βρουμε γαλήνη.

Θα βγούμε απ' το σπίτι μας,
Θα δούμε τα παιδιά μας,
Εγγόνια, φίλους, συγγενείς
Και θα χαρεί καρδιά μας....

Αύγουστος 2020

Ο JOE ΚΑΙ Ο TRUMP...άκουλας

Ο Joes και ο Trump...άκουλας
Τα Αμερικανάκια
Το τσακωμό αρχίσανε
Σαν τα μικρά παιδάκια

Τον Οίκο βλέπετε ο Τζο
Πολύ γλυκοκοιτάει
Μα ο Trump...άκουλας αφύς
Αυτά δεν τα μασάει.

Ο Οίκος στην Ουάσιγκτων
Που στα λευκά βαμμένους,
Νοικάρης ο Trump...άκουλας
Είν' εγκαταστημένος,

Τέσσερα χρόνια συναπτά
Τον θέλει για δικό του,
Στα μέσα και στα έξω του
Να `ναι τ` αφεντικό του.

Ψηφοφορία έγινε
Για νέο του νοικάρη
Και όλη την Αμερική
Αυτός να κουμαντάρει.

Κι εδώ αρχίζει ο χορός
Πάρτε διαόλοι βάγια,
Που Joe και ο
Trump...άκουλας
Εγίνανε κουβάρια.

Ο Τζο του λέει νικητής
Είμαι και να το μάθεις,
-Ρε είσαι κλέφτης και ληστής

Θα δεις το τι θα πάθεις.

Θα πάω δικαστήριο
Μέσα για να σε χάσουν
Τη νίκη που μου έκλεψες
Σε μένα να τη δώσουν.

Είμαι εγώ Trump...άκουλας
Το χρήμα το φυσάω
Και το Λευκό τον Οίκο μου
Δεν τότε παρατάω.

-Είσαι μωρέ Trump...άκουλα
Πολύ μεγάλο βλήμα
Κι αν σου βαστάει άθλια
Κάνε το πρώτο βήμα.

Είμαι εγώ ο νικητής
Σ' αρέσει δεν σ' αρέσει
Κι ο Ερντογάν που έβαλε
Στην κεφαλή σου φέσι,

Σε έκανε ρεντίκολο
Σ' όλη την οικουμένη
Και μάθε το για σένανε
Άλλο δεν απομένει,

Παράτατα και δίνε του
Απ' το Λευκό τον Οίκο.
Σε βλέπω και μου προκαλείς
Trump...άκουλα τον οίκτο.

-Ρε κλέφτη που με έκλεψες,
Απ' το οβάλ γραφείο,

Γεράσιμος Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Νεκρό θα με σηκώσουνε
Για το νεκροταφείο.

Θα κατεβάσω το στρατό
Και την αστυνομία
Και όλους θα σας ρίζουμε
Εις την παρανομία.

-Έμεινες μόνος σου μωρέ,
Μόνος βαρύς σαν κούκος
Κι από τρανός Trump...άκουλας
Κατάντησες Trump...ούκος.

Φίλοι μου η κατάσταση
Που έχει παραγίνει
Κι η φίλη μας Αμερική
Να ζήσει εν ειρήνη

Κατέστρωσα το σχέδιο
Όλοι να ηρεμήσουν
Κι Αμερικάνοι φίλοι μας
Μ' ομόνια να ζήσουν,

Ο Joe κι ο Trump...άκουλας
Σαν σε παλιά ταινία
Να λύσουν καομπόηκα
Με πιστολομαχία,

Τις διαφορές που έχουνε
Κι ο νικητής με ύφος
Καλπάζοντας να πορευτεί
Για το Λευκό τον Οίκο.

Νοέμβριος 2020

TRUMP-άκουλας ΚΑΙ TRUMP-ούκοι

Είδαν κι αυτό τα μάτια μας
Με φόβο κι απορία
Επίθεση να γίνεται
Εις τη Δημοκρατία.

Και οι trump-ούκοι του λοιπόν
Εισβάλουν μανιασμένοι
Μέσα στο Καπιτώλιο
Δεόντως οπλισμένοι.

Εκεί εις την Ουάσιγκτον
Στη Χώρα των ονείρων,
Της φτώχειας, της κακομοιριάς,
Δισεκατομυριών.

Με καραμπίνες, ρόπαλα,
Μολότωφ και πιστόλια,
Στην κεφαλή τους κέρατα,
Τσέπες γεμάτες βόλια.

Από νωρίς μυρίστηκε
Τις εκλογές πως χάνει
Κι αρχίζει ο Trump-άκουλας
Σχεδιασμούς να κάνει.

Το τι επακολούθησε
Δεν έχει ξαναγίνει,
Που στις επόμενες γενιές
Ιστορική θα μείνει.

Να καταφέρει τελικά
Να μείνει πλανητάρχης
Του Έθνους του σαν αρχηγός
Και μέγας πατριάρχης.

Καταστροφές, βανδαλισμοί,
Νεκροί και τραυματίες,
Με καπνογόνα, πλιάτσικο,
Κραυγές και φασαρίες.

Καταγγελίες άρχισε
Για ίντρικες κι απάτες,
Αντίπαλο να βγάλουνε
Για νικητή οι κάλπες.

Πρωτόγνωρα φαινόμενα
Για μια δημοκρατία
Που την εμετατρέψανε
Σε λαοχλοκρατία.

Πως πάνε να του κλέψουνε
Τη νίκη συνωμότες
Αντίπαλοι πολιτικοί
Και άλοι μειοδότες

Κι όλα για τον Trump-άκουλα
Trump-ούκο που `χει χάσει,
Μυαλό κι αξιοπρέπεια
Και το λαό διχάσει.

Γι αυτό κι αυτός ετοίμασε
Στρατό από γεναίους,
Trump-ούκους καουμπόηδες
Κι άλλους κατεργαράιους.

Όλοι τον εγκατέλειψαν,
Φίλοι και συνεργάτες,
Ρεπουμπλικάνοι βουλευτές,
Μαζί με Δημοκράτες

Γεράσιμος Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

Του είπαν πως τελείωσε
Αυτή η προεδρία,
Τερτίπια του και προσταγές
Και παντοδυναμία.

Να τους αδιάσει τη γωνιά
Και το οβάλ γραφείο
trump-ούκοι που κατάστρεψαν
και τόκαναν πορνείο.

Απ' την αρχή μας έδειξε
Πως ήταν τσαρλατάνος,
Τομαριστής, εγωιστής
Και μέγας λαοπλάνος.

Το ύφος του μου θύμιζε
Μπενίτο Μουσολίνι,
Εγωισμός, ναρκισσισμός,
Στη μνήμη μας θα μείνει.

Και τώρα πλέον κατηφής
Με την ουρά στα σκέλια
Τα μάζεψε και έφυγε
Δεν είναι πια για γέλια

Το Έθνος του που δίχασε
Και ήρθε στα μαχαίρια.
Πρέπει να φασκελώνεται
Και με τα δυό του χέρια.

Μαύρη κηλίδα άφησε
Αυτή η ιστορία,
Πρωτόγνωρη, πρωτάκουστη
Στου χρόνου την πορεία.

Μ' από την άλλη σκέφτομαι
Ήταν γραφτό να ζήσει
Η φίλη μας Αμερική
Αυτά που `χει σκορπίσει,

Πολέμους και καταστροφές
Για τα συμφέροντά της,
Σε όλη την υδρόγειο
Να δούνε τα παιδιά της;

Δεν ξέρω φίλοι μου καλοί
Εάν θα ξαναζήσει
Αυτές τις άσχημες στιγμές...
Ο χρόνος θα το δείξει...

21 Ιανουαρίου 2021

Ε .ΕΥΡΩ ΚΑΙ Δ. ΔΡΑΧΜΗ

Δ-- Ήμουν κάποτε σπουδαία
και στο κόσμο μου ωραία
κι απ` τα χρόνια τα αρχαία
να με κάνουνε παρέα,

να με κάνουνε δική τους
να με κλείνουν στο πουγκί τους
και φοβόταν αν με χάσουν
πως το μπούσουλα θα χάσουν.

Με θυμόσαστε νομίζω,
εάν όχι σας θυμίζω,
είμαι η παλιά δραχμούλα
που με είχατε σαν δούλα.

Τι, και τι, δεν είχα κάνει
για να ζείτ` ευτυχισμένοι,
όμως η διαγωγή σας
μ` έκανε δυστυχισμένη.

Την πιστή σας τη δραχμούλα,
όπως ήμουνα εγώ
με πετάζετε στην άκρη
για να φέρετε Ευρώ.

Δεν σκεφτήκατε καθόλου
πως μια μέρα θα σας λείψει
το κεφάλι θα χτυπάτε
και θα ψάχνετε για λύση.

Και το Ευρώ πετάχτηκε
και λέει στη δραχμούλα,
Ε--Είμαι εγώ τ` αφεντικό
κι εσύ `σαι πια η δούλα.

Έκανα `γώ τους Έλληνες

να είναι Ευρωπαίοι.
Τους έμαθα νοικοκυριό
να `ναι νοικοκυραίοι.

Αλλά να μ` αποκτήσουνε
πρέπει να φτύσουν αίμα,
δεν είμαι εύκολο εγώ,
Εκεί είναι το θέμα.

Και η δραχμούλα ύψωσε
τ` ωραίο της κεφάλι:

Δ--Το έχω πει πολλές φορές,
θα σας το πω και πάλι.

Ο Έλλην δεν χρειάζεται
πολιτισμού βοήθεια
πολιτισμό παράγετε
άνοστα κολοκύθια.

Ε--Τότε γιατί με δέχτηκε
με κλάδους και με βάγια;

Δ--γιατί σαν ευκολόπιστος
επίστεψε στα μάγια.

Δεν ήξερε πως πίσω σου
κρυβόταν τοκογλύφοι,
Σιωνιστές, εκβιαστές
και άλλοι τέτοιοι τύποι.

Ε--Αδίκως με κατηγορείς
εγώ γι αυτά δεν φταίω
κλέφτες δεν δημιούργησα
όπως εσύ, στο λέω.

Δ--Είμαι το νόμισμα θεών,
και θα λογοδοτήσει.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

όποιος κρυφά και μουλωχτά,
έχει παρανομήσει.

Όσο για τους προγόνους σας
κοινοί απατεώνες
την κόρη μου π' αρπάζανε
πριν κάμποσους αιώνες,

Για την Ευρώπη σας μιλώ
που κάνατε δική σας
και την απαξιώσατε
μ' αυτή την ηθική σας.

Τα δισεκατομμύρια
πού `χει πληρώσει τόκους
ο Έλληνας που έβγαλε
με αίμα και με κόπους,

έχει καλύψει τα Ευρώ
που τού `χετε δοσμένα
κι' όλα του τα χρωστούμενα
τα έχει πληρωμένα.

Χιλιάδες χρόνια κουβαλώ

δική μου ιστορία
Δεν έχει την ανάγκη σας
Ούτε κοινή πορεία.

Όταν ο Έλλην ενωθεί
Κανέναν δε φοβάται,
Και θα σας πει στεντόρεια
Στην κόλαση να πάτε.

Ευρώ σε δημιούργησαν
Κλέφτες κι απατεώνες,
Ενώ εγώ γεννήθηκα
Εις τους χρυσούς αιώνες,

Και κουβαλώ πολιτισμό
Στο διάβα των αιώνων,
Αθάνατη κληρονομιά
Τόσων λαμπρών προγόνων....

Και το Ευρώ το βούλωσε
το πιάνει γλωσσοδέτης
γιατί στο χέρι το κρατούν
ο ψεύτης και ο κλέφτης

ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ – ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ – ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Μεγάλος φόβος έπεσε
Σε όλο τον Πλανήτη
Και έξ' από το σπίτι μας
Δεν σκάμε ούτε μύτη

Που θα ψοφήσει ο ιός
Κι ελεύθεροι κι ωραίοι
Θα βγούμε απ' το σπίτι μας
Όπως οι αρουραίοι

Που τρόμο επιβάλανε
Παντού οι κυβερνώντες.
Μας κλείσανε στο σπίτι μας
Σαν πεθαμένους ζώντες.

Που βγαίνουν απ' την τρύπα τους
Μαζί με τα ποντίκια
Και τότε θα γλεντήσουμε
Που βγήκαμ' απ' τα σπίτια.

Μας λένε κορωνοϊός
Παντού κυκλοφοράει
Και όποιος τότε γκαινιαστεί
Στον τάφο του θα πάει.

Όπως μας λένε οι σοφοί
Αυτή η καραντίνα,
Αδίστακτη και τρομερή
Όπως τον Κουφοντίνα,

Και έτσι σαν «φιλόανθρωποι»
Μας κλείσανε στο σπίτι
Να μη μας έμπει ο ιός
Στο στόμα και στη μύτη.

Σκοτώνει αδιάκριτα
Σαλεύει το μυαλό μας
Το σπίτι μας διάλυσε
Και το νοικοκυριό μας.

Για τούτο μας φορέσανε
Μάσκες, οι μασκαράδες,
Μην τύχει και κολλήσουμε
Και μπούμε σε μεελάδες.

Τον κόσμο αποξένωσε
Από την κοινωνία
Και δισεκατομμύρια
Απ' την οικονομία,

Μονάχοι σ' απομόνωση
Π' ο διάβολος να πάρει
Κι ό,τι συμβαίνει γύρω μας
Δεν παίρνουμε χαμπάρι.

Πολλά τα θυσιάσανε
Πάνε κατά διαόλου
Κι αν υποφέρει ο λαός
Δεν νοιάζονται καθόλου.

Ράδιο, τηλεόραση
Κι ο τύπος κάθε μέρα
Μας πλένουν τον εγκέφαλο
Πως θα ρθει η ημέρα

Και όλ' αυτά στον πόλεμο
Για τον κορωνοϊό
Τον ύπουλο, αθέατο
Και της π@@@@νας γιο.

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α`

Μας λένε το εμβόλιο
Πως σύντομα θα βγει
Κι ο τρισκατάρατος ιός
Θα εξαφανιστεί.

Όλα καλά και άγια,
Μα πρέπει να το πούμε
Για μάλιστα Ναρκωτικών
Αλήθειες να σκεφτούμε

Τη νεολαία σωρηδών
Σκοτώνει κάθε μέρα
Που νέοι για τη δόση τους
Σκοτώνουν και μητέρα

Τόσες κλεψιές που γίνονται
Και ένοπλες ληστείες,
Υπόκοσμου αφεντικά,
Πουλάνε προστασίες.

Λευκής σαρκός οι έμποροι,
Μαφιόζοι, νταβατζήδες,
Οι συμμορίες των καρτέλ,
Κάθε λογής νταήδες,

Ως το λαιμό παράνομοι
Θάνατο που πουλάνε
Κι ανευθυνουπέυθνοι
Αδιάφορα σφυράνε.

Τον τρισκατάρατο ιό
Μια μέρα θα νικήσουν.
Σαν βρούνε το εμβόλιο
Κάποιοι θα θησαυρίσουν.

Για θύματα ναρκωτικών
Για νέους που πεθαίνουν
Παρεμφερή εγκλήματα
Ποτέ δεν αναφέρουν

Πόσοι και πού πεθάνανε
Να μας ενημερώσουν
Τι πρέπει για να κάνουμε
Τους νέους μας να σώσουν.

Κεφάλια για να κόψουνε
Σ` επιχειρηματίες,
Που έστησαν σε πτώματα
Τις αυτοκρατορίες.

Εξαρτημένων σπιτικά
Που έχει διαλύσει.
Η μάλιστα Ναρκωτικών
Τα `χει δολοφονήσει.

Χρόνια πολλά το πρόβλημα
Που έχει διαβρώσει
Την κοινωνία γενικά
Και ποιος θα τηνε σώσει;

Για τον αόρατο ιό
Τόσα και τόσα κάνουν,
Γιατί για τα ναρκωτικά
Όλοι την πάπια κάνουν;

Μα έχουνε συμφέροντα,
Για χρήμα απληστία,
Και δάκρυα κροκόδειλου
Κάργα υποκρισία.

Οκτώβριος 2020

ΣΤΟΥΣ ΠΟΝΤΙΟΥΣ

Τους φίλους μου τους Πόντιους τόσο πολύ που πάω
και έχω μέρες να τους δω απόψε χαιρετάω.

Γεια και χαρά σας φίλοι μου και πρόεδρε Κωστίκα
και άλλους φίλους εκλεκτούς Γιαννίκα και Γιουρίκα.

Απόψε στην παρέα μας όλοι θα το χαρούμε
ποτήρια θα τσουγκρίσουμε θα φάμε και θα πιούμε.

Μαζί σας θα χορέψουμε ποντιακούς χορούς μας
τις έγνοιες θα ξεχάσουμε με φίλους και γνωστούς μας.

Θα δείτε πώς χορεύουμε εμείς οι λογοτέχνες
οι συγγραφείς και ποιητές του λόγου καλλιτέχνες.

Σε ποίηση, διήγημα και στη λογοτεχνία
θα δείτε θα θαυμάσετε τους γέρους και παιδιά.

Μα πριν να γίνουν όλ' αυτά θα πρέπει να σας πούμε
για όσα κάνετε για μας θερμώς ευχαριστούμε.

Που πάντα μας δεχόσαστε με ανοιχτές αγκάλες
στην ανοιχτή την πόρτα σας και που δεν έχει σκάλες.

Γιατί απ' τα γεράματα αν είχε σκαλοπάτια
κάποιοι που κουτσαθήκανε με δάκρυα στα μάτια

Δε θα μπορούσαν ν' ανεβούν ούτε και να κατέβουν
γιατί τα πόδια δε βαστούν που χρόνια τους παιδεύουν

Να ρθουν εδώ στους Πόντιους Κότσαρη να χορέψουν
ξεχνώντας τα γεράματα, μια νύχτα ν' αλητέψουν.

Ν' ακούσουνε ανέκδοτα ποντιακά αστεία

Γεράσιμου Ι. Κλωνή - Σατιρική Ανθολογία Α΄

που τόσα έχουνε γραφτεί ς` ένα σωρό βιβλία.

Μαζί σας δεν θα έχουνε μία από τα ίδια
τα χάπια θα ξεχάσουνε και πόνους στα παΐδια.

Να μη ξεχάσω τη γιορτή που έχει ο πατέρας
ταλαίπωρος, πολύπαθος, της πεθεράς του τέρας.

Να είναι πάντα υγιής αρρώστια μη τον πιάνει
κι αν κάποτε η πεθερά του φέρνει το τηγάνι

Στην κεφαλή του ξαφνικά καρούμπαλους μη βγάνει
να `ναι σιδεροκέφαλος και γρήγορα να γιάνει...

ΤΕΛΟΣ

Θα τα ξαναπούμε στο επόμενο με τα σοβαρά

Γεράσιμος Κλωνής

